

Ellen G. White Estate

ХРИШЋАНСКА СЛУЖБА

Е. Г. Вајт

**ХРИШЋАНСКА
СЛУЖБА**

Ellen G. White

**Copyright © 2021
Ellen G. White Estate, Inc.**

Information about this Book

Overview

This eBook is provided by the [Ellen G. White Estate](#). It is included in the larger free [Online Books](#) collection on the Ellen G. White Estate Web site.

About the Author

Ellen G. White (1827-1915) is considered the most widely translated American author, her works having been published in more than 160 languages. She wrote more than 100,000 pages on a wide variety of spiritual and practical topics. Guided by the Holy Spirit, she exalted Jesus and pointed to the Scriptures as the basis of one's faith.

Further Links

[A Brief Biography of Ellen G. White](#)
[About the Ellen G. White Estate](#)

End User License Agreement

The viewing, printing or downloading of this book grants you only a limited, nonexclusive and nontransferable license for use solely by you for your own personal use. This license does not permit republication, distribution, assignment, sublicense, sale, preparation of derivative works, or other use. Any unauthorized use of this book terminates the license granted hereby. (See [EGW Writings End User License Agreement](#).)

Further Information

For more information about the author, publishers, or how you can support this service, please contact the Ellen G. White Estate

at mail@whiteestate.org. We are thankful for your interest and feedback and wish you God's blessing as you read.

Sadržaj

Information about this Book	i
Поглавље 1: БОЖЈИ ПОЗИВ У СЛУЖБУ	xii
Зависност од људских фактора	xii
Позив појединцима	xiv
Удружене хришћанске снаге	xviii
Сведоци	xx
Канали светлости и благослова	xxiii
Божански задатак	xxvii
Позвани из уобичајеног тока живота	xxix
Живот који побеђује	xxxi
Жене као мисионари	xxxii
Поглавље 2: ПОЗИВ МЛАДИМ ЉУДИМА	xxxv
Божански састанак	xxxv
Млади у раду Цркве	xxxv
Најраније године	xxxvi
Будућност пред младима	xxxvi
Тимотије је био млад кад је изабран	xxxvii
Резервисти да попуне редове	xxxvii
Пионири напорног рада и жртве	xxxvii
Поља рада	xxxviii
Тајна успеха	xxxix
Организујте се за службу	xxxix
Поглавље 3: СТАЊЕ БОЖЈЕГ НАРОДА	xli
Недостатак мисионарског духа	xli
Група самозадовољних људи	xlii
Сотонска самртна успаваност	xliii
Помрачена способност духовног распознавања	xliv
Стање духовне слабости	xlv
Потреба за небеском масти за очи	xlv
Фанатизам и хладни формализам	xlvi
Скучени због себичности	xlvi
Пожуде	xlvii
Није спреман ниједан од двадесет	xlvii
Потребни су обновљење и реформа	xlvii

Кашњење је кобно	xlix
Не произвођачи већ потрошачи	1
Држање заповест као изговор за грех	1
Мртви у преступима и гресима	li
Моралисти	li
Окаљани извештаји	li
Уморни носиоци терета	lii
Немогућност давања интелигентног разлога за веру	lii
Неки ће следити пророчке списе	lii
Упечатљив сан	lii
Тест пред нама	lv
Поглавље 4: СТАЊЕ СВЕТА СА КОЈИМ СЕ	
СУОЧАВАЈУ ХРИШЋАНСКИ РАДНИЦИ	lvii
Светска драма	lvii
Последњи чин драме	lvii
Криза векова	lviii
Задржавање повлачења Божјег Духа	lix
Свет као болница за заражене	lx
Епидемија злочина	lx
Прастари варалица на делу	lxi
Свет узбуђен духом рата	lxii
Духовна тама	lxii
Одвајање пшенице од кукоља	lxiii
Поуке из Илијиног искуства	lxiv
Поглавље 5: ЦРКВА КАО ЦЕНТАР ОБУКЕ	
Потреба у овом тренутку	lxvi
Црквени мисионарски план	lxvii
Посебна обука	lxviii
Прилагодите упутства	lxviii
Одговорност за бригу и обуку	lxviii
Одаберите службенике квалификоване да обучавају . . .	lxx
Чланови цркве треба да се образују	lxx
Божански стандард	lxx
Илустрација	lxxi
Поглавље 6: СТУДЕНТИ ДА МИСИОНАРЕ ДОК СУ	
НА ОБУЦИ	lxxiii
Предмет васпитања	lxxiii
Учење кроз рад	lxxiii

Охрабривање мисионарског духа	lxxiv
Кад је завршетак школе	lxxv
Служба певања	lxxv
Поглавље 7: УЗАЈАМНА САРАДЊА СВЕШТЕНИКА	
И ЛАИКА	lxxvi
Заједнички одлазак у поље службе	lxxvi
Убедљива комбинација	lxxvi
Судбоносна грешка	lxxvii
Дужност свештеника	lxxviii
Добар пример	lxxx
Поглавље 8: ОРГАНИЗОВАЊЕ ХРИШЋАНСКИХ	
СНАГА	lxxxi
Основе организовања	lxxxi
Лекције за савршену организацију	lxxxii
Први корак у организовању цркве	lxxxii
Модел црквеног организовања	lxxxiii
Свако има своје место	lxxxiii
Тајна успеха	lxxxiv
Благовремено упозорење	lxxxv
Поглавље 9: ПОЗИВ НА ПРОБУЂЕЊЕ	
Сазивање	lxxxvi
Наредбе за марш	lxxxvi
Нема времена за кашњење	lxxxvii
Значајна питања	lxxxix
Позив на пробуђење	lxxxix
Мора бити акције	xcii
Божанске мере	xcv
Шта је могло бити	xcv
Небески списак	xcvi
Више се тражи од нас него од наших очева	xcvii
Позив лењој цркви	xcviii
Снажне илустрације	ci
Исповедање и испољавање	civ
Опасности које прате мисионарске активности	cvii
Охрабрење почетницима у хришћанској служби	cviii
Хришћански живот као пејзаж	cxv
Хришћанска гесла	cxvi
Духовна одузетост	cxvi

Сигуран лек	cxvi
Неоправдани изговори	cxvii
Круна као циљ	cxviii
Служба је плаћена	cxix
Идите напред	cxx
Упечатљива сцена	cxxi
Поглавље 9: МЕТОДЕ	cxxiii
Од куће до куће	cxxiii
Само један слушалац у публици	cxxvi
Близак лични контакт	cxxvii
Комбинација духовног оживљења и личног рада	cxxxi
Идите људима	cxxxii
Зовите људе код вас на библијско проучавање	cxxxii
Будите друштвени	cxxxii
Покажите саосећајну заинтересованост	cxxxiv
Причајте лична искуства	cxxxiv
Ефикасни сликовити прикази	cxxxv
Суочите се са практичним темељима	cxxxvi
Држите се афирмативне истине	cxxxvii
Представници на трасама путовања	cxxxvii
Шаљите по двоје	cxxxviii
Медицинско еванђеоско путовање	cxxxviii
Еванђеоски медицински мисионари	cxxxix
Индустријско образовање	cxxxix
Позивајте људе на еванђеоске састанке	cxl
Окупљајте се у суботној школи	cxli
Пером и гласом	cxli
Поглавље 11: МЕДИЦИНСКИ МИСИОНАРСКИ РАД	cxliii
Рад од највишег значаја	cxliii
Божански пример	cxliv
Комбинујте са службом Јеванђеља	cxliv
Десна рука вести	cxlv
Божанска сарадња	cxlvi
Рад сваке цркве	cxlvii
План медицинске надоградње	cxlix
Институционални рад	cxlix
Школе за кување	cl
Правовремена порука	cli

Поглавље 12: БИБЛИЈСКИ ЕВАНГЕЛИЗАМ	cliii
Идеја настала на Небу	cliii
Дефинитиван позив	cliii
Упечатљиве сцене	cliv
Припрема за рад	clv
Тајна успеха	clvi
Посао испуњен радошћу	clvi
Поглавље 13: СЛУЖБА ШТАМПЕНИХ МАТЕРИЈАЛА	clviii
Рад од приоритетног значаја	clviii
Издавачке куће као ефикасни посредници	clxi
Издаваштво као продужена рука	clxi
Прилике за слободну дистрибуцију	clxiii
Сигурне претплате	clxiv
Продаја књига	clxv
Рад у градовима	clxv
Здравствена литература	clxv
Крећите се без дискриминације	clxvi
Цените сваки део	clxvii
Направите складишта	clxvii
Анђели припремају пут	clxvii
Поглавље 14: РЕЛИГИОЗНА СЛОБОДА	clxviii
Одговарајућа молитва	clxviii
Предстојећи догађаји	clxviii
Најбитније током прогонства	clxxii
Зашто прогонство оклева	clxxii
Трострука прогонитељска унија	clxxiii
Последњи чин драме	clxxiii
Многи слепи код очију	clxxiv
Одговорности и дужности Божјег народа	clxxiv
Мудар правац кога треба следити	clxxvi
Победа истине	clxxvii
Светлост у тами	clxxviii
Божанска заштита	clxxix
Поглавље 15: САКУПЉАЊЕ ЖЕТВЕ	clxxx
Проблем збуњености	clxxx
Успешан план	clxxx
Прекор радницима	clxxxii
Најбитније за успех	clxxxii

Мисије у земљи или мисије у страним земљама . . .	clxxxiii
Достојан пример	clxxxiv
Поуке из Немијиног живота	clxxxiv
Позив савременим Немијама	cxc
Поглавље 16: ШИРЕЊЕ ЦРКВЕНОГ ПОКРЕТА	cxcі
Божански план	cxcі
Аврам као достојан пример	cxciv
Шта ћеш ти ту?	cxcv
Пресађивање захтева мудрог расадничара	cxcvi
Сигурност у резултате	cxcvii
Поука из неуспеха старог Израела	cxcviii
Поглавље 17: ХРИШЋАНСКИ ДОБРОТВОРНИ РАД . .	cxcix
Трагом божанских корака	cxcix
Одобрење	cxcix
Да се не заборави	ccii
Продужите руку помоћи	cciii
Гостољубивост је хришћанска дужност	cciv
Процес испробавања и побољшавања	cciv
Примењена параболола	ccv
Поглавље 18: САСТАНЦИ ПОД ШАТОРИМА СУ	
ПОМОЋ ХРИШЋАНСКОЈ СЛУЖБИ	ccvii
Значај	ccvii
Циљ	ccvii
Практична демонстрација мисионарских метода	ccix
Посебна карактеристика састанака под шаторима	
пред крај времена	ccx
Озбиљан губитак држањем по страни	ccx
Поглавље 19: РАД КОД КУЋЕ И У СТРАНИМ	
ПОЉИМА	ccxii
Подједнако значајан рад као у страним пољима	ccxii
Прилика послата с Неба	ccxiii
Лењо занемаривање	ccxiii
Оснажите руке радника	ccxiv
Поглавље 20: ДОСЕЗАЊЕ БОГАТИХ И УТИЦАЈНИХ . .	ccxv
Не бити занемарен	ccxv
Посебне квалификације радника	ccxvi
Резултати су сигурни	ccxvii
Богати човек из библијских времена	ccxviii

Поглавље 21: ДОМ КАО ЦЕНТАР ОБУКЕ

МИСИОНАРА [ссxix](#)

Од најважнијег значаја [ссxix](#)

Запис анђела [ссxx](#)

Деца да деле духовне и физичке терете [ссxxi](#)

Далекосежни утицај дома [ссxxi](#)

Избор заставе дома [ссxxii](#)

Значај породичног олтара [ссxxii](#)

Поглавље 22: МОЛИТВА И МИСИОНАРСКИ

САСТАНЦИ [ссxxv](#)

Тајна ефикасне молитве [ссxxv](#)

Посвећено увежбавање у равнотежи [ссxxv](#)

Осмишљавање занимљивих састанака [ссxxv](#)

Сведочанство личног искуства [ссxxvi](#)

Слављење и захваљивање [ссxxvii](#)

Опасан резон [ссxxviii](#)

Утешно обећање [ссxxviii](#)

Поглавље 23: РАЗЛИЧИТЕ ВРСТЕ

МИСИОНАРСКОГ ПОСЛА [ссxxix](#)

Брига за слепе [ссxxix](#)

Брига за сирочад [ссxxix](#)

Црначка раса [ссxxxi](#)

Реформа трезвености [ссxxxiii](#)

Значај наставка улагања напора [ссxxxiv](#)

Управљање средствима [ссxxxiv](#)

Систем извештавања Неба [ссxxxvi](#)

Поглавље 24: КВАЛИФИКАЦИЈЕ ЗА УСПЕШНУ

ХРИШЋАНСКУ СЛУЖБУ [ссxxxvii](#)

Ефикасност [ссxxxvii](#)

Неговање говора [ссxxxvii](#)

Ментална култура [ссxxxviii](#)

Хришћанска достојанственост и љубазност [ссxl](#)

Истинитост [ссxli](#)

Агресивност [ссxlii](#)

Одлучност [ссxliii](#)

Ревност [ссxliv](#)

Стрпљење [ссxliv](#)

Тактичност [ссxlv](#)

Постојаност	ccxlv
Саосећање и дружељубивост	ccxlvii
Једноставност	ccxlviii
Вера	ccxlviii
Храброст	ccxlix
Посвећење	ccl
Свесрдност	ccli
Оданост	cclii
Спретност	cclii
Одржавање високих стандарда	ccliii
Обазривост и промишљеност	ccliv
Како се противити обесхрабрењу	cclv
Благост	cclvi
Непристрасност	cclvii
Искреност-Верност-Марљивост	cclvii
Несебичност	cclvii
Престаните да бринете	cclviii
Носите божанске препоруке	cclix
Будни стражари	cclix
Храбри и истинити	cclx
Пастирска брига	cclxi
Понизност	cclxi
Умереност	cclxiii
Одмор и размишљање	cclxiv
Поглавље 25: СВЕТИ ДУХ	cclxvi
Обећање	cclxvi
Божја спремност даровања	cclxvii
Услови примања	cclxviii
Основа успеха	cclxx
Обећање које није цењено	cclxxi
Неки беспослено чекају време освежења	cclxxi
Христов наследник	cclxxii
Свети Дух на делу од почетка	cclxxii
Поглавље 26: СИГУРНОСТ УСПЕХА	cclxxiii
Божанска гаранција	cclxxiii
Сарадња са небеским посредницима	cclxxiv
Не би требало ни помислити на неуспех	cclxxviii
Сразмеран успех	cclxxviii

Права побуда успешне службе	cclxxviii
Препустите резултате Богу	cclxxxi
Поглавље 27: НАГРАДА ЗА СЛУЖБУ	cclxxxii
Непроцењиво	cclxxxii
Основа процене	cclxxxii
Сигурна награда	cclxxxiii
Праведна награда	cclxxxiv
Садашња награда	cclxxxv
Будућа награда	cclxxxvii
Стрпљиво чекајте на награду	ccxci

Поглавље 1: БОЖЈИ ПОЗИВ У СЛУЖБУ

Зависност од људских фактора

Бог није изабрао анђеле, који никада нису пали, за своје представнике међу људима, већ људска бића, људе са истим страстима као и они које ће покушавати да уведу у спасење. Христос је узео људску природу да би могао да се приближи људском роду. Богочовек Спаситељ био је неопходан да донесе спасење свету. Људима и женама био је поверен свети задатак да објаве „неисказано богатство Христово“. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 134.

Размотримо тај дирљиви приказ. Погледајмо Величанство Неба окружено Дванаесторицом које је изабрало. Он се спрема да их одвоји за њихово дело. Уз помоћ тих слабих оруђа, својом Речју и Духом, Он жели да спасење стави надохват руке свима. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 18.

„Пошљи у Јопу и дозови Симона!“ На овај начин Бог је доказао колико цени еванђеоску проповедничку службу и своју организовану Цркву. Он није задужио неког анђела да Корнилију исприча историју крста. Човек подложен, као и сам центурион, људским слабостима и искушењима, требало је да му открије разапетог и васкрслог Спаситеља. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 134.

[6] Анђео који је послао Филипа, могао је и сам да обави дело са Етиопљанином, али то није Божји начин поступања. По Његовом плану људи треба да раде са својим ближњима. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 109.

„Али, ово благо имамо“, наставља апостол, „у земљаним судовима да премноштво силе буде од Бога, а не од нас.“ Бог је своју истину могао да објави преко безгрешних анђела, али то није био Његов план. Изабрао је људска бића, људе

оптерећене несавршенством, као оруђа за извршење својих планова. Непроцењиво благо било је стављено у земљане судове. Преко људи Његови благослови требало је да се пренесу свету. Његова слава преко њих је требало да засија у тами греха. Обављајући службу љубави, требало је да засија у тами греха. Обављајући службу љубави, требало је да се сретну и са грешнима и са сиромашнима и да их поведу према крсту. У свом целокупном раду сву славу и част и хвалу требало је да припишу Ономе који је изнад свега и над свима. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 330.

Била је то Спаситељева намера да након што се узнео на небо да би постао човеков посредник, Његови следбеници наставе посао који је Он започео. Зар људски фактор неће показати посебно интересовање за осветљавање поруке Јеванђеља онима који живе у тами? Неки су спремни да иду до краја света да би људима однели светлост истине, али Бог захтева да се свака душа која познаје истину труди да освоји душе за љубав према истини. Ако нисмо спремни да учинимо посебне жртве да бисмо спасили душе које иду ка пропасти, како можемо да сматрамо да смо достојни да уђемо у Божји град? - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 103.

Господ у својој мудрости доводи оне који чезну за истином у додир са људским бићима која познају истину. Небески план је да они који су примили истину, ту истину откривају онима који су још у тами. Људски род, који за своју успешност захваљује великом Извору мудрости, постао је тако оруђе, делотворно средство, преко кога Јеванђеље преноси своју преображавајућу силу на ум и срце. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 134. [7]

Бог би могао да постигне свој циљ спасавања грешника без наше помоћи; али да бисмо развили карактер сличан Христовом, морамо суделовати у Његовом раду. Да бисмо учествовали у Његовој радости радости да видимо душе откупљене Његовом жртвом - морамо суделовати у Његовим напорима за њихово откупљење. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 142.

Као своје представнике међу људима, Христос није изабрао анђеле који никада нису пали, већ људска бића, људе са истим

склоностима као и они који желе да спасу. Христос је узео на себе људску природу, да би могао да се приближи човечанству. Божанској природи била је потребна људска природа, јер је доношење спасења свету захтевало и божанско и људско. Божанској природи била је потребна људска природа да би човечанство могло добити канал за везу између Бога и човека. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 296.

Готово са нестрпљивом жељом анђели очекују нашу сарадњу; јер човек мора да постане канал за везу са човеком. Када са посвећењем целог срца предамо себе Христу, анђели се радују што могу да открију Божју љубав преко наших гласова. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 297.

Ми морамо радити заједно са Богом; јер Бог неће завршити свој посао без људских фактора. - Преглед и гласник (Review and Herald), 1. март 1887.

Позив појединцима

Посебан је посао задат сваком хришћанину. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 2. август 1904.

Бог од свакога захтева да ради у Његовом винограду. Ви треба да радите посао који вам је поверен, и да то радите с вером. - Библијски одјек (Bible Echo), 10. јун 1901.

Да је свако од вас био истински мисионар, порука за ово време брзо би била објављена у свим земљама, сваком човеку и народу и језику. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 438.

[8] Сваки прави ученик рађа се за Божје царство као мисионар. Онај који пије од воде постаје извор живота. Прималац постаје давалац. Христова милост у души је као врело у пустињи, које извире да освежи све и учини оне који су близу смрти жељним да пију воде живота. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 195.

Бог очекује лично учешће сваког оног коме је поверио сазнање о истини за ово време. Не могу сви отићи у стране земље као мисионари, али сви могу бити мисионари код куће, у својим породицама и окружењу. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 30.

Христос је био само на неколико корака од небеског престола кад је дао свој задатак својим ученицима. Сматрајући мисионарима све оне који верују и вероваће у Његово име, рекао је: „Идите по свему свету и проповедите јеванђеље сваком створењу.“ Била је предвиђено да Божја сила буде са њима. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 2. август 1904.

Спасавање душа требало би да буде посао сваког оног који исповедају веровање у Христа. Дугујемо то овом свету због милости коју је Бог показао према нама, због светлости којом нас је обасјао и због тога што нам је открио лепоту и силу истине. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 53.

Свуда постоји тежња да се посао организација замени напором појединаца. Људска мудрост тежи сједињавању, централизацији, изградњи великих цркава и установа. Мноштво појединаца препушта добротворни посао установама и организацијама; они избегавају додир са светом и њихова срца се хладе. Они се задубљују у себе и неосетљиви су према утисцима. Љубав према Богу и људима изумире у њиховој души.

Христос је својим следбеницима поверио лични посао - посао који не може да обави заменик. Служење болеснима и сиромашнима, изношење Јеванђеља изгубљенима, не треба препустити одборима и организованим добротворним друштвима. Лична одговорност, лични напор, лична жртва захтев је Јеванђеља. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 147.

Свако ко је примио божанско видело, треба да осветљава пут онима који не познају Светлост живота. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 152.

Свакоме од нас је дат посао, и нико не може бити нечија замена. Свако од нас има мисију од предивног значаја, која не може да се занемари нити игнорише, јер њено извршење значи добробит души, а њено занемаривање значи невоље онеме за кога је Христос умро. - Преглед и гласник (Review and Herald), 12. децембар 1893.

Треба сви да будемо радници заједно са Богом. Ниједан нерадник не може бити сматран Његовим слугом. Чланови цркве треба појединачно да осећају да на живот и благостање

[9]

цркве утичу и њихове активности. - Преглед и гласник (Review and Herald), 15. фебруар 1887.

Свака душа коју је Христос избавио позвана је да ради у Његово име за спасење изгубљених. То дело било је занемарено у Израилу. Зар га и данас не занемарују управо они који себе сматрају Христовим следбеницима? - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 191.

За сваког постоји нешто што треба да ради. Свака душа која верује у истину треба да стоји на својој дужности и своме месту, говорећи: „Ево мене, пошаљи мене.“ Иса. 6,8. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 49.

Предност сваког хришћанина је не само да очекује већ и да убрза долазак нашег Господа Исуса Христа (2. Петрова 3,12). - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 69.

Онај који је постао Божје дете, одсада треба да гледа на себе као на карику у ланцу спуштеном да спасе свет, као на сједињеног са Христом у Његовом милостивом плану, који са Њим тражи и спасава изгубљене. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 105.

Сви могу да пронађу посао. Нико не треба да мисли да за њега нема места на коме може да ради за Христа. Спаситељ се изједначио са сваким човековим дететом. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 104.

[10] Они који су се ујединили с Господом у савезу службе обавезни су да се уједине с Њим у великом и величанственом послу спасавања душа. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 19.

Поље је тако огромно, дизајн је тако интелигентан, да ће свако посвећено срце бити привучено служби као инструмент божанске силе. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 47.

Људи су оруђа у Божјој руци којима се Он служи да оствари своје намере благодати и милости. Свако има свој део посла; свакоме је дата мера светлости, прилагођена потребама његовог времена, и довољна да га оспособи за обављање посла који му је Бог доделио. - Велика борба (The Great Controversy), стр. 343.

Господ већ дуго чека да дух службе обузме целу Цркву тако да свако, према својим способностима, почне да ради за

Њега. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 111.

Када је слао Дванаесторицу, а после тога и Седамдесеторицу да објављују царство Божје, говорио им је да су дужни да другима објаве оно чему их је научио. Током свог рада, обучавао их је да раде појединачно, да шире своје дело, а када се њихов број буде умножио, да коначно стигну до најудаљенијих делова Земље. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 32.

Одговорност за испуњење овог задатка не почива само на рукоположеним проповедницима. Сваки који је примио Христа позван је да ради на спасавању својих ближњих. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 110.

Прави карактер цркве се не мери према високој професионалности, нити према именима записаним у црквеним књигама, већ се мери према томе шта она практично ради за Учитеља, према броју њених истрајних, оданих радника. Лични интерес и опрезни, појединачни напор учиниће више за Христово дело него саме проповеди или исповедање вере. - Преглед и гласник (Review and Herald), 6. септембар 1881.

Где год је успостављена црква, сви чланови би требало да се активно укључе у мисионарски рад. Они би требало да посете сваку породицу у свом окружењу и, и да сазнају какво је њихово духовно стање. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 296.

Чланови цркве нису позвани да раде у страним земљама, већ сви имају свој део у великом послу ношења светлости свету. Христово Јеванђеље је силовито и усмерено на све стране. У дану Божјем нико неће имати оправдање што није радио због својих личних себичних интереса. Постоји посао за сваки ум и сваку руку. Постоје разноврсни послови, прилагођени различитим умовима и способностима. - Историјске скице (Historical Sketches), стр. 290, 291.

Он вам је поверио свету истину; Христос који је присутан у појединим члановима цркве је извор воде која води у вечни живот. Ви сте криви пред Богом ако не учините сваки могући напор да однесете ту воду другима. - Историјске скице (Historical Sketches), стр. 291.

Ми, као хришћани, не радимо ни двадесети део онога што бисмо могли да радимо у придобијању душа за Христа. Свет треба опоменути, а сваки искрени хришћанин ће бити вођен и представљаће пример другима у верности, ношењу крста, брзим и енергичним акцијама, непоколебљивој оданости истини, и жртвама и труду да унапреди Божје дело. - Преглед и гласник (Review and Herald), 23. август 1881.

До сада, у складу са својим могућностима, свако ко је добио светлост истине има исту одговорност као пророк у Израелу коме је дошла реч: „Тебе, сине човечји, тебе поставих стражарем дому Израилевом; слушај дакле реч из мојих уста и опомињи их од мене.“ - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 19, 20.

[12] Свакоме који постаје судеоник у Његовој благодати, Господ одређује посао за друге. Ми лично треба да стојимо на свом месту, говорећи: „Ево мене, пошљи мене!“ (Исаија 6,8) Одговорност почива на свима - на проповеднику Речи, на медицинској сестри - мисионару, на лекару-хришћанину, на сваком хришћанину - било да је трговац или земљорадник, стручњак или механичар. Наш посао је да људима откријемо Јеванђеље о њиховом спасењу. Сваки подухват који предузмемо треба да постане средство за остварење циља. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 148.

Кад је господар куће позвао своје слуге, дао је сваком човеку његов посао. Цела Божја породица је одговорна за коришћење добара њиховог Господа. Сваки појединац, од најнижег и најмање познатог до највећег и најузвишенијег, представља морални фактор коме су дате способности за које је одговоран Богу. - Библијски одјек (Bible Echo), 10. јун 1901.

Удружене хришћанске снаге

Браћо и сестре у вери, да ли се у вашем срцу рађа питање: „Зар сам ја чувар свог брата?“ Ако тврдите да сте Божја деца, ви јесте чувари свог брата. Господ Цркву сматра одговорном за душе оних који би могли бити средства спасења. - Историјске скице (Historical Sketches), стр. 291.

Спаситељ је дао свој драгоцени живот да би основао Цркву која ће бити способна да служи онима који пате, који су жалосни и који су у искушењу. Друштво верника може бити сиромашно, необразовано, непознато, али у Христу оно може да изврши посао у дому, цркви, па чак и у „области изван овог делокруга“, чији ће резултати бити тако далекосежни као и вечност. - У потрази за бољим животом (*The Ministry of Healing*), стр. 106.

Ослабљена и несавршена као што можда изгледа, Црква је једини објект коме Бог у посебном смислу посвећује своју највећу пажњу. Она је позорница Његове благодати, на којој Он са задовољством открива своју моћ којом преображава срца. - Апостолска црква - Христовим трагом (*The Acts of the Apostles*), стр. 12.

Неко мора да изврши Христов задатак; неко мора да ради посао који је Он започео на Земљи; а Цркви је дата ова привилегија. Ради тога је и организована. Зашто, онда, чланови цркве нису прихватили одговорност? - Сведочанства (*Testimonies*), том 6, стр. 295.

Он позива Цркву да изврши своју дату дужност, држећи се стандарда истинске реформе на сопственој територији, препуштајући наученим и искусним радницима да улажу напор на другим пољима. - Сведочанства (*Testimonies*), том 6, стр. 292.

Верници из Солуна били су истински мисионари. ... Срца су се обраћала објављеној истини, а нове душе умножавале су број верника. - Апостолска црква - Христовим трагом (*The Acts of the Apostles*), стр. 256.

Рукоположење Дванаесторице означило је први корак у организацији Цркве која је после Христовог одласка требало да настави Његово дело на Земљи. - Апостолска црква - Христовим трагом (*The Acts of the Apostles*), стр. 18.

Божја Црква је заједница у светом животу, испуњена разноврсним даровима и надахнута Светим Духом. Верници треба да нађу своју срећу у срећи оних којима треба да помогну и буду им на благослов. Узвишено је дело које Господ жели да изврши преко своје Цркве да би се прославило Његово

име. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 12, 13.

Наш посао је јасно дат у Речи Божјој. Хришћанин треба да се уједини са хришћанином, црква са црквом, човек као инструмент да сарађује с Богом, сваки фактор да буде подређен Светом Духу, а све ово да буде комбиновано тако да даје овом свету радосне вести о Божјој милости. - Билтен Генералне конференције (General Conference Bulletin), 28. фебруар 1893, стр. 421.

Наше цркве треба да сарађују у послу духовног орања, с надом у скору жетву... Тло је тврдоглаво, али необрађена земља мора бити поорана а семе праведности мора бити посејано. Не прекидајте рад, учитељи омиљени Богу, у својој несигурности да ли ће ваш рад имати очекивани учинак. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 420.

Црква је од Бога одређено средство за спасење човека. Она је организована за службу и њена мисија је да свету објави Јеванђеље. Од самог почетка бог је желео да Његова Црква покаже свету Његову пунину и Његову довољност. Верници Цркве, они које је позвао из таме к чудесном виделу своме, треба да одражавају Његову славу. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 9.

[14] Нека ниједна црква не мисли да је премала да изврши утицај и буде у служби великог посла за ово време.

Идите на посао, браћо. Неће само велико окупљање под шаторима или конгрес или веће ће имати ту посебну част од Бога; најпонижнији напор несебичне љубави биће крунисан Његовим благословима, и примиће своју велику награду. Радите шта можете, а Бог ће побољшати ваше способности. - Преглед и гласник (Review and Herald), 13. март 1888.

Сведоци

Ми смо Христови сведоци, и не треба да допустимо световним интересима и плановима да потроше наше време и пажњу. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 53, 54.

„Ви сте моји сведоци, вели Господ... Ја објавих, и спасох, и напред казах, а никоји туђ Бог међу вама, и ви сте ми сведоци,

вели Господ, и ја сам Бог.“ „Ја Господ дозволах те у правди, и држаћу те за руку, и чуваћу те, и учинићу те да будеш завет народу, видело народима; да отвориш очи слепцима, да изведеш сужње из затвора, и из тамнице који седе у тами.“ - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 10.

Људи по свету обожавају лажне богове. Њих треба одвратити од њиховог лажног богослужења, али не осуђивањем њихових идола, већ показивањем нечега што је много боље. Божја доброта треба да буде објављена. Господ каже: „Ви сте ми сведоци, ... и ја сам Бог!“ (Исаија 43,12) - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 299.

Сви који буду ушли у Божји град морају током свог земаљског живота да ставе Христа на прво место у својим пословима. То је оно што их чини Христовим гласницима, Његовим сведоцима. Они треба да имају јасно, одлучно сведочанство против свих злих активности, указујући грешницима на Јагње Божје, које је узело на себе грехе света. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 23.

Ученици треба да крену и да као Христови сведоци, објаве свету све што су видели или чули о Њему. Њихова служба биће најважнија служба у коју су људска бића икада била позвана, само Христова служба била је важнија од ње. Требало је да постану Божји сарадници у делу спасавања људи. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 19.

Божански Учитель каже: Мој Дух је надлежан да поучава и осуди грех. Људи могу да изазову само привремени утисак на умове. Ја ћу деловати истином на савест, и људи ће ми бити сведоци, по целом свету ће промовисато моје захтеве за човеково време, новац и интелект. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 159.

Наше признање Његове верности је изабрано небеско средство за откривање Христа свету. Ми треба да препознамо Његову милост онако како су је обзнанили свети људи из давнина; али оно што је најделотворније је сведочанство нашег личног искуства. Ми смо Божји сведоци док у себи откривамо деловање божанске силе. Сваки појединац има живот који се издваја од свих других и искуство које се битно разликује од њиховог. Бог жели да се наша хвала уздиже к Њему, обележена

нашом особеношћу. Оваква драгоцена објављивања на хвалу славе Његове милости, подупрта хришћанским животом, имају неодољиву силу која делује за спасење људи. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 347.

Бог не може да прикаже своју вољу и чудеса Његове милости у неверујућем свету, све док Он нема сведоке по целој планети. Његов план је да они који саучествују у овом великом спасењу кроз Исуса Христа, треба да буду Његови мисионари, светлоноше у овом свету, да буду знак људима, живе посланице, које познају и читају сви људи, да њихова вера и дела сведоче о скором доласку Спаситеља, показујући да Бог им није узалуд показао своју милост. Људи морају бити упозорени да се припреме за предстојеће суђење. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 632.

[16] Док су размишљали о Његовом чистом, светом животу, осећали су да никакав напор не би био превелик, ниједна жртва претешка, када би својим животом могли посведочити о благиости Христовог карактера. О, када би могли још једном да проживе протекле три године, мислили су, како би се друкчије понашали! Када би само могли да још једном виде свога Учитеља, колико би се озбиљније трудили да Му покажу како Га дубоко воле, и колико им је искрено жао што су Га икада ожалостили неком речју или делом неверства! Међутим, утеху им је пружала помисао да им је све опроштено. зато су одлучили да ће, колико год им то буде могуће, надокнадити своје неверовање тиме што ће Га храбро признати пред светом. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 36.

Два човека излечена од демона били су први мисионари које је Исус послао да проповедају Јеванђеље у области Декаполиса. Ови људи имали су предност да слушају Исусово учење само неколико тренутака. До њихових ушију није никада допрла ниједна проповед са Његових усана. Нису могли да поучавају народ као што су то могли ученици који су свакодневно били са Исусом. Међутим, у својој личности носили су доказе да је Исус био Месија. Могли су да кажу оно што су знали; оно што су сами видели и чули и осетили од Христове силе. То је оно што може учинити свако чије је срце такла Божја милост.

Јован, љубљени апостол, написао је: „Што беше испочетка, што чусмо, што видесмо очима својим, што размотрисмо и руке наше опипаше, о речи живота... што видесмо и чусмо то јављамо вама.“ (1. Јованова 1,1-3) Као Христови сведоци треба да кажемо оно што знамо, оно што смо сами видели, чули и осетили. Ако смо корак за кораком следили Исуса, имаћемо нешто одређено да кажемо о начину на који нас је водио. Можемо рећи како смо проверили Његово обећање и утврдили да је истинито. Можемо да посведочимо оно што знамо о Христовој милости. То је сведочанство на које нас Господ позива, а због његовог недостатка свет гине. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 340.

Канали светлости и благослова

Ми треба да будемо посвећени канали, преко којих ка другима тече небески живот. Свети Дух треба да надахне и прожима целу цркву, очишћавајући и утврђујући срца. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 20.

Сваки Исусов следбеник треба да ради као мисионар за Христа, у породици, у свом окружењу, у граду или месту где живи. Сви који су посвећени Богу су канали светлости. Бог их чини инструментима праведности који другима преносе светлост истине. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 632.

Резултат овог Исусовог рада, док је седео, уморан и гладан, крај студенца, био је далекосежан по благословима. Једна душа којој је желео да помогне постала је средство достизања осталих и њиховог довођења Спаситељу. То треба да буде начин на који Божје дело напредује на Земљи. Нека ваша светлост сија, па ће се запалити и друга светла. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 195.

Многи мисле да су једино Христу одговорни за светлост и искуство и да су независни од Његових признатих следбеника на Земљи. Исус је Пријатељ грешника; Његово срце дирнуто је њиховим невољама. Он има сву силу, и на Небу и на Земљи, али поштује средство које је одредио за просветљење и спасење људи; Он грешнике усмерава према Цркви, коју је учинио

каналом светлости управљене свету. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 122.

Првој Цркви било је поверено дело које се стално ширило - да оснива центре светлости и благослова где год се нађу искрене душе спремне да се ставе у службу Христу. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 90.

Као што сунчеви зраци продиру и до најудаљенијих кутака Земљине кугле, тако по Божјој наредби и светлост Јеванђеља треба да допре до сваке душе на Земљи. Када би Христова Црква испуњавала план нашег Господа, светлост би обасјала све оне који се налазе у тами и у долини сена смртнога. - Мисли с Горе благослова (Thoughts From the Mount of Blessing), стр. 42.

Предност је сваке душе да постане живи канал преко кога ће Бог изливати на свет благо своје благодати, неизмерно Христово богатство. Христос ништа толико не жели колико људска оруђа којима ће свету представити свој карактер и свој Дух. Свету ништа није потребније од Спаситељеве љубави која ће заблистати преко људи. Цело Небо чека на живе канале преко којих ће свето уље доносити радост и благослов људском срцу. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 419.

[18] Слава Божје Цркве налази се у побожности њених чланова; јер ту је сакривена Христова сила. Утицај искрене Божје деце може се сматрати мало вредним, али то ће се осетити током времена, и праведно открити у дану награђивања. Светлост правога хришћанина, која блиста у постојаној побожности и непоколебљивој вери, доказаће свету силу живог Спаситеља. Христос ће кроз своје следбенике бити откривен као извор воде, који води у вечни живот. Иако мало познати свету, они су признати као Божји посебни људи, Његова изабрана средства спасења, Његови канали помоћу којих светлост долази на овај свет. - Гласник (Review), 24. март 1891.

Чланови цркве, нека сија светлост. Нека се чују ваши гласови у понизној молитви, у сведочењу против неумерености, лудости и забава овог света, и у објављивању истине за ово време. Ваш глас, ваш утицај, ваше време - све су то дарови

од Бога, и треба да буду употребљени у придобијању душа за Христа. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 38.

Показано ми је да су Христови ученици Његови представници за Земљи; и Бог је осмислио да они буду светлост у моралној тами овог света, распрострањени по целој земљи, у градовима, селима и местима, „спектакл за свет, за анђеле и за људе.“ - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 631.

Христови следбеници треба да буду светлост свету, али Бог им не наређује да улажу напоре да светле. Он не одобрава никакав лични напор за исказивање узвишене добротe. Он жели да њихове душе буду прожете небеским начелима. Они ће онда када дођу у додир са светом, открити светлост која је у њима. Средство за расветљавање биће њихова непоколебљива верност у сваком животном чину. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 36.

Када је Савле, заслепљен заблудама и предрасудама, добио откриење од Христа кога је прогонио, дошао је у непосредни додир са Црквом, која је светлост свету. У овом случају Ананија је представљао Христа, али је предтсављао и Христове проповеднике на Земљи, који су одређени да делују уместо Њега. Ананија је уместо Христа додирнуо Савлове очи да поново могу да виде. Он је уместо Христа ставио руке на њега и док се молио у Христово име, Савле је примио Светога Духа. Све то било је учињено у име Исуса Христа и Његовим ауторитетом. Христос је Извор; Црква је канал који преноси [19] силу. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 122.

Грех преовлађује свугде. Велики непријатељ душа сабира своје снаге. Он покреће свако средство у функцију да би збунио умове људи преварним грешкама, и тако уништава душе. Они којима је Бог поверио благо своје истине треба да буду светлост у моралној тами. - Историјске скице (Historical Sketches), стр. 290.

Бог захтева од својих људи да буду светлост свету. То не захтева само од свештеника који већ треба то да буду, већ и од сваког Христовог ученика. Њихови разговори треба да буду небески. И док учествују у заједништву с Богом, они ће пожелети да успоставе везе са другим људима, да би својим

речима и делима изразили Божју љубав која покреће њихова срца. На тај начин, они ће бити светлост свету, светлост кроз њих која се неће угасити нити им бити одузета. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 122, 123.

Христови следбеници треба да буду инструменти праведности, радници, живо камење, преносиоци светлост, да у њиховом друштву и небески анђели могу да буду присутни. Од њих се захтева да буду канали кроз које ће тећи дух истине и праведности. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 126, 127.

Господ је своју Цркву учинио стециштем божанског утицаја. Небески свемир чека да верници постану канали кроз које ће тећи река живота ка свету, да многи могу да се обрате, тако да и они могу да постану канали кроз које ће тећи Христова милост ка пустим деловима Господњег винограда. - Библијски одјек (Bible Echo), 12. август 1901.

Сваки онај који је повезан с Богом преносиће светлост другима. Ако има оних који немају светлост, то је зато што нису повезани са Извором светлости. - Историјске скице (Historical Sketches), стр. 291.

[20] Бог је својој деци показао да треба да носе светлост другима, а она то нису учинила, тако да су душе остале у тами греха због њиховог пропуста да ураде оно што је већ требало да буде учињено, које би, да су биле оживљене Светим Духом, биле одговорне Богу. Позвани смо из таме у Његову чудесну светлост, да бисмо дали хвал Христу. - Преглед и гласник (Review and Herald), 12. децембар 1893.

Сви који су се посветили Богу биће канали светлости. Бог ће их начинити својим посредницима да другима објаве богатство Његове милости. ... Наш утицај на друге зависи не толико од тога шта ћемо казати колико од тога ко смо. Људи могу да побијају и одбаце нашу логику, они могу да се одупру нашим позивима; али живот несебичне љубави доказ је који не могу порећи. Доследан живот, обележен Христовом кротошћу, је сила у овом свету. - Чезња векова (The Desire of Ages), стр. 141, 142.

Они који треба да буду светлост свету, показали су само слабашне и болешљиве зраке. Шта је светлост? То је

побожност, доброта, истина, милост, љубав; то је откривање истине у карактеру и животу. Сила Јеванђеља зависи од личне побожности верника и Бог је смрћу свог љубљеног Сина обезбедио свакој души да може бити опремљена за сваки добар посао. Свака душа треба да буде јасна и сјајна светлост, дајући хвалу Њему који нас је позвао из таме у своју чудесну светлост. „Ми смо радници заједно с Богом.“ Да, радници: то значи озбиљно радити у Господњем винограду. Има душа које треба да буду спасене, душа у нашим црквама, у нашим суботним школама, и у нашем окружењу. - Преглед и гласник (Review and Herald), 24. март 1891.

У раду за друге њихове душе ће остати у животу. Ако они постану Исусови сарадници, ми ћемо видети светлост у нашим црквама како постојано горе све јаче и јаче, чији се зраци пробијају кроз таму изван њихових граница. - Историјске скице (Historical Sketches), стр. 291.

„Ви сте светлост свету.“ Јевреји су мислили да добра спасења присвоје само за свој народ, али им је Христос показао да је спасење као и сунчев сјај. Оно припада целом свету. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 306.

Срца која одговарају утицају Светога Духа канали су кроз које протиче Божји благослов. Када би они који служе Богу били уклоњени са Земље, и Његов Дух се повукао између људи, овај свет био би препуштен пустоши и уништењу, плодовима сотонине владавине. Иако зли то не знају, они у овом свету дугују чак и за благослове овог живота присуству Божјег народа кога омаловажавају и угњетавају. Међутим, ако су хришћани то само по имену, они су као со која је изгубила свој укус. Они немају никакав утицај на добро у свету. Њиховим погрешним представљањем Бога гори су од неверника. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 306.

[21]

Божански задатак

Ми треба да обављамо посао који су обављали апостоли. Сваки хришћанин треба да буде мисионар. Са саосећањем и самилошћу треба да служимо онима којима је потребна наша помоћ, тежећи да несебичном озбиљношћу олакшамо несрећу

напаћеног човечанства. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 104.

Христос је својим ученицима, пре него што се вазнео на Небо, дао задатак. Казао им је да треба да буду извршиоци тестаментa по коме је Он наменио свету ризнице вечнога живота. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 27.

Поверење које је било указано првим ученицима, указано је и верницима свих времена. Света истина је дата свима који су прихватили Јеванђеље, да би је објавили свету. Припадници Божјег верног народа увек су били ватрени мисионари, који су све своје снаге посвећивали части Његовог имена и мудро употребљавали своје таленте у Његовој служби. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 109.

Еванђеоски задатак представља велику мисионарску повељу Христовог царства. Ученици искрено треба да се труде око душа, објављујући свима позив милости. Нису смели да чекају да људи дожу к њима; требало је да пођу људима и да им однесу своју поруку. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 28.

[22] Божји гласници имају задатак да раде исти посао који Христос радио док је био на Земљи. Они треба да се посвете свакој области службе коју је Он спроводио. Искрено и предано, они треба људима да указују на бескрајна богатства и бесмртно благо на небу. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 130.

Задатак упућен ученицима упућен је и нама. Данас, као и онда, распети и васкрсли Спаситељ треба да буде уздигнут пред онима који су без Бога и без наде у свету. Господ позива пасторе, учитеље и еванђелисте. Његове слуге треба да објављују вест спасења од врата до врата. Вести о помиловању у Христу треба да буду однесене сваком језику и племену, колону и народу. Ова вест не сме да се објављује беживотним, млаким речима, већ јасним и одлучним изразима. Стотине чекају да чују опомену да спасу свој живот. Свету је неопходно да у хришћанима види доказ силе хришћанства. Неопходне су поруке милости не само на неким местима, већ по целом свету! - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 29.

Кад се Исус узнео на Небо, он је свој посао на Земљи поверио онима који су примили светлост Јеванђеља. Требало је да они изведу тај посао даље до краја. Он није предвидео неке друге факторе за објаву своје истине. „Идите по свему свету и проповедите Јеванђеље сваком створењу.“ „И ево ја сам с вама у све дане до свршетка века.“ Овај свечани задатак важи и за нас данас. Бог својој Цркви оставља одговорност да га прихвати или одбије. - Историјске скице (Historical Sketches), стр. 288.

Пред нама лежи света одговорност. Дат нам је задатак: „Идите дакле и научите све народе крстећи их ва име Оца и Сина и Светог Духа, учећи их да све држе што сам вам заповедао; и ево ја сам с вама у све дане до свршетка века.“ Матеј 28,19-20. Ви сте посвећени послу објављивања Јеванђеља спасења. Небеско савршенство ће бити ваша сила. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 20, 21.

Позвани из уобичајеног тока живота

Обични људи треба да заузму своја места као радници. Када буду учествовали у жалостима својих ближњих, као што је Спаситељ учествовао у жалостима људског рода, они ће у вери гледати Њега како ради с њима. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 29.

У свим пољима, била она близу или далеко, људи ће бити позивани с плугова или комерцијалних пословних занимања која највише заокупљају ум, и биће обучени од стране искусних људи. Како буду учили да раде ефикасно, они ће истину објављивати са силмо. Кроз предивно деловање божанског провиђења, планине тешкоћа биће уклоњене и бачене у море. Порука која тако пуно значи становницима Земље, моћи ће да се чује и разуме. Људи ће знати шта је истина. Посао ће све више напредовати, све док цела Земља не буде упозорена; а онда ће доћи крај. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 96.

Бог може и жели да искористи оне који немају темељно васпитање у школама. Сумња у Његову моћ, да то заиста и учини, представља израз неверовања; означава покушај да се ограничи свемогућа сила Оног коме ништа није немогуће.

[23]

О, када би било мање такве непозване, разорне опрезности! Она оставља да многе снаге леже неискоришћене у Цркви; она затвара пут да Свети Дух упосли људе; она држи у беспослености људе који су спремни и жељни да раде као што је Христос радио; она обесхрабрује многе да се придруже Божјем делу, многе који би могли да постану Божји сарадници, када би добили поштену прилику. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 488, 489.

Напредовање је привилегија сваке душе. Они који су повезани с Христом рашће у милости и познању Божјег Сина, до потпуног мушкарца и жене. Да су сви они који тврде да верују у истину искористили све своје способности и прилике да уче и раде тако, постали би јаки у Христу. Без обзира на њихово занимање - било да су били фармери, механичари, учитељи или пастори - да су се само потпуно посветили Богу, постали би ефикасни радници за небеског Учитеља. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 423.

Сви они у цркви који имају довољно талента да узму учешћа у било ком животном позиву, као што је поучавање, изградња, ручни рад и фармерство, генерално би требало да буду спремни да раде у изградњи цркве служећи у одборима као учитељи суботне школе, као мисионари, или испуњавајући различите канцеларијске послове у цркви. - Преглед и гласник (Review and Herald), 15. фебруар 1887.

[24] За обављање свога дела, Христос се није определио за ученост или речитост јеврејског Синедриона или моћ Рима. Заобилазећи јеврејске учитеље уверене у своју праведност, Велики Учитељ изабрао је скромне, необразоване људе да објаве истине које ће покренути свет. Имао је намеру да те људе обучи и образује за вође у својој Цркви. Они су са своје стране, требало да образују друге и да их пошаљу у свет са еванђеоском поруком. Да би постали успешни у свом делу, требало је да добију силу Светога Духа. Јеванђеље је требало објавити не људском силом или људском мудрошћу, већ Божјом силом. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 17.

Међу онима којима је Спаситељ дао налог: „Идите, дакле, и научите све народе“ (Матеј 28,19), многи су потицали из

скромнијих слојева становништва - били су то људи који су научили да воле свога Господа и који су одлучили да следе Његов пример несебичне службе. Тим једноставним људима, али и ученицима који су били са Спаситељем у Његовој земаљској служби, било је указано драгоцену поверење. Свету је требало да објаве Радосну вест о спасењу у Христу. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 105, 106.

Живот који побеђује

Ми не треба да будемо Божји сведоци само проповедањем истине или дељењем литературе. Сетимо се да је христолики живот најјазнажнији аргумент који може ићи у прилог хришћанству, и да јефтине хришћанске активности више науде него светован карактер. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 21.

Не могу све написане књиге да служе смислу светог живота. Људи ће вероватни, не оно што проповедници кажу, већ оно што црква живи. Пречесто је утицај проповеди с катедре у супротности са проповеди живота оних који тврде да заступају истину. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 21.

Христос је за време свог живота на Земљи ширио око себе све снажнији, свеобухватнији, утицај који га је повезивао са Богом и целим људским родом. Бог је преко Христа, обдарио људе утицајем који им онемогућава да живе сами за себе. Ми смо појединачно, повезани са својим ближњима, ми смо део велике Божје целине, и имамо обавезе једни према другима. Нико не може остати одвојен од својих ближњих; јер од добробити једнога зависи добробит других. Божја намера је била да се свако од нас осећа неопходним за срећу другог и да се свако од нас труди да је унапреди. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 339.

[25]

Религија Библије не може се затворити између корица књиге, нити између зидова цркве. Она не треба да се повремено износи само за нашу личну корист, а после тога опет пажљиво одложи у страну. Она треба да посвећује свакодневни живот, да се покаже у сваком пословном споразуму и у свим нашим

друштвеним односима. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 306, 307.

Божја воља је да прослави Себе кроз своје људе пред светом. Он очекује од оних који носе Христово име да Га представљају својим мислима, речима и делима. Њихове мисли треба да буду чисте а њихове речи племените и уздижуће, привлачећи људе око себе ближе Спаситељу. Христова религија треба да се преплиће са свим оним што они чине и говоре. Сваки њихов посао треба да одише Божјим присуством. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 21.

Нека пословни човек ради свој посао на начин који ће прославити Његовог Господара због његове оданости. Нека своју религију унесе у све што ради, и открије људима Христов Дух. Нека механичар буде марљив и веран представник Онога који је тешко радио у понизном начину живота у градовима Јудеје. Нека свако ко има Христово име ради тако да онај који види његово деловање буде подстакнут да слави његовог Створитеља и Откупитеља. - Библијски одјек (Bible Echo), 10. јун 1901.

Жене као мисионари

[26] И жене, као и мушкарци, могу да посеју истину тамо где она може да буде делотворна и испољи се. Они могу да нађу своје место у послу овим кризама, а Господ ће радити кроз њих. Ако су прожети осећајем одговорности и раде под утицајем Светог Духа, они ће имати храброст потребну за ово време. Спаситељ ће ове пожртвоване жене обасјати светлошћу свог лика и то ће им дати силу која ће премашити и ону коју имају мушкарци. Оне у својим породицама могу да раде посао који мушкарци не могу, посао који залази у унутрашњи живот. Оне могу ближе да приђу срцима оних којима мушкарци не могу. Оне су потребне у том послу. Дискретне и понизне жене могу да раде добар посао објашњавајући истину људима у њиховим домовима. Тако објашњена Реч Божја ће расти као квасац у тесту, и кроз тај утицај читаве породице ће бити обраћене. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 128, 129.

Свима који раде за Бога потребне су особине и Марте и Марије - спремност да се мисионари, као и искрена љубав према истини. Себичност мора бити уклоњена с видика. Бог тражи озбиљне раднице, раднице које су обазриве, срдачне, пажљиве и одане принципу. Он тражи истрајне жене, које ће своје умове скренути са себе и својих личних удобности на Христа, говорећи речи истине, молећи се са особама са којима је могуће остварити контакт, радећи у корист спасења душа. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 118.

Сестре могу да раде ефикасно у придобијању претплатника на наше часописе, доносећи тако светлост многим умовима. - Преглед и гласник (Review and Herald), 10. јун 1880.

Има племенитих жена које су имале моралну храброст да се на основу тежине доказа одлуче за истину. Оне су савесно прихватиле истину. Оне имају такт, моћ опажања и добре способности, и биће успешне раднице за свог Господара. Траже се хришћанке. - Преглед и гласник (Review and Herald), 19. децембар 1878.

Наше сестре могу да служе као пажљиве раднице у писању и подстицању оних који су добили наше часописе и трактате да искажу своја права осећања... Потребне су жене чврстих принципа и одлучне, жене које верују да ми заиста живимо у последњем времену и да имамо последњу свечану поруку упозорења овом свету... Њих Бог може да употреби у раду с трактатима и мисионству... Оне могу на много начина да раде у драгоценом послу за Бога у дељењу трактата и пажљивом дистрибуирању Знака времена (Signs of the Times). - Преглед и гласник (Review and Herald), 19. децембар 1878.

Не препоручујем да жена тежи да буде гласач или власница канцеларије; али као мисионар, поучавајући истину путем писмене кореспонденције, делећи трактате и тражећи претплатнике за часописе који нуде свечане истине за ово време, она може пуно да допринесе. - Преглед и гласник (Review and Herald), 19. децембар 1878.

Да има двадесет жена тамо где је само једна, које би обављале ову свету мисију кроз хуманитарни рад, видели бисмо много више обраћених истини. - Преглед и гласник (Review and Herald), 2. јануар 1879.

[27]

Потребне су жене које могу да раде, жене које нису саме себи довољне, већ благе и смерне, које ће радити Христовом благошћу где год могу да нађу послове за спасење душа. - Преглед и гласник (Review and Herald), 2. јануар 1879.

Стотине наших сестара би данас могле да раде да само то хоће. Оне би требало да себе и своју децу облаче једноставно, уредно и у квалитетну одећу, без икаквих украса, и да време које су трошиле на непотребно парадирање сада посвете мисионарском раду. Писма могу бити писана пријатељима који су далеко. Наше сестре могу да се састану да би се саветовале о најбољем начину рада. Новац може да се уштеди за дарове Богу, да се улаже у часописе и трактате који би били послати пријатељима. Они који сада ништа не раде треба да се покрену на рад. Нека свака сестра која тврди да је Божје дете истински осети одговорност да помаже свима у њеном делокругу. - Преглед и гласник (Review and Herald), 12. децембар 1878.

Наше сестре су се олако оправдале како би се ослободиле ношења одговорности које захтевају размишљање и употребу ума; а то је управо оно што треба да усаврше у свом хришћанском искуству. Оне би могле бити раднице у мисионарском пољу и имати личне интересе у дистрибуцији трактата и часописа који на прави начин представљају наше веровање. - Преглед и гласник (Review and Herald), 19. децембар 1878.

[28] Сестре, не дајте се уморити радећи у мисионству. То је посао у коме можете да учествујете с успехом, ако се повежете с Богом. Пре писања анкетних писама, увек уздигните ваша срца у молитви Богу, да бисте могле бити успешне у сакупљању неких дивљих грана које би могле да се накалеме на прави чокот, и дају плодове на славу Богу. Сви они који понизно учествују у овом послу, стално ће бити обучавани као радници у Божјем винограду. - Преглед и гласник (Review and Herald), 10. јун 1880.

Поглавље 2: ПОЗИВ МЛАДИМ ЉУДИМА

[29]

Божански састанак

Господ је одредио младе да Му буду помоћна снага. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 64.

С таквом војском правилно извежбаних радника какви би могли да буду наши млади, колико би се вест о разапетом и васкрслем Спаситељу, који ће ускоро доћи, могла брзо однети целој свету! - Васпитање (Education), стр. 271.

Ми данас имамо војску младих који могу много тога да ураде ако се правилно усмере и охрабре. Ми желимо да наша деца верују у истину. Ми желимо да их Бог благослови. Ми желимо да она учествују у добро организованим плановима за пружање помоћи другим младим људима. Нека сви они буду добро обучени да могу исправно да представе истину, дајући разлоге за наду коју имају, и поштујући Бога у свакој грани посла за који су квалификовани. - Билтен Генералне конференције (General Conference Bulletin), том 5, бр. 2, стр. 24 (29-30. јануар 1893).

Млади у раду Цркве

Младаљачки таленти, добро организовани и добро обучени, потребни су у нашим црквама. Млади морају да употребе своје обилне снаге. Уколико се та енергија не каналише у праве канале, млади ће је употребити на начин којим ће ранити своју - духовност и нанети штету онима с којима се друже. [30]
- Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 211.

Када млади предају своје срце Богу, наша одговорност за њих не престаје. Они се морају заинтересовати да раде за Господа, морају бити наведени да виде да Он очекује од њих да учине нешто чиме ће унапредити Његово дело. Није довољно показати колико још треба да се учини и позивати младе да обаве свој део посла. Морамо их научити како да раде за

Учитеља. Они се морају обучити, дисциплиновати, извежбати у најбољим методама задобијања душа за Христа. Научите их да покушају на смирен, неупадљив начин да помогну својим младим пријатељима. Објашњавајте им систематски разне гране мисионарског рада у којима могу да учествују, дајте им упутства и пружите помоћ. Тако ће научити да раде за Бог. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 210.

Најраније године

Нека се љубазност и уљудност свештеника види у његовом односу према деци. Он би увек требало да има на уму да су то минијатурни мушкарци и жене, млади чланови Господње породице. Они су можда врло блиски и драги Господару, и, ако су правилно подучени и дисциплиновани, служиће Му, чак и у својој младости. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 397, 398.

Младост се не сме игнорисати. Нека и млади учествују у раду и одговорностима. Нека и они осете да имају део у помагању и благосиљању других људи. Чак и деца треба да се уче да раде мала дела љубави и милости за оне који су имали мање среће од њих. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 435.

Родитељи морају научити своју децу вредностима времена и његовој правилној употреби. Научите их да је вредно труда све оно чиме могу да прославе Бога и донесу благослов човечанству. Чак и у својим најранијим годинама могу да служе Богу као мисионари. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 345.

[31]

Будућност пред младима

Многи младићи који данас расту, као што је Данило растао у свом јудејском дому, проучавајући божју реч и Његова дела и обављајући верно своје дужности, стајаће једном у законодавним скупштинама, у судским дворанама или царским дворовима као сведоци Цара над царевима. - Васпитање (Education), стр. 262.

Тимотије је био млад кад је изабран

Павле је увидео да је Тимотије веран, чврст и поштен, па га је изабрао да му буде пратилац у раду и на путовањима. Жене које су васпитавале Тимотија у његовом детињству, биле су награђене тиме што су схватиле да је младић, поверен њиховом старању, уско повезан са великим апостолом. Тимотије је тек постао младић, када га је Бог изабрао да буде учитељ, али начела су у њему раним васпитањем била тако утврђена да је био спреман да заузме место Павловог помоћника. Иако млад, носио је своје одговорности у хришћанској кротости. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 203, 204.

Резервисти да попуне редове

Они који су међу нама носили одговорности полако подлежу смрти. Многи међу онима који су били у првим редовима у спровођењу реформи које смо покренули као Црква, сада су већ подложни ограничењима живота и осећају да им опада физичка и ментална снага. С најдубљом забринутости мора се поставити питање: Ко ће заузети њихово место? Ко ће бити поверени животни интереси Цркве када садашњи носиоци заставе буду пали? Не можемо да не будемо забринуте док гледамо данашње младе као оне који ће морати да преузму те терете и на које ће морати да падну одговорности. Они ће морати да преузму посао тамо где су га други напустили и њихово понашање ће одредити хоће ли преовладати моралност, религија и животна побожност, или ће неморалност и неверност покварити и окаљати све што је вредно. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 68.

[32]

Пионири напорног рада и жртве

Морамо да нашим младима укажемо поверење. Они би требало да буду пионири у сваком подухвату који подразумева тежак рад и одрицања, док би преоптерећене Христове слуге требало да буду ангажоване као саветници, да охрабре и

благослове оне који трпе најтеже ударе за Бога. - Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 516, 517.

Траже се млади људи. Бог их позива да раде у мисионарским пољима. С обзиром да су неоптерећени бригама и одговорностима, њих је лакше ангажовати у раду него оне који морају да се постарају за обуку и зараде за своје породице. Даље, млади људи могу много лакше да се прилагоде новим климатским условима и друштвеним околностима, и могу боље да издрже неугодности и тешкоће. Тактично и истрајно, они могу да досегну људе тамо где се задесе. - Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 517.

Многи млади људи који су имали добро васпитање код куће треба да буду обучени за службу, и охрабрени да подигну стандард истине у новим местима и добро испланираним и верним радом. Сарађујући с нашим свештеницима и искусним радницима у раду у градским условима, они ће добити најбољу врсту обуке. Делујући под божанским вођством, и подржани молитвама њихових искуснијих колега у раду, они могу да обаве добар и благословен посао. Кад они уједине своје снаге са старијим радницима, користећи своју младалачку енергију на најбољи начин, они ће бити окружени небеским анђелима; и као радници заједно са Богом, њихова је привилегија да певају, моле се и верују, и да раде храбро и слободно. Убеђење и поверење које ће њима и њиховим колегама улили присуство небеских посредника, водиће их ка молитви и слављењу и једноставности истинске вере. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 119.

[33]

Поља рада

Има много поља у којима млади могу да нађу своје прилике за корисно учешће. Групе младих би требало да буду организоване и темељно обучене да раде као медицинске сестре, млади који одлазе у посете, читаоци Библије, анкетари, службеници и медицински мисионари-еванђелисти. - Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 546.

Требало би да образујемо младе да помажу младима; и док они траже да раде у том послу, они ће добијати искуство које

ће их квалификовати да постану посвећени радници у већим сферама. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 115.

Младићи и девојке треба да буду образовани да постану радници у својим окружењима и у другим местима. Нека сви они усмере своја срца и умове да постану интелигентни у раду за ово време, квалификујући се да раде оно у чему су најбољи. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 118, 119.

Тајна успеха

Млади, трудите се да познајете Господа и знаћете да „Му је излазак уређен као зора“. Стално тежите да се побољшате. Озбиљно тежите да имате карактер Откупитеља. Живите вером у Христа. Радите дела која је Он радио. Живите за спасавање душа за које је Он положио свој живот. Покушавајте на сваки начин да помогнете онима са којима долазите у контакт... Причајте са својим Старијим Братом који ће допунити ваше образовање, ред по ред, правило по правило, мало овде, мало онде. Блиска повезаност са Оним који је понудио Себе као жртву да би спасио свет који нестаје, учиниће вас прихватљивим радником. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 416.

Организујте се за службу

Младићи и девојке, зар не можете да направите групе и, као Христови војници, ангажовани за рад, стављајући све своје вештине и таленте у службу Господару, да бисте спасавали душе од пропасти? Организујте се у групе у свакој цркви да радите овај посао. ... Хоће ли се младићи и девојке који заиста воле Исуса организовати као радници, не само за оне који исповедају поштовање дана одмора, суботе, већ и за оне који другачије верују? - Знаци времена (Signs of the Times), 29. мај 1893.

[34]

Нека младићи и девојке и деце раде у Исусово име. Нека се уједине под истим планом и задацима. Зар не можете да оформите групу радника и одредите време за заједничку молитву и молите Господа да вам подари своју милост, и

кренете у заједничку акцију? - Омладински инструктор (Youth's Instructor), 9. август 1894.

Поглавље 3: СТАЊЕ БОЖЈЕГ НАРОДА

[35]

Недостатак мисионарског духа

Премало је мисионарског духа међу адвентистима, поштоваоцима суботе. Да су свештеници и људи били довољно пробуђени, не би били тако равнодушни, јер им је Бог учинио част да буду чувари Његовог закона, што је утиснуто у њиховим умовима и написано у њиховим срцима. - Сведочанства (Testimonies), том 3, стр. 202.

Прави мисионарски дух нестао је из неких цркава; њихова срца нису више горела од љубави према душама, као ни жеља да их доведу у Христову заједницу. Ми желимо озбиљне раднике. Зар нема оних који ће одговорити на плач који долази из сваког насеља: „Дођите овамо и помозите нам“? - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 156.

Показано ми је да нам недостаје људи. Наши послови нису у складу са нашом вером. Наша вера сведочи да ми живимо објављујући најсвечанију и најзначајнију поруку која је икада дата смртницима. Па ипак, и поред тога, наши напори, наша ревност, наш дух самопожртвованости, није у складу са карактером посла. Требало би да се пробудимо из мртвих, а Христос ће нам дати живот. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 114.

Срце ме боли кад мислим како је мали број цркава које осећају свечану одговорност према Богу. Нису само свештеници ти који треба да буду војници, већ сваки мушкарац и жена који су ангажовани у Христовој војсци; а да ли су они спремни да приме војничку храну, како им је Христос и дао пример својим животом самоодрицања и пожртвовања? Какво самоодрицање имају наше цркве као заједница? Људи су можда дали новчане прилоге али они су остали у црквеној заједници. - Билтен Генералне конференције (General Conference Bulletin), 1893, стр. 131.

[36]

Многи од следбеника који исповедају веру у Христа не осећају терет за душе ништа више од овог света. Жудње њихових очију, и понос живота, љубав показивања, љубав према удобности, одвојеност хришћана од Бога, и мисионарски дух онда у стварности постоји само код неколицине. Шта се може учинити да се отворе очи ових грешника у Сиону, и да задрхте лицемери? - Билтен Генералне конференције (General Conference Bulletin), 1893, стр. 132.

Постоји група људи коју представља Мироз. Мисионарски дух се никад није примио у њиховим душама. Спољашњи позиви на мисије никад их нису подстакли на акцију. Какав ли ће извештај поднети Богу они који ништа не раде за Његово дело - ништа да би придобили душе за Христа? Такви ће бити осуђени. „Зли и лењиви слуго.“ - Историјске скице (Historical Sketches), стр. 290.

Као илустрација неуспеха да извршите ваш део Божјег посла, што је било ваша привилегија, дате су ми ове речи: „Проклињите Мироз, рече анђео Господњи, проклињите становнике његове; јер не дођоше у помоћ Господу, у помоћ Господу с јунацима.“ - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 247.

Група самозадовољних људи

[37] Показана ми је група људи свесних да су дарежљиви, посвећени и да воле да чине добро; па ипак, у исто време, они не чине ништа. Они имају осећај самозадовољства, ласкајући себи да, кад би им се само указала прилика, или да су околности мало боље, они би могли да учине велика дела добротинства; али они чекају на ту прилику. Они презиру ускогрудост сиромашних који гунђају због премале помоћи сиромашнима. Они виде да он живи за себе, да неће сам од себе учинити добро другима, да их благослови талентима којима може нешто да допринесе и средствима која су му поверена на употребу, а не злоупотребу, нити да пропадају или леже закопана у земљи. Они који су постали шкрти и себични, одговорни су за своја шкрта дела и одговорни су за своје таленте које злоупотребљавају. Али још су више

одговорни они који имају импулсе дарежљивости, који су способни да брзо разлуче духовне ствари, али који остају неактивни, чекајући прилике које никако не долазе, што је на крају у супротности са њиховом шкртошћу и ставом да су они у бољем положају од својих сиромашних суседа. Они се тако само заварavaju. Само поседовање квалитета који нису искоришћени, само повећава њихову одговорност; а ако имају таленте свог Господара које нису уложили у нешто тј. ако их само држе тако на гомили, њихово стање није ништа боље од стања њихових суседа које презиру. Њима ће бити упућене ове речи: „Знали сте вољу вашег Господара, па ипак ништа нисте учинили.“ - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 250, 251.

Сотонска самртна успаваност

Божји људи морају прихватити упозорење и препознати знаке времена. Знаци Христовог доласка су сувише јасни да би се сумњало у њих; и с обзиром на то свако ко исповеда истину треба да буде живи проповедник. Бог позива све на обновљење, и свештенике и људе. Цело небо је узбуђено. Сцене краја земаљске историје приближавају се великом брзином. Ми смо усред опасности последњих дана. Још је већа опасност пред нама, а ми и даље нисмо будни. Овај недостатак активности и озбиљности у Божјем делу је застрашујућа. Ова самртна успаваност је од сотоне. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 260, 261.

Неверовање, као мртвачка постеља, окружује наше цркве, јер они не користе таленте које им је Бог дао, да би преносили светлост онима који не знају драгоцену истину. Господ тражи покајане, оне који се радују у светлости, који хоће да објаве истину другима. - Билтен Генералне конференције (General Conference Bulletin), 1893, стр. 133.

Сотона сада покушава да задржи Божји народ у стању неактивности, да их спречи у ширењу истине, да би се на крају нашли лаки на мерилима. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 260.

Људи су у опасности. Мноштво пропада. како мало такозваних Христових следбеника осећа одговорност за те

[38]

душе? Судбина света виси о концу; све то једва може да покрене чак и оне који тврде да верују у најдалекосежнију истину која је икада била поверена смртницима. Осећа се недостатак љубави која је покренула Христа да напусти свој небески дом, да прихвати људску природу да као човек приђе човеку и привуче га Богу. Божји народ захватила је обамрлост, одузетост, која га спречава да схвати своју тренутну дужност. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 303.

Сотона користи равнодушну, слепу немарност такозваних хришћана да ојача своје снаге и придобије душе на своју страну. Многи који мисле да су на Христовој страни, иако ништа не чине за Њега, омогућавају непријатељу да пре њих заузме земљу и тако стекне предност. Својом неспремношћу да буду марљиви радници за свога Учитеља, својим необављањем поверених дужности и неизговарањем речи, дозвољавају сотони да стекне власт над душама које су могле бити доведене Христу. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 280.

Док проучавам Библију, чујем звоно за узбуну за Божји Израел у овим последњим данима. Они су подстакнути да напусте своје идоле. Плашим се да су успавани и толико прилагођени свету да би било тешко уочити разлику између оног који служи Богу и онога који то не ради. Разлика је све већа између Христа и Његовог народа, а све мања између њих и света. Разлике између оних који исповедају веру у Христа и света скоро да више и не постоје. Као и у старом Израелу, они следе лош пример народа око њих. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 277.

Помрачена способност духовног распознавања

[39] Последице занемаривања рада црквене у Христовим редовима се не виде само у свету. Овим занемаривањем у цркви су помрачени високо и свето интересовање за Божје дело. Дух критицизма и горчине ушао је у цркву, а способност духовног разликовања код многих је помрачено. Због тога је Христово дело претрпело велике губитке. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 297.

Испуњена сам тугом кад мислим на наше стање. Господ нам није затворио небеска врата, али наш лини правац сталног падања у грех раздвојио нас је од Бога. Понос, попуштање жудњама и љубави према свету заживеле су у срцу без страха од прогонства или осуде. Тешки и дрски греси присутни су међу нама. Па ипак, генерално мишљење је да црква цвета, и да је испуњавају мир и духовни просперитет. Црква је престала да следи Христа као свог вођу, и убрзано се повлачи ка Египту. Ипак, мали број је узбуњен или задивљен у својој жељи за духовном силом. Сумња, па чак и неверовање у сведочанства Божјег Духа расту у нашим црквама где год их има. Сотони то одговара. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 217.

Стање духовне слабости

Светлост је обасјавала Божји народ, али многи јој нису придали такав значај да би је следили, и зато су они сада у стању велике духовне слабости. Божји народ не пропада због недостатка сазнања. Они неће бити осуђени зато што нису знали пут, истину и живот. Истина коју су разумели, светлост којом је њихова душа обасјана, а које су занемарили или одбили, оне ће их осудити. Они који никада нису добили светлост коју би могли да одбаце, неће бити осуђени. Шта је још могло бити учињено за Божји виноград? Светлост, драгоцену светлост, обасјава Божји народ; али она их неће спасити све док они не пристану на спасење и живе према њој и преносе је другима који су у тами. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 123.

Потреба за небеском масти за очи

Црквама је потребно помазање очију небеском масти за очи, да би могле да виде многе прилике у којима могу да служе Богу. Бог је пуно пута позивао свој народ да иде на путеве и међу оgrade, и натера људе да дођу, да ми се напуни Његов дом, па ипак у сенци наших личних врата постоје породице којима нисмо посветили довољно пажње да их наведемо на помисао да нам је стало до њихових душа. Бог жели да се

црква бави овим послом који нам је тако близу. Ми не треба само да се питамо: „Ко је мој ближњи?“ Ми треба да се сетимо да је наш ближњи онај коме је потребно наше саосећање и помоћ. Нај ближњи је свака душа коју је непријатељ повредио. Наш ближњи је свако ко је Божје власништво. У Христу су избрисане разлике у погледу ближњих које су Јевреји увели. Нема територијалних граница, нема вештачких разлика, нема сталежа, ни аристократије. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 294.

Фанатизам и хладни формализам

Сотона тренутно ради на све преварне начине да одведе људе од посла треће анђеоске вести, која треба да буде објављивана моћном силом. Кад непријатељ види да Господ благосиља свој народ, и припрема их да препознају његове обмане, он ће радити великом силом да с једне стране уведе фанатизам а с друге хладни формализам, да би могао да пожње душе. Сада је време за непрекидно стражење. Уочите први корак напретка кога би сотона могао да учини међу нама. - Преглед и гласник (Review and Herald), 24. јануар 1893.

Постоје ледене санте у нашим црквама. Постоји много формалиста који могу да преваре својим изгледом, али не могу да буду светлост овом свету. - Преглед и гласник (Review and Herald), 24. март 1891.

Скучени због себичности

Разлог зашто Божји народ није духовнији и што нема више вере је, како ми је показано, тај што су скучени у својој себичности... Није мноштво састанака оно што Бог прихвата. Нису то ни бројне молитве, већ исправно деловање, чињење правих ствари, и у право време. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 36.

Пожуде

[41]

Па ипак, неки су одбили да се промене. Они нису били спремни да иду Божјим путем, а кад су, ради унапређења Божјег дела, упућивани позиви за добровољне прилоге, неки су се себично држали својих земаљских поседа. Ови пожудни су се одвојили од друштва верујућих. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 126.

Није спреман ниједан од двадесет

Дала сам свечану изјаву цркви да ниједан од двадесет, чија су имена уписана у црквене књиге, није спреман за крај овоземаљске историје, и да ће заиста бити без Бога и без наде у свету као обични грешник. Они тврде да служе Богу, али још више служе богатству. Овај посао на две столице је стално порицање Христа, уместо правог исповедања вере у Њега. Многи су у цркву увели свој лични непокорени дух, непромењен; њихов духовни укус је изопачен њиховим личним неморалним, маловредном поквареношћу, симболизујући свет у духу, у срцу, у намери, потврђујући се у пожудним активностима, и пуни су превара у целом свом хришћанском животу. Живећи као грешници, тврдећи да су хришћани! Они који тврде да су хришћани и који признају Христа треба да их напусте и одвоје се...

Спуштам своје перо и уздижем своју душу у молитви, да Господ удахне у свој грешни народ, који је као суве кости, да би могли да живе. Крај је близу, крадући од нас тако потајно, тако неприметно, тако нечујно, као пригушени ход лопова у ноћи, да изненади спаваче на стражи и нађе их неспремне. Нека Господ да свог Светог Духа срцима која су сад спокојна, да не спавају више као неки, већ да страже и буду трезвени. - Билтен Генералне конференције (General Conference Bulletin), 1893, стр. 132, 133.

Потребни су обновљење и реформа

Хришћани се морају припремати за оно што ће ускоро задесити свет као највеће изненађење, а то припремање треба

[42] да обаве марљивим проучавањем Божје речи и настојањем да свој живот усагласе с њеним прописима. ... Бог позива на обновљење и реформу. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 626.

Обновљење истинске побожности међу нама је највећа и најхитнија од свих наших потреба. Тежити томе треба да буде наш главни посао. - Преглед и гласник (Review and Herald), 22. март 1887.

Дошло је време за темељну реформу. Кад та реформа почне, духо молитве ће покренути сваког верника, и протераће из цркве дух неслоге и раздора. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 251.

Обновљење и реформа морају да се одвијају под вођством Светог Духа. Обновљење и реформа су две различите ствари. Обновљење означава обнову духовног живота, убрзање снага ума и срца, васкрсење из духовне смрти. Реформа означава реорганизацију, промену у идејама и теоријама, обичајима и пракси. Реформација неће дати добре плодове праведности све док се не повеже са обновљењем Духа. Обновљење и реформација треба да учине свој задатак, и у том послу морају да се удруже. - Преглед и гласник (Review and Herald), 25. фебруар 1902.

Не позива ли Библија на чистији и светији посао него што смо до сад видели? ... Бог позива оне који су вољни да их Свети Дух води кроз темељну реформу. Видим кризу пред нама, а Господ позива своје раднике да се окупе. Свака душа сада треба да заузме позицију дубљег, искренијег посвећења Богу него током протеклих година. ... Под дубоким сам утиском након сцена које сам недавно видела у ноћи. Изгледало је као да постоји велики покрет - посао обновљења - како напредује у многим местима. Наши људи су се окупили, одговарајући на Божји позив. - Билтен Генералне конференције (General Conference Bulletin), 29. мај 1913, стр. 34.

У визијама ноћних приказа пред мојим очима о великом покрету обновљења у Божјем народу. Многи су славили Бога. Болесни су исцељени, и друга чуда су учињена. ... Стотине и хиљаде су виђене како посећују своје породице, и отварају пред њима Реч Божју. Срца су осведочена силом Светог Духа,

а испољен је дух истинског обраћења. Стотине и хиљаде су виђене како посећују своје породице, и отварају пред њима Реч Божју. Срца су осведочена силом Светог Духа, а испољен је дух истинског обраћења. На свим бочним вратима виделе су се објаве истине. Свет је изгледао као да је осветљен небеским утицајем. Прави и понизни Божји људи примили су велике благослове. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 126.

Постоји велика потреба за реформом у Божјем народу. Садашње стање цркве води до питања „Да ли је ово исправно представљање Оног који је дао свој живот за нас?“ - Сведочанства (Testimonies), том 3, стр. 474.

Када прекора тромости и лењости више не буде у цркви, Дух Господњи ће се милостиво испољити. Божанска сила ће се разоткрити. Црква ће видети рад провиђења Господа мноштва. Светлост истине ће сијати јасним, јаким зрацима, и као у време апостола, многе душе ће се од греха окренути ка истини. Земља ће бити осветљена славом Господњом. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 46.

Кашњење је кобно

Показано ми је да Божји народ чека да дође до неке промене - убедљиве силе која ће их обузети. Али они ће бити разочарани, јер нису у праву. Они морају да учине нешто; они морају и сами да учествују у послу, и да озбиљно вапе Богу за праву спознају њих самих. Сцене које пролазе пред нама довољно су јаке да нам помогну да устанемо и хитно преносимо истину онима који хоће да слушају. Жетва је на Земљи скоро сазрела. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 261.

Са друге стране, има и оних који, уместо да мудро искористе садашње прилике, беспослено чекају неко посебно време духовног освежења, којим ће њихова способност да просветле друге бити многоструко повећана. Они занемарују садашње дужности и предности, дозвољавају својој светлости да ослаби, очекујући неко будуће време када ће, без икаквог напора са своје стране, примити посебне благослове којима ће бити преображени и оспособљени за службу. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 54.

[44]

Не произвођачи већ потрошачи

Такозвани Христови следбеници налазе се на проби пред очима целог свемира; утрнулост њиховог жара и слабост њихових напора у Господњој служби већ их је обележила као неверне. Да је оно што чине најбоље што могу учинити, проклетство не би почивало на њима; али, када би њихова срца била укључена у дело, могли би учинити много више. Они сами знају, а и свет зна да су у великој мери изгубили дух самоодрицања и ношења свога крста. Постоји много оних уз чија ће имена у небеским књигама бити записано: није произвођач, већ само потрошач! У многима који носе Христово име, Његова слава је потамнела, Његова лепота прикривена, Његова част одбачена.

Има много оних чија су имена записана у црквеним књигама, али који нису под Христовом управом. Они не слушају Његова упутства нити обављају Његов посао. Зато се налазе под непријатељевом управом. Они не чине никакво стварно добро, па зато наносе непроцењиву штету. Пошто њихов утицај није мирис живота на живот, он је постао мирис смрти на смрт. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 303, 304.

Држање заповест као изговор за грех

Иста опасност постоји и данас међу људима који тврде да су чувари Божјег закона. Превише ласкају себи да ће их начин на који се они држе заповести сачувати од силе божанског суда. Они одбијају да буду укорени за зло, и оптужују Божје слуге да су превише ревне у уклањању греха из заједнице. Бог који мрзи грех позива оне који тврде да држе Његов закон да напусте све грехе. Занемаривање покајања и послушности Његовој речи довешће до озбиљних последица међу Божјим људима данас као што се исто то десило и у старом Израелу. Постоји граница после које Он неће више одлагати своје суђење. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 166, 167.

Мртви у преступима и гресима

[45]

Највећи број оних који чине нашу заједницу данас су мртви у преступима и гресима. Они долазе и одлазе као врата на својим шаркама. Годинама су они самозадовољно слушали најсвечаније, најузбудљивије истине, али они их нису спровели у живот. ... Док изговарају тврдње, они поричу божанску силу. Ако наставе са оваквим стањем, Бог ће их одбацити. Они су себе учинили неподобним да буду чланови Његове породице. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 426, 427.

Моралисти

Многи који себе називају хришћанима само с уобични људски моралисти. Одбили су дар који их је једини могао оспособити да одају почаст Христу, представљајући Га свету. Дело Светога Духа за њих је неразумљиво, необично дело. Они нису извршиоци Речи (Јаков 1,22). Небеска начела према којима се они који су се сјединили са Христом разилкују од оних који су се сјединили са светом, у њиховом животу једва се примећују. Такозвани Христови следбеници нису више одвојен и посебан народ. Линија раздвајања постала је нејасна. Ти људи подређују се свету, његовим обичајима, његовим навикама, његовој себичности. Црква се приближила свету у кршењу Закона уместо да се свет приближио Цркви у поштовању Закона. Из дана у дан Црква се све више изједначава са светом. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 315, 316.

Окаљани извештаји

Многи имају обличје побожности, њихова имена су у црквеним списима, али они имају окаљани извештај на небу. Анђео записничар записао је њихова дела. Сваки себични чин, свака лоша реч, свака неиспуњена дужност, и сваки тајни грех, са сваким вештим прикривањем, верно је записан у књизи извештаја које пишу анђели записничари. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 442.

[46]

Уморни носиоци терета

Само зато што неки неће преузети терет који могу да преузму, нити ће урадити посао који могу да ураде, посао је превелики за онај мали број људи који ће учествовати у њему. Они су свесни колико тога има да се уради да преоптерећују своје снаге и брзо се уморе. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 645.

Немогућност давања интелигентног разлога за веру

Многи који се изјашњавају да верују у истину за последње време, наћи ће се лаки на мерилима. Пропустили су значајне ствари. Њихово обраћење је површно, није дубоко, озбиљно нити, темељно. Они ни не знају зашто верују у истину, само зато што су други тако веровали, и узимају као готову ствар да је то истина. Они не могу да дају никакав интелигентан разлог зашто верују... Други нису просветљени нити научени из личног искуства, нити знањем које је било њихова привилегија и обавеза. Снага и стабилност су са верујућима искреног срца. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 634.

Неки ће следити пророчке списе

Бог има људе на Земљи који у вери и нади следе пророчке списе који се убрзано испуњавају, и теже да очисте своје душе у послушности истини, да се не нађу без свадбене одеће кад се Христос појави. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 307.

Упечатљив сан

У сну који сам добила 29. септембра 1886. године, ишла сам с великом групом људи који су тражили боровнице. Било је ту и много младих људи и жена који су пошли да помогну у брању плодова. Изгледало ми је да се налазимо у неком граду, јер је било врло мало празног простора; али су око града била пространа поља, прекрасни шумарци и обрађени вртови. Велика кола натоварена залихама за нашу групу кретала су се пред нама.

Ускоро су се кола зауставила и група се раштркала у свим правцима да тражи плодове. Свуда око кола било је већих и мањих грмова, натоварених прекрасним боровницама; али је цела група гледала у даљину да их нађе. Почела сам да берем плодове у близини, али веома пажљиво, плашећи се да не уберем зелено воће, које је било измешано са зрелим. Могла сам да пронађем само један или два плода са грма.

[47]

Неке од лепих великих боровница су пале на тло и црви и инсекти су их до пола појели. Помислила сам: „О, да смо мало раније дошли у ово поље, све то драгоцене воће је могло бити искоришћено. Међутим, сада је већ касно. Ја ћу ипак покупити те боровнице с тла и да покажем браћи шта су могли да поберу да нису закаснили!“

Управо тада се двоје троје из групе нашло у мојој близини. Разговарали су и изгледало је да су веома обузети међусобним дружењем. Видећи мене, казали су: „Свуда смо гледали и нисмо нашли никаквих плодова!“ Погледали су са изненађењем количину коју сам ја прикупила. Рекла сам им: „Има још много плодова који се могу набрати с ових грмова!“ Почели су да беру, али су се ускоро зауставили, говорећи: „Није право да ми овде беремо. Ти си пронашла ово поље и оно припада теби!“ Међутим, ја сам одговорила: „Није важно. Прикупљајте све што можете наћи. Ово је Божје поље и ово су Његове боровнице; ваша је предност да их берете!“

Ускоро сам се, наизглед, опет нашла сама. Ипак, сваких неколико тренутака чула сам разговор и смејање око кола. Повикала сам онима који су били тамо: „Шта радите тамо?“ Одговорили су: „Нисмо више могли да нађемо плодова. Пошто смо уморни и гладни, одлучили смо да одемо до кола и да ручамо. Када се будемо мало одморили, поново ћемо поћи да радимо!“

Казала сам: „Још ништа нисте прикупили до сада. Појешћете све наше залихе, не остављајући нам ништа. Ја за сада не могу да једем; има још пуно плодова које треба да прикупим. Ви их ниста нашли, јер нисте ни гледали довољно пажљиво. Они се не налазе са спољне стране грма, већ изнутра, морате их потражити. Заиста, можете набрати целе прегршти; будите само пажљиви да не берете зелене!“ Моја мала

[48]

котарица је ускоро била пуна плодова, па сам их однела до кола. Казала сам: „Ово су најлепши плодови које сам икада видела, а нашла сам их у близини, док сте се ви умарали безуспешно их тражећи у даљини!“

Онда су сви дошли да прегледају моје плодове. Казали су: „Ово су боровнице са високих грмова, чврсте и добре. Ми нисмо мислили да ћемо ишта наћи на високим грмовима, па смо тражили само плодове ниских грмова. А тамо смо нашли само неколико.“

Онда сам им одговорила: „Хоћете ли се постарати за ове плодове, а онда ћемо заједно поћи да их тражимо на високим грмовима?“ Међутим, они нису припремили никакве посуде за чување набраних плодова. Истина, било је корпи и врећа у изобиљу, али су све биле употребљене за чување хране. Уморила сам се од чекања и коначно упитала: „Зар ви нисте дошли да наберете боровница? Зашто се онда нисте припремили да их чувате?“

Неко ми је одговорио: „Сестро Вајт, нисмо у ствари ни очекивали да ћемо наћи било шта, јер је у околини толико кућа и толико тога се дешава. Међутим, пошто си ти била тако жељна да сабираш плодове, одлучили смо да пођемо с тобом. Мислили смо да, уколико понесемо довољно хране и ако будемо уживали у рекреацији, нећемо бити сувише разочарани што нисмо успели да наберемо било шта!“

Одговорила сам: „Не могу да разумем такву врсту посла. Ја ћу поћи до грмова одмах! Дан је већ скоро прошао и ускоро ће пасти и ноћ, а тада више неће бити прикупљања рода!“ Неки су пошли са мном, али су други остали крај кола да једу.

На једном месту окупила се мала група и живахно разговарала о нечему што их је веома занимало. Пришла сам им и установила да је мало дете на рукама мајке привукло њихову пажњу. Рекла сам: „Имате само мало времена и било би боље да радите док још можете!“

Пажњу многих привукао је млади пар који је трчао према колима. Када су стигли, били су толико уморни да су морали да седну и да се одморе. И други су се онда бацили на траву да отпочину. И тако је дан пролазио и постигли смо веома мало.

[49] Коначно сам казала: „Браћно, ви ово називате неуспешним

излетом. Ако је то начин на који радите, не чудим се што немате успеха. Ваш успех или неуспех зависи од начина којим прилазите раду. Овде има боровница; ја сам их нашла. Неки од вас сте претраживали ниске грмове без успеха; други су нашли неколико плодова. Међутим, високе грмове сте заобилазили, једноставно зато што нисте очекивали да ћете наћи плодове на њима. Видите да су плодови које сам прикупила крупни и зрели. За кратко време и остали плодови ће сазрети и онда ћемо моћи да их потражимо. То је начин на који сам ја научила да прикупљам плодове. Да сте тражили у близини кола, могли сте их наћи исто онако као што сам их ја нашла.“

„Поука коју сте тога дана дали онима који су учили како да обављају овакву врсту посла, они ће прихватити. Господ је ставио ове плодноне грмове усред густо насељеног места и Он очекује да их покупите. Међутим, ви сте били сувише заузети једењем и међусобним друђењем. Нисте ни дошли на поље с искреном одлуком да нађете плодове.“

„Морате од сада радити с много више ревности и озбиљности и с једним потпуно друкчијим циљем пред очима или ваш рад никада неће бити успешан. Радећи на прави начин, ви ћете поучити млађе раднике да су храна и рекреација много мање важни од прикупљања рода. Требало је заиста много тешког рада да се кола са залихама извезу насред поља, али ви сте мислили више о залихама него о плодовима које је требало да носите кући као резултат свог рада. Морате бити вредни, прво да однесете плодове у вашој близини, а онда да потражите и оне који су даље; после тога се можете вратити да поново радите у близини и тако ћете бити успешни.“ - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 136-139.

Тест пред нама

У последњем свечаном послу учествоваће премало истакнутих људи. Они су самозадовољни, независни од Бога, и Он не може да их употреби. Господ има верне слуге, које ће у време колебања и тестова бити видљиви. Они су драгоцени али до сада нису били видљиви а нису се поклонили Валу. Они нису имали светлост која је снажно била усмерена ка вама. Али,

под тешким и новим околностима откриће се јасна бистрина истинског хришћанског карактера. По дану ми гледамо према небу, али не видимо звезде. Оне су тамо, окачене на небу, али око не може да их уочи. Ноћу ми видимо њихов прави бљесак.

Није далеко време кад ће свака душа проћи кроз тест. ... У то време, злато ће бити издвојено од талога у цркви. Истинска побожност ће бити јасно различита у односу на само изглед побожности. Многе звезде чијем смо се сјају дивили, нестаће тада у тами. Плева ће као неки облак бити однета ветром, чак и са места где ми видимо само spremнике обилне пшенице. Сви који теже украсима светиње, али нису обучени у Христову праведност, појавиће се у срамоти своје голотиње. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 80, 81.

Поглавље 4: СТАЊЕ СВЕТА СА КОЈИМ СЕ СУОЧАВАЈУ ХРИШЋАНСКИ РАДНИЦИ

[51]

Светска драма

Свет је позориште; глумци, његови становници, припремају се за своје улоге у последњој великој драми. У великим масама човечанства нема јединства, осим код оних који су удружени ради остварења својих себичних циљева. Бог све посматра. Његове намере у вези оних који су се побунили против Њега биће испуњене. Свет није предат у руке људи, мада Бог дозвољава конфузију и неред да би се изазвало љуљање пред сезону. Сила одоздо ради на томе да доведе до последњих великих сцена драме - сотона се појављује као Христос и ради са свим преварним неправедностима у онима који су се удружили у тајна друштва. Они који се тако удружују чине дела непријатеља. Последица ће уследити након узрока. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 27, 28.

Последњи чин драме

Никада ова порука није била тако примењива као што је данас. Све више и више се овај свет противи Божјим захтевима. Људи су постали дрски у својим преступима. Злоћа становника света је скоро попунила меру њихове грешности. Ова Земља је скоро стигла до тачке кад ће Бог допустити уништитељу да испуни Његову вољу над њом. Људски закони уместо Божјих, издизање само људског ауторитета, недеља уместо библијске суботе, последњи је чин те драме. Кад замена постане универзална, Бог ће се открити. Он ће се уздићи у свом величанству да застрашујуће протресе Земљу. Он ће доћи са свог места да казни становнике овог света за њихову грешност, а Земља ће открити своју крв, и ничим више неће

[52]

бити покривена њена убиства. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 141.

Криза векова

Ми стојимо на прагу кризе свих векова. Божје казне изливаће се брзо једна за другом - пожари, поплаве, земљотреси, ратови и крвопролића. У то време не смемо да будемо изненађени великим и одлучујућим збивањима; јер анђео милости не може још дуго да остане на свом месту да штити непокајане. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 278.

Криза се постепено прикрада према нама. Сунце сија на небу, иде својом уобичајеном путањом, а небо још увек објављује славу Божју. Људи још увек једу и пију, саде и граде, венчавају се и улазе у бракове. Трговци још увек купују и продају. Људи се међусобно сукобљавају, отимајући се за највише позиције. Љубитељи задовољстава још увек преплављују позоришта, коњске трке, пакао коцке. Преовлађују највећа узбуђења, а време провере се убрзано приводи крају, и свачији случај ће бити одлучен за вечност. Сотона види да има још мало времена. Он је покренуо сва своја средства да би људи били преварени, обманути, заузети и занесени све до краја времена провере, кад ће се врата милости заувек затворити. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 3. октобар 1905.

Преступи су скоро превршили сваку меру. Збрка испуњава свет, а велики терор ће ускоро снаћи људска бића. Крај је врло близу. Ми који знамо истину треба да се припремамо за оно што ће ускоро снаћи овај свет као огромно изненађење. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 28.

[53] У ово време свеопштег безакоња, можемо знати да је и последња велика криза на видику. Када је пркос Божјем закону постао скоро универзална појава, када је Његов народ изложен насиљу и суровости својих ближњих, Господ мора да се умеша. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 178.

Налазимо се на прагу великих и свечаних дешавања. Пророчанства се испуњавају. Чудна и препуна догађаја историја

бележи се у небеским књигама. Све на овом свету је узбуркано. Ту су ратови и гласови о ратовима. Народи су бесни, а дошло је време да се суди мртвима. Догађаји се мењају да би довели до Божјег дана који се нестрпљиво приближава. Остаје само још мало времена. Али док народи устају на народе, а царства на царства, нема још свеопштег покретања ствари. Све док се држе четири ветра да би Божје слуге биле запечаћене на својим челима. А онда ће се силе Земље покренути за последњу битку. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 14.

Задржавање повлачења Божјег Духа

Још увек се задржава повлачења Божјег Духа из овог света. Урагани, олује, буре, пожари и поплаве, катастрофе на мору и копну, следе једна другу у брзом следу догађаја. Наука покушава да објасни све ово. Знаци који се умножавају око нас, и који говоре о скором доласку Божјег Сина, приписују се свему осим правом узроку. Људи не могу да препознају да то анђели чувари задржавају четири ветра да не почну да дувају док Божје слуге не буду запечаћене; али кад Бог нареди својим анђелима да ослободе ветрове, настаће таква збрка коју ниједно пер неће моћи да опише. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 408.

Дани у којима живимо су свечани и значајни. Божји Дух се постепено али сигурно повлачи са Земље. Зла и суд се већ дешавају онима који презиру Божју милост. Несреће на копну и мору, узнемиреност у друштву, претње ратовима, злослутни су. Прогноза говоре да нам се приближавају велики догађаји. Оруђа зла удружују своје снаге и учвршћују се. Они јачају за последњу велику кризу. Велике промене ће се ускоро десити у свету, а последња дешавања ће се одвијати великом брзином. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 11.

Близу је време када ће свет обузети бол који никакав људски балсам неће моћи да ублажи. Божји Дух се повлачи са Земље. Катастрофе на мору и на тлу догађају се брзо, једна за другом. Колико често слушамо о земљотресима и ураганима, о уништењима ватром и водом, уз велики губитак људских живота и имовине! Ове невоље привидно само су провале

хировитих, неорганизованих, несређених природних сила, које су потпуно изван човекове контроле, али, у свему томе може се читати Божја намера. То су средства којима Бог покушава да натера људе да постану свесни опасности која им прети. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 277.

Свет као болница за заражене

Људи се у својој слепоћи размеђу чудесним напретком и просветљењем; али небески стражари виде да је Земља испуњена корупцијом и насиљем. Због греха је атмосфера нашег света постала атмосфера болнице за заражене. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 10, 11.

Епидемија злочина

Ми живимо усред „епидемије злочина“ које се разборити, богобојазни људи свуда ужасавају. Поквареност је преовладала, превазилази изражајну моћ људског пера. Сваки дан доноси нова сазнања о политичким размирицама, подмићивању, проневерама. Сваки дан доноси своје жалосне извештаје о насиљу, безвлашћу и равнодушности према људској патњи и свирепом уништавању људског живота. Сваки дан сведочи о повећавању умоболности, убистава и самоубистава. Ко може да посумња да сотонске слуге повећаном силом делују међу људима којом растројавају ум, скрнавце и уништавају тело? - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 142, 143.

[55] Дух анархије прожима све народе и његови изливи, који с времена на време ужасавају свет, представљају само доказ о запретеним ватрама страсти и безакоња које ће, када једном измакну контроли, опустошити Земљу и напунити је јадом. Слика коју нам надахнута Реч даје о становницима претпотопног света потпуно тачно представља стање према којем се савремено друштво убрзано креће. Чак и сада, у овом столећу, и у такозваним хришћанским земљама, догађају се злочини исто онако црни и страшни као и они због којих су били уништени грешници старога света. Пре Потопа Бог је

послао Ноја да опомене свет, да поведе људе на покајање и тако им омогући да избегну пропаст која им прети. Пошто се време Христовог другог доласка приближава, Бог шаље своје слуге да опомену свет да се припреми за тај велики догађај. Мноштво људи непрестано крши Божји закон и зато их Он у својој милости сада позива да поштују Његове свете прописе. Свима који одбаце своје грехе, који се покају пред Богом и покажу веру у Христа нуди се помиловање. - Стварање - патријарси и пророци (Patriarchs and Prophets), стр. 102.

Стање ствари у свету показује да је пред нама време невоља. Дневни листови су пуни најаве страшних сукоба у блиској будућности. Све су учесталије дрске крађе. Штрајкови су чести. Пљачке и убиства су на сваком ћошку. Људи опседнути демонима убијају мушкарце, жене и малу децу. Људи постају залуђени пороком и преовладавају све врсте зла. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 11.

Прастари варалица на делу

У садашње време, када се крај свега земаљскога брзо приближава, сотона улаже очајничке напоре да заведе цео свет. Он кроји многе планове да закупи ум и скрене пажњу са истина које су битне за спасење. У сваком граду његова оруђа су запослена да организују групе оних који сеprotиве Божјем закону. Велики варалица је на послу улажући напоре да унесе збрку и бунтовништво, а људе да обузме ревношћу која нипочему није у складу с њиховим знањем. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 219.

Сотона марљиво проучава Библију. Он зна да има још врло мало времена, и тражи сваки детаљ да би задао контраударац Господњем делу на овој Земљи. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 16. Сотона сада тежи да задржи Божје људе у стању неактивности, да их спречи да учествују у ширењу истине, да би се на крају показали лаким на мерилима. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 260.

Свет узбуђен духом рата

Свет је узбуђен духом рата. Пророчанство из Данила 11. скоро је потпуно испуњено. Ускоро ће се десити сцене невоље о којима се у говори у пророчанствима. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 14.

Показано ми је да су становници Земље у крајњој збрци. Рат, крвопролиће, оскудица, потребе, глад и помор били су присутни свуда... Тада ми је пажња скренута на нешто друго. Изгледало је као мали период мира. Још једном су ми показани становници Земље; и поново је све било у крајњој збрци. Раздор, рат и крвопролиће, глад и помор, беснели су свуда. И други народи су учествовали у овом рату и конфузији. Рат је проузроковао глад. Оскудица и крвопролиће проузроковали су помор. А онда су људи попустили пред страхом „и од чекања оног што иде на земљу“ - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 268.

Духовна тама

Ово је време духовне таме у црквама по свету. Незнање о божанским стварима сакрило је Бога и истину с видика. Силе зла прикупљају снагу. Сотона ласка својим сарадницима да ће он обавити посао којим ће задобити свет. Док делимична неактивност влада у цркви, сотона и његове слуге су интензивно активни. Такозване хришћанске цркве не обраћају свет јер су и сами корумпирани себичношћу и поносом, и потребно је да осете преображавајућу Божју силу у својој средини пре него што ће водити друге ка чистијим и вишим стандардима. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 65.

[57] У наше време, као и у стара времена, животодавне истине Божје речи замењене су људским теоријама и размишљањем. Многи такозвани проповедници Јеванђеља не прихватају целу Библију као надахнуту Реч. Један мудрац одбацује један њен део, други сумња у други део. Они свој суд стављају изнад Речи; и Писмо које проповедају ослања се на њихов ауторитет. Његова божанска веродостојност је уништена. Тако се семе неверства сеје на све стране; тако људи постају збуњени не

знајући шта да верују. Постоје многа веровања којима ум не треба да се бави. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 39.

Безакоње је достигло врхунац који никада раније није успевало да достигне, а ипак многи проповедници Јеванђеља вичу: „Мир је и немамо се чега бојати!“ Међутим, Божји верни гласници у своме раду треба да иду истрајно напред. Одевени у небеско рухо, неустрашиво и победоносно треба да напредују, никада не смањујући своју вредноћу, а свака душа са којом се сретну треба да чује вест истине за ово време. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 220.

Стање у данашњем религијском свету пружа довољно разлога да се објави знак за узбуну. Људи се играју Божјом милошћу. Мноштво одбацује Господњи закон „учећи наукама и заповестима људским“. (Матеј 15,9) Неверовање преовладава у многим Црквама на нашој Земљи; не неверовање у најширем смислу - отворено одбацивање Библије - већ неверовање које је одевено у хришћанско рухо, иако поткопава веру у Библију као у божанско откривење. Празни формализам заменио је некадашњу ватрену оданост и животодавну побожност. Последица је преовладавање отпада и чулне телесности. Христос је изјавио: „Као што је било у дане Лотове... тако ће бити и у онај дан када ће се јавити Син човечји!“ (Лука 17,28.30) Свакодневни извештаји о догађајима сведоче о испуњењу Његових речи. Свет је скоро сазрео за уништење. Ускоро ће се излити Божји судови, ускоро ће нестати и греха и грешника. - Стварање - патријарси и пророци (Patriarchs and Prophets), стр. 166.

Одвајање пшенице од кукоља

Време Божјег разорног суда је време милости за оне који нису имали прилику да чују за истину. Господ ће се пажљиво побринути за њих. Његово милостиво срце је такнуто; Његова рука још увек посеже да спаси, док су врата затворена за оне који не би хтели да уђу. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 97.

Ускоро ће се водити битка између оних који Му служе и оних који то не раде. Ускоро ће се протрести све што може бити протресено, да може да остане све на шта не утиче тресење. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 15, 16.

У време туге и збуњености народа биће многих који се нису потпуно предали поквареним утицајима овог света и служби сотони, који ће се понизити пред Богом, и окренути Му се целим својим срцем и наићи на прихватање и опроштење. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр.269.

Има много оних који читају Писма и који нису способни да разумеју њихово право значење. По целом свету људи и жене замишљено упиру свој поглед према Небу. Молитве, сузе и питања уздижу се од људи који чезну за истином, за благодаћу, за Светим Духом. Многи се налазе на прагу Божјег царства и само чекају да буду окупљени. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 109.

Поуке из Илијиног искуства

Из искустава која је Илија стекао у току тих дана обесхрабрења и привидног пораза могу се извући многе корисне поуке, непроцењиво драгоцене за Божје слуге нашег времена, времена које је обележено општим отпадом од свега што је право. Отпад који сада преовладава веома је сличан ономе који се у пророкове дане ширио Израилѐм. Уздижући људско изнад божанскога, славећи омиљене вође, обожавајући мамона, стављајући науку изнад истина откривења, мноштво данас иде за Валом. Сумња и неверовање својим мрачним утицајем прожимају ум и срце, и многима су људске теорије постале важније од божанских речи. Јавно се тврди да је дошло време да се људски разум уздигне изнад учења библије. Божји закон, божанско мерило праведности, проглашава се неважећим. Непријатељ сваке истине настоји да својом заводничком силом наведе људе да људске установе уздигну уместо Бога и забораве оно што је било одређено да човечанству донесе срећу и спасење. Ипак, овај отпад, ма

[59] колико да се проширио, није свеопшти. Нису сви у свету безаконици и пуни греха; нису сви стали на непријатељево

страну. Бог има много хиљада оних који нису савили колена пред Валом, много оних који чезну да потпуније схвате Христа и Закон, много оних који се надају, иако је тешко надати се, да ће Исус ускоро доћи и укинути владавину греха и смрти. Има много и оних који у незнању служе Валу, али с којима се Божји Дух и даље бори. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 170.

[60]

Поглавље 5: ЦРКВА КАО ЦЕНТАР ОБУКЕ

Потреба у овом тренутку

Оно што је сада потребно за изградњу наших цркава је леп посао мудрих радника у препознавању и развоју талената у цркви - талената који могу бити унапређени тако да их Господар употреби. Треба да постоји добро организовани план за ангажовање радника да иду у све цркве, велике и мале, да поуче чланове како да раде у изградњи цркве, а исто и са неверујућима. Потребна је обука, образовање. Они који раде посећујући цркве треба да дају браћи и сестрама упутства кроз практичне методе рада у мисионству. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 117.

Бог очекује да Његова Црква дисциплинује и припреми чланове за посао просветљавања света. Образовање чланова би имало за последицу да стотине људи покаже своје таленте. Коришћењем тих талената, људи би се развили тако да буду спремни да дођу на позиције од поверења и утицаја, а да се држе чистих и неискварених принципа. Тако би за Господара било учињено добро дело. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 431, 432.

Сваки радник треба да буде разумно ефикасан. А онда у ширем смислу он може да представи истину која је дата у Исусу. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 70.

[61]

У овом добро испланираном напору не би требало да буде кашњења у образовању чланова цркве. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 119.

Највећа помоћ која може бити дата нашим људима је да их се поучи да раде за Бога, и да зависе од Њега, а не од свештеника. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 19.

Очигледно је да све проповеди које су се чуле с катедре нису развиле велики број самоодричућих радника. Треба размотрити предмет да се предвиде најозбиљније последице.

Наша будућност у вечности је у опасности. Цркве вену јер су пропустиле да користе своје таленте у ширењу светлости. Пажљива упутства треба дати као да су лекције од Господара, да би сви могли практично да користе своју светлост. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 431.

Људи су имали превише проповеди; али да ли су били поучени како да раде за оне за које је Христос умро? Да ли је подела рада измишљена и представљена им на такав начин да би свако од њих могао да увиди неопходност сопственог учешћа у том послу? - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 431.

Кроз образовање и праксу људи се квалификују за свако ванредно стање до ког може доћи; а мудро планирање је потребно да би свако нашао своје место у одговарајућој сфери посла, да може да стекне искуство које ће му помоћи да подноси одговорност. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 221.

Црквени мисионарски план

Многи би били спремни да раде, када би их неко поучио како да почну. Потребно је да их неко поучи и охрабри. Свака црква треба да буде школа за обуку хришћанских радника. Вернике треба поучавати како да држе библијске часове, како да воде и поучавају у разредима суботне школе, како да најбоље помогну сиромашнима и да се брину за болесне, како да раде за необраћене. Ту треба да постоје здравствене школе, школе за кување и предавања из разних области хришћанског рада и указивања помоћи. Не треба одржавати само предавања, већ под надзором искусних учитеља треба спровести практичан рад. Нека учитељи воде рад међу људима, а други ће, сједињујући се са њима, учити из њиховог пример. Само један пример вреднији је од многих поука. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 149.

Посебна обука

Требало би уложити веће напоре да се људи образују по питању принципа здравствене реформе. Требало би успоставити школе за кување, и треба давати упутства од куће до куће како да се припрема здрава храна. Стари и млади треба да науче да кувају једноставнија а укусна јела. Треба им показати да квалитетна исхрана може да се обезбеди и без коришћења животињског меса. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 161.

У сваком месту у коме постоји црква, треба организовати предавања о припремању једноставне, здраве хране за оне који желе да живе у складу с начелима здравља. Верници цркве треба да људима из своје околине пренесу светлост коју су добили на том подручју. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 362.

Прилагодите упутства

Колико је корисних и поштованих радника у Божјем делу примило своју обуку усред скромних дужности и најнижих положаја у животу! Мојсије је био будући владар Египта, али га Бог није могао узети из царских дворова да обави посао који му је био одређен. Тек када је четрдесет година радио као верни пастир био је послан да буде ослободилац свог народа. Геден је био узет с вршилишта да буде оруђе у Божјим рукама и да избави војску Израиља. Јелисије је био позван да остави плуг и да служи Богу. Амос је био земљорадник, обрађивао је земљу, када му је Бог дао поруку коју треба да објави. Сви који ће постати Христови сарадници мораће да обаве много тешког, неомиљеног посла и поуке и савете које им упућујемо треба мудро бирати и прилагођавати њиховој посебности карактера и рада који обављају. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 332, 333.

[63]

Одговорност за бригу и обуку

Када су се обраћали способни људи који су много обећавали, као што је то био случај са Тимотијем, Павле и

Варнава су се искрено трудили да им укажу на неопходност рада у Господњем винограду. Када су апостоли отишли у друга места, вера тих људи није слабила, већ јачала. Они су били верно поучени Господњем путу, обучени за несебичан, озбиљан и истрајан рад на спасењу својих ближњих. Ова пажљива обука новообраћених представљала је важан чинилац у великом успеху, који је Павла и Варнаву пратио, док су проповедали Јеванђеље у незнабожачким земљама. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 186, 187.

Пошто су цркве успостављене, требало би да знају да и они треба исто тако да носе истину другима и подижу нове цркве; зато сви они треба да раде и негују до максимума таленте које им је Бог дао, и да увежбавају своје умове у учествовају у служби њиховом Господару. - Сведочанства (Testimonies), том 3, стр. 205.

Мисионарске операције су стално у потреби за радницима са исправним начином размишљања, радницима који су посвећени и побожни на такав начин да ће моћи исправно да представе нашу истину. Има много оних који треба да постану мисионари, али који никад нису отишли у поље јер они који су уједињени с њима у оквиру цркве или у нашим школама не осећају терет потреба за радом са њима, да им укажу на Божје тврдње у вези свих њихових снага, и не моле се ни са њима ни за њих. - Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 500, 501.

Они који имају духовни надзор у цркви треба да смисле начине и средства којима ће бити дате прилике сваком члану цркве да узме учешће у Божем делу. Пречесто у прошлости није рађено овако. Планови нису били јасно представљени нити потпуно испуњени тамо где су таленти свих могли бити упуслени у активној служби. Само мали број људи схвата колики су губици због тога. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 116.

У свакој цркви чланови би требало да буду обучени да посвете време за придобијање душа за Христа. Како би се могло рећи за цркву „Ви сте светлост свету“ све док чланови цркве заправо не шире ту светлост? Нека се они који су одговорни за Христово стадо пробуде у својој дужности, и

покрену многе душе на рад. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 436.

Одаберите службенике квалификоване да обучавају

Велику пажњу треба посветити одабиру службеника за нове цркве. Нека то буду мушкарци и жене који су потпуно обраћени. Нека буду одабрани они који су највише квалификовани да дају упутства, они који могу да служе и речју и делом. Постоји велика потреба за радом у свако време. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 85.

Старешине и они који имају водеће позиције у цркви треба више да планирају вођење посла. Они треба да организују ствари тако да сваки члан цркве узме учешће, да нико не води бесциљан живот, већ да сви они могу да раде у складу са својим способностима. ... Основно је да такво васпитање треба дати члановима цркве да би они постали несебични, посвећени, ефикасни радници за Бога; а то се постиже на тај начин да се спречи да црква постане бесплодна и мртва. ... Нека сваки члан цркве постане активни радник, живи камен, емитер светла у Божјем храму. - Преглед и гласник (Review and Herald), 2. септембар 1890.

Чланови цркве треба да се образују

Чланови цркве морају да раде; они морају да се образују, тежећи да постигну више стандарде који су им постављени. Господ ће им помоћи у томе ако сарађују с Њим. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 140.

Не смемо дозволити да нам промакне чак ни једна једина прилика да себе интелектуално оспособимо за рад у Божјем делу. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 334.

Божански стандард

Господ жели да постигнемо што више васпитање, али с циљем да своје знање преносимо на друге. Нико не зна где

ће или како ће бити позван да ради или говори за Бога. Наш небески Отац једино зна како ће употребити човека. Пред нама су могућности које наша слаба вера није у стању да сагледа. Зато морамо тако развијати своје умне способности да можемо, уколико то буде потребно, истине из Његове речи износити чак и пред највишим ауторитетима на Земљи, тако да се Божје име прослави. Не смемо дозволити да нам промакне чак ни једна једина прилика да себе интелектуално оспособимо за рад у Божјем делу. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 333, 334.

[65]

Ко се спрема да иде и ради у Његовом винограду? Бог није задовољан почетницима. Он жели да ми дамо све од себе и својих талената које нам је дао. - Преглед и гласник (Review and Herald), 2. април 1889.

Илустрација

Сањала сам да ми је неко донео тканину од белог штофа, и тражио да је искројим на хаљине за све величине људи и за све описе карактера и околности у животу. Речено ми је да их искројим и окачим тако да буду спремне кад буду потребне. Стекла сам утисак да су многи, за које су те хаљине биле прављене, били недостојну. Питала сам да ли је то последње парче тканине које треба да искројим, и речено ми је да није; да ћу, чим завршим једну, добити друге да радим.

Обесхрабрила ме је количина посла преда мном и изјавила сам да сам кројила хаљине за друге више од двадесет година и да мој рад није био цењен, као и да не видим да је мој рад имао много користи. Са особом која ми је донела ту тканину причала сам посебно о једној жени за коју ми је речено да направим хаљину. Рекла сам да она неће ценити ту хаљину и да ће то бити губитак времена и материјала да јој се да та хаљина. Она је била веома сиромашна, слабог интелекта и неуредних навика тако да би је ускоро оштетила. Особа је одговорила: „Искрој хаљне. То је твоја дужност. Губитак није твоја већ моја брига. Бог не гледа како људи гледају. Он припрема посао који хоће да уради, а ти не знаш са ким ће успети, са овим или са оним. Откриће се да ће многе такве сиромашне душе ући у

[66] царство, док ће други, који су имали предност свих благослова живота, све прилике да се побољшају, бити изостављени.“
- Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 10, 11.

Сатима, војници су вежбали да се ослободе својих ранаца и да их поново стављају на себе. Учили су како да сложе своје оружје и како да га брзо поново узму. Вежбали су да јуришају на непријатеља и да обављају све врсте војних маневара. И тако су се вежбе настављале, припремајући људе за сваку неопходност. Треба ли да они који бију битке за кнеза Емануила буду мање озбиљни и марљиви у својим припремама за духовну борбу? - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 75.

Поглавље 6: СТУДЕНТИ ДА МИСИОНАРЕ ДОК СУ НА ОБУЦИ

[67]

Предмет васпитања

Право васпитање је мисионарско васпитање. Сваки Божји син и кћер позвани су да постану мисионари; позвани смо у службу Богу и својим ближњима, па оспособљавање за ову службу треба да буде предмет нашег васпитања. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 395.

Да бисмо ојачали нашу омладину против искушења непријатеља успоставили смо школе где они могу да се квалификују да буду корисни у овом животу а и за службу Богу у целој вечности. - Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 495.

Онај који тежи да добије знање да би могао да ради за оне који су у незнању и пропадају, ради свој део испуњавања Божјег великог циља за човечанство. У несебичној служби благосиљања других он налази високи идеал хришћанског васпитања. - Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 545.

Господ тражи снажне, посвећене, самопожртвоване младиће и девојке, који ће вући напред и који ће, након кратког времена проведеног у школи, ићи напред спремни да објаве поруку свету. - Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 549.

Учење кроз рад

[68]

Неопходно за њихово целокупно васпитање је да се студентима да време за мисионарски рад - време да се упознају са духовним потребама породица у друштву у ком се налазе. Они не би требало да буду преоптерећени учењем па да немају времена да примене знање које су стекли. Они би требало да се охрабре да уложи озбиљне мисионарске напоре за оне који

греше, склапајући познанство с њима, и водећи их ка истини. Радећи понизно, тражећи мудрост од Христа, молећи се и стражећи у молитви, они могу другима да пренесу знање које је обогатило њихове животе. - Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 545, 546.

Где год је то могуће, студенти би требало, током школске године, да се ангажују у мисионарском раду у граду. Они би требало да мисионирају у околним местима и селима. Они могу да се организују у групе и да се баве хришћанским хуманитарним радом. Студенти би требало да имају широк поглед на своје садашње обавезе према Богу. Они не треба да се радују крају школског семестра да би радили нека велика дела за Бога, већ треба да проуче како да, током свог студентског живота, носе јарам са Христом у несебичној служби другима. - Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 547.

Није довољно само испунити умове младих порукама од дубоког значаја; они треба да науче да преносе оно што су примили. - Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 545.

Из школа за обуку мисионари треба да буду послати у далеке земље. Док су у школи, нека студенти усаврше сваку прилику да се припреме за тај посао. Они ће се ту тестирани и доказивати, да би се видело каква им је прилагодљивост и да ли они имају прави ослонац одозго. - Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 549.

Охрабривање мисионарског духа

[69] Учитељима и студентима у нашим школама потребан је божански додир. Бог може за њих да учини много више него што је учинио, јер је у прошлости Његов начин био ограничен. Ако се охрабри мисионарски дух, чак и ако је потребно неколико сати из програма регуларних студија, биће дато доста небеских благослова, тамо где има више вере и духовне ревности, више остварења онога што Бог хоће да уради. - Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 546.

Кад је завршетак школе

[70]

Кад је завршетак школе, то је прилика за многе да иду у поље као еванђеоски анкетари. Верни колпортер налази свој пут до многих домова, где он материјале за читање који садрже истину за ово време. Наши студенти треба да науче како да продају наше књиге. Постоји потреба за људима са дубоким хришћанским искуством, људима уравнотежених умова, јаким, добро васпитаним, да се ангажују у овој грани дела. Неки имају таленат, васпитање и искуство које ће им омогућити да васпитају омладину за посао анкетирања на такав начин да ће много више бити постигнуто него до сад. Они који имају ово искуство имају посебну дужност да поучавају друге. - Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 546, 547.

Служба певања

Студенти који су научили да певају лепе еванђеоске песме мелодично и разговетно, могу да учине много доброг као еванђеоски певачи. Они ће открити многе прилике да искористе таленат који им је Бог дао у преношењу мелодије и сунчеве светлости до многих усамљених места помрачених тугом и патњом, певајући онима који ретко имају прилику да оду у цркву.

Студенти, идите на аутопутеве и ограде. Трудите се да досегнете и више и ниже слојеве друштва. Улазите у домове богатих као и сиромашних и, кад сте у прилици, питајте: „Да ли бисте волели да вам отпевамо неке еванђеоске химне?“ А онда, кад срца омекшају, можда ће вам бити отворен пут да понудите да се на кратко помолите за Божји благослов. Мало њих ће то одбити. Таква служба је истински мисионарски рад. - Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 547, 548.

[70]

Поглавље 7: УЗАЈАМНА САРАДЊА СВЕШТЕНИКА И ЛАИКА

Заједнички одлазак у поље службе

Нека свештеници и лаици иду напред у зрела поља. Они ће открити своју жетву где гот објављују заборављене истине из Библије. Они ће открити оне који ће прихватити истину, и који ће посветити своје животе придобијању душа за Христа. - Знаци времена Аустралије (Аустралиан Signs of the Times), 3. август 1903.

Није Господња намера да свештеници раде највећи део посла сејања семена истине. Људи који нису позвани у службу треба да буду охрабрено да раде за Господара према њиховим могућностима. Стотине мушкараца и жена тренутно беспослених могу да раде у служби. Носећи истину у домове њихових пријатеља и суседа, они могу да учине велике ствари за Господара. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 21.

Бог је својим свештеницима дао да објављују поруку истине. Њу треба да прихвате цркве и на сваки могући начин да је објављују, ловећи прве зраке светлости, ширећи их даље. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр.425.

[71]

Људи морају да подижу тамо где свештеник подиже, пружајући тако подршку његовим напорима и помажући му да носи његове терете, јер тада он неће бити преоптерећен и обесхрабрен. Нема тог утицаја кога би црква носила и у томе истрајала све док док се људи не ангажују да интелигентно, из принципа, раде све што могу да унапреде дело. - Преглед и гласник (Review and Herald), 23. август 1881.

Убедљива комбинација

Свет ће бити осведочен, не оним што се говори с катедре, већ оним што црква живи. Свештеник с катедре објављује

теорију Јеванђеља; практична побожност цркве показује његову силу. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр.16.

Божје дело на овој Земљи никада неће бити завршено уколико људи и жене од којих се састоји наша Црква не крену на посао, уколико не уједине своје напоре с напорима проповедника и црквених службеника. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 352.

Проповедање је мали део посла који треба урадити за спасавање душа. Божји Дух уверава грешнике у истину, и Он их ставља у наручје Цркве. Свештеници могу радити свој део, али они никада неће извести посао који Црква треба да ради. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр.69.

Ширење Божје истине није ограничено на неколико рукоположених свештеника. Истину треба на све стране да носе сви они који тврде да су Христови ученици. Она мора бити посејана крај свих вода. - Преглед и гласник (Review and Herald), 22. август 1899.

Свештеници могу имати пријатне и агресивне проповеди, а доста напора може бити уложено у изградњу и просперитет Цркве; али све док њени појединачни чланови не преузму своју улогу као слуге Исуса Христа, црква ће стално бити у тами и без снаге. У тешком и мрачном свету утицај истински доследног примера биће сила на добро. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр.285, 286.

Судбоносна грешка

Претпоставка да дело спасавања душа почива само на проповедницима представља судбоносну грешку. Скромни, посвећени верник на кога је Господар винограда ставио терет да спасава душе треба да добије охрабрење од људи којима је Господ поверио веће одговорности. Они који заузимају место старешина у Божјој Цркви треба да схвате да је Спаситељев налог упућен свима који верују у Његово име. Бог ће у свој виноград послати многе који нису били одабрани за проповедничку службу полагањем руку. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 110.

Идеја да свештеник треба да носи све терете и ради све послове, је велика грешка. Преоптерећен и сломљен, он може да оде у гроб, а ако дели терет онако како је Господ и одредио, он може да живи. Да би терет био подељен, цркву морају да васпитају они који могу да поучавају раднике да следе Христа и раде како је Он радио. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр.435.

Проповедник не треба да мисли да је његова дужност да све сам говори, да све сам ради и да се сам моли за све; он треба да увежба помагаче у свакој цркви. Нека се разни верници мењају у вођењу богослужења, у давању библијских часова; чинећи тако они ће употребљавати способности које им је Бог дао и у исто време добијати обуку као радници. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 197.

Свештеници не треба да обављају посао који припада Црви, изнурујући се тако, и спречавајући друге да се држе својих дужности. Они треба да поучавају чланове како да раде у цркви и у заједници. - Историјске скице (Historical Sketches), стр. 291.

Када се уложи напор да се наша вера објасни неверницима, верници цркве врло често остају у позадини, као да нису заинтересовани, и дозвољавају да сва одговорност падне на проповедника. Из тог разлога, рад наших најспособнијих проповедника понекад не постиже никакав или врло мали успех. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 196.

Дужност свештеника

Најбоља помоћ коју свештеници могу да пруже члановима наших цркава није проповедање већ планирање њиховог рада. [73] Давање свакоме нечега што ће радити за друге. Помагање свима да виде да као они који су примили Христову милост они су дужни да раде за Њега. И да поучава све њих како да раде. Они који су нови у вери треба посебно да буду васпитани да постану радници заједно с Богом. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр.82.

Свештеници, проповедајте истине које ће оне који су ван Христа водити у рад. Охрабрите личне напоре на све могуће начине. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр.124.

Нека проповедници уче вернике да, уколико желе да расту духовно, морају да носе одговорности које је Господ положио на њих - одговорности вођења људи ка истини. Оне који не испуњавају своју дужност треба посећивати, молити се с њима, радити за њих. Немојте наводити вернике да зависе од вас као проповедника; учите их да уместо тога треба да користе своје таланте у објављивању истине онима који живе око њих. Радећи тако, уживаће и сарадњу небеских анђела и стећи искуство које ће ојачати њихову веру и дати им чврст ослонац у Богу. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 200.

Радећи тамо где већ има оних који су прихватили истину, проповедник најпре треба да се труди, не да обрати необраћене, већ да обучи вернике цркве за прихватљиву сарадњу. Нека ради са сваким од њих појединачно, покушавајући да их покрене да траже дубље искуство, али и да раде за друге. Када су спремни да подрже проповедника својим молитвама и својим радом, њихове напоре ће пратити већи успех. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 196.

У неком смислу пастор заузима положај сличан положају предрадника групе радника или капетана посаде брода. Од таквих се очекује да се постарају да људи, над којима су постављени, обављају посао који им је додељен правилно и на време и да га они сами прихвате само у случају хитне потребе. Власник велике фабрике нашао је једном свог надзорника испод машине како обавља неке мале поправке, док неколико радника стоје и посматрају. Власник, пошто је сазнао шта се догађа не желећи да погрешити у свом суду, позвао је надзорника у своју канцеларију и отпустио га с посла, дајући му пуну плату за обављени рад. Изненађени надзорник затражио је објашњење. Оно му је дато следећим речима: „Ја сам те запослио да шесторици радника одређујеш посао. Нашао сам шесторицу беспослене и тебе како обављаш посао једнога од њих. Оно што си ти радио могао је да обави било ко од њих шесторице. Не могу себи дозволити да плаћам седам дневница да бих теби дао прилику да учиш остале како да ленчаре!“

[74]

Овај случај се може применити на неке цркве, али не на све. Међутим, многи пастори не успевају или не знају како да наведу вернике цркве да активно раде у разним одељењима

цркве. Када би пастори посветили више пажње да покрену на посао и да задрже на послу своје стадо, постигли би много више добра, имали би више времена за проучавање и посете и избегли многе случајеве напетости. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 197, 198.

Добар пример

Апостол [Павле] је осећао да је у великој мери одговоран за духовно добро тих људи који су се обратили његовим радом. Желео је да узрасту у познању јединога правога Бога и Исуса Христа, кога је Он послао. У току своје службе често се сретао са малим групама људи и жена који су волели Исуса, с њима се приклањао у молитви и тражио од Бога да их научи како да одрже живо заједништво са Њим. Често се саветовао са њима о најбољим методама за рад, како другима објавити видело еванђеоске истине. Када је био одвојен од оних за које је тако радио, често се молио Богу да их сачува од зла и даим помогне да буду озбиљни, активни мисионари. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 262.

Поглавље 8: ОРГАНИЗОВАЊЕ ХРИШЋАНСКИХ СНАГА

[75]

Основе организовања

Има још мало времена, и наше снаге морају бити организоване да раде веће послове. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 27.

Групацију мањих фирми као основу хришћанског напора представио ми је Онај који не греши. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 21, 22.

Нека у свакој цркви буду добро организована друштва радника који ће радити у околини те цркве. - Преглед и гласник (Review and Herald), 29. септембар 1891.

У сваком граду треба да буде служба организованих, добро организованих радника; не само један или двојица, већ мноштво треба да буде покренуто на рад. - Билтен Генералне конференције (General Conference Bulletin), 1893, стр. 37.

Нека се у нашим црквама оформе групације за службу. Нека се различити уједине у раду као рибари људи. Нека они сакупљају душе из корумпираног света у чистоту Христове љубави. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 21.

Христова Црква на Земљи организована је ради мисионства, а Господ жели да види целу Цркву како смишља начине и средства како би на висинама и у низинама, богати и сиромашни, могли чути поруку истине. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 29.

[76]

Ако црква има велики број људи, нека чланови оформе мање групе, да раде не само са члановима цркве већ и са неверујућима. Ако на једном месту постоји један или двојица или тројица који познају истину, нека се они организују у групу радника. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 22.

Ако су дисциплина и ред неопходни за успешну акцију на бојном пољу, исто је потребно у рату у коме смо ангажовани

као што предмет кога треба освојити има већу вредност и виши ранг од оних који се, противећи се, отимају на бојном пољу. У сукобу у ком смо ангажовани, у опасности су вечни интереси. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 649.

Бог је Бог реда. Све што је повезано с Небом налази се у савршеном реду; покорност и потпуна дисциплина обележавају покрете анђеоских чета. успех могу да донесу само ред и усклађено деловање. Бог захтева да у Његовом делу данас владају исти ред и систематичност као некада у дане Израиља. Сви који раде за Њега, треба да раде разумно, а не немарно, насумице. Он жели да се Његово дело обавља с вером и савесно, тако да може да стави на њега печат свог одобравања. - Стварање - патријарси и пророци (Patriarchs and Prophets), стр. 376.

У цркви мора постојати добро организован посао, да њени чланови могу да разумеју како да носе светлост другима, и тако ојачају своју личну веру и повећају своја знања. Док они преносе оно што су примили од Бога, њихова вера ће бити потврђена. Црква која ради је жива црква. Ми смо изграђени као живо камење, и сваки камен треба да емитује светлост. Сваки хришћанин се пореди са драгим каменом који одражава Божју славу. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 435.

Лекције за савршену организацију

Он [Бог] одређује да ми треба да учимо лекције о реду и организацији на основу савршеног реда установљеног у [77] Мојсијево време, у корист деце Израела. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 653.

Први корак у организовању цркве

Рукоположење Дванаесторице означило је први корак у организацији Цркве која је после Христовог одласка требало да настави Његово дело на Земљи. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 18.

Модел црквеног организовања

Организација цркве у Јерусалиму требало је да послужи као узор црквене организације у сваком другом месту на коме ће весници истине задобити нове вернике за Јеванђеље. ... Касније у историји прве Цркве, када су у различитим деловима света многе групе верника организоване као цркве, црквена организација била је и даље усавршавана у прилог одржавању реда и склада. Сваки верник био је позиван да добро изврши своју улогу. Свако је морао да се мудро служи повереним способностима. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 91, 92.

Свако има своје место

Свако ко је обраћењем придодат заједници треба да добије свој део дужности. Свако би требало да буде вољан да буде или ради нешто у овом рату. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 30.

Бог не тражи бројне институције, велике зграде или велике изложбе већ хармоничну акцију посебних људи, људи које је Бог изабрао. Свако треба да буде у свом делу и месту, мислећи, говорећи и делујући у хармонији са Божјим Духом. Тада, а не до тада, посао ће бити потпуна и симетрична целина. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 293.

Снага војске мери се углавном ефикасношћу људи у редовима. Мудри генерал поучава своје официре како да увежбавају сваког војника за активну службу. Он тражи да се развије највећа ефикасност свачије улоге. Ако појединац зависи само од својих надлежних, он никад неће бити у стању да води успешну кампању. Он рачуна на одану и неуморну службу сваког човека у својој војсци. Одговорност лежи углавном на људима у редовима. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 116.

Учитељ позива људе да постану еванђеоски радници. Ко ће се одазвати? Не постају генерали сви који се пријаве у војску, не постају ни капетани, водници, па чак ни десетари. Не носе сви одговорности и бриге старешина. Има тешког посла друге

[78]

врсте који се мора обавити. Неки морају да копају ровове и да граде утврђења; неки морају да стоје као стражари, неки да носе поруке. Иако има мало официра, потребно је много војника да попуне редове војске; међутим, њен успех зависи од верности сваког војника. Кукавичлук или издаја једног војника може изазвати катастрофу целокупне армије... - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 84, 85.

Тајна успеха

Тајана нашег успеха у Божјем делу је у хармоничном раду наших људи. Деловање мора бити усредсређено. Сваки члан Христовог тела мора имати своју улогу у Божјем делу, према способностима које му је Бог дао. Морамо да радимо заједно упркос препрека и тешкоћа, раме уз раме, срце уз срце. - Преглед и гласник (Review and Herald), 2. децембар 1890.

Ако хришћани раде усклађено, крећући се напред као један, под вођством једне Силе, ради извршења једног циља, они могу да помере свет. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 221.

Анђели раде хармонично. Савршен ред карактерише све што они раде. Што више подражавамо хармонију и ред анђела, то ће напори ових небеских заступника у нашу корист бити успешнији. Ако не видимо никакву потребу за хармоничном акцијом, и ако радимо без реда, дисциплине и ако нисмо организовани у нашим активностима, онда анђели, који су темељно организовани и крећу се у савршеном реду, не могу за нас да раде успешно. Они се окрећу од нас жалосни, јер њима није одобрено да благосиљају збрку, неред и дезорганизацију. Сви који желе помоћ небеских весника, морају да раде унисоно са њима. Они који су помазани с висине, у свим својим напорима ће охрабрити ред, дисциплину, и јединствену акцију, а онда ће Божји анђели сарађивати с њима. Али никад, никад ови небески весници неће имати одобрење за нерегуларност, дезорганизацију и неред. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 649, 650.

[79]

Благовремено упозорење

Постоји потреба за систематским радом; али тамо где неки од вас тако дуго осмишљавате, планирате и спремате се за рад. Сотона заузима поље зачараним причама, а пажњу људи привлаче обмане великог варалице. - Преглед и гласник (Review and Herald), 13. март 1888.

О, како би се сотона радовао када би могао да успе у својим напорима да се увуче у наше редове, да дезорганизује дело у време када је темељна организација битна, организација која ће се показати као највећа сила да се уклоне лажна пробуђења и дасе одбаце захтеви које не подупире Божја Реч. Ми желимо да наши редови остану поравнати, да не дође ни до каквог слома система организације и реда, система који је био изграђен мудрим, пажљиво уложеним напорима. Подршка се не сме указати немирним елементима који желе да управљају делом у ово време. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 487.

Поглавље 9: ПОЗИВ НА ПРОБУЂЕЊЕ

Сазивање

Нека вест Јеванђеља одзвања нашим црквама, сазивајући их у универзалну акцију. Нека чланови цркве повећају веру, добијајући тако победничку ревност њихових невидљивих, небеских сарадника, знање из њихових неисцрпних извора, истакнуте подухвате у којима су ангажовани, и силу њиховог Вође. Они који се стављају под Божју контролу, да би их Он водио и усмеравао, чврсто ће ићи кроз догађаје које је Он одредио да се десе. Надахнути Духом Онога који је дао свој живот за живот света, они неће више само стајати мирно, неактивни, указујући на оно што не могу да учине. Стављајући небески оклоп, они ће ићи напред у рат вољни да раде храбро за Бога, знајући да ће се Његова свемоћ побринути за њихове потребе. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 14.

Пробудимо се! Води се битка. Истина и грех се приближавају свом коначном сукобу. Крећимо се под крвљу умрљаном заставом Принца Емануила, боримо се у доброј борби вере, и освојимо вечне почести; јер истина ће победити а ми ћемо бити и више од победника кроз Онога који нас је волео. Свети сати времена невоље су при крају. Будимо сигурни да радимо за вечни живот, да можемо да прославимо нашег небеског Оца, и да будемо средства спасавања душа за које је Христос умро. - Преглед и гласник (Review and Herald), 13. март 1888.

Наредбе за марш

Војвода од Велингтона је једном приликом присуствовао неком састанку хришћана који су расправљали о могућностима успеха мисионарских напора међу незнабошцима. Позвали су војводу да каже да ли би тај напор, по његовом мишљењу, донео резултате који би одговарали уложеним средствима.

Стари војник је одговорио: „Господо, какве сте наредбе добили за тај поход? Успех није питање стављено вама на расправу. Ако сам добро прочитао наредбе које сте примили, чини ми се да гласе овако: 'Идите по целоме свету и проповедајте Јеванђеље свакоме створењу!' Господо, послушајте наредбе које сте добили!“ - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 115.

Нема времена за кашњење

„Близу је велики дан Господњи, близу је и иде врло брзо.“ Софонија 1,14. Обуцимо обућу Јеванђеља, спремни да марширамо у тренутку наредбе. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 48.

Чланови цркве... треба увек да буду спремни за акцију у послушности наредби Господара. Где год видимо да има посла, ми треба да кренемо да га радимо, стално гледајући у Исуса. ... Кад би сваки члан цркве био живи мисионар, Јеванђеље би се брзо ширило у свим земљама, ка свим људима, народима и језицима. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 32.

Ми се приближавамо крају земаљске историје. Велики је посао пред нама, посао упућивања поруке последње опомене грешном свету. Неки људи ће бити узети са својих плугова, неки из винограда, из различитих грана посла, и Господ ће их послати да упуте ову поруку свету. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 270.

Огласите узбуну по целој дужини и ширини Земље. Реците људима да је дан Господњи близу, и убрзано се приближава. Нека нико не остане без упозорења. Можда смо били тамо где су јадне душе у свом греху, Можда смо постављени међу варварима. Према истини коју смо примили између осталих, ми смо дужни да је њима преносимо. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 22.

Браћо моја и сестре, прекасно је да своје време и снагу посветите служби себи. Нека се не затекнете последњег дана без небеског блага. Тежите да говорите о победи на крсту, да просветљујете душе, радите на спасењу људи, и ваш рад ће

издржати тест ватре. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 56.

Морамо ову поруку хитно да објављујемо, ред по ред, поуку по поуку. Људи ће се ускоро наћи пред великим одлукама и наша је обавеза да се постарамо да се њима пружи прилика да разумеју истину, да би могли интелигентно да одаберу праву страну. Господ позива свој народ на рад - озбиљан и mudar - док се време невоље приближава крају. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 126, 127.

Ми не смемо да губимо време. Крај је близу. Пут ширења истине од места до места ускоро ће бити пун препрека и опасности на све стране. Биће употребљена сва средства да се Господњим весницима поставе препреке, тако да неће моћи да постигну оно што могу сада. Ми морамо да сагледамо наш посао право у очи и унапредимо га што је брже могуће у овом агресивном рату. На основу светлости коју ми је Бог дао, ја знам да силе таме раде појачаном енергијом у позадини и сотона потајно напредује у преузимању оних који сада спавају, као што се вук прикрада својој жртви. Ми имамо упозорења која сад можемо да пренесемо, посао који можемо да урадимо; али ускоро ће бити теже него што мислимо. Боже, помози нам да будемо канали светлости, да радимо погледа усмереног ка Исусу, нашем вођи, и стрпљиво и истрајно идемо ка победи. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 22.

Опасно је каснити. Та душа коју сте могли наћи, та душа којој сте могли отворити Библију, излази вам из видокруга. Сотона је припремио мрежу за њена стопала, и сутра ће она можда извршавати планове старог Божјег непријатеља. Зашто каснити један дан? Зашто не кренути одмах на посао? - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 443.

Од Христових следбеника се траже будност и оданост у сваком старосном добу; али сад кад се налазимо на самој ивици вечног света, држећи се истина које имамо, имајући тако велику светлост, тако значајан посао, ми морамо да удвостручимо наше напоре. Свако мора да искористи своје способности до максимума. Брате мој, твоје лично спасење је у опасности ако се држиш тако резервисано. Бог ће од тебе тражити извештај

ако не урадиш посао ког ти је поверио. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 460, 461.

Значајна питања

Вечност је пред нама. Завеса ће ускоро бити подигнута. О чему ми размишљамо, да се држимо само наше себичне љубави према удобности, док свуда око нас душе нестају?

Да ли су наша срца толико отворена?

Зар не видимо и не разумемо да треба да радимо у корист других?

Браћо моја и сестре, да ли сте и ви међу онима који, имајући очи не виде, и имајући уши не чују?

Да ли вам је Бог узалуд дао спознају Његове воље?

Да ли вам је Он узалуд послао упозорење за упозорењем о близини краја?

Да ли верујете у објаве Његове речи у вези онога што ће се десити овом свету?

Да ли верујете да Божји судови висе над становницима Земље?

Како, онда, можете тако мирно да седите, безбрижни и равнодушни? - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 26, 27.

Позив на пробуђење

Посао се убрзано приводи крају и злоћа расте на све стране. Остало нам је само још мало времена за рад. Пробудимо се из духовног дремежа и посветимо све што имамо и што јесмо Господу. Његов Дух ће бити са истинским мисионарима, дајући им силу за службу. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 9. април 1903.

Пробудите се, браћо и сестре, пробудите се. Не спавајте више. „Зашто стојите овде цео дан беспослени?“ Исус вас зове, говорећи: „Идите и радите данас у мом винограду.“ Ко год је примио Светог Духа, то ће се испољити, јер све његове снаге ће бити уполнене у најактивнијој служби, сви који заиста прихватају Христа вером и делима. Они осећају терет душа. Бог сада зове сваког ко има знање о истини, ко је чувар свете

[84]

истине, да се пробуди и носи небеску светлост другима. - Преглед и гласник (Review and Herald), 6. децембар 1893.

Пробудите се, браћо; ради вас самих, пробудите се. Без Христове милости ви не можете ништа да чините. Радите док можете. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 17. јул 1906.

Кад би наше очи могле да виде пале анђеле како раде са онима који су опуштени и мисле да су сигурни, не бисмо видели никакву сигурност. Зли анђели су нам сваког тренутка за петама. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 302.

Бог позива све, и проповеднике и обичне вернике, да се пробуде. Цело небо је на ногама. Сцене земаљске историје се ускоро приводе крају. Налазимо се усред опасности последњих дана. Још веће опасности су пред нама, а ми се још нисмо пробудили. Овај недостатак активности и озбиљности у Божјем делу је страشان. Ова самртна успаваност је од сотоне. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 260, 261.

Шта да кажем да бих пробудила остатак Божјег народа? Показане су ми страшне сцене које тек треба да се десе; сотона и његови анђели користе све своје снаге над Божјим народом. Он зна да ако они спавају само мало дуже, он је сигуран у њих, јер је онда извесна њихова пропаст. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 263.

У овим завршним тренуцима времан милости за синове човечије, у којма ће судбина сваке душе бити одлучена за сва времена, Господ Бог небески очекује од своје Цркве да устане и ради као што никада до сада није радила. Они који су познањем драгоцене истине добили слободу у Исусу Христу, у Његовим очима постали су Његови изабраници, уздигнути изнад свих других народа на лицу Земље; Он очекује од њих да дају славу Ономе који их је позвао из таме к чудном виделу своме. Благослове које су добили у тако обилној мери треба да пренесу другима. Радосну вест о спасењу треба објавити сваком народу и племену, колону и језику. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 716, 717.

[85]

Ни један од нас сто не ради ништа осим што је упослен у обичним, световним подухватима. Ми нисмо ни напола пробуђени да схватимо вредност душа за које је Христос умро. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 148.

Да су Христови следбеници били свесни своје дужности, било би их на хиљаде у незнабожачким земљама у којима данас само један проповеда еванђеље. И сви они који се не би могли лично прихватити тог посла, ипак би га подупирали својим средствима, својим срцем и својим молитвама. Осим тога, и у хришћанским земљама би се много озбиљније радило с људима. - Пут Христу (*Steps to Christ*), стр. 82.

Хиљаде људи ужива у великој светлости и драгоценим приликама, али уопште не користе свој утицај или новац да просветле друге. Они чак не преузимају одговорност за одржавање својих душа у Божјој љубави, да не би постали терет цркви. Такви ће бити терет и препрека небу. Ради Христа, ради истине, ради њих самих, такви треба да устану и марљиво раде за вечност. - Преглед и гласник (*Review and Herald*), 1. март 1887.

Христова Црква је можда мала у односу на војску. Живот сваког војника је тежак, пун одрицања и опасан. Будан непријатељ је свуда око њега, вођен принцом сила таме, који никад не спава и никад не напушта свој посао. Кад год хришћанин не стражи, овај моћни непријатељ креће у изненадни и силовити напад. Ако чланови цркве нису активни и будни, он ће их савладати својим преварама.

Шта би било кад би половина војника у војсци била беспослена или спавала кад треба да је на дужности; последица би била пораз, заробљеништво или смрт. Кад би неко побегао из непријатељских руку, да ли би био достојан награде? Не; брзо би био осуђен на смрт. А ако је Христова Црква безбрижна или неверна, на помолу су далеко значајније последице. Успавана војска хришћанских војника - има ли шта горе? Какав напредак може бити учињен против света који је под контролом принца таме? Они који у дан битке равнодушно стоје по страни, као да нису заинтересовани и не осећају одговорност према исходу те битке, боље да промене став или да одмах напусте редове. - Сведочанства (*Testimonies*), том 5, стр. 394.

Мора бити акције

Показано ми је да Божји народ чека да дође до неке промене - убедљиве силе која ће их обузети. Али они ће бити разочарани, јер нису у праву. Они морају да учине нешто; они морају и сами да учествују у послу, и да озбиљно вапе Богу за праву спознају њих самих. Сцене које пролазе пред нама довољно су јаке да нам помогну да устанемо и хитно преносимо истину онима који хоће да слушају. Жетва је на Земљи скоро сазрела. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 261.

Све у свемиру очекује да се они који знају истину безрезервно посвете објављивању истине коју су упознали из поруке трећег анђела. То што ми видимо и чујемо зове нас на дужност. Рад сотониних сарадника треба да изазове сваког хришћанина да буде на свом месту. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 25, 26.

Поруку о Христовом скором доласку треба однети свим народима на Земљи. Потребан је будан, неуморан напор да би се савладале силе непријатеља. Наша улога није да мирно седимо и плачемо и кршимо наше руке, већ да устанемо и радимо за време и за вечност. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 29. мај 1902.

„Урадите нешто, урадите то што пре, свом вашом силом; Крило анђела би могло да клоне ако чека још дуго; А сам Бог, неактиван, неће више благосиљати.“ - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 308.

[87] Нека нико не мисли да има слободу да прекрсти руке и не чини ништа и да било ко може бити спасен равнодушношћу и беспосленошћу. Мислите о томе шта је Христос постигао током своје земаљске службе. Колико су озбиљни и неуморни били Његови напори! Он ничему није допустио да Га одврати од посла који Му је дат. Да ли ми идемо његовим стопама? - Колпортер еванђелиста (Colporteur Evangelist), стр. 38.

Божански и људски посредници удружили су се у послу спасавања душа. Бог је учинио свој део, а сад је потребна хришћанска активност. Бог позива на то. Он очекује од својих људи да имају своју улогу у преношењу светлости истине свим народима. Ко ће ући у партнерство са Господом Исусом

Христом. - Преглед и гласник (Review and Herald), 1. март 1887.

Црква мора бити радна црква ако жели да буде жива црква. Не би требало да буде задовољна само држања своје стране насупрот противничким силама греха и заблуда, нити да буде задовољна што напредује спорим корацама, већ би требало да носи Христов јарам и да држи корак с Вођом, придобијајући нове регруте дуж пута. - Преглед и гласник (Review and Herald), 4. август 1891.

Остало је још само мало времена за борбу у овом рату; а онда ће Христос доћи, а ова сцена побуне ће се завршити. Тада ће наши последњи напори бити учињени у раду с Христом и напретку Његовог царства. Неки који су стајали првим редовима битке, ревно пружајући отпор долазећем злу, пали су на својој дужности; други тужно гледају пале хероје, али немају времена да прекину с послем. Они морају да збију редове, узму заставу из руке онога ко је умро, и са обновљеном енергијом да докажу истину и Христову част. Као никад раније, мора се пружити отпор против греха - против сила таме. Време захтева енергичну и одлучну активност оних који верују у садашњу истину. Они треба да поучавају истину и кроз поуке и кроз пример. - Преглед и гласник (Review and Herald), 25. октобар 1881.

Господ сада зове адвентисте седмога дана у сваком месту да Му се посвете, и да дају свој максимум, према сопственим околностима, да Му помажу у Његовом послу. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 132.

Беспосленост и религија не иду руку под руку; а узрок нашег великог недостатка у хришћанском животу и искуству је неактивност у Божјем делу. Мишићи вашег тела ће постати слаби и бескорисни ако их не вежбате, а тако је и са духовном природом. Ако хоћете да будете јаки, морате да вежбате своје снаге. - Преглед и гласник (Review and Herald), 13. март 1888.

Ми треба да будемо марљиви радници; беспослен човек је јадно створење. Али који изговор може бити понуђен за беспосленост у великом послу због ког је Христос дао свој живот да би био завршен? Духовне способности престају да постоје ако се не увежбавају, и сотонина је намера да оне

потпуно нестану. Цело небо је активно ангажовано у раду на припреми људи за други Христов долазак на наш свет, а „ми смо радници заједно с Богом.“ Крај свих ствари је близу. Сада је прилика за рад. - Преглед и гласник (Review and Herald), 24. јануар 1893.

Потребни су мисионари срца. Грчевити напори неће донети много добра. Ми морамо да уловимо пажњу. Ми морамо да будемо дубоко озбиљни. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 45.

Међу нама има оних који би, да су одвојили време да размисле, схватили своју беспосленост као грешно занемаривање својих Богом датих талената. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 425.

Какав је наш положај у овом свету? Ми чекамо. Али тај период не треба провести у апстрактној посвећености. Треба удружити чекање, посматрање и будан рад. Наш живот не треба да буде само журба и вожња и планирање световних ствари, а запостављање личне побожности и службе коју Бог захтева. Док ми не треба да будемо лењи у послу, с друге стране треба да будемо ватрени у духу, служећи Господу. Светиљка душе мора бити у исправном стању и ми морамо имати уље милости у нашим судовима за лампе. Треба имати сваку предострожност да се спречи духовна промена, да нас не би дан Господњи нашао као лопове. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 276.

Ми живимо у времену кад не сме бити духовне беспослености. Свака душа треба да буде испуњена небеском струјом живота. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 169.

Испуните свој живот са што је могуће више добрих дела. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 488.

[89] Исус би желео да сви они који тврде да верују у Њега буду озбиљни радници. Неопходно је да сваки појединачни члан гради на стени, Исусу Христу. Олуја се подиже и она ће тргати и тестирати духовне основе сваког, до последњег. Зато избегните темеље од песка већ тражите стену. Копајте дубоко; нека ваш темељ буде сигуран. Градите, о, градите за вечност! Градите са сузама, са усрдним молитвама. Нека свако од вас одсада добрим делима учини свој живот лепим. У овим

последњим данима највише су потребни људи као што је био Халев. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 129, 130.

Божанске мере

Карактер се стално мери. Божји анђели процењују вашу моралну вредност, и сазнају ваше потребе, и онда односе ваш случај Богу. - Преглед и гласник (Review and Herald), 2. април 1889.

Ми ћемо појединачно бити позивани на одговорност ако смо учинили само једну јоту мање него што смо били способни да учинимо. Господ тачно одмерава сваку прилику за службу. Неискоришћене способности исто ће тако као и искоришћене, бити унете у обрачун. За све што смо, правилном употребом својих таланата могли постати, Бог ће нас позвати на одговорност. Нама ће се судити и за оно што је требало да учинимо, а нисмо учинили, јер се нисмо послужили својом способношћу да прославимо Бога. Чак и да не изгубимо своју душу, ми ћемо у вечности морати да пратимо последице својих неискориштених таланата. Свако знање које смо могли стећи, а нисмо; свака способност коју смо могли развити, а нисмо, уписаће се на Небу као вечни губитак. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 363.

Шта је могло бити

Да је сваки Христов војник испунио своју дужност, да је сваки стражар на зидовима Сиона дунуо у трубу, свет би чуо поруку упозорења. Али посао је годинама у закашњењу. Док су људи спавали, сотона нам се прикрао. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 29.

Радимо сад посао који нам је одређен и објављујмо поруку која код мушкараца и жена треба да пробуди осећај њихове опасности. Кад би сваки адвентиста седмога дана урадио посао који му је дат, број верника би сад био доста већи него што јесте. У свим градовима Америке биће оних који су вођени да шире поруку о послушности Божјем закону. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 25.

Да су Божји људи водили рачуна о Његовој намери, ношењу поруке о милости овом свету, Христос би раније дошао на Земљу а свети би већ имали добродошлицу у Божји град. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 450.

Небески списак

Свету су потребни мисионари, посвећени мисионари по кућама, и нико неће бити у списку небеских књига као хришћанин који нема мисионарски дух. - Преглед и гласник (Review and Herald), 23. август 1892.

Ако чланови цркве не учествују лично у овом послу, онда они показују да немају живу везу с Богом. Њихова имена су на списку лењих слугу. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 462, 463.

У сваком религијском покрету има и оних који се, иако знају да се ради о Божјем делу, ипак држе по страни, одбијајући да уложе и најмањи напор да помогну. За такве би било добро да се сете извештаја који се чувају на Небу - Књиге у којој ништа није изостављено нити погрешно записано, и из које ће им се судити! У њој је записана свака занемарена прилика за обављање неке службе за Бога, али у њој је сачувана и вечна успомена на свако дело вере и љубави. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 639.

23. октобра 1879. године, око 2 сата ујутру, Дух Господњи је сишао на мене и видела сам сцене предстојећег суђења. ... Десет хиљада пута десет хиљада било је окупљено пред великим престолом, на коме је седела особа величанственог изгледа. Неколико књига било је испред Њега, а на корицама сваке била су исписана златна слова, која су изгледала као горућа ватра. „Небеска књига.“ Једна од тих књига која садржала је имена оних који су тврдили да верују у истину, тада је отворена. Моментално сам изгубила прегледност безбројних милиона око престола, а само они који су заиста били деца светлости и истине привукли су моју пажњу. ...

Још једна књига је отворена, у којој су били забележени греси оних који верују у истину. Сваки грех је био под општим заглављем себичности. ... Једна група је била означена као

сметње. док је оштро око судије посматрало ову групу, њихови греси занемаривања су јасно откривени. Бледим, дрхтавим уснама они су признали да су издали свето поверење. Имали су упозорења и привилегије али нису се обазирали на њих. Они нису могли да виде да су се превише ослонили на Божју милост. Истина, они нису имали признања каква су имали подли и корумпирани људи; али, као и смоквино дрво, они су били проклетни јер нису дали плода, јер нису употребили таленте који су им поверени. Ова група је ставила себе на прво место, радећи само за своје себичне интересе. Они нису били дарожљиви према Богу, нити су одговорили на Његове тврдње за њих. Иако су тврдили да су Христове слуге, они Му нису довели ниједну душу. Да је Божје дело зависило од њихових напора, оно би усахнуло; јер, они не само да су задржали средства која им је Бог поверио, већ су задржали и себе. ... Они су допустили другима да раде посао у Господаревом винограду, и да имају највеће одговорности, док су они себично служили својим личним световним интересима. ...

Судија је рекао: „Сви ће се оправдати својом вером а биће им суђено према њиховим делима.“ Како се живописно тада појавило њихово занемаривање, и како је мудро било Божје деловање кад је сваком човеку дао посао да ради да би унапредио дело и спасио људе. Свако је требао да покаже живу веру у својој породици и окружењу, показујући љубазност сиромашнима, саосећајући са онима који пате, ангажујући се у мисионарском раду, и доприносећи Божјем делу својим средствима. Али, као и Мироз, Божје проклетство је било над његовим људима због онога што они нису учинили. Они су волели тај посао који им је доносио највећи профит у њиховом животу; и на супрот њихових имена у небеској књизи, на месту посвећеном њиховим добрим делима била је жалосна празнина. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 384-386.

Више се тражи од нас него од наших очева

[92]

Већа светлост сија нама него што је сијала нашим очевима. Бог не може да нас прихвати нити да почаст за чињење исте службе или истих ствари које су радили наши очеви. Да би

нас Бог прихватио и благословио као што је и њих, ми морамо да имамо њихову оданост и ревност - да побољшамо нашу светлост као што су они побољшали њихову, и да радимо као што би они радили да живе у данашње време. Ми морамо да ходамо у светлости која сија над нама, иначе ће та светлост постати тама. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 262.

Позив лењој цркви

Мистерија је што нема стотине на послу тамо где је само један. Небески свемир је запрепашћен апатијом, хладноћом, равнодушношћу оних који тврде да су Божји синови и кћери. У истини је жива сила. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 42.

Све док будемо немарни и лењи, никада нећемо бити спасени. Не постоји истински обраћена особа која живи бескорисним начином живота, животом без снаге. Нико од нас не може захтевати да га неко други однесе на Небо. За лењивце тамо нема места. ... Они који не желе да сарађују са Богом на Земљи, не би са Њиме сарађивали ни на Небу. Зато и не могу бити примљени на Небо. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 280.

Цело Небо с великом пажњом посматра Цркву, да види шта раде њени појединачни чланови да би просветлили оне који су у тами. - Преглед и гласник (Review and Herald), 27. фебруар 1894.

Требало би свечано да схватите да се обраћате великом Богу, и увек треба да се сећате да Он није некакво дете с којим можете бити неозбиљни. Ви не можете да се ангажујете у Његовој служби кад ви хоћете, а да одете кад вам одговара. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 221.

Небеска интелигенција чека да сарађује с људима, али ми нисмо препознали њихово присуство. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 297.

[93] Небески анђели су дуго чекали да људи - чланови цркве - сарађују са њима у великом послу који треба да буде обављен. Они чекају на вас. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 46, 47.

Многи, многи иду ка Божјем дану не радећи ништа, избегавајући одговорности и, као резултат тога, они су религиозни кепеци. Што се тиче Божјег дела, странице њихове животне историје представљају тужну празнину. Они су дрвеће у Божјој башти али само као терет земљи, замрачујући својим неплодним гранама земљу где је дрвеће које доноси плодове. - Преглед и гласник (Review and Herald), 22. мај 1888.

Они који раде мало или нимало за Христа су у опасности. Божја милост неће дуго бдети над душом оног ко, имајући велике привилегије и прилике, остаје нем. - Преглед и гласник (Review and Herald), 22. август 1899.

Нема времена за спавање сада - нема времена за препуштање бескорисном жаљењу. Онај који се сад усуђује да дрема пропустиће драгоцене прилике да чини добро. Нама је гарантована благословена привилегија сакупљања снопова у великој жетви; а свака спасена душа ће бити додатна звезда на круни Исуса, нашег обожаваног Откупитеља. Ко жели да одложи оружје кад ће издржавши у боби још мало постићи нове победе и освојити нове трофеје за вечност? - Преглед и гласник (Review and Herald), 25. октобар 1881.

Небески весници раде свој посао; али шта ми радимо? Браћо и сестре, Бог вас зове да искупите време. Приближите се Богу. Искористите дар који је у вама. Нека они који су имали прилику да се упознају са разлозима нашег веровања сада сврсисходно користе то знање. - Историјске скице (Historical Sketches), стр. 288.

Како можете ви, који понављате Господњу молитву: „Да дође царство Твоје; да буде воља Твоја и на земљи као на небу“, да будете тако опуштени у својим домовима а да не помажете да се другима носи бакља истине? Како можете да подигнете своје руке према Богу и затражите Његов благослов за вас и ваше породице, кад ви радите премало да помогнете другима? - Историјске скице (Historical Sketches), стр. 288.

Међу нама има оних који би, да су одвојили време да размисле, схватили своју беспосленост као грешно занемаривање својих Богом датих талената. Браћо и сестре, ваш Откупитељ и сви свети анђели тугују на вашим тврдим срцима. Христос је дао свој живот да спасе душе, па ипак,

ви који сте упознали Његову љубав чините премало напора да пренесете благослове Његове милости онима за које је Он умро. Таква равнодушност и занемаривање дужности изазива запрепашћење код анђела. На суду ћете срести душе које сте занемарили. Тог великог дана ви ћете сами себе осудити. Нека вас Господ сад води ка покајању. Нека Он опрости свом народу занемаривање посла у Његовом винограду кога им је дао. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 425, 426.

Шта можемо рећи лењом члану цркве да би он схватио неопходност откопавања свог талента и кретање у трговање с њим? У небеском царству неће бити беспослених, ни лењих. О, кад би Бог показао сав значај овога црквама које спавају! О, кад би Сион устао и обукао своју предивну хаљину! О, нека она блиста! - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр.434.

Постоји посао кога треба урадити за оне који не знају истину, баш као што је учињен за вас кад сте ви били у тами. Прекасно је за спавање, прекасно да се буде лењ и ништа не ради. Бог је сваком дао посао. Кренимо напред а не уназад. Ми желимо ново обраћење сваки дан. Ми желимо да Исусова љубав преплави наша срца, да бисмо могли бити посредници у спасавању многих душа. - Преглед и гласник (Review and Herald), 10. јун 1880.

Господ Исус захтева да свака душа која тврди да је Божји син или ћерка, треба не само да се удаљи од свих грехова, већ да чини обиље дела милосрђа, самоодрицања и понизности. Господ је представио рад закона ума и дела, који би требало да нас упозори у вези нашег посла. Он каже: „Од оног који нема, и шта има узеће се од њега.“ Они који се не побољшавају у својим приликама, који не вежбају милост коју им је Бог указао, имају мању тежњу да тако раде, а коначно, у сањивој летаргији, губе и оно што су некада поседовали. Они се не припремају за будућност стицањем већег искуства, и добијањем већег знања о божанским стварима, да би у време суђења и искушења они то могли да издрже. Кад дођу прогонства или искушења, овакви људи ће изгубити храброст и веру и њихови темељи ће се пољуљати, јер нису схватили да треба да праве чврсте темеље. Они нису своје душе приковали на вечној Стени. - Преглед и гласник (Review and Herald), 27. март 1894.

Како ће страшан бити последњи велики дан кад ће се открити да су они са којима смо били блиско повезани заувек одвојени од нас; видети чланове наших породица, можда и нашу децу, неспашену; међу изгубљенима видети оне који су посећивали наше домове, јели за нашим столовима. А онда ћемо себи поставити питање: „Да ли је то било због мог нестрпљења, мог нехришћанског понашања; можда зато што мој его није био под контролом па им се зато није свидела Христова религија?“

Свет мора бити упозорен на скори Господњи долазак. Остало нам је још само мало времена за рад. Године су пропуштене за вечност а у којима је могло да се тражи најпре Божје царство и Његова праведност, и да се носи светлост људима. Бог сад позива своје људе који имају велику светлост и утврђени су у истини, а који су премало радили, да раде за себе и друге као никада до сад. Искористите сваку прилику; вежбајте сваку вештину, сваки поверени таленат; употребите светлост коју сте добили од Бога за добробит других. Не покушавајте да постанете проповедници, већ будите свештеници за Бога. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 20. јун 1905.

Снажне илустрације

Божанска љубав покренула се до својих недокучивих дубина због људи и анђели се чуде посматрајући површну захвалност оних који примају тако велику љубав. Анђели се чуде човековом слабом поштовању те Божје љубави. Небо негодује због немарности која се испољава према душама људи. Да ли желимо да сазнамо како Христос гледа на то? Како би се осећао отац или мајка када би знали да су њихово дете, изгубљено на мразу и снегу, мимоишли и оставили да умре они који су могли да га спасу? Зар не би били дубоко ожалосћени, веома љути? Зар не би оптуживали те убице гневом тако врелим као што су њихове сузе, силним као што је њихова љубав? Патње сваког човека патње су Божјег детета и они који не пружају руку помоћи свом ближњем који гине, изазивају Његов праведан гнев. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 825.

Читала сам о човеку који је, путујући једног зимског дана кроз дубоки снег, обамро од хладноће која је скоро неприметно црпла његову животну снагу. И кад се скоро потпуно охладио до смрти у загрљају свог леденог цара, и био на прагу да одустане од борбе за свој живот, чуо је јауке свог сапутника, који је исто као и он умирао од хладноће. Његова понизност се пробудила и он га је спасао. Масирао је промрзле удове несрећног човека и, након знатних напора, подигао га је на ноге; пошто он није могао да стоји, носио га је у свом наручју кроз наносе снега за које је мислио да се никад неће сам пробити кроз њих. А кад је свог сапутника одвео на сигурно место, бљеснула му је истина да је спасавајући свог ближњег он спасио и себе. Његови најозбиљнији напори да спаси другог убрзали су крв која се већ ледила у његовим венама и тако вратили топлоту у његовом телу. Ове лекције се морају стално износити пред младе вернике, не само као поука, већ као пример, да у њиховом хришћанском искуству они могу да постигну сличне резултате. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр.319, 320.

Ви не смете да се затварате у себе и будете задовољни јер имате благослов познања истине. Ко вам је донео истину? Ко вам је показао светлост Божје Речи? Бог вам није дао своју светлост да бисте је ставили испод стола. Читала сам о експедицији која је послата ради потраге за Сер Џоном Френклином. Храбри људи су напустили своје домове и лутали Северним морем, трпећи оскудицу, глад, хладноћу и невоље. И то због чега? - Само ради части откривања мртвих тела истраживача или, ако је могуће, да спасу неке из те групе од страшне смрти која им је сигурно претила уколико им помоћ не стигне на време. Ако успеју да спасу само једног човека, њихове патње би се исплатиле. То је учињено по цену свих њихових удобности и среће.

Размислите о овоме а онда схватите како смо премало спремни да се жртвујемо за спасење драгоцених душа око нас. Ми нисмо присиљени да одемо од својих домова, на дуга и досадна путовања, да спасимо живот смртника који пропадају. Већ на самим нашим вратима, свуда око нас, на све стране, потребно је спасавати душе које пропадају - мушкарце и жене

који умиру без наде, без Бога - па ипак смо равнодушни, можда не у речима, али делима говоримо: „Зар сам ја чувар свог брата?“ Ове људе који су изгубили своје животе покушавајући да спасу друге Свет велича као хероје и мученике. Како би онда ми, који се налазимо пред вечним животом, требало да се осећамо, ако не чинимо мале жртве које Бог тражи од нас, за наше спасење душа? - Преглед и гласник (Review and Herald), 14. август 1888.

У једном граду у Новој Енглеској копали су бунар. Када је посао био скоро завршен, и док се један човек још налазио на његовом дну, земља се обрушила и покопала га. Сместа је упућен позив у помоћ и трговци, фармери, механичари, правници, без даха су пожурили да га избаве. Ужад, лествице, лопате и ашови нашли су се у ревним, спремним рукама. „Спасите га, спасите га“, био је свеопшти узвик.

Људи су радили с очајничком енергијом, све док зној није потекао с њихових чела и њихове руке задрхтале од исцрпљености. На крају су успели да прогурају цев у дубину и да кроз њу затраже од човека да одговори да ли је још жив. Чули су одговор: „Жив сам, али пожурите! Страшно је бити овде доле!“ С узвиком радости обновили су своје напоре, и када су коначно стигли до њега и спасли га, радосна вика као да је допирала до небеса. „Спасен је“, одјекивало је кроз све градске улице.

Да ли је то била сувише велика ревност и заинтересованост, сувише велико одушевљење, да би се спасао само један човек? Свакако да није; али шта је губитак земаљског живота када се упореди с губитком једне душе? Ако ће могућност губитка једног живота пробудити у људским срцима тако интензивна осећања, зар не би требало да и губитак једне душе пробуди много дубљу жељу код људи који тврде да схватају опасност у којој се налазе они који су далеко од Христа? Зар не би требало да Божје слуге покажу исто тако велику ревност у раду за спасење душа као што су је показали људи спасавајући живот тог једног човека затрпаног у бунару? - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 31.

[98]

Исповедање и испољавање

Свака значајна истина примљена у срцу мора да се испољи у животу. У сразмери је са примањем Христове љубави жеља људи да другима објављују њену силу; и сам тај чин објављивања продубљује и појачава њену вредност њима самима. - Преглед и гласник (Review and Herald), 19. фебруар 1889.

Наша вера би требало да резултира добрим делима; јер вера без дела је мртва. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 145.

Сви који еванђеоску поруку приме у своје срце, чезну да је објаве другима. Христова љубав, рођена на Небу, мора да се покаже. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 125.

Бога треба да славимо и стварном службом, чинећи све што је у нашој моћи да повећамо славу Његовог имена. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 300.

Наша вера у овом тренутку не сме да престане пристанком на или веровањем у теорију поруке трећег анђела. Ми морамо да имамо уља Христове милости за лампу, да би светлила светлост живота, показујући пут онима који су у тами. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 155.

Ваша духовна снага и благослов биће сразмерни раду љубави и добрим делима која ви чините. - Сведочанства (Testimonies), том 3, стр. 526.

Може се учинити много више за Христа ако сви који имамо светлост истине живимо истину. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 40.

Показано ми је да нам недостају људи. Наша дела нису у сразмери с нашом вером. Наша вера сведочи да ми живимо у време објављивања најсвечаније и најзначајније поруке која је икада дата смртницима. Па ипак, у глобалној слици ових чињеница, наши напори, наша ревност, наш дух самопожртвованости, не може да се пореди са карактером дела. Требало би да се пробудимо из мртвих, и Христос ће нас оживети. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 114.

Идите напред у вери и објављујте истину тако како сте је поверовали. Нека они за које радите виде да је за вас то жива стварност. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 42.

Христолики живот је најснажнији аргумент у прилог хришћанству. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 21. [99]

Много је оних који тврде да верују у Исуса а чија срца нису предана служби Њему. Они једноставно имају обличје побожности, а самим тим ће бити већа њихова осуда, јер су постали подложнији преварама и успешнији посредници сотоне у уништавању душа. - Преглед и гласник (Review and Herald), 27. март 1888.

Они који очекују Господа чисте своје душе послушношћу истини. Они уједињују будно стражење са озбиљним радом. зато што знају да је Господ на вратима, њихова ревност постаје делотворна у сарадњи са божанским силама у раду на спасавању душа. То су верне и мудре слуге које Господњем дому дају „храну на оброк“. (Лука 12,42) Они објављују истину коју је нарочито могуће применити на садашње време. Као што су Енох, Ноје, Аврам и Мојсије објављивали истину за своје време, тако ће сада Христове слуге упутити нарочиту опомену свом нараштају. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 634.

Наш положај пред Богом не зависи од количине светлости коју смо примили, већ од тога како смо искористили оно што имамо. На тај начин чак и незнабошци, који изаберу оно што је право, колико то могу да разликују, у повољнијем су положају од оних који су добили велику светлост и који тврде да служе Богу, али не обраћају пажњу на светлост и својим свакодневним животом побијају оно што исповедају. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 239.

Предност сваког хришћанина је не само да очекује већ и да убрза долазак нашег Господа Исуса Христа (2. етрова 3,12). Када би сви који носе Његово име доносили родове Њему на славу, цео свет био би брзо засејан семеном Јеванђеља! Последња велика жетва брзо ће сазрети и Христос ће доћи да прикупи драгоцено зрно. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 69.

Хришћани треба да се пробуде и врате се својим занемареним дужностима; јер спасење њихових душа зависи

од њихових појединачних напора. - Преглед и гласник (Review and Herald), 23. август 1881.

[100] Право богослужење подразумева заједнички рад с Христом. Молитве, подстицаји и разговори су јефтине плодови, који су често повезани; али плодови који се испољавају кроз добра дела, у бризи за оне који имају потребе, који су без очева, или удовице, то су прави плодови и они природно расту на добром дрвету. - Преглед и гласник (Review and Herald), 16. август 1881.

Нека појединачни чланови цркве крену да раде послове који су им одређени за ширење као и примање светлости.

Нико нема изговор за беспосличарење у Господњем винограду. - Преглед и гласник (Review and Herald), 19. фебруар 1889.

Принцип чињења је плод који Христ очекује да дајемо; чињење дела добротинства, говорење љубазних речи, и испољавање нежности према сиромашнима, онима у потреби, онима који су у невољи. - Преглед и гласник (Review and Herald), 16. август 1881.

Самарјанка која је на Јаковљевом бунару разговарала са Исусом, није нашла Спаситеља, све док и друге није довела к Њему. Она је била успешнији мисионар од Његових ученика. Ученици нису видели у Самарији ништа што је указивало на њу као охрабрујуће поље за рад. Њихове мисли биле су приковане за велико дело које треба ивршити у будућности. Нису видели да је управо око њих жетва коју треба покупити. међутим, жена, коју су презирали, довела је цео град да слуша Исуса. Она је одмах однела светлост својим суграђанима. Ова жена представља деловање практичне вере у Христа. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 102.

Адвентисти седмога дана напредују, удвостручавајући своју бројност, покрећући мисије, и развијајући заставе истине на мрачним местима на Земљи; па ипак, дело напредује спорије нето што би Бо желео. [Зашто?] Чланови цркве се нису појединачно пробудили и кренули да улажу најозбиљније напоре за које су способни, тако да је свака грана посла онеспособљена недостатком жарке побожности, и посвећених, понизних, богобојазних радника. Где су војници Христовог

крста? Нека се богобојазни, искрени, једне мисли, који постојано гледају славу Божју, припреме за битку против заблуда. Превише је плашљивих, кукавичких срца у овом тренутку духовног сукоба. О, када би се њихова слабост претворила у снагу, и слабашна храброст у борбеност, па да се покрену све војске! - Историјске скице (Historical Sketches), стр. 290.

[101]

Постоји опште правило да сваки пут када неко одбије да користи способности које је добио од Бога, те способности пропадају и нестају. Истина која се не спроводи у животу, која се не открива другима, губи своју животодавну силу своју исцелитељску способност. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 206.

Ништа неће дати снагу и потпору вашој побожности као рад у унапређењу дела за које ви тврдите да волите, уместо да га се загуши. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 236.

Они који покушавају да живе хришћанским животом пасивно прихватајући благослове које им Божја милост даје и не чине ништа за Христа, једноставно покушавају да живе и да се хране без рада. А у духовном, исто као и у телесном животу, то увек доводи до дегенерације и распадања. - Пут Христу (Steps to Christ), стр. 85.

Опасности које прате мисионарске активности

Не заборавимо да са порастом активности и нашег успеха у раду који треба бити довршен, постоји опасност да се поуздамо у људске планове и методе. Постојаће тенденција да се мање моли, и да се има мање вере. Бићемо у опасности губљења нашег осећаја независности од Бога, који једини може да учини да наш рад има успех; али, и поред те тенденције, нека нико не мисли да човек треба мање да ради. Не, он не треба да ради мање, већ више, прихватајући небески дар, Светог Духа. - Преглед и гласник (Review and Herald), 4. јул 1883.

Доћи ће време кад ће црква бити ускомешана од божанске силе, и последица ће бити озбиљна активност; јер животодавна сила Светог Духа ће надахнути њене чланове да иду напред и доводе душе Христу. Али, кад се та активност испољи,

[102]

најозбиљнији радници ће бити сигурни само ако зависе од Бога кроз непрестану, озбиљну молитву. Њима ће бити потребно да уложе озбиљне молитве да Христовом милошћу буду спасени од осећаја поноса у њиховом раду, или прављења спаситеља од њихове активности. Они треба стално да гледају ка Исусу, да би могли да схвате да је Његова сила та која ради посао, и тако да буду способни да сву славу припишу Богу. Бићемо позвани да уложимо најодлучније напоре за наставак Божјег дела, а молитва нашем небеском Оцу ће бити темељ. Биће неопходно ангажовање у молитви у својим собама, у породици, и у цркви. - Преглед и гласник (Review and Herald), 4. јул 1883.

По мишљењу рабина бити увек ужурбан и заузет послом представљао је врхунац религије. Да би показали своју узвишенију побожност били су зависни од неких спољашњих радњи. Тако су своје душе одвајали од Бога и изграђивали своју самодовољност. Исте опасности још увек постоје. Кад год се повећава делатност и када људи постигну успех у маком раду за Бога, постоји опасност уздања у људске планове и методе. Тада постоји склоност да се мање моли и да се има мање вере. Као и ученици, ми се налазимо у опасности да изгубимо из вида своју зависност од Бога и покушавамо да од своје делатности начинимо спаситеља. Потребно је да стално гледамо на Исуса, схватајући да је Његова сила та која обавља посао. Док озбиљно радимо на спасавању изгубљених, морамо одвојити време и за размишљање, молитву и проучавање Божје речи. Само посао извршен са много молитава и посвећен Христовом заслугом, на крају ће се показати успешним за добро. - Чезња векова (The Desire of Ages), стр. 362.

Охрабрење почетницима у хришћанској служби

Најуспешнији радници су они који радосно раде служећи Богу у малим стварима. Свако људско биће треба да ради са својим материјалом, ткајући га у тканину да помогне да се доврши шара. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 115.

Ми треба да обављамо наше свакодневне дужности дела посвећења, стално растући у корисности, јер ми наш посао

сагледавамо у светлости вечности. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 150.

Господ има место за свакога у свом великом плану. Таленти који нису потребни нису ни дати. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 37. [103]

Сваки човек има своје место у вечном небеском плану. Сваки треба да ради заједно са Христом на спасавању душа. Исто тако, сигурно је да нам је припремљено место у небеским становима као што је извесно да нам је овде на Земљи одређено посебно место да радимо за Бога. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 326, 327.

Господ брина за сваког од својих људи; Он има планове за свакога. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 12.

Свако може да ради нешто у делу. Нико неће бити без кривице пред Богом осим ако ради озбиљно и несебично за спасење душа. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 395.

Ваша дужност не може бити пренета на неког другог. Нико осим вас не може да уради ваш посао. Ако задржавате вашу светлост, неко ће бити остављен у тами због вашег пропуста. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 464.

Скромни радник који се послушно одазива божјем позиву може бити сигуран да ће примити божанску помоћ. Прихватање тако узвишене и свете одговорности већ оплемењује карактер. Оно покреће на деловање највише менталне и духовне силе, ојачава и чисти ум и срце. Право је чудо како слаб човек вером у Божју моћ може постати јак, како одлучни могу бити његови напори, колико велики његови успеси. Онај који почиње с малим знањем, на скроман начин, који говори оно што зна, док се истовремено марљиво труди да прошири своје знање, установиће да му целокупна небеска ризница стоји на располагању. Што се више труди да прошири светлост, то више светлости добија. Што се више труди да из љубави према душама објасни Божју реч другима, то му она постаје све јаснија. Што се више служимо својим знањем и својим способностима, то више знања и способности стичемо. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 326, 354.

Нека свако ради за Бога и за друге; нека свако покаже мудрост, и никад да не буде беспослен, чекајући некога да

[104] му да посао. Тај „неко“ ко би могао да вам одреди посао је преоптерећен одговорностима, и губи се време ако се чека на његове инструкције. Бог ће вам дати мудрост за то; јер позив и даље стоји: „Сине, иди и ради данас у мом винограду.“ „Данас ако глас Његов чујете, не будите дрвенастих срца.“ Јевр. 3,7-8. Господ започиње захтев милом речју „сине“. Како је то нежно, како саосећајно, а истовремено и хитно! Његов позив је и заповест. - Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 419.

Снага за одупирање злу најбоље се стиче ревном службом. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 105.

Сваки чин, свако праведно дело и милост и добротинство, представља музику за небо. - Преглед и гласник (Review and Herald), 16. август 1881.

Христов дух је мисионарски дух. Прва тежња обновљеног срца је да и друге доведе Спаситељу. - Велика борба (The Great Controversy), стр. 70.

Једини начин да се расте у милости је да се буде заинтересован у раду самог посла кога је Христос нама задао. - Преглед и гласник (Review and Herald), 7. јун 1887.

Не чекајте посебне прилике или изванредне способности да почнете радити за Бога. - Пут Христу (Steps to Christ), стр. 87.

Човек који је благослов за друштво и који је успешан у животу је онај који, било да је образован или не, користи све своје способности у служби Богу и његових ближњих. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 2. април 1903.

Многи које је Бог оспособио да обаве изванредно дело постижу врло мало, јер мало и покушавају. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 331.

Ако не успете у деведесет девет од сто случајева, али успете да спасите бар једну душу од пропасти, ви сте учинили племенито дело за дело Господара. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 132.

Однос између Бога и сваке душе тако је личан и потпун као да нема ни једне друге душе на Земљи да с њоме дели

његову брижну пажњу, ни једне друге душе за коју би дао свога љубљенога Сина. - Пут Христу (Steps to Christ), стр. 100.

Господ види и разуме, и Он ће вас употребити, упркос вашој слабости, ако му понудите ваш таленат као дар посвећен Његовој служби; јер у активној, непристрасној служби слаб потаје јак и ужива Његове драгоцене похвале. Радост Господња је елемент снаге. Ако сте верни, мир који превазилази сваки ум биће ваша награда у овом животу, а у будућем животу ви ћете ући у радост вашег Господа. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 34.

[105]

Људи са мало талената, ако су верни у одржавању својих срца у љубави према Богу, могу да придобију много душа за Христа. Харлен Пејџ је био сиромашан механичар просечних способности и ограниченог образовања; али он је од тежње да унапреди Божје дело начинио свој главни посао и његови напори су били крунисани значајним успехом. Он је радио за спасење својих ближњих кроз личне разговоре и озбиљне молитве. Он је установио молитвене састанке, организовао недељне школе и делио трактате и друге религиозне материјале. А на својој самртној постељи, са сенком вечног одмора на његовом лицу, био је у стању да каже: „Ја знам да Божја милост има заслугу а не ја у било чему што сам радио; али мислим да имам доказ да се више од стотину душа обратило Богу кроз моје лично посредовање.“ - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 307, 308.

Овај свет није хришћанско небо, већ тек Божја радионица, где ми треба да се опремимо за уједињење са безгрешним анђелима на светом небу. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 187.

Најскромнији и најсиромашнији Исусови ученици могу бити на благослов другима. Можда и неће бити свесни да чине неко нарочито добро, али ће својим несвесним утицајем покренути валове благослова који ће се ширити и продубљивати, и све до дана коначног обрачуна они неће знати за њихове благословене последице. Они не осећају нити знају да чине нешто велико. Од њих се не тражи да себе муче бригом око успеха. Треба само да иду мирно напред, верно обављајући дело које им је доделило Божје провиђење и њихов живот

[106] неће проћи узалуд. Њихова ће душа постајати све сличнија Христу; они су Божји сарадници у овом животу и на тај се начин припремају за узвишенији рад и непомућене радости у животу који ће доћи. - Пут Христу (Steps to Christ), стр. 88.

Многи су предали себе Христу, а ипак не виде никакву могућност да за Њега обаве неко велико дело, или принесу неку велику жртву у Његовој служби. Њима за утеху може да послужи мисао да није неопходно да неко претрпи мученичку смрт да би био велики у Божјим очима; да неко не мора постати мисионар и свакога дана суочавати се са опасностима и смрћу да би у небеским књигама био забележен као највећи. Хришћанин који у свом свакидашњем животу следи Христа, који се свакога дана предаје Богу, који је искрен у својим намерама и непорочан у својим мислима, који је кротак када је изложен изазовима, чврст у вери и побожности, који је веран и у најмањему, који својим карактером у свом дому представља Христа - такав у Божјим очима може бити више цењен чак и од најпризнатијег мисионара или мученика у свету. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 403.

Бог оцењује вредност неког дела не према величини уложеног труда или према постигнутим резултатима, већ према духу у коме је обављено. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 397.

Одобрење Господара се не даје због величине обављеног посла, или зато што су многе ствари остварене, већ због верности чак и у малим стварима. Нису велики резултати које постижемо битни Богу већ мотиви због којих то радимо. Он цени доброту и верност више од величине самог обављеног посла. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 510, 511.

Не пролазите поред малих ствари, гледајући ка већим пословима. Могли бисте успешно да радите и мали посао, а да потпуно не успете у великом послу и обесхрабрите се. Радите све оно што видите да може да се ради. Без обзира да ли сте богати или сиромашни, велики или мали, Бог вас позива да Му активно служите. Радећи оно што можете својим снагама развијаћете таленте и способности за рад. А занемаривањем ваших свакодневних прилика постаћете бесплодни и увели. [107] Зато има толико бесплодног дрвећа у башти Господњој. -

Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 129.

Господ жели да се служимо свим даровима које имамо; уколико то будемо чинили, добићемо још веће дарове којима ћемо моћи да се служимо. Способности које нам недостају нећемо добити на неки натприродни начин, међутим, док се будемо служили оним што већ имамо, Он ће радити заједно са нама и повећавати и јачати сваку нашу способност. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 353, 354.

Христово срце је радосно док гледа оне који су сиромашни у сваком смислу те речи; док гледа оне злостављане који су остали кротки; док гледа оне чија је глад за праведношћу наизглед остала незадовољена; док гледа многе који су неспособни да почну. Он дочекује с добродошлицом управо оно стање ствари које ће обесхрабрити многе проповеднике. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 37.

Да бисмо радили за Христа, није ни потребно да идемо у незнабожачке земље, или да чак напуштамо уско круг свога дома, ако нас дужност уз њега веже. Ми то можемо радити у кругу дома, у цркви, међу онима с којима се дружимо, међу онима с којима нас вежу пословне везе. - Пут Христу (Steps to Christ), стр. 86.

Ако проучавамо Христов живот и учење, сваки следећи догађај ће оплеменити текст упечатљивим предавањем. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 63.

Живот на Земљи је почетак живота на Небу; васпитање на Земљи је упознавање с начелима Неба; животни позив овде припрема нас за животни позив тамо. Оно што смо сада у карактеру и светој служби, унапред нам јасно открива шта ћемо бити. - Васпитање (Education), стр. 307.

Они који одбијају предност заједнице с Христом у служби, одбацују једину школу која их оспособљава да с њим учествују у Његовој слави. Одбацују школу која у овом животу даје снагу и племенитост карактеру. - Васпитање (Education), стр. 264.

Нека нико не мисли да може живети себичним животом и да ће онда, када задовољи своје себичне интересе, ући у радост свога Господа. Такви не могу учествовати у радости несебичне љубави. Такви нису ни оспособљени да живе у небеским становима. Они не би знали да цене непорочну атмосферу

љубави која прожима Небо. Гласови анђела и музика њихових харфи не би их задовољили. Њиховом уму наука Неба остаје нерешива загонетка. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 364, 365.

Христови позиви упућени нама да радимо стрпљиво и истрајно за хиљаде оних који пропадају у својим гресима, проширени су по свим земљама, као остаци олупине на обали. Они који учествују у Христовој слави морају да учествују и у Његовој служби, помажући слабима, јаднима и утученима. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 31.

Обични људи треба да нађу своје место као радници. Делећи жалости својих сарадника као што Спаситељ дели жалости целог човечанства, они ће Га вером видети у раду са њима. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 272.

Христос жели да се Његов портрет наслика у сваком ученику. Свакога је Бог предодредио да буде једнак „обличју сина његова“. (Римљанима 8,29) У свакоме од њих треба да се јасно покаже свету Христова љубав која дуго трпи, Његова светост, кротост, милост и истина. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 827.

Позив да све стави на олтар службе упућен је свакоме. Од свакога се не тражи да служи онако као што је Јелисије служио, нити се свима заповеда да продају све што имају; Бог од нас тражи да службу Њему ставимо на прво место у свом животу, да не допустимо ниједном дану да прође, а да ништа не учинимо за унапређење Његовог дела на Земљи. Он не очекује од свих да обављају исту службу. Једнога ће позвати да служи у страним земљама; од другог ће тражити да део својих средстава приложи за подпирење еванђеоског рада. Бог прихвата свачији прилог. Посвећење живота и свих његових интереса управо је оно што је неопходно. Они који остваре такво посвећење, чуће и послушати небески позив. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 221.

[109] Светован мудар човек, који промишља и планира, и коме су послови стално у мислима, треба да тежи да постане мудар у стварима од вечног значаја. Ако би он уложио доста енергије да осигура небеско благо и живот по узору на Божји као што улаже у постизање световних циљева, шта остаје а да он не

би могао да постигне? - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 297.

Бог ће бити присутан код оних који су понизни да би објавио поруку садашње истине. Многи такви ће бити виђени како иду убрзано овамо и онамо, подстакнути Божјим Духом да би однели светлост онима који су у тами. Истина је као ватра у костима, испуњавајући их горућом жељом да просветле оне који бораве у тами. Многи, чак и међу необразованима, објављиваће реч Господњу. Деца ће бити подстакнута Светим Духом да иду и објављују небеску поруку. Дух ће се излити на оне који иду за Његовим смерницама. Одбацавањем људских закона и опрезних корака, они ће се придружити војсци Господњој. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 26, 27.

Хришћански живот као пејзаж

Срце које прима Божју реч није као бара која се испарава, нити као испуцала цистерна која губи своје благо. Оно је као планински поток, који се напаја на непресушном извору, и чије хладне, искричаве воде скакућу с камена на камен, освежавајући уморне, жедне и натоварене. Оно је као река која стално тече и текући постаје све дубља и ширира, све док се њене животодавне воде не прошире по свој Земљи. Поток који певајући тече својим путем, оставља иза себе дарове зеленила и плодности. Трава на његовим обалама постаје сочнија, дрвеће се заодева бујнијим зеленилом, цвеће се множи. А када у лето земљу почну пржити усијани Сунчеви зраци, линија зеленила обележава речни ток.

Тако је и с правим Божјим дететом. Христова религија деловаће у њему као животодавно начело које све прожима; као жива, делотворна, духовна енергија. Када се срце изложи деловању небеских утицаја истине и љубави, та начела поново се показују као потоци у пустињи, претварајући голу и суву земљу у плодно тло. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 233, 234.

[110]

Хришћанска гесла

Постоје три гесла у хришћанском животу, о којима се мора водити рачуна ако не желимо да нас сотона предухитри: стражи, моли се, ради. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 283.

Свака душа која исповеда Христа обавезује се да ће бити све што може као духовни радник, да буде активна, ревно, и ефикасна у служби свог Господара. Христос очекује од сваког човека да обавља своју дужност; нека ово буде гесло у редовима Његових следбеника. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 460.

Духовна одузетост

Снага произилази из вежби. Сви који користе способности које им је Бог дао, имаће повећану способност да се посвете Његовој служби. Они који ништа не раде у Божјем делу, неће расти у милости и познању истине. Човек који лежи и одбија да вежба своје удове, ускоро ће изгубити снагу да их користи. Тако и хришћанин који не увежбава своје Богом дане способности, не само да неће расти у Христу, већ ће изгубити снагу коју је већ имао; он ће постати духовно парализован човек. Они који с љубављу према Богу и њиховим ближњима теже да помажу другима, они се учвршћују, ојачавају, устаљују у истини. Истински хришћанин ради за Бога, не импулсивно, већ из принципа; не један дан или месец, већ током целог свог живота. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 393.

Сигуран лек

За обесхрабрене има лека - вера, молитва и рад. Вера и рад улиће сигурност и пружити задовољство које ће из дана у дан расти. Да ли си у искушењу да се препустиш неугодним предосећањима или крајњој малодушности? У најмрачнијим данима, када околности изгледају најнеповољније, немој се плашити! Имај веру у Бога. Он зна твоје потребе. Он има сву моћ. Његова бескрајна љубав и саучешће никада се не умарају. немој се бојати да ће пропустити да испуни своје обећање.

Он је вечна истина. Он никада неће променити завет који је склопио с онима који Га воле. Он ће својим верним слугама дати ону меру успешности коју њихове потребе захтевају. - [111]
Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 164, 165.

Постоји само један прави лек за духовну лењост а то је рад - рад за душе којима је потребна ваша помоћ. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 236.

Ово је рецепт кога је Христос преписао за посустале, сумњичаве, преплашене душе. Нека жалосни, који тужно ходају пред Господом, устану и помогну неком коме је потребна помоћ. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 266.

Хришћани који стално расту у озбиљности, ревности, ватрености, љубави - такви Хришћани никад не падају поново у грех. - Преглед и гласник (Review and Herald), 7. јун 1887.

Они који нису ангажовани у овом несебичном раду су ти који имају јадно искуство, који су се истрошили у борбама, сумњама, мрмљању, греху и покајању, све док нису изгубили сваки осећај како заправо изгледа истинска религија. Они осећају да не могу назад у свет, и зато се они и држе скута Сиона, али са својим сталним љубоморама, завистима, разочарењима и жаљењима. Они стално налазе неке грешке и хране се њима као и заблудама браће. Њихово искуство је без наде, вере, сунца у њиховом религиозном животу. - Преглед и гласник (Review and Herald), 2. септембар 1890.

Неоправдани изговори

Кад је Исус отишао, Он је сваком човеку дао његов посао а „ништа за рад“ је неоправдани изговор. „Ништа за рад“ је разлог што су многа браћа у искушењу; јер сотона ће испунити умове беспослених својим сопственим плановима и покренути их на рад... „Ништа за рад“ даје лоше сведочанство међу браћом и раздор у Христовој Цркви. Исус каже: „Који не сабира са мном, просипа.“ - Преглед и гласник (Review and Herald), 13. март 1888.

Браћо и сестре, многи од вас се извлаче од рада, под изговором неспособности да раде за друге. Али зар вас је

[112] Бог направио тако неспособнима? Није ли та неспособност производ ваше личне неактивности, запечаћена вашим личним промишљеним избором? Није ли вам Бог дао бар један таленат да се побољшате, не ради ваше личне удобности и уживања, већ за Њега? Зар нисте схватили вашу обавезу, као Његовог изнајмљеног слуге, да му донесите приход мудром и вештом употребом капитала ког вам је поверио? Нисте ли ви занемарили прилике да побољшате своје способности до сад? Истина је да је само мали број оних који су заиста имали прави осећај одговорности према Богу. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 457.

Многи сматрају да ако имају радни, пословни живот, да не могу ништа да ураде за спасење душа, нити за унапређење дела њиховог Откупитеља. Они кажу да не могу да раде ствари половично, и зато се окрећу од религиозних обавеза и религиозних вежби и закопавају се у свету. Њима је њихов посао на првом месту, и они заборављају Бога, а Он је незадовољан њима. Ако је било ко ангажован у послу тако да не може да напредује у божанском животу и усаврши светост у страху од Бога, они треба да промене посао тако да могу да буду са Исусом сваког тренутка. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 233, 234.

Круна као циљ

Ми не смемо да се истрошимо нити будемо малодушни. Био би то ужасан губитак заменити сталну славу за удобност, погодности и уживање или за телесна задовољства. Дар из Божје руке стоји нам на располагању. Нико од нас га не заслужује; он нам то даје бесплатно. Чудесан и славан ће бити тај дар, али сетимо се да се „звезда од звезде разликује у слави“. Али, како смо подстакнути да будемо вешти, нека нам циљ буде, уз Исусову снагу, круна отежала од звезда. „И разумни ће се сјати као светлост небеска, и који многе приведоше к правди, као звезде вазда и довека.“ - Преглед и гласник (Review and Herald), 25. октобар 1881.

Служба је плаћена

Господ ће приликом свог доласка преиспитати сваки таленат; Он ће захтевати профит од капитала кога је поверио. Својим личним понижењем и агонијом, својим животом патње и својом срамном срмћу, Христос је платио службу свих оних који су узели Његово име и исповедају да су Његове слуге. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 104.

[113]

Сви имају најдубљу обавезу да побољшају сваку своју способност за рад у придобијању душа за Њега. „Нисте своји“, каже Он, „јер сте купљени скупо“; зато прославите Бога у животу службе која ће одвратити мушкарце и жене од греха а придобити их за праведност. Ми смо купљени ценом Христовог личног живота - купљени да можемо Богу да вратимо оно што је Његово кроз нашу верну службу. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 104.

Бог ми је дао поруку за Његов народ. Они морају да се пробуде, рашире своје шаторе и повећају своје границе. Моја браћа и сестре, скупо сте купљени, и све што имате и што јесте треба да буде употребљено на славу Богу и за добробит ваших ближњих. Христос је умро на крсту да спаси свет од пропадања у греху. Он тражи вашу сарадњу у овом послу. Ви треба да му будете десна рука. Озбиљним и неуморним напором треба да тражите да спасете оне који су изгубљени. Сетите се да су и ваши греси учинили да крст буде неопходан. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 9.

Христови следбеници су откупљени да служе. Наш Господ говори да је служба истински циљ живота. Христос је био радник и зато свим својим следбеницима одређује живот службе - службе Богу и ближњима. Христос је овде представио свету најузвишеније схватање живота које је свет икада чуо. Када живи да би служио другима, човек успоставља везу са Христом. Закон службе тако постаје карика која нас повезује са Богом и нашим ближњима. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 326.

Идите напред

[114] Хришћански живот често је испуњен опасностима, тако да му постаје тешко да испуњава своје дужности. Машта унапред замишља пропаст, робовање и смрт која му прети, после тога. Међутим, Божји глас јасно говори: Иди напред! Послушајмо заповест иако својим погледом не можемо да продремо кроз таму која нас окружује! Препреке које спречавају наше напредовање никада неће нестати пред духом који застаје и сумња. Они који одлажу послушност и чекају да нестану све несигурности, да више нема никаквог ризика од неуспеха и пораза, никада неће ни послушати. Вера гледа преко тешкоћа, она се хвата за невидљиво, за Свемогућег, и зато никада не може да буде осујећена. Вера се хвата за Христову руку у свакој потреби. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 262.

Наше идеје су све заједно недовољне. Бог позива на стално усавршавање у послу ношења светлости. Ми морамо да побољшавамо наше начине и средства досезања људи. Ми треба ушима вере да чујемо нашег моћног Капетана Господњег народа како каже: „Идите“. Морамо да радимо а Бог нас неће изневерити. Он ће урадити свој део кад ми урадимо наш део у вери. Браћо и сестре који сте дуго у истини, ви нисте урадили посао на који вас је Бог позвао. Где је ваша љубав према душама? - Историјске скице (Historical Sketches), стр. 289, 290.

Христос је био радостан да спашава душе. Нека то буде и ваш посао и радост. Извршите све дужности и учините све жртве за Христа, и Он ће вам стално помагати. Идите само напред где вас зове глас дужности; нека вас не спречавају потешкоће. Преузмите ваше Богом дане одговорности и док носите ваш понекад тежак терет, не питајте: „Зашто је мој брат беспослен и нема никакав јарам?“ Испуните дужност која вам је при руци и испуните је темељно и добро, не жудећи за хвалоспевима, већ радећи за Господара јер ви припадате Њему. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 2. април 1903.

Правац Божјег народа треба да буде ка горе и према победи. Већи од Исуса Навина води војске Израела. Он је међу нама,

Он је чак Капетан нашег спасења, који нас је охрабрио речима: „Ево ја сам с вама у све дане до свршетка века“.

„Не бојте се, јер ја надвладах свет.“ Он ће нас водити до сигурне победе. Оно што Бог обећа, Он је у стању и да испуни у било ком тренутку. А посао који Он даје својим људима Он је у стању да га приведе крају са њима. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 122.

Зашто нисмо одушевљени Христовим Духом? Зашто смо тако мало дотакнути жалосним вапајима света који пати? Да ли смо свесни наше узвишене привилегије додавања звезде Христовој круни - душе која је ослобођена из ланаца којима ју је сотона држао свезану, душе спашене за Божје царство? Црква мора да схвати своју обавезу да носи радосну вест садашње истине сваком створењу. Преклињем вас да читате треће и четврто поглавље Захарије. Ако се ова поглавља схвате, ако се приме, биће урађен посао за оне који су гладни и жедни праведности, посао који Цркви значи: „Идите надале и навише“. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 296.

[115]

Велика већина становника ове планете се одлучила да буде одана непријатељу. Међутим, ми нисмо били преварени. Упркос привидној победи сотоне, Христос води напред своје дело у Небеском светилишту и на Земљи. Божја Реч описује поквареност и безакоње које ће постојати у свету у време послетка. Док гледамо како се ово пророчанство испуњава, наша вера у коначну победу Христовог царства треба да ојача; и зато кренимо напред с обновљеном храброшћу да обавимо посао који нам је додељен. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 26, 27.

Упечатљива сцена

У ноћним визијама видела сам једну врло упечатљиву сцену. Видела сам огромну ватрену лопту која је пала на предивне куће, проузрокујући моментално уништење. Чула сам неког како говори: „Знали смо да Божји суд долази на Земљу, али нисмо знали да ће доћи тако брзо.“ Други су говорили у агонији: „Знао си! Зашто нам онда ниси рекао? Ми нисмо знали!“ На све стране сам чула сличне речи прекора.

Пробудила сам се јако жалосна. Отишла сам поново да спавам, и видеела сам нешто налик великом окупљању. Један од ауторитета се обратио окупљенима, пред којима је била раширена мапа света. Он је рекао да мапа осликава Божји виноград, који мора да се обрађује. Како је светлост с неба осветлила сваког, тако је свако рефлектовао ту светлост ка другима. Ту светлост је требало запалити на многим местима, а из тих светлости је требало запалити даље.

[116] Поновљене су речи: „Ви сте со земљи; ако со обљутави, чим ће се осолити? Она већ неће бити низашта, осим да се проспе напоље и да је људи погазе. Ви сте видели свету; не може се град сакрити кад на гори стоји. Нити се ужиже свећа и меће под суд него на свећњак, те светли свима који су у кући. Тако да се светли ваше видели пред људима, да виде ваша добра дела, и славе Оца вашег који је на небесима.“ Матеј 5,13-16.

Видела сам млазове светлости како обасјавају градове и села, и са високих и са ниских места на Земљи. Људи су били послушни Божјој речи и, као последица, било је свечаних окупљања за Њега у сваком граду и селу. Његова истина се објављивала по целом свету. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 28, 29.

Од куће до куће

Паралелно са посебним јавним скуповима, од подједнаког значаја је и рад од куће до куће, у домовима људи. У великим градовима има извесних група људи које не могу бити досегнуте на јавним скуповима. Њих треба тражити као што пастир тражи своју изгубљену овцу. Марљив, лични напор мора се уложити у том смеру. Кад је лични рад занемарен, многе драгоцене прилике су изгубљене, које би, да им се посветило пажње, одлучно унапредиле дело. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 111.

Осим речи саосећања потребна су и дела. Христос је своју службу ширења своје поруке започео делима љубави и добротинства. Нека ови радници иду од куће до куће, помажући тамо где је потребна помоћ и, ако се пружи прилика, да причају причу о крсту. Христос треба да буде садржај њихове поруке. Они не треба да се баве доктринарним стварима; нека говоре о Христовом раду и жртви. Нека се задрже на Његовој праведности, откривајући у својим животима Његову чистоту. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 228.

Бог не гледа ко је ко. Он ће узети понизне, посвећене Хришћане, чак и ако они нису имали тако темељно образовање као неки други. Нека такви буду ангажовани у Његовој служби радећи од куће до куће. Седећи крај камина, они могу - ако су понизни, дискретни и побожни - да сазнају какве су праве потребе те породице него рукоположени проповедник. [118]

- Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 21.

Међу члановима наших цркава требало би да има више рада од куће до куће, држећи библијске часове и ширећи литературу. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 127.

Они који се ангажују у раду од куће до куће откриће прилике за службу на више нивоа. Они би требало да се моле за болесне, и требало би да раде све што је у њиховој моћи да им олакшају патње. Они би требало да раде међу скромнима, сиромашнима и угњетаванима. Требало би да се молимо за и са беспомоћнима који немају снагу воље да контролишу апетит кога је страст изобличила. Озбиљан, истрајан напор мора се уложити за спасење оних у чијим је срцима пробуждено интересовање. Многи могу бити досегнути само кроз дела непристрасне љубазности. Најпре се морају испунити њихове физичке потребе. Кад буду видели доказ наше несебичне љубави, биће лакше за њих да поверују у Христову љубав. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 83, 84.

Нека радници иду од куће до куће и отварају Библију људима, дајући им часописе, говорећи им о светлости која је благословила и њихове душе. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 123.

Наш Спаситељ је ишао од куће до куће, лечећи болесне, тешећи ожалашћене, храбрећи невољне, нудећи мир разочаранима. Узимао је на своје руке малу децу, благосиљао их и изговарао речи наде и утехе уморним мајкама. С неуморном нежношћу и љубазношћу суочавао се са свим облицима људског бола и невоље. Није радио за себе, већ за друге. Био је слуга свих. Његова храна и пиће била је да доноси наду и снагу свима с којима је долазио у додир. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 188.

Предочавање истине, у љубави и једноставности, од куће до куће, је у хармонији са упутствима које је Христос дао својим ученицима кад их је послао на њихов први мисионарски пут. Кроз песме слављења, понизне, искрене молитве, многи ће бити досегнути. Божански Радник ће бити присутан да пошаље уверење срцима. „Ја сам с вама у све дане“, било је Његово обећање. Са сигурношћу у присуство таквог помагача, можемо да радимо с вером и надом и храброшћу. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 34.

Потребни су радници од куће до куће. Господ позива да се улажу одлучни напори у местима где људи не знају ништа о библијској истини. Певање и молитва и читање Библије

потребно је у домовина људи. Сада, управо сада, је време да се изврши задатак „Учећи их да све држе што сам вам заповедао.“ Они који раде овај посао морају да имају већ сигурно познавање Библије. „Писано је“ треба да буде њихово оружје одбране. - Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 540.

Моја браћо и сестре, посећујте оне који живе близу вас, и саосећањем и љубазношћу покушајте да досегнете њихова срца. Будите сигурни да радите на начин који ће отклонити предрасуде уместо да их ствара. И не заборавите да ће они који знају истину за ово време, а ипак ограничавају своје напоре само на круг цркве, одбијајући да раде за њихове необраћене суседе, бити позвани да дају извештај за неиспуњене дужности. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 34.

На ово прво путовање ученици треба да пођу само тамо где је Исус био пре њих, а где је стекао пријатеље. Њихово припремање за пут треба да буде најједноставније. Ништа не сме да скрене њихове умове од њиховог великог дела или на било који начин изазове противљење и затвори врата будућем раду. Не треба да прихвате одећу верских учитеља, ни да употребе одећу којом би се њихова појава разликовала од скромних сељака. Не треба да улазе у синагоге и позивају народ на јавна богослужења; јер њихови напори треба да буду усмерени раду од куће до куће! Не треба да губе време на непотребно поздрављање или да иду из куће у кућу ради забаве. Али у сваком месту треба да прихвате гостопримство оних који су били достојни, који ће их срдечно примати као да прихватају самога Христа. У домове треба да улазе са дивним поздравом: „Мир кући овој“. (Лука 10,5) Тај дом био би благословен њиховим молитвама, њиховим песмама хвале и отварањем Светих списа у породичном кругу. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 351, 352.

Идите код ваших суседа у пријатељску посету и упознајте се са њима. . . . Они који не раде овај посао, они који се понашају равнодушно како су неки већ показали, ускоро ће изгубити своју прву љубав, и почеће да критикују и осуђују своју браћу. - Преглед и гласник (Review and Herald), 13. мај 1902.

[120]

Апостолови радни напори нису били усмерени јавним проповедима; на тај начин не би успео да стигне до многих. Проводио је много времена радећи од куће до куће, користећи прилику да у породичном кругу води неусиљене разговоре. Посећивао је болесне и ожалашћене, тешио унесрећене и подизао потлачене. У свему што је чинио и говорио величао је Исусово име. Тако је радио „у слабости, и у страху, и у великом дрхтању“. (1. Коринћанима 2,3) Дрхтао је плашећи се да његово учење не добије људски, уместо божански печат. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 250.

Идите код једног по једног од ваших суседа и приближите им се док им се срца не загреју вашим несебичним интересовањем и љубављу. Саосећајте са њима, молите се са њима, учите прилике да им учините нешто добро и, ако можете, окупите више људи заједно и отворите Божју Реч замраченим умовима. Наставите да осматрате, као онај који треба да положи рачун за душе људи, и извуче максимум из привилегија које вам Бог даје у раду са Њим у Његовом моралном винограду. Не занемарујте да говорите вашим суседима и да им чините све љубазности које можете, да бисте „на све начине спасили неког“. Потребно је да тражимо духа који је нагнао апостола Павла да иде од куће до куће молећи са сузама и поучавајући „покајање к Богу и веру у Господа нашег Исуса Христа“. - Преглед и гласник (Review and Herald), 13. март 1888.

Господ ми је представио посао који треба да буде урађен у нашим градовима. Верници у тим градовима треба да раде за Бога у суседству њихових домова. Они треба да раде тихо и понизо, носећи са собом, где год да иду, атмосферу неба. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 128.

[121]

Само један слушалац у публици

Христов рад је био сачињен углавном од личних разговора. Он је имао поштовање и према публици од једног слушаоца. А од те једне душе је сазнање које је примљено преношено хиљадама. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 115.

Био је малаксао и уморан, а ипак није занемарио прилику да проговори жени која је била туђинка, одвојена од Израиља и живела у отвореном греху. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 194.

Спаситељ није чекао да се окупи мноштво. Своје поуке често је отпочињао за само неколико окупљених око себе, али пролазници, један по један, застајали су да чују док велики број није са дивљењем и страхопоштовањем слушао Божје речи преко Учитеља посланог са неба. Радник за Христа не треба да сматра да са истом озбиљношћу не може да говори неколицини слушалаца као и већем скупу. Може бити да је ту присутан само један који слуша вест, али ко може рећи колико ће далекосежан бити њен утицај? Чак и Његовим ученицима, изгледало је неважно да Спаситељ своје време посвети Самарјанки. Међутим, Он је озбиљније и речитије разговарао са њом него са царевима, великодостојницима и првосвештеницима. Поуке које је дао овој жени понављају се до најудаљенијих крајева Земље. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 194.

Близуак лични контакт

Потребно је да се личним напорима приближимо људима. Када би мање времена било посвећено проповедању, а више личној служби, остварен би био већи успех. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 143.

Господ жели да Његова реч благодати буде објављена свакој души. У великој мери то је могуће постићи личним радом. Тим методом се и Христос служио. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 229.

Они који су били најуспешнији у задобијању душа били су људи и жене који се нису хвалисали својим способностима, већ који су понизно и у вери покушавали да помогну људима око себе. Исус се бавио управо тим послом. Он се увек приближавао онима које је желео да достигне. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 194.

С хришћанским саосећањем морамо се појединачно приближити људима и потрудити се да пробудимо њихово

занимање за велике чињенице вечног живота. Њихово срце може бити тврдо као угажени пут и може нам се чинити да се узалудно трудимо да им откријемо Спаситеља, али, иако логика неће успети да их покрене, иако су докази немоћни да их осведоче, Христова љубав, која ће се показати личним приступом, моћи ће да омекша камено срце, тако да семе истине ухвати корен. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 57.

Личним радом досегните оне око вас. Упознајте се са њима. Проповедање неће урадити посао који треба бити урађен. Божји анђели су присутни са вама код оних које посећујете. Овај посао не може бити урађен само опуномоћењем. Новац позајмљен или дат то неће завршити. Проповеди то неће урадити. Посетама људима, причом, молитвом саосећањем са њима, ви ћете придобијати срца. Ово је највећи мисионарски посао који можете да урадите. Да бисте га урадили, ви треба да будете одлучни, истрајни у вери, неуморни у стрпљењу, с дубоком љубави према душама. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 41.

Позивањем Јована, Андрије, Симона, Филипа и Натанаила, отпочиње оснивање Хришћанске цркве. Јован је своја два ученика упутио Христу. Тада је један од њих, Андрија, нашао свога брата и позвао га Спаситељу. Тада је позван Филип и он је отишао да тражи Натанаила. Ови примери треба да нас поуче о значају личних напора, о упућивању непосредних позива нашим рођацима, пријатељима и суседима. Постоје такви који целог живота тврде да познају Христа, али ипак који нису никада учинили никакав лични напор да доведу макар и једну душу Спаситељу. Они сав посао препуштају проповеднику. Он може бити добро оспособљен за свој позив, али не може да учини оно што је Бог оставио да ураде верници Цркве.

Постоје многи којима је потребна служба хришћанских срца пуних љубави. Многи су пропали, а могли су бити спасени, да су њихови суседи, обични људи и жене, уложили лични напор за њих. Многи чекају да буду лично ословљени. У свакој породици, суседству, граду, тамо где живимо, постоји посао који треба да обавимо као Христови мисионари. Ако смо хришћани, овај посао биће радост за нас. Чим се неко обрати

у њему се рађа жеља да и друге упозна каквог је драгоценог пријатеља нашао у Исусу. Спасоносна и посвећујућа истина не може бити затворена у његовом срцу. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 141.

Један од најефикаснијих начина на које светлост може бити пренесена је приватним личним напорима. У кругу породице, крај камина вашег суседа, на кревету болесних, ви можете тихо читати Библију и говорити речи за Исуса и истину. Тако можете посејати драгоцену семе које ће никнути и донети плод. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 428, 429.

Со мора бити измешана с материјом којој је додата; она мора да продре у њу и да је прожме, да би је могла сачувати. Исто ће тако лични додир и дружење с људима учинити да спасоносна сила еванђеља допре до њих. Они се не спасавају као група, већ као појединци. У личном утицају је сила. Морамо се приближити онима којима желимо да помогнемо. - Мисли с Горе благослова (Thoughts From the Mount of Blessing), стр. 36.

У свакој души Исус је видео онога коме мора да се упути позив за Његово царство. Допирао је до људских срца, крећући се међу њима као Онај који им је желео добро. Он их је тражио на градским улицама, у приватним кућама, у чамцима, у синагоги, на обалама језера и на свадбеној свечаности. Сретао их је на њиховим свакодневним пословима и показивао занимање за њихове световне делатности. Уносио је своја упутства у домове, доводећи породице у њиховим властитим кућама под утицај свога божанског присуства. Његово снажно лично саосећање помогло Му је да задобије срца. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 151.

Само Христов метод донеће прави успех у приближавању људима. Спаситељ се придружио људима као Онај који им жели добро. Он је показао своје саосећање према људима, служио у њиховим потребама и придобио њихово поверење. Тада их је позвао: „Хајдете за мном.“ - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 143.

О Христу треба да говоримо онима који Га не познају. Треба да чинимо оно што је Христос чинио. Где год се налазио, у синагоги, крај пута, у барки нешто мало отиснутој од обале,

на фарисејевој гозби или за цариниковим столом, Он је људима говорио о ономе што се уклапа у узвишенији живот. Догађаје у природи и свакидашњем животу повезивао је речима истине. Срца Његових слушалаца била су привучена к Њему, јер је лечио њихове болеснике, тешио њихове ожалашћене, узимао на руке њихову децу и благосиљао их. Када је покретао своје усне да им проговори, привлачио је њихову пажњу и свака Његова реч била је некој души као мирис живота на живот.

Тако треба да буде и са нама. Где год да се нађемо, морамо тражити прилику да другима говоримо о Спаситељу. Ако будемо следили Христов пример у чињењу добра, и нама ће се отворати срца као што су се Њему отварала. Не околишући, али не и нагло, већ са разумевањем које свој извор има у божанској љубави, можемо им говорити о Ономе који је „заставник међу десет тисућа“ и „сав је љубак“. (Песма над песмама 5,10.16) То је уједно најузвишеније дело у коме можемо употребити своју способност говора. Она нам је дата да бисмо Христа могли представити као Спаситеља који опрашта грехе. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 338, 339.

Његово присуство уносило је чистију атмосферу у дом, а Његов живот био је као квасац који делује у елементима друштва. Безазлен и невин ходао је међу непажљивим, грубим, нељубазним, међу неправедним цариницима, лакомисленим расипницима, неправедним Самарјанима, незнабожачким војницима, грубим сељацима и шароликим мноштвом. Он је изговарао реч саучешћа овде и реч онде кад је видео људе уморне али приморане да носе тешке терете. Делио је њихов терет и понављао им поуке које је учио из природе, поуке о љубави, милости и Божјој доброти.

Он је учио све да себе сматрају обдареним драгоценим талентима, који им могу обезбедити вечна блага само ако се правилно употребе. Искорењивао је сваку таштину из живота, и својим личним примером учио да сваки тренутак времена има вечне резултате; да треба да се опходе са њима као са благом и да га искористе за свете циљеве. Ниједно људско биће није сматрао безвредним, већ је свакој души пружио спасоносни лек. У било каквом друштву да се нашао износио је поуку која је била погодна за то време и околности. Тежио

је да надахњује надом најсуровије, који ништа не обећавају, износећи пред њих уверавање да могу постати беспрекорни и безазлени. Често је сретао оне који су се препустили сотониној власти и који нису имали снаге да се отргну из његове замке. Таквом обесхрабреном, болесном, заведеном и палом човеку, Исус би упућивао речи најнежнијег сажалења, речи које су биле потребне и које су се могле разумети. Сретао је и друге који су водили непосредну борбу са непријатељем душа. Ове је храбрио да истрају, уверавајући их да ће победити; јер су Божји анђели били на њиховој страни и даће им победу. - Чезња векова (*The Desire of Ages*), стр. 91.

Комбинација духовног оживљења и личног рада

Кад су цркве пробуђене, то је зато што неки појединац озбиљно тражи Божји благослов. Он је гладан и жедан Бога, и моли у вери, и прима у складу са тим. Он озбиљно иде на посао, осећајући велику зависност од Господа и душе бивају пробуђене да траже такав благослов, а време освежења пада на срца људи. Обиман посао неће бити занемарен. Већи планови ће се појавити у право време: али чини, појединачни напор и интересовање за ваше пријатеље и суседе, допринеће много више од очекиваног. Због недостатка ове врсте посла душе пропадају.

Једна душа има непроцењиву вредност, вредност Голготе. Једна душа придбијена за истину, биће инструмент за придобијање других, резултати у благословима и спасењу ће стално расти. Ваш посао може да постигне више стварне добробити него много дугих састанака, ако у њима нема личног напора. Кад се то двоје искомбинује, уз Божји благослов, може се остварити још бољи и темељнији посао; али ако можемо да имамо само један део од та два, нека то буде појединачни напор отварања Библије у домовима, са личним обраћањем, и блиским упознавањем са члановима породице, не да би се бавили стварима од мањег значаја, већ од великог - темом спасења. Нека виде да ваше срце изгара за спасењем душа. - Преглед и гласник (*Review and Herald*), 13. март 1888.

Идите људима

Ми не смемо чекати да душе дођу к нама; морамо их потражити тамо где живе. Рад је тек започео проповедањем Речи са проповедаонице. Мноштво људи никада неће бити обухваћено Јеванђељем уколико им не буде однесено. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 229.

Еванђеоски задатак представља велику мисионарску повељу Христовог царства. ученици искрено треба да се труде око душа, објављујући свима позив милости. Нису смели да чекају да људи дођу к њима; требало је да пођу људима и да им однесу своју поруку. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 28.

Зовите људе код вас на библијско проучавање

Позовите своје суседе у свој дом и читајте са њима из драгоцене Библије и из књига које објашњавају њене истине. Позовите их да се у песми и молитви сједине са вама. Христос ће лично бити присутан, као што је обећао, на овим малим скуповима, и Његова благодат дирнуће срца. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 152, 153.

Док је боравио у Ефесу, Аполос је почео „слободно проповедати по зборницама“. Међу његовим слшалоцима налазили су се и Акила и Прискила, који, запазивши да још није сазнао за пуну светлост Јеванђеља, „примише га и још му боље показаше пут Господњи“. Захваљујући њиховим поукама, стекао је јасније разумевање Писма и постао један од најспособнијих бранилаца хришћанске вере. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 270.

Будите друштвени

[127] Свима који раде заједно с Христом, желела бих да кажем: када год можете да нађете приступ људима који седе крај свог огњишта, искористите ту прилику. Узмите своју Библију, отворите пред њима њене велике истине. Ваш успех неће толико зависити од вашег знања и достигнућа, колико од ваше способности да нађете свој пут до њиховог срца. Тиме

што ћете бити друштвени и приближити се људима, можете преокренути ток њихових мисли много успешније него и најснажнијом проповеди. Представљање Христа у породици, крај огњишта, на малим скуповима у приватним кућама, много пута је успешније у задобијању душа за Исуса него проповеди одржане на чистом ваздуху, мноштву које пролази или чак у дворанама и црквама. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 193.

Христов пример у повезивању са интересима човечанства треба да следе сви они који проповедају Његову Реч и сви они који су примили Јеванђеље Његове милости. Не треба да се одрекнемо одржавања друштвених веза. Не треба да се оградимо од других. Да бисмо доспели до свих друштвених слојева, морамо да их нађемо тамо где се налазе. Они ће нас ретко својевољно потражити. Срца људи нису дирнута божанском истином само са проповедаонице. Постоји једно друго поље рада, можда је оно скромније, али исто тако много обећава. Оно се налази у дому обичних, у раскошним кућама великих људи, за гостопримљивим столом и на скуповима за безазлено друштвено уживање. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 152.

Христос није био искључив и нарочито је увредио фарисеје што се у овом погледу удаљио од њихових строгих правила. Он је наишао на домен религије ограђен високим зидовима издвајања као сувише светог за свакодневни живот. Он је порушио ове зидове подвојености. У свом додиру са људима није питао: „Ште је ваше вјерују? Којој цркви припадаш?“ Користио је своју силу за добро свих којима је била потребна помоћ. Уместо да се одвоји у некој испосничкој ћелији да би показао свој небески карактер, Он је озбиљно радио за људски род. Он је усађивао начело да се библијска вера не састоји од мучења тела. Он је учио да чиста и неокаљена вера није намењена само одређеном времену и нарочитим приликама. У свако доба и на сваком месту испољавао је занимање за људе пуно љубави и ширио око себе светлост радосне побожности. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 86.

Упркос њиховим предрасудама, прихватио је гостопримство овог презреног народа. Спавао је под њиховим крововима, јео

је са њима за њиховим столовима, служио се храном коју су припремале и служиле њихове руке, учио је на њиховим улицама и поступао са њима са великом љубазношћу и добротом. - Чезња векова (The Desire of Ages), стр. 193.

Покажите саосећајну заинтересованост

Они који воде битку у неравноправној животној борби могу се освежити и ојачати малим пажњама које ништа не коштају. Љубазне речи једноставно изговорене, мали знаци пажње једноставно даровани, уклониће сваки облак искушења и сумње који се надвија над душом. Право, срчано, изражавање христоликог саосећања, израженог на једноставан начин, има силу да отвори врата срца којима је потребан једноставан, нежан додир Христовог Духа. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 30.

Хиљаде срца могу бити досегнута на најједноставнији, понизан начин. Највећи интелектуалци, они које овај свет сматра и хвали као најталентованије мушкарце и жене, често бивају освежени једноставним речима које долазе из срца оног који воли Бога, и који говори о тој љубави тако природно као што световни људи говоре о стварима о којима њихови умови размишљају и чиме се хране. Често добро припремљене и проучене речи имају премали утицај. Али истините и искрене речи Божјег сина или кћери, изговорене природном једноставношћу, отвориће врата срца која су дуго била закључана. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 115.

Причајте лична искуства

Они који су се оденули у Христа, преносиће то своје искуство, пратећи, корак по корак, путеве којима их је водио Свети Дух - своју глад и жеђ да упознају Бога и Исуса Христа, кога је Он послао, резултате својих истраживања Писма, своје молитве, своју душевну борбу, и речи које им је Христос упутио: „Опростише ти се греси твоји!“ Не би било природно да ико крије таква искуства, јер то не чине они којима је срце испуњено Христовом љубављу. У складу са свеобухватношћу

истине, коју им је Господ поверио, је и њихова жеља да другима помогну да стекну исте благослове. И док буду објављивали богате ризнице блага Божје благодати, добијаће све више и више Христове благодати. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 125.

Пробудите сву духовну енергију и уложите је у рад. Реците онима које посећујете да је близу крај свега. Господ Исус Христос ће отворити врата њихових срца, и оставиће трајан утисак у њиховим умовима. Тежите да пробудите мушкарце и жене из њихове духовне неосетљивости. Причајте им како сте открили исуса, и како сте благословени откад имате искуства у служби Њему. Реците им о радости која постоји у хришћанском животу. Ваше топле, усрдне речи убедиће их да сте нашли скупоцени бисер. Нека ваше веселе, охрабрујуће речи покажу да сте свакако пронашли бољи пут.

Ово је истински мисионарски рад, и кад се он буде спроводио, многи ће се пробудити из сна. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 38.

Они које Бог упошљава као своје инструменте неки могу бити сматрати неефикасним; али ако се моле, ако у једноставности могу да причају истину јер је воле, они могу да досегну људе силом Светог Духа. Док они истину предочавају на једноставан начин, читајући библијске текстове, или причајући своја искуства, Свети Дух оставља утисак у њиховим умовима и карактеру. Воља се тада потчињава Божјој вољи; истина коју до тад нису разумели сада доспева до њихових срца живом уверљивошћу и постаје духовна стварност. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 444.

Ефикасни сликовити прикази

Поруке милости учинио је разноврсним да би одговарале Његовим слушаоцима. Знао је „проговорити згодну реч уморном“ (Исаија 50,4); јер је милост текла са Његових усана, да може пренети људима на најпривлачнији начин блага истине. Имао је такта у суочавању с умовима пуним предрасуда, изненађујући их сликовитим приказима који су привлачили њихову пажњу. Помоћу маште допирао је до срца. Његови

сликовити прикази били су узети из свакодневног живота, па иако једноставни, имали су чудесну дубину значења. Птице у ваздуху, љиљани у пољу, семе, пастир и овце - овим појмовима Христос је сликовито приказао вечне истине; и сваки пут после тога када су Његови слушаоци имали прилике да виде ове појаве у природи, сећали су се Његових речи. Христова сликовита приказивања стално су понављала Његове поуке. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 254.

Апостоли су желели да тим идолопоклоницима пренесу знање о Богу Створитељу и Његовом Сину, Спаситељу људског рода. Прво су усмерили њихову пажњу на Божја величанствена дела - на Сунце, Месец и звезде, на прекрасан редослед годишњих доба која се стално понављају, на моћне планине са врховима прекривеним снегом, на високо дрвеће, и на остала различита чуда природе, што указује на способност која далеко превазилази људску моћ схватања. Откривењем дела Свемогућега, апостоли су настојали да ум незнабожаца покрену на размишљање о великом Владару свемира. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 180.

Суочите се са практичним темељима

Павле је био врло речит говорник. Пре свога обраћења често се трудио да задиви слушаоце узлетима своје говорничке вештине. Међутим, сада је све то ставио у страну. Уместо да се упушта у поетске описе или фантастична приказивања, којима би угодни осећањима и нахранио машту, али којима се не би дотакао свакодневних искустава, Павле се трудио, служећи се једноставним језиком, да у срце уреже истине које имају животодавне вредности. Фантастична приказивања истине могу изазвати занос осећања, али истине често представљене на тај начин не пружају храну неопходну да верник ојача и оснажи за животне битке. Непосредне потребе, садашње невоље душе која се бори - морају бити задовољене здравим, практичним поукама о основним хришћанским начелима. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 251, 252.

Држите се афирмативне истине

[131]

Често, у потрази за садашњом истином, наилазићете на противнике; али ако пред те противнике изађете с аргументом, они ће се само још умножити, а ви то себи не можете да допустите. Држите се афирмативног наступа. Божји анђели вас посматрају и они разумеју како треба оставити утисак на ваше противнике. Не задржавајте се на негативним странама питања које се поставља, већ изнесите афирмативне истине и учврстите их озбиљном молитвом и посвећењем срца. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 147, 148.

Представници на трасама путовања

Они који су се одазвали позиву и кренули у службу Господара Радника, могу да проуче Његове методе рада. Током Његове земаљске службе, Спаситељ је искористио прилике које су му се указале на његовом путовању. Исус је у Капернауму повремено боравио током Свог путовања и он је постао познат као „Његов лични град“. Овај град је постао и центар Спаситељевог рада. На путу од Дамаска до Јерусалима и Египта, и ка Медитеранском мору, било је то велико путовање. Људи из многих земаља пролазили су кроз град, или су се ту задржавали ради одмора на својим путовањима. Овде је Исус сретао све народе и све сталеже, богате и велике, као и сиромашне и из нижег сталежа; а Његове поруке преношене су до других земаља и стигле до многих домова. Истрага пророчанстава би тако била узбудљива; пажња би била усмерена на Спаситеља, а Његова мисија би била изнета пред свет. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 121.

У светски познатим здравственим одмаралиштима и центрима туристичког саобраћаја, у гомили хиљада трагалаца за здрављем и уживањем, требало би да постоје свештеници и анкетари способни да привуку пажњу мноштва. Нека ови радници траже своје шансе да пренесе поруку за ово време, и да имају састанке где год се укаже прилика. Нека буду брзи да нађу прилике да се обрате људима. Праћени силом Светог Духа, нека сретну људе с поруком Јована Крститеља „Покајте

[132]

се јер се приближи царство небеско.“ Матеј 3,2. Божју Реч треба представити јасно и силно, да они који имају уши да могу да чују истину. Тако ће радосна вест садашње истине бити предочена онима који је нису знали, и биће прихваћена од стране људи који ће је касније доносити у своје домове у свим деловима света. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 122.

Књиге „У потрази за бољим животом“ и „Поуке великог Учитеља“ су посебно прилагођене за употребу у туристичким центрима и треба учинити све што је могуће да копије ових књига доспеју до руку оних који воле да читају. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 85.

Треба покренути ресторане здраве хране и просторије за лечење. То би требало да буду велика одмаралишта на обали мора. Као што се у дивљини чуо глас Јована Крститеља „Приправите пут Господњи“, тако се мора чути и глас Господњих весника у великим туристичким одмаралиштима на обалама мора. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 55, 56.

Шаљите по двоје

Позвавши дванаесторицу к себи, Исус им је наложио да двојица по двојица иду у градове и села. Ниједан није послат сам, већ се брат придружио брату, пријатељ пријатељу. Тако су могли да помажу и храбре један другог, да се саветују и моле заједно и да снага једнога допуњује слабости другог. На исти начин касније је послао и седамдесеторицу. Спаситељева намера је била да се весници Јеванђеља удруже на овај начин. У наше време еванђеоски рад био би много успешнији да се овај пример доследније спроводио. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 350.

Медицинско еванђеоско путовање

На основу упутстава која ми је Господ давао с времена на време, ја знам да треба да постоје радници који праве медицинска еванђеоска путовања по градовима и селима. Они који тако раде имаће велику жетву душа, и из високих и

из нижих слојева друштва. Најбоље је да овај посао својим напорима припреме одани анкетари. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 172.

Еванђеоски медицински мисионари

Сада су потребни еванђеоски медицински мисионари. Не можете допустити да се ово дело припрема годинама. Ускоро ће се врата, која су сад отворена за истину, заувек затворити. Носите поруку сада. Не чекајте, допуштајући непријатељу да преузме области које су вам сада отворене. Нека мале групе људи иду напред у том послу кога је Христос задао својим ученицима. Нека раде као евангелисти, ширећи наша издања, и говорећи о истини са онима које срећу. Нека се моле за болесне, нека се побрину за њихове потребе, али не медицинским препаратима већ природним лековима, учећи их како да поврате своје здравље и избегну болести. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 172.

Браћо моја и сестре, предајте се Господу у Његову службу. Не пропуштајте ниједну прилику. Посећујте болесне и оне који пате, и покажите љубазно интересовање за њих. Ако је могуће, урадите нешто да им буде пријатније. На тај начин можете досегнути њихова срца и говорити о Христу. Тек ће у вечности бити откривено колико је ова врста посла била делотворна. Други корисни начини ће се открити онима који су спремни да раде оно што им дође под руку да чине. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 36.

Индустријско образовање

Има много сиромашних породица за које се не би могао учинити бољи мисионарски посао од помоћи да се населе на земљишту и да се поуче како да га обраде да им донесе приход за живот. Потреба за оваквом помоћи и поучавањем није ограничена само на градове. Чак и на селу које има све могућности за бољи живот, мноштво сиромашних трпи. Читаве заједнице лишене су образовања на пољу марљивости и хигијене. Породице живе оскудно одевене, у колибама које су

сиромашно намештене, без алата, без књига, без удобности и погодности и без средстава за културни живот. Душе спуштене на ниво животиње, са slabим и измученим телом, откривају рђаво наслеђе и дело рђавих навика. Ови људи морају да приме основно васпитање. Они су живели несналажљивим, доконим и грешним животом и зато им је потребно васпитање да исправе своје навике. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 192.

Треба развијати разне занате, тако да се сиромашне породице могу запослити. Столари, ковачи и свако ко познаје неку грану корисног рада, треба да осети одговорност да поучи оне који не знају и који су незапослени. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 194.

Хришћани који се баве земљорадњом могу да изврше прави мисионарски посао помажући сиромашнима да пронађу дом на селу и поучавајући их како да обрађују земљу да би постала родна. Поучавајте их како да употребљавају пољопривредна оруђа, како да гаје разне усеве, како да подижу и воде бригу о воћњацима. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 193.

У помагању сиромашнима постоји широко поље служења за жене и мушкарце. Потребна је помоћ свих: успешних куварица, домаћица, кројачица, неговатељица. Научите чланове сиромашних домаћинстава да кувају, да шију и поправљају своју одећу, да негују болеснике, да се правилно старају о дому. Ревносно поучавајте дечаке и девојчице неком корисном занату или занимању. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 194.

Позивајте људе на еванђеоске састанке

Постоји много ствари које људи могу да раде ако само упосле своје умове. Има много оних који неће отићи у цркву да чују проповедање истине. Личним напорима у једноставности и мудрости они би могли да ипак крену у дом Божји. Уверење се може задржати у њиховим умовима први пут кад чују неки говор о садашњој истини. Ако ваши покушаји не успеју, не будите обесхрабрени. Истрајте док успех не крунише ваше

напоре. - Преглед и гласник (Review and Herald), 10. јун 1880.

Окупљајте се у суботној школи

Још један посао у коме сви могу да се ангажују је окупљање деце и младих у суботној школи. Млади могу на тај начин ефикасно да раде за драгог Спаситеља. Они могу тако да обликују судбине душа. Они могу да раде за цркву и свет у обиму и величини о којој се неће знати до дана коначног извештаја, кад ће „Добро“ бити изговорено добрим и верним слугама. - Преглед и гласник (Review and Herald), 10. јун 1880.

Пером и гласом

Пером и гласом објављујте да Исус живи да посредује за нас. Уједините се са великим Господаром Радником, следите самоодричућег Откупитеља кроз Његово ходочашће љубави на Земљи. - Преглед и гласник (Review and Herald), 24. јануар 1893.

Неки ће радити на један начин а други на други, како их Господ позива и води. Али они ће заједно тежити да њихов целокупан рад буде једна целина. Пером и гласом они раде за Њега. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 26.

Причајте, молите се, певајте о разапетом Христу и то ће сломити и освојити срца. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 67.

Перо има силу у рукама људи који осећају како истина гори на олтару њихових срца, и који имају интелигентну ревност за Бога, уравнотежену чврстим просуђивањем. Перо, замочено у извор чисте истине, може да пошаље зраке светлости у мрачне углове Земље, који ће онда да да рефлектују те зраке назад, додајући им нову снагу, појачавајући светлост која се сјаји на све стране. - Животне скице (Life Sketches), стр. 214.

Наши свештеници не би требало да улажу све своје снаге у проповедање и да ту буде крај њихових напора. Они треба да поуче чланове цркве како да успешно носе ову грану посла [мисионарска преписка], која је у нашем мисионарском друштву као точак унутар точка. Покретање овог унутрашњег

точка одржава спољашњи точак у здравом и силном покрету. Ако овај унутрашњи точак престане с радом, резултат ће бити смањење живости и активности у мисионарском друштву. - Преглед и гласник (Review and Herald), 10. јун 1880.

Не дајте се уморити од пажљивог мисионарског рада. Ово је посао у коме сви можете успешно да се ангажујете, ако вашу вољу спојите с Богом. Пре писања анкетних писама, увек подигните ваша срца Богу у молитви да бисте били успешни у сакупљању неких дивљих гранчица које су се можда накалемиле на праву лузу, и донеле плодове на славу Богу. Сви који имају понизна срца и који учествују у овом послу, стално ће напредовати као радници у Господњем винограду. - Преглед и гласник (Review and Herald), 10. јун 1880.

Поглавље 11: МЕДИЦИНСКИ МИСИОНАРСКИ РАД

[137]

Рад од највишег значаја

Исус је за време своје службе више времена посвећивао лечењу болесника него проповедању. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 19.

Пре појаве правог реформатора, медицински мисионарски рад ће отворити многа врата. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 62.

Истински медицински мисионарски посао је део Јеванђеља. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 168.

Медицинско-мисионарски посао је пионирско дело Јеванђеља. У проповедању Речи и у медицинско-мисионарском раду Јеванђеље треба проповедати и спроводити у живот. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 144.

Спаситељ света је посветио више времена и рада исцељивању болесних од њихових болести него проповедању. Његов последњи налог Његовим апостолима, Његовим представницима на Земљи, био је да полагају руке на болесне да би могли да се опораве. Кад Господар дође, Он ће похвалити оне који су посећивали болесне и побринули се за потребе оних који пате. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 225.

Он планира да медицински мисионарски посао припреми пут за представљање спасоносне истине за ово време - објаву треће анђеоске вести. Ако се овај план испуни, порука неће бити замрачена нити њен напредак спречен. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 293.

[138]

Најпре се постарајте за овоземаљске потребе оних који су угрожени, и олакшајте им њихове физичке тегобе и патње, и ви ћете тада открити отворен пут ка њиховом срцу, где ћете моћи да садите добро семе врлине и религије. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 227.

Ништа неће дати већу духовну снагу и више повећати озбиљност и дубину осећаја, него посете и служба болеснима и утученима, помажући им да виде светлост и да своју веру вежу за Исуса. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 75, 76.

Божански пример

Христос, велики медицински мисионар, наш је пример. ... Он је исцељивао болесне и проповедао Јеванђеље. У својој служби, лечење и поучавање били су блиско повезани. Ни данас они не треба да буду раздвојени. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 170, 171.

Христове слуге треба да следе Његов пример. Док је ишао из места у место, Он је тешио напаћене и лечио болесне. Затим им је објављивао велике истине о свом царству. То је дело које морају да обављају и Његови следбеници. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 233.

Христов пример морају да следе они који тврде да су Његова деца. Олакшајте физичке потребе ваших ближњих и њихова захвалност ће срушити препреке и омогућити вам да досегнете њихова срца. Озбиљно размислите о овоме. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 127.

Посебно је потребно да медицински мисионари испоље, у духу, речи и карактеру, да су следбеници Исуса Христа, божанског Модела медицинског мисионара. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 127.

[139]

Комбинујте са службом Јеванђеља

Јеванђеље и медицински мисионарски рад треба да напредују заједно. Јеванђеље треба да буде повезано са принципима праве здравствене реформе. Хришћанство треба да буде преточено у практичан живот. Треба спровести озбиљан, темељан, реформаторски рад. ... Ми треба људима да представимо принципе здравствене реформе, чинећи све што је нашој моћи да помогнемо мушкарцима и женама да увиде неопходност ових принципа, да бих их спровели у пракси. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 379.

Божји план је да радимо као што су и ученици радили. Лечење тела повезано је са еванђеоским налогом. Поучавање и лечење никада не треба раздвојити у делу Јеванђеља. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 141.

Медицински мисионарски посао и еванђеоска служба су канали кроз које Бог жели стално да излива своју доброту. Оне су као река живота за наводњавање Његове Цркве. - Библијски одјек (Bible Echo), 12. август 1901.

Нека наши свештеници, који су стекли искуство у проповедању речи, науче како да обаве једноставне медицинске третмане, а онда да интелигентно раде као медицински мисионарски евангелисти. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 172.

Док анкетар буде ишао од места до места, откриће многе који су болесни. Требало би да он има практично знање о узроцима болести, и требало би да зна да да пружи једноставне медицинске услуге, да онима који пате буде лакше. Чак и више од тога, он би требало да се моли у вери и једноставности за болесне, указујући им на великог Лекара. И док он тако хода и ради са Богом, анђели су уз њега, дајући му приступ срцима. Како велико поље за мисионарске напоре лежи пред вернима и посвећеним анкетарима; какве ће благослове добити марљиво радећи овај посао! - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 20. новембар 1902.

Сваки еванђеоски радник осећаће да је откривање начела здравог начина живота, део њему одређеног посла. Велика је потреба за овим послом и свет је отворен за њега. - У потрази [140] за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 147.

Десна рука вести

Изнова и изнова су ми давана упутства да медицински мисионарски посао треба да има исту везаност за дело треће анђеоске вести као што су рука и шака повезане с телом. Под вођством божанске Главе они раде уједињено у припреми пута за Христов долазак. Десна рука тела истине треба да буде стал- но активна, стално упослена, и Бог ће је ојачати. Али, у исто време, тело не може да каже руци: „Ниси ми потребна“.

Телу је потребна рука да би радило активан, агресиван посао. Обоје имају задати посао, и свако ће претрпети губитак ако ради независно једно од другог. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 288.

Треба спроводити медицински мисионарски посао. ... То треба да буде посао Бога као што је рука телу. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 160.

Божанска сарадња

Христос осећа јад сваког невољника. Христос осећа проклетство када зли духови раздиру неко људско тело. Он осећа самртне муке, када грозница исцрпљује животну снагу. И Он је данас исто тако спреман да исцели болесног као када је био лично на Земљи. Христове слуге су Његови представници, канали за Његово дело. Он жели да преко њих употреби своју исцељујућу силу. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 823, 824.

Бог жели да болесни, несрећни и опседнути злим духовима чују Његов глас преко Његових слугу. Преко својих људских оруђа Он жели да постане такав Утешитељ каквог свет још не познаје. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 106.

Христос сарађује са онима који су ангажовани у медицинском мисионарском раду. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 51.

[141] Господ је радио преко њих. Свуда куда су пошли, болесни су оздрављали, а сиромашнима је проповедано Јеванђеље. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 106.

Христос није више присутан на овом свету као личност, па да иде кроз наше градове, места и села, исцељујући болесне; али Он нам је задао да спроводимо медицински мисионарски посао који је Он започео. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 168.

Рад сваке цркве

У свакој цркви треба да постоји порука у вези здравствене реформе. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 370.

Медицински мисионарски посао треба да буде део посла сваке цркве у нашој земљи. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 289.

Дошло је време кад сваки члан цркве треба да учествује у медицинском мисионарском послу. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 62.

Посао здравствене реформе је Господње средство за ублажавање патњи у нашем свету и за прочишћење Његове цркве. Учите људе да они могу да буду Божја рука помоћи, сарађујући са Господаром Радником у обнови физичког и духовног здравља. Овај посао носи печат Неба и отвориће врата за доношење драгоцених истина. Има места за све који хоће да раде овај посао интелигентно. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 112, 113.

Пред нама су бурна времена, али не дозволимо себи да кажемо иједну реч неверице или обесхрабрења. Не заборавимо да ми носимо исцељујућу вест свету испуњеном душама оболелим од греха. - Посебна сведочанства (Специал Testimonies), серија Б, бр. 8, стр. 24.

Овај посао, правилно вођен, сачуваће многе јадне грешнике који су били занемарени у црквама. Многи који немају наше веровање чезну за оном помоћу коју су хришћани дужни да пруже. Ако би Божји људи показали истинско интересовање према својим ближњима, многи би били досегнути посебним истинама за ово време. Ништа неће нити ће икада дати карактер послу као помагање људима управо тамо где се они налазе. Хиљаде би могле данас да се радују вести, ако би они који тврде да воле Бога и држе Његове заповести радили као што је Христос радио. Кад медицински мисионарски посао тако придобије мушкарце и жене за спасоносно сазнање о Христу и Његовој истини, новац и озбиљан рад могу сигурно да буду уложени у то; јер то је посао који ће истрајати. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 280.

Нека наши људи покажу живо интересовање према медицинском мисионарском раду. Нека се припреме да буду корисни проучавајући књиге које су написане да бисмо се обучили за то. Те књиге заслужују много више пажње и поштовање него што им је придавано. Доста тога што је предвиђено да нам свима буде благослов писано је за посебне прилике давања упутства за принципе здравља. Они који проучавају и спроводе у живот ове принципе биће обилно благословени, и физички и духовно. Разумевање филозофије здравље биће осигурање од многих зала којих има све више и више. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 63.

Показано ми је да ће медицински мисионарски посао открити, у свој дубини деградације, људе који ће, иако су се предали неумерености, распусним навикама, одговорити на праву врсту рада. Али, њима је потребно да их се препозна и охрабри. Потребан је чврст, стрпљив, озбиљан напор да им се помогне.

Они не могу сами себе да обнове. Они могу чути Христов позив, али њихове уши нису у стању да препознају његов значај; њихове очи су сувише слепе да виде било шта добро за њих. Они су мртви у својим преступима и гресима. Па ипак, њих не треба изузети с еванђеоске гозбе. Они треба да добију позив: „Дођи“. Иако се могу осећати безвредним, Господ каже: „Натерај их да дођу“. Не слушајте никакво оправдање. Љубављу и љубазношћу их придобијте. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 279, 280.

[143] Они који учествују у овом послу [публикације за дистрибуцију] треба спремни да иду у медицински мисионарски посао. Треба помоћи болеснима и онима који пате. Многи за које је урађен овај посао милости чуће и прихватиће речи живота. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 34.

Ко се припрема да с разумевањем крене у медицински мисионарски посао? ... Сваки радник би требало да буде разумно ефикасан. А у вишем, ширем смислу он може да представи истину онакву каква је она у Исусу. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 70.

Нека Господњи посао напредује. Нека медицински мисионари и образовни посао напредују. Сигурна сам да нам

веома недостају озбиљни, посвећени, интелигентни, способни радници. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 168, 169.

Нека носе живе принципе здравствене реформе у заједнице које су у великој мери равнодушне према овим принципима. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 118.

Речено ми је да кажем васпитачима здравствене реформе: „Идите напред“. Свету је потребан сваки атом утицаја ког можете да извршите да бисте потиснули талас моралног зла. Нека они који уче трећу анђеоску вест остану доследни ономе за шта се залажу. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 113.

План медицинске надоградње

Господ ће нашим санаторијумима, чији је рад већ успостављен, дати прилику да сарађују с Њим у новоуспостављеним младицама. Свака нова институција треба да се посматра као сестрински помоћник у великом послу објављивања треће анђеоске вести. Бог је нашим санаторијумима дао прилику да крену у посао који ће бити као постојани инстинкт живота, који расте као да га покреће невидљива рука. Нека ово буде покренуто. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 59.

Институционални рад

Треба покренути ресторане здраве хране и просторије за лечење. То би требало да буду велика одмаралишта на обали мора. Као што се у дивљини чуо глас Јована Крститеља „Приправите пут Господњи“, тако се мора чути и глас Господњих весника у великим туристичким одмаралиштима на обалама мора. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 55, 56.

Дата ми је светлост да је препоручљиво да се у многим градовима ресторани повежу са собама за третмане. То двоје могу да сарађују држећи се исправних принципа. У вези с тим, понекад је добро имати просторије које ће служити као смештај за болесне. Ово ће служити као прихватилиште за санаторијуме који су на селу. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 60.

Господ има поруку за наше градове а ту поруку ми треба да објављујемо на нашим састанцима под шаторима и другим јавним приликама а као и кроз наша издања. Уз то, треба покренути хигијенске ресторане у градовима и преко њих објављивати поруку о умерености. Треба организовати скупове у вези са нашим ресторанима. Где год је то могуће, нека се оспособи просторија где предавачи могу да држе предавања о здрављу и хришћанској умерености, где могу да се добију упутства за припрему здраве хране и за друге значајне ствари. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 115.

Они који долазе у наше ресторане треба да добијају и пропратне материјале за читање. Њихова пажња би требало да буде усмерена на нашу литературу о умерености и реформи у исхрани, и трактатима са Христовим порукама њима. Терет обезбеђивања овог материјала за читање треба да поделе сви наши људи. Свима онима који долазе треба дати нешто за читање. Можда ће многи предати трактати остати непрочитани, али међу онима којима сте их предали могу бити и они који траже светлост. Они ће прочитати и проучити оно што сте им дали, а онда то проследити и другима. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 116.

[145] Показано ми је да је један од основних разлога зашто хигијенски ресторани и просторије за третмане треба да се покрену у центрима великих градова тај што ће на овај начин пажња водећих људи бити усмерена на трећу анђеоску вест. Уочивши да су ови ресторани вођени на потпуно другачији начин од других ресторана, интелигентни људи ће почети да истражују разлоге за ту различитост у методама пословања, и проучиће принципе којима се руководимо приликом служења изванредне хране. Тако ће они бити доведени до сазнања о поруци за ово време. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 122, 123.

Школе за кување

Била сам поучена да охрабрим одржавање школа за кување на свим местима на којима је обављано медицинско мисионарско дело. Њима треба изнети сваки разлог да се људи

подстичу да прихвате реформу. Нека их обасја што је могуће више светлости. Научите их да унесу свако побољшање које могу у припремању хране и позовите их да пренесу другима оно што су научили. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 362, 363.

Потребно је да постоје школе за кување. Треба поучавати људе како да припремају здраву храну. Треба им указати на потребу одбацивања нездраве хране. Али никад не треба да подржимо дијете изгладњивања. Сасвим је могуће имати здрав, хранљив начин исхране без употребе кафе, јаких чајева и меса. Рад на поучавању људи како да припреме исхрану која је и здрава и укусна је од изузетног значаја. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 112.

Правовремена порука

Ја не могу довољно да инсистирам да сви чланови наше цркве, сви који су прави мисионари, сви који верују у вест трећег анђела, сви који одвраћају своју ногу од кршења суботе, да размотре поруку из Исаије 58.

Добротворни рад задат у овом поглаљу је посао који Бог захтева од Његових људи да раде у овом времену. То је посао кога је Он лично одредио. Ми немамо места за сумњу на шта се ова порука односи и на које се време односи јер ми читамо: „И твоји ће саидати старе пустолине, и подигнућеш темеље који ће стајати од колена до колена, и прозваћеш се: Који саида развалине и оправу путеве за насеље.“

Човек греха је потиснуо Божју успомену, седми дан - суботу, знак Његовог стварања света. Божји људи треба да ураде посебан посао у санирању прекршаја Његовог закона; и што се више приближавамо крају, потреба за тим послом је све већа. Сви који воле Бога показаће да носе Његов печат држећи Његове заповести. Они су обновитељи пута којим треба ићи. ... Истински медицински мисионарски рад је нераздвојиво повезан са држањем Божјих заповести, од којих се субота посебно истиче, јер је она велика успомена на Божји стваралачки рад. Чување суботе је повезано с посло обнове Божјег моралног лика у човеку. То је служба коју Божји

људи треба да спроводе у ово време. Ова служба, исправно спроведена, донеће цркви богате благослове. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 265, 266.

Поглавље 12: БИБЛИЈСКИ ЕВАНГЕЛИЗАМ

[147]

Идеја настала на Небу

План одржавања библијских часова је идеја небеског порекла. Има много оних, и жена и мушкараца, који се могу укључити у ту грану мисионарског рада. Тако се могу образовати радници који ће постати велики Божји људи. На тај начин је Божја Реч била објављена хиљадама; а радници су долазили у блиски додир с људима свих народа и језика. Библија је унесена у породице, и њене свете истине су утицале на савест. Људи су били позвани да читају, истражују и оцењују сами за себе и зато морају да прихвате и одговорност за прихватање или одбацивање божанског просветљења. Бог неће дозволити да овај драгоцен рад за Њега остане ненаграђен. Он ће крунисати успехом сваки скромни напор учињен у Његово име. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 192.

Наш рад треба да има обележје нашег небеског Оца. Ми треба да узмемо наше Библије, и идемо напред да упозоримо свет. Ми треба да будемо Божје руке помоћи у спасавању душа, канали кроз које Његова љубав свакодневно стиже до оних који пропадају. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 150.

Дефинитиван позив

[148]

Многи ће бити позвани да раде у пољу од куће до куће, одржавајући библијска читања, и молећи се са онима који су заинтересовани за то. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 172.

Многи радници треба да имају своју улогу у раду од куће до куће и одржавању библијских читања у породицама. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 141.

Посвећене жене треба да се ангажују у библијском раду од куће до куће. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 120, 121.

Ако будемо следили Христове стопе, мораћемо се приближити онима којима је неопходна наша служба. Морамо отворати Библију онима који су способни да је разумеју, представљати захтеве Божјег закона, читати обећања онима који оклевају, будити безбрижне, јачати слабе. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 336.

Кроз искуство Филипа и Етиопљанина представљен је рад на који Господ позива своје људе. Етиопљанин представља велику групу људи којима су потребни мисионари као што је био Филип, мисионари који ће чути Божји глас, и ићи тамо где их Он шаље. Има људи у свету који читају Библију, али не могу да схвате њен значај. Мушкарци и жене који имају сазнања о Богу треба тим душама да објасне библијске текстове. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 58, 59.

Међу члановима наше Цркве требало би да је више рада од куће до куће и одржавања читања Библије. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 127.

Нека радници иду од куће до куће и отварају Библију људима. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 123.

У многим државама постоје насеља са вредним и добрим фармерима, који никад нису чули истину за ово време. Треба радити у таквим местима. Нека наши лаици раде у тој служби. Позајмљујући и продајући књиге, делећи часописе и одржавајући читање Библије, наши чланови-лаици могу много да учине у својим суседствима. Испуњени љубављу према душама, они могу да објаве поруку таквом силом да се многи обрате. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 35.

[149]

Упечатљиве сцене

Стотине и хиљаде су виђене како посећују своје породице, и отварају пред њима Реч Божју. Срца су осведочена силом Светог Духа, а испољен је дух истинског обраћења. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 126.

Двоје библијских радника било је у једној породици. Са отвореном Библијом пред њима, они су представили Господа Исуса Христа као Спаситеља који опрашта грехе. Озбиљна молитва је упућена Богу, а срца су омекшала и потчинила се

утицају Божјег Духа. Њихове молитве биле су изговорене са свежином и силом. Кад је Божја Реч објашњена, видела сам да су благи, блистави зраци обасјали Библију, а ја сам нежно рекла: „Изиђи на путеве и међу ограда, те натерај да дођу да ми се напуни кућа.“ - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 35.

Има много оних који читају Писма и који нису способни да разумеју њихово право значење. По целом свету људи и жене замишљено упиру свој поглед према Небу. Молитве, сузе и питања уздижу се од људи који чезну за истином, за благодаћу, за Светим Духом. Многи се налазе на прагу Божјег царства и само чекају да буду окупљени. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 109.

Припрема за рад

Ако су Исусови следбеници равнодушни према Његовој Речи, онда се њихов ум и воље не подударaju с Божјим. Христос је наредио својим следбеницима: „Прегледајте писма, јер ви мислите да имате у њима живот вечни; и она сведоче за мене.“ Петар нас подстиче: „Него Господа Бога светите у срцима својим. А будите свагда готови на одговор свакоме који вас запита за ваше надање.“ - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 633, 634.

Они који су истински обраћени морају све интелегентније и интелегентније да схватају Библију, да би могли да говоре речи светлости и спасења онима који су у тами и пропадају у својим гресима. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 121.

Ми треба да објавимо последње Божје упозорење људима, и каква би требало да буде наша озбиљност у проучавању Библије, наша ревност у ширењу светлости! Нека се свака душа која је примила божанско просветљење труди да га однесе другима. Нека радници иду од куће до куће, отварајући Библију народу, ширећи публикације, говорећи другима о светлости која је обасјала њихову душу. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 353.

Добро уравнотежен рад може најбоље да се обавља кад школа за обуку библијских радника напредује. Док се

одржавају јавни скупови, ову школу за обуку или градску мисију треба повезати са искусним радницима дубоког духовног разумевања, који библијским радницима могу да пруже свакодневна упутства, и који могу да се свесрдно придуже напорима у напретку јавних наступа. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 111.

Тајна успеха

Унесите озбиљност и ватреност у ваше молитве и у ваша библијска читања и у ваше проповедање, да бисте оставили утисак да су свете истине које представљате другима за вас жива реалност. Шта год да радите за Исуса, тежите свим својим силама да то радите најозбиљније. Никад не мислите да сте достигли највиши ниво, и да од тога нема вишег. ... Усмерите ваш ум на задатак, да можете да преставите истину на начин који им је занимљив. Узмите најзанимљивије делове Библије које можете да им предпочите, идите у срж ствари, и тежите да придобијете њихову пажњу, и да их упутите у Господње начине. - Преглед и гласник (Review and Herald), 26. јул 1887.

Велики посао може бити урађен представљањем Библије људима онако како је она и написана. Носите Божју Реч до врата сваког човека, изнесите њене једноставне поруке пред свакога позивајући њихову савест, понављајте свима Спаситељево заповест: „Прегледајте писма“. Саветујте их да узму Библију онакву каква она јесте, да вапе за божанским просветљењем, а онда, кад их светлост обасја, да радо прихвате сваки драгоцен зрак, и да се без страха повинују ономе што следи. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 388.

[151]

Посао испуњен радошћу

Отварање Библије другима је посао испуњен радошћу. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 118.

Отварајте Библију некоме ко је у тами, и нећете се жалити на умор и недостатак интересовања за дело истине. Ваше срце ће бити пробуђено бригом за душе, а радост у доказима веровања испуниће ваше срце, и ви ћете знати да „ко напаја,

сам ће бити напојен“. - Преглед и гласник (Review and Herald),
13. март 1888.

[152]

Поглавље 13: СЛУЖБА ШТАМПЕНИХ МАТЕРИЈАЛА

Рад од приоритетног значаја

Ако има посла важнијег од осталих, онда је то обезбеђивање јавности наших издања, која наводе људе на претраживање Библије. Мисионарски посао - представљање наших издања породицама, разговор и молитва са њима и за њих - то је добар посао. - Колпортер еванђелиста (Colporteur Evangelist), стр. 80.

Нека се сваки адвентиста седмога дана упита: „Шта могу да учиним да објављујем вест трећег анђела?“ Христ је дошао на овај свет да упути вест свом слуги да је преда црквама. Она треба да се објави свим народима, роду, језику и људима. Како да им је пренесемо? Дистрибуција наше литературе је једно средство помоћу кога се вест објављује. Нека сваки верник шири трактате и летке и књиге које садрже поруку за ово време. Потребни су колпортери који ће ићи напред да свугде пусте у промет наша издања. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 5. јануар 1904.

[153]

Часописи и књиге су Господње средство одржавања вести за ово време у континуитету пред људима. Просветљујући и утемељујући душе у истини, издања ће учинити далеко већи посао него самим речима. Тихи весници који су доспели у домове људи преко анкетара, оснажиће еванђеоску службу на све начине; јер Свети Дух ће деловати на умове док читају књиге, као што делује на умове оних који слушају проповедану реч. Анђели су исто тако у служби читања књига као што су и у раду свештеника. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 315, 316.

Не дозволите да се рад анкетара угаси. Нека књиге које садрже светлост о садашњој истини буду изнесене пред што је могуће више људи. Председници наших конференција и други

на одговорним местима дужни су да раде на томе. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 25. април 1905.

Свет треба да прими светлост истине кроз еванђеоску службу речи у нашим књигама и часописима. Наша издања треба да покажу да је крај свега близу. - Колпортер еванђелиста (Colporteur Evangelist), стр. 100.

Бог позива своје људе да се понашају као живи људи, да не буду троме, лењи и равнодушни. Морамо да носимо издања људима и заузимајући се да их прихвате. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 25. април 1905.

Наша издања сеју семе Јеванђеља, и она су посредници у довођењу многих душа Христу баш као и проповедана реч. Целе цркве су никле на последицама њиховог кружења међу људима. У овом послу сваки Христов ученик може да има своју улогу. - Преглед и гласник (Review and Herald), 10. јун 1880.

Гласник с неба је стајао у средини, и говорио је речи упозорења и упутстава. Учинио је да јасно схватимо да је Јеванђеље о царству вест за свет који пропада и да та вест, садржана у нашим издањима која су већ одштампана, као и она која тек треба да буду објављена, треба да круже међу људима и близу и далеко. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 67.

Рад са књигама треба да буде средство брзог преношења свете светлости о садашњој истини овом свету. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 69.

Сотона је упуслен у овом делу посла, ширећи литературу која срозава морал и трује умове младих. Неверничка издања шире се у великом обиму свуда по земљи. Зашто сваки члан цркве не би био дубоко заинтересован у ширење издања која ће да уздигну умове људи, и изнесу истину право пред њих? Ови часописи и трактати су за светлост свету, и често су били средства обраћања душа. - Преглед и гласник (Review and Herald), 10. јун 1880.

Били смо успавани по питању посла који је могао бити обављен кружењем добро припремљене литературе. Мудром употребом часописа и књига, проповедајмо сада реч одлучно, да свет може да разуме вест коју је Христос дао

Јовану на острву Патмос. - Колпортер еванђелиста (Colporteur Evangelist), стр. 101.

Чланови цркве, пробудите се пред важношћу кружења наше литературе, и посветите више времена овом послу. Односите домовима људи часописе, трактате и књиге који ће проповедати Јеванђеље на разним нивоима. Нема времена за губљење. Нека се многи добровољно и несебично посвете анкетном раду и тако помогну објављивању упозорења које је изузетно потребно. Кад црква преузме посао који јој је задат, она ће напредовати „лепа као месец, чиста као сунце, страшна као војска са заставама“. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 20. новембар 1902.

Светлост истине исијава своје сјајне зраке по свету кроз мисионарске напоре. Штампa је средство помоћу кога се допрло до многих до којих је било немогуће допрети свештеничким напорима. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 388.

Ноћ искушења је близу краја. Сотона користи своју најјачу силу јер зна да има још мало времена. Божје казне се надвијају над светом, да позову све који знају истину да нађу склониште у пукотини Стене, и сагледају славу Божју. Истина се сад не сме пригушити. Морају се давати јасне изјаве. Мора се говорити неулепшана истина, кроз летке и памфлете, и они морају бити проширени као јесење лишће. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 231.

Потребни су анкетари да учествују у послу разношења ових тихих весника истина људима - анкетари који осећају терет за душе, и који могу да говоре онима који траже светлост. Неки ће можда рећи: „Ја нисам свештеник; ја не могу да проповедам људима“. Ви можда не можете да проповедате, али можете да budete еванђелисти, излазећи у сусрет потребама оних са којима долазите у контакт; ви можете бити Божја рука помоћи, радећи онако како су и ученици радили; ви можете упитати оне које срећете да ли воле Господа Исуса. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 20. новембар 1902.

Издавачке куће као ефикасни посредници

Бог је изабрао адвентисте седмога дана као посебне људе, одвојене од света. Великим мачем истине Он их је одсекао од света и довео их у везу са собом. Он их је начинио својим представницима, и позвао их да буду Његови амбасадори у последњем делу спасења. Највеће богатство истине икада посвећено смртницима, најсвечанија и најстрашнија упозорења која је Бог икада послао човеку, дато им је да га предају свету; и у извршењу овог посла наше издавачке куће представљају најефикасније посреднике. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 138.

Бог је успоставио нашу издавачку делатност и Он је посебно и надгледа. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 138.

Кроз наше издавачке куће треба да се у великој мери изврши дело другог анђела који силази с неба са великом силом, и који обасјава Земљу својом славом. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 140.

Речено ми је да пренесем нашим издавачким кућама: „Подигните стандард још више. Објављујте вест трећег анђела, да се чује по целом свету. Нека се види да су то они 'који држе заповести Божије и веру Исусову' Откр. 14,12. Нека наша литература као сведок преноси вест целом свету.“ - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 61.

Издаваштво као продужена рука

Пробудите се ви који верујете у истину за ово време. Ваша је дужност да сада употребите сва могућа средства да помогнете онима који разумеју истину да је објављују. Део новца који долази од продаје наших издања треба да буде употребљен да се повећају наши капацитети за производњу још веће количине литературе која ће отворити очи слепима и пробити се до срца. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 62.

Пре много година, Господ ми је дао посебна упутства за подизање зграда у различитим деловима Америке, Европе и

других земаља, за издавање литературе која садржи светлост о садашњој истини. Он је дао упутства да треба уложити све напоре да свету треба дати штампане поруке позива и упозорења. До неких ће се допрети нашом литературом а до којих се не би могло допрети на другачији начин. Из наших књига и часописа треба да сијају јасни зраци светлости који ће осветлети свет по питању садашње истине. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 87.

Показано ми је да наша издања треба да буду штампана на различитим језицима и послата до сваке цивилизоване земље, по било коју цену. Која је вредност новца у овом тренутку, у поређењу са вредношћу душа? Сваки долар наших средстава треба да буде сматран Господњим а не нашим; и као нешто драгоцено што нам је Бог поверио; нешто што не сме да буде протраћено на непотребна задовољства, већ пажљиво употребљено у Божјем делу, у раду на спашавању мушкараца и жена из пропасти. - Животне скице (Life Sketches), стр. 214.

Штампану реч истине треба преводити на различите језике и носити је на све крајеве света. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 26.

Ова издања треба да буду преведена на свим језицима; јер Јеванђеље треба бити проповедано целом свету. Христос сваком раднику обећава божанску ефикасност која ће његове напоре учинити успешним. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 34.

Наших издања треба да буде свуда. Нека буду на многим језицима. Вест трећег анђела треба бити ношена путем овог посредника и преко живих учитеља. Пробудите се ви који верујете у истину за ово време. - Колпортер еванђелиста (Colporteur Evangelist), стр. 101.

Многи од Божјих људи треба да са нашим издањима иду напред у места где вест трећег анђела још никада није била објављивана. Наше књиге треба да буду објављене на много различитих језика. Понизни, верни људи треба да са овим књигама иду као колпортери-еванђелисти, носећи истину онима који иначе никада не би били просветљени. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 33, 34.

Од града до града, од земље до земље, они носе издања која садрже Спаситељева обећања о скором повратку. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 34.

Показано ми је да издања већ обављају посао у неким умовима у другим земљама у рушењу зидова предрасуда и празноверја.

Показани су ми мушкарци и жене како с великим интересовањем проучавају часописе и трактате о садашњој истини. Они су читали доказе тако чудесне и нове за њих, и отварали Библије са дубоким и новим интересовањем, док су се теме истине, које су им некада биле тако нејасне а сада постале јасне, а посебно светлост у погледу суботе из четврте заповести. Док су претраживали библију да виде да ли је то стварно тако, нова светлост је обасјала њихово разумевање, јер су анђели лебдели око њих, делујући на њихове умове истином садржаном у издањима која су управо читали.

Видела сам их како држе часописе и трактате у једној руци а Библију у другој, док су им образи били влажни од суза; и како се клањају пред Богом у озбиљној, понизној молитви, да би били вођени ка истини - управо онеме што је Он радио за њих пре него што су Га они призвали. А кад су њихова срца примила истину и кад су видели хармонични ланац истине, Библија им је била као нова књига; пригрлили су је на своја срца са радосном захвалношћу, док су њихова лица блистала срећом и светом радошћу.

Они нису били задовољни да само они уживају у светлости, већ су почели да раде за друге. Неки су учинили велике жртве ради истине и да помогну оној браћи која су била у тами. То је била припрема за велики посао дистрибуције трактата и часописа на другим језицима. - Животне скице (Life Sketches), стр. 214, 215.

Прилике за слободну дистрибуцију

Нека се литература растура промишљено, у возовима, на улицама, на великим бродовима који плове морима и путем поште. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 353.

У овим данима путовања, прилике за успостављање везе са [158]

људима и женама свих клада и свих националности, много су веће него у данима Израиља. Путни правци су се многоструко умножили. Бог је прекрасно припремио пут. Штампа, са својим многобројним могућностима, а стоји нам на располагању. Библије и публикације на многим језицима, које представљају истину за наше време, стоје нам на располагању и могу се брзо однети у све крајеве света. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 352.

Нека леци и трактати, часописи и књиге, иду у свим правцима. Носите их са собом, где год да идете, пакет трактата, које можете да делите кад имате прилику. Продајте што можете, а позајмите их или поклоните у одговарајућим случајевима. Уследиће значајни резултати. - Преглед и гласник (Review and Herald), 10. јун 1880.

Показано ми је да ми не испуњавамо нашу дужност обезбеђивања кружења бесплатних малих публикација. Има много искрених душа које би могле да пригрле истину захваљујући само овим средствима. ... Ови мали трактати од по четири, осам или шеснаест страница, могу бити финансирани малом свотом новца, из фонда од донација оних којима је ово дело на срцу. Кад пишете пријатељу, можете да убаците један или више без повећања поштарине. Кад срећете људе у колима, у чамцима, или на позорници, који изгледа као да имају ухо да чују, можете им предати трактат. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 551, 552.

Сигурне претплате

Сестре могу ефикасно да раде у придобијању претплатника за наше часописе, шаљући тако светлост многим умовима. - Преглед и гласник (Review and Herald), 10. јун 1880.

Ми сада имамо велике способности за ширење истине; али наши људи не користе привилегије које су им дате. Они не виде и не осећају потребу у свакој цркви за коришћењем својих способности за спашавање душа. Они не схватају да су дужни да придобијају претплатнике за наше часописе, укључујући и здравствени журнал, и да представе наше књиге и памфлете. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 391.

Продаја књига

Многи су тужни и обесхрабрени, слаби у вери и поверењу. Нека они ураде нешто да помогну некоме ко је у већој потреби од њих, и они ће расти и јачати у Божјој снази. Нека се ангажују у добром раду продајући наше књиге. Тако ће они помоћи другима, а стечено искуство ће им дати уверење да су они Божја рука помоћи. Док се буду молили Господу да им помогне, Он ће их водити онима који траже светлост. Христос ће бити близу њих, учећи их шта да кажу или учине. Тешећи друге, они ће и сами бити утешени. - Колпортер еванђелиста (Colporteur Evangelist), стр. 40.

Рад у градовима

Ми живимо у време кад треба урадити велики посао. Постоји глад у земљи за чистим Јеванђељем, а гладним душама треба дати хлеб живота. Нема боље прилике за овај посао од оне понуђене посвећеним анкетарима. Хиљаде књига које садрже драгоцену светлост о садашњој истини треба да буду ношене домовима људи у великим градовима. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 20. новембар 1902.

Благословене и за душу спасоносне библијске истине објављене су у нашим часописима. Има много оних који могу да помогну у продаји наших часописа. Господ позива све нас да тежимо да спашавамо душе које пропадају. Сотона ради на томе да превари и изабране, и сада је наше време да радимо пажљиво. Наше књиге и часописи треба да буду однесени људима; Јеванђеље о садашњој истини треба да буде дато нашим градовима без закашњења. Зар се нећемо одазвати нашим дужностима? - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 63.

Здравствена литература

Анкетари би требало да пажњу оних које посећују привуку на наше здравствене публикације, говорећи им о корисним упутствима које садрже ти часописи у вези бриге за болесне и лечење болести. Говорите им да ће та упутства, ако их

проуче и спроводе у пракси, донети здравље њиховој породици. Објасните им колико је значајно за сваку породицу да разуме науку о животу. Усмерите њихове умове на Њега који је формирао и одржава у покрету чудесну машинерију тела. Говорите им да се од нас очекује да сарађујемо с Богом, бринући мудро за све наше способности и органе.

Правилна брига о телу је велика одговорност и захтева интелигентно познавање његових делова. Говорите им да се према Богу показује непоштовање кад, ради задовољења апетита и страсти, човек злоупотребљава машинерију тела, тако да оно ради слабо и са потешкоћама. Реците им да књиге које продајете пружају корисна упутства у вези здравља, и да, ако се та упутства спроводе, може се уштедети доста патње и новца који се, иначе, троши на лекарске рачуне. Реците им да у тим књигама постоје савети које не могу добити од својих лекара током кратким посета њима. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 20. новембар 1902.

Кад млади раде посао анкетара са интензивном жељом да спасу своје ближње, они могу видети обраћање душа. На основу њиховог рада ће бити пожњевен род за Господа. А онда им допустите да иду напред као мисионари да шире садашњу истину, молећи се непрестано за повећану светлост и сазнања, да би знали како да говоре онима који су уморни. Они треба да унапреде сваку прилику за чињење добрих дела, сећајући се да тако они испуњавају Господњи налог. ... У свом раду они увек треба са собом да носе нешто од здравствене литературе; јер здравствена реформа је десна рука вести. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 15. јануар 1903.

Крећите се без дискриминације

Многа су места у којима се не може чути глас свештеника, места која могу бити досегнута само публикацијама - књиге, часописи и трактати који су испуњени библијском истином која је потребна људима. Нашу литературу треба дистрибуирати свуда. Истину треба сејати покрај свих вода; јер ми не знамо где ће се она примити. Нашим погрешним просуђивањем можемо помислити да није мудро дати литературу онима који би истог

момента прихватили истину. Ми не знамо који би могли бити добри резултати дељења летака који садрже садашњу истину. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 5. јануар 1904.

Цените сваки део

У чуду храњења мноштва с неколико хлебова и рибе, храна се умножила док је ишла од Христа до оних који су је примили. Тако ће бити и са дистрибуцијом наше литературе. Божја истина, тако дељена, јако ће се умножити. И као и ученици, по Христовом налогу, сакупљајући делове, да ништа не буде изгубљено, тако и ми треба да ценимо сваки део литературе који садржи истину за ово време. Нико не може да процени утицај који чак и истргнута страница која садржи вест трећег анђела може да има на срце неког трагаоца за истином. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 5. јануар 1904.

Направите складишта

У сваком значајном месту треба да постоји складишне за публикације. А неко ко заиста цени истину треба да покаже интересовање да те књиге допреми до руку свих оних који хоће да их читају. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 473.

Анђели припремају пут

Видела сам да посао око садашње истине треба да изазове интересовање свих. Публиковање истине је посао кога је Бог одредио, као средство упозорења, утехе, побољшања, подстицања или убеђивања свих до којих могу стићи ови тихи, безгласни весници. Божји анђели имају улогу у припреми срца да буду посвећени истином која је публикована, да могу да се припреме за свечане сцене које им предстоје. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 590.

Одговарајућа молитва

Давид се молио: „Време је да Господ ради; оборише закон Твој“. Ова молитва нема мањи значај у данашњем времену. Свет је одлутао од Бога, и његово незаконито стање треба да изазове ужас у срцу, и води све који су одани великом Цару да раде за реформацију. Папска сила је помишљала да промени Божји закон замењујући Јеховину суботу лажном; и по целом религиозном свету поштује се лажна субота, док се она права гази несветим стопалима...

Око Божјег закона ће се водити последња велика битка у сукобу између Христа и Његових анђела и сотоне и његових анђела, и биће одлучујућа за цео свет. ... Људи на одговорним позицијама неће сами игнорисати и презирати суботу већ ће са светих пултова тражити од људи да поштују први дан седмице, правдајући се традицијом и обичајем у корист ове људске творевине. Они ће указати на несреће на копну и мору - олује и ветрове, поплаве, земљотресе, уништења ватром - као судове који показују Божје незадовољство јер се недеља не држи светом. Ове несреће ће бити све веће и веће, једна катастрофа је следити одмах након друге; а они који Божји закон чине неважећим указаће на мањину која поштује суботу из четврте заповести као оне који изазивају гнев над светом. Ова лаж је сотонина творевина која може да превари неопрезне. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 28. јун 1904.

Предстојећи догађаји

Наши људи су виђени као превише безначајни да би били вредни помена; али доћи ће до промене. Хришћански свет сада прави покрете који ће људе који држе заповести неминовно довести у први план. Божја истина се стално потискује теоријама и лажним доктринама људског порекла.

Покрети настају да би заробили савест оних који желе да буду одани Богу. Силе које доносе законе биће против Божјих људи. Свака душа ће бити искушана. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 546.

Људи ће узвисити и строго примењивати законе који су у директној супротности Божјем закону. С обзиром да су ревносни у примени својих заповести, они ће се окренути против јасног „Тако каже Господ“. Узвисујући лажни дан одмора, они ће присиљавати људе да не поштују Јеховин дан, препис Његовог карактера. Иако невини у том кршењу људског закона, Божје слуге ће претрпети понижење и злостављање од стране оних које инспирише сотона и који су испуњени завишћу и религиозном нетрпељивошћу. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 229.

Религиозне силе које су по занимању повезане с небом и тврде да имају карактеристике Јагњета, показале својим делима да имају срце аждаје, и да их подстиче и контролише сотона. Долази време кад ће Божји људи осетити руку прогонства јер поштују свети седми дан. ... Али Божји људи треба чврсто да стоје уз Њега. А Господ ће радити у њихову корист, јасно показујући да је Он Бог над боговима. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 229, 230.

Свако понижавање, сваки укор, сваку окрутност, све на што је сотона могао да наведе људско срце да измисли, све је окушано на Христовим следбеницима. И оно ће се поново испунити на изразит начин; јер је телесно срце и сада у непријатељству са Божјим законом, и не може се покорити његовим заповестим. Свет данас није ништа више у складу са Христовим начелима него што је био у дане апостола. Иста мржња која је навела људе да узвикну: „Распни а! Распни га“, иста мржња која је навела људе да прогоне ученике, и сада делује у синовима непослушности. Исти дух који је у мрачном средњем веку слао људе у тамнице, у прогонство, у смрт, који је замислио нарочита инквизиторска мучења, који је планирао и извршио покољ у Вартоломејској ноћи, који је запалио ватре Смиргида, и сада је на послу делујући злокобном енергијом у непрепорођеним срцима. Историја истине увек је представљала извештај о сукобу између добра

и зла. Објављивање Јеванђеља увек је обављано у овом свету насупротив противљењу, опасности, губитку и патњама. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 84, 85.

Црква остатка ће бити увучена у велика искушења и муке. Они који држе Божје заповести и имају веру Исусову, осетиће бес аждаје и његових слугу. Сотона рачуна на овај свет као себи потчињен; он је освојио контролу над отпадничким црквама; али овде је мала група људи која се опире његовој превласти. Кад би могао да их уклони са Земље, његов тријумф би био потпун. Како је подстакао паганске народе да униште Израел, тако ће у блиској будућности подстаћи зле силе Земље да униште Божје људе. Од свих ће бити захтевано да покажу послушност људским заповестима којима се крши божански закон. Оне који ће бити одани Богу и својој дужности издаће „и родитељи и браћа и рођаци и пријатељи“. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 231.

Није далеко време када ће свака душа бити стављена на пробу. Поштовање лажног дана одмора биће наметнуто. Избиће сукоб између Божјих и људских заповести. Они који су корак по корак попуштали световним захтевима и усклађивали се са световним обичајима попустиће тада пред силом да се не би морали изложити ругању, увредама, претњама затвором и смрћу. У то време злато ће се одвоијти од троске. Видеће се јасна разлика између праве побожности и оне привидне. Многа звезда чијем сјају смо се дивили, тада ће заћи у таму. Они који су присвојили украсе Светилишта, али се нису оденули Христовом праведношћу, појавиће се тада у срамоти своје голотиње. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 188.

[165] Налазимо се пред сталном борбом под ризиком затвора, губитка имовине, па чак и самог живота, ако смо на страни Божјег закона, који је људским законима учињен неважећим. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 712.

Брзо стиже време када ће они који ће стати у одбрану истине осетити на својој кожи шта значи саучествовати у Христовим патњама. Велики тлачитељ схвата да има још само мало времена за рад, и да ће ускоро изгубити моћ над

људима, да ће му она бити одузета, и зато ради свом могућом преварношћу неправедности са онима који пропадају. Сујеверје и грех газе истину, правду и правичност. Појачава се свака сила која се супроти истини. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 31. октобар 1905.

Рад који црква није успела да оствари у време мира и напретка, она ће морати да ради у ужасним кризама, под забранама и најобесхрабрујућим околностима. Упозорења угушена или спречена прилагођавањем свету, морају бити дата под жестоким противљењем непријатеља вере. А у то време ће се површна и конзервативна група људи, чији је утицај јако успорио напредак дела, одрећи вере и прикључити се својим признатим непријатељима, према којима су већ дуго гајили симпатије. Ови отпадници ће тада испољити најжешће непријатељство, чинећи све што је у њиховој моћи да потлаче и оклевећу своју бившу браћу, и да подстакну огорчење према њима. Тај дан је управо пред нама. Чланови цркве ће појединачно бити искушани и доказани. Они ће бити доведени у околности где ће бити присиљени да сведоче за истину. Многи ће бити позвани да говоре пред саветима и у судовима правде, можда одвојени и сами. Искуство које би им помогло у овој опасности они су пропустили да стекну, и њихове душе су оптерећене кајањем због пропуштених прилика и занемарених привилегија. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 463.

Данашњи протестантски свет види у тој малој групи која држи суботу Мордехаја на царевим вратима. Његов карактер и вођство, изражено поштовање према Божјем закону, представљају стални прекор онима који су одбацили страхопоштовање према Господу, и који газе Његову суботу; недобродошли наметљивац мора на неки начин бити одстрањен с пута. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 450.

Сотона ће подстаћи огорчење против понизне мањине која ће савесно одбијати да прихвати популарне обичаје и традицију. Људи на положајима и од угледа удружиће се са безаконцима и подлим акцијама против Божјих људи. Богатство, генијалност, образовање, све ће то искомбиновати да их прекрију презиром. Прогонитељски настројене вође, министри и црквени чланови коваће завере против њих. Гласом и пером, хвалисањем,

претњама, и исмевањем, они ће тежити да оборе њихову веру. Лажним представљањем и љутитим обраћањима, они ће код људи подстаћи страсти. Не имајући „Писано је“ пред заступницима библијске суботе, они ће прибећи угњетачким законима да би подржали недостатак аргумената. Да би осигурали популарност и патронат, законодавци ће затражити увођење недељног закона. ... На овом бојном пољу доћи ће до последњег великог сукоба истине и греха. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 450, 451.

Најбитније током прогонства

Иако су се због прогонства морали расејати на све стране, били су испуњени мисионарском ревношћу. Схватили су одговорност своје мисије. Знали су да у својим рукама држе хлеб живота намењен изгладнелом свету; били су покренути Христовом љубављу да тај хлеб ломе свима који су осећали потребу за њим. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 106.

Бог сматра да ће тестирање истине доћи у први план, и постати предмет испитивања и разговора, чак иако је то било заоденуто презиром. Умови људи морају бити узбуркани. Сваки сукоб, сваки прекор, свака клевета, биће Божје средство изазивања истраге и буђења умова који би иначе спавали. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 453.

[167]

Зашто прогонство оклева

Апостол Павле изјављује да ће „сви који побожно хоће да живе у Христу Исусу бити гоњени“. (2. Тимотију 3,12) Зашто, онда, изгледа као да прогонство у великој мери оклева? Једини разлог таквог стања је у томе што се Црква усагласила са световним мерилима и зато не изазива никакво противљење! Савремена религија нема онај непорочни и свети карактер којим је у време Христа и Његових апостола била обележена хришћанска вера. Хришћанство је једино због духа нагодбе са грехом, једино због тога што се велике истине Божје речи тако равнодушно посматрају, једино зато што има тако мало

живе побожности у Цркви, постало наизглед тако популарно у свету. Дух прогонства ће оживети и поново се распалити огањ прогоњења, чим наступи буђење вере и силе прве Цркве. - Велика борба (The Great Controversy), стр. 48.

Трострука прогонитељска унија

Сотона ће два великим заблудама, заблудом о бесмртности душе и заблудом о светости недеље, подвластити људе својим преварама. Док прва поставља темеље спиритизму, друга омогућава пријатељске везе с Римом. Протестанти у Сједињеним Државама први ће пружити руку преко провалије и прихватити руку спиритизма, они ће премостити и амбис да би се руковали с римском силом и под утицајем овог троструког савеза, ова земља кренуће стопама Рима и погазити права савести. - Велика борба (The Great Controversy), стр. 588.

Последњи чин драме

Замена Божјег закона људским законом, величање недеље уместо библијске суботе само људским ауторитетом, последњи је чин драме. Кад ова замена постане општа, Бог ће се открити. Он ће устати у свом величанству да страшно протресе Земљу. Он ће доћи са свог места да казни становнике света за њихове грехе, а земља ће открити своју крв и неће више сакривати своје убијене. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 141.

Кад се наш народ у тој мери буде одрекао принципа своје владавине и уведе недељни закон, протестантизам ће се у том чину удружити с папством; то ће дати живот тиранији која је већ дуго вребала своју прилику да се испољи као активан деспотизам. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 712.

Декретом примене институције папства у кршењу Божјег закона, наш народ ће у потпуности прекинути везу са праведношћу. Кад протестантизам пружи своју руку преко понора према римској сили, кад се преко тог понора повеже и са спиритизмом, кад се, под утицајем ове троструке уније, наша земља одрекне сваког принципа из свог Устава као протестанске и републичке владе, и кад одобри ширење

[168]

папских лажи и обмана, онда ћемо знати да је дошло време за чудесна сотонина дела, и да је крај близу. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 451.

Није далеко време, када ћемо, као и први ученици, бити присиљени да тражимо склониште у ненасељеним и усамљеним местима. Као што је опсада Јерусалима од стране римске војске хришћанима из Јудеје било сигнал за бег, тако ће преузимање моћи над народом, преко декрета за примену папске суботе, бити упозорење за нас. То ће бити време да се напусте велики градови, припрема за напуштање мањих места и одлазак у изолована и одвојена места у планинама. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 464, 465.

Многи слепи код очију

Постоје многи, чак и међу онима који су ангажовани око примене недељног закона, који су заслепљени као последицом која ће пратити ту активност. Они не виде да они ударају директно у религиозну слободу. Има много оних који никад нису схватили тврдње у вези библијске суботе, као и лажне основе на којима почива институција недеље. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 711.

[169]

Одговорности и дужности Божјег народа

Застава истине и верске слободе коју су тако високо уздигли оснивачи еванђеоске Цркве и Божји сведоци у столећима која су протекла од тада, сада је, у овом последњем сукобу, поверена нама. Одговорност за овај велики дар почива на онима које је Бог благословио познањем своје Речи. Ми треба да прихватимо ту Реч као највиши ауторитет. Ми треба да признајемо људску власт као установу по божанском избору, и да учимо да је послушност власти, у оквиру њених законских овлашћења, наша света дужност. Међутим, када се њени захтеви сукобе са божанским захтевима, морамо бити послушни Богу, а не људима. Божја реч мора бити призната као ауторитет који стоји изнад људских закона. Правило „тако рече Господ“ не сме се гурнути у страну због „тако рече Црква“ или „тако рече

држава“. Христова круна мора бити уздигнута изнад дијадема световних владара. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 68, 69.

Ми, као људи, нисми извршили посао који нам је Бог задао. Ми нисмо спремни за све оно што иде уз увођење недељног закона. Наша је дужност, док уочавамо знаке пропасти која нам се приближава, да устанемо и учинимо нешто. Нека нико не седи мирно ишчекујући зло, уљуљкујући се у веровању да ово дело мора да напредује јер је тако речено у пророчанству, и да ће Господ заштитити своје људе. Ми не испуњавамо Божју вољу ако седимо у тишини, не радећи ништа да сачувамо слободу савести. Усрдна, успешна молитва треба да се диже ка небу да се ова несрећа одложи док не извршимо задатак који је тако дуго био занемариван. Нека буде више озбиљних молитви; а онда радимо у складу са нашим молитвама. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 713, 714.

Наша је дужност да учинимо све што је у нашој моћи да спречимо претећу опасност. Треба да настојимо да разоружамо предрасуде постављајући се у правој светлости пред људима. Ми треба да им постављамо права питања, изазивајући тако најуспешнији протест против мера ограничења слободе савести. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 452.

Кад нам је Бог дао светлост указујући нам на опасности које нам предстоје, како можемо да будемо прави пред Њим ако занемаримо да уложимо сваки напор који је у нашој моћи да то предочимо људима? Можемо ли бити задовољни да их пустимо да се са тим стварима суоче без икаквог упозорења? - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 712. [170]

Кад народни реформатори почну да пожуреју увођење мера за ограничење религиозне слободе, наши водећи људи треба да буду свесни те ситуације и да озбиљно раде на супротстављању оваквим напорима. Богу не жели да се светлост држи подаље од Његових људи - истина за садашње време која им је управо потребна. Не схватају сви наши свештеници који објављују вест трећег анђела шта заиста садржи та вест. Покрет реформе народа је неким изгледао као недовољно значајан да му нису посветили посебну пажњу, а чак су осећали и да би тиме

дали простора оспоравању вести трећег анђела. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 715.

Већ годинама смо очекивали увођење недељног закона у нашој земљи; а сада кад тај покрет већ постоји, ми се питамо да ли ће наши људи учинити оно што им је дужност по овом питању. Зар не можемо да учествујемо у подизању стандарда и позвати у прве редове оне који поштују своја религиозна права и привилегије? Убрзано се приближава време када ће они који бирају да радије буду послушни Богу него човеку, осетити угњетавачку руку. Да ли ћемо тада показати непоштовање према Богу ако ћутимо док се Његове заповести газе? Док протестантски свет прави уступке Риму, устанимо да схватимо ту ситуацију, и сагледамо борбу пред нама у њеној правој светлости. Нека стражари сада подигну своје гласове, и објаве вест која је садашња истина за ово време. Покажимо људима где је наше место у пророчкој историји, и тражимо да се подигне дух истинског протестантизма, будећи осећај света према вредности привилегија религиозне слободе у којој је тако дуго уживао. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 716.

[171] Потребно је да људи из наше земље устану и пруже отпор напретку најопаснијег непријатеља грађанске и религиозне слободе. - Дух пророштва (Спирит оф Пропхецу), том 4, стр. 382.

Хоћемо ли седети скрштених руку и ништа не радити у овој кризи? ... Боже, помози нам да се пробудимо из успаваности која већ годинама виси над нама. - Преглед и гласник (Review and Herald), 18. децембар 1888.

Мудар правац кога треба следити

Пркошење недељном закону само ће се ојачати прогонитељство религиозних фанатика који траже да он буде примењен. Не дајте им ниједну прилику да вас назову кршитељима закона. Ако њима буде препуштено да обуздавају људе који се не плаше ни Бога ни људи, то обуздавање ће ускоро изгубити своју необичност и они ће увидети да није ни добро за њих да буду строги по питању поштовања недеље. Наставите са својим мисионарским радом, са Библијом у

вашим рукама, и непријатељ ће увидети да је погоршао своје лично дело. Жиг звери се не прима зато што се показује схватање мудрости поштовања одмора уздржавањем од посла, радећи истовремено посао од највећег значаја. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 232.

Кад недељу посветимо за мисионарски рад, бич ће бити узет из руку фанатика који би веома волели да понизе адвентисте седмога дана. Кад они виде да се ми недељом ангажујемо око посета људима и отварања Библије са њима, они ће знати да је бескорисно да покушају да спрече наш посао увођењем недељног закона. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 232, 233.

Недеља се може искористити за разне гране посла којима се може пуно постићи за Господа. Тог дана могу да се одржавају састанци на отвореном или у брвнарама. Може се ићи од куће до куће. Они који пишу могу овај дан да посвете писању својих чланака. Кад год је то могуће, нека се држе религиозне службе недељом. Учините те састанке изузетно занимљивим. Певајте истинске химне пробужења, и говорите са силом и сигурношћу о Спаситељевој љубав. Говорите о умерености и о правом религиозном искуству. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 233.

Нека учитељи у вашим школама посвете недељу мисионарским напорима. Упућена сам на то да ће они тако бити у могућности да поразе намере непријатеља. Нека учитељи поведу студенте са њима на састанке са онима који не познају истину. Тако ће они обавити много више него на неки други начин. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 233.

[172]

Победа истине

Захтеве Божјег закона скептици могу излагати поругама и презиру, могу их одбацивати. Дух световности може тровати многе и управљати појединцима, Божје дело може одржавати свој положај само уз велике напоре и сталне жртве, али истина ће на крају ипак славно победити! - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 186.

У завршници Божјег дела на Земљи, застава Његовог закона поново ће бити уздигнута. Лажна религија може преовладати, безакоње се може умножити, љубав многих може охладнети, крст са Голготе може нестати са видика, тама, као сен смртни, може покрити свет; целокупна сила популарних струјања може се окренути против истине; завера за завером може покушавати да савлада Божји народ; али у време највеће невоље, Бог Илијин подигнуће људска оруђа да објаве вест која неће бити утишана. У пренасељеним градовима и у местима у којима су људи најдаље отишли у свом устајању против Бога, чуће се глас озбиљног укора. Људи које је Бог изабрао жигосаће сједињавање Цркве са светом. Озбиљно ће позвати људе и жене да одбаце поштовање људске установе и да се врате светковању праве суботе. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 186, 187.

Светлост у тами

[173] Међу становницима Земље, расејаним по свим крајевима, има и оних који нису савили колена пред Валом. Као и звезде на небу, које се појављују једино ноћу, ови верници засјаће када мрак буде покрио Земљу и тама народе. У незнабожачкој Африци, у католичким земљама Европе и Јужне Америке, у Кини, у Индији, на острвима у мору, и у свим мрачним крајевима на Земљи, Бог има у резерви мноштво својих изабраних, који ће засјати усред таме, јасно откривајући отпалом свету преображавајућу силу послушности Његовом закону. Чак и сада, они се појављују у сваком народу, у сваком језику и племену; у часу највећег отпада, када ће сотона уложити највећи напор да наведе „све, мале и велике, богате и сиромашне, слободњаке и робове“ да, под претњом смртне казне, приме знак прихватања лажног дана одмора, ти верници, „прави и цели, деца Божја, без мане“, „засветлеће као видела на свету“. (Откривење 13,16; Филибљанима 2,15) Што тама буде гушћа, то ће сјајнија бити њихова светлост. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 188, 189.

Када се бура прогонства заиста надвије над нама, права овца ће чути глас правог Пастира. Биће потребни напори

уз самоодрицања да се спасу изгубљени, и многи који су застранили из заједнице вратиће се назад великом Пастиру. - Знаци времена Аустралије, Додатак (Аустралиан Signs of the Times, Супплемент), 26. јануар 1903.

Божанска заштита

Међутим, иако је битка непрестана, нико није остављен да се бори сам. Анђели помажу и штите оне који смерно ходе пред Богом. Наш Господ никада неће изневерити оне који се уздају у Њега. Када Му се Његова деца буду приближила, тражећи заштиту од зла, Он ће из љубави и самилости према њима подићи заставу насупрот непријатељу. Не дирај их, казаће Он; они припадају мени! Ја сам их урезао на длановима својих руку! - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 571.

Небо је врло близу оних који пате праведности ради. Христос изједначује своје интересе са интересима свог верног народа; Он пати у лику својих светих, и ко год дира у једнога од Његових изабраних дира у Њега. Сила која је близу да избави од физичких незгода и невоља исто је тако близу да спасе од већих зала, омогућујући Божјем слози да сачува поштење и честитост у свим околностима и да побеђује уз помоћ божанске благодати. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 545. [174]

Понекад, можда, изгледа као да је Господ заборавио опасности у којима се налази Његова Црква, ране које јој задају њени непријатељи. Али Бог ништа не заборавља! Ништа на овом свету није милије Божјем срцу од Његове Цркве. Његова воља није да она световном политиком поквари извештај о себи. Он не оставља свој народ да буде савладан сотонским искушењима. Он ће казнити оне који Га погрешно представљају, али ће бити милостив онима који се искрено покају. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 590.

Поглавље 15: САКУПЉАЊЕ ЖЕТВЕ

Проблем збуњености

Већ годинама се пред нама налази збуњујуће питање - како да сакупимо фондове који би одговарали подршци мисијама које Бог жели да их покренемо? Ми читамо јасне заповести Јеванђеља; а мисије, и у земљи и у страним земљама, представљају неопходност у том смеру. Потврдан глас за позитивна откривења Провиђења сједињеног с пожуривањем на брзо обављање посла који чека да буде урађен. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 114.

Успешан план

Један од нових планова за досезање неверујућих у кампањи сакупљања Жетве за мисије. У многим местима током протеклих неколико година, ово се показало успешним, доносећи благослове многима, и повећавајући проток средстава кроз мисионарску благајну. Како су се они који немају наше веровање упознали са нашим напретком у објављивању вести трећег анђела у паганским земљама, њихове симпатије су порасле, а неки су затражили да науче више о истини која има тако велику силу преображења срца и живота. Допрло се до мушкараца и жена из свих друштвених слојева, а Божје име је прослављено. - Рукопис „Посвећени напори да се досегну неверујући“ (МС., „Consecrated Efforts to Reach Unbelievers“), 5. јун 1914.

Неки можда сумњају у исправност примања дарова од неверујућих. Запитајмо такве: „Ко је прави власник овог света? Коме припадају куће и земља, и њихова блага од злата и сребра?“ Бог има богатство у овом свету, и Он је своја добра дао свима у руке, и послушнима и непослушнима. Он је спреман да делује на срца световних људи, чак и идолопоклоника, да дају своја богатства као подршку Његовом

делу; и Он ће то и учинити чим Његови људи науче да мудро приступају тим људима и да привлаче њихову пажњу ка ономе што је њихова привилегија. Ако се потребе Господњег дела на прави начин предоче онима који имају средства и утицај, ови људи би могли пуно да учине у напређењу дела садашње истине. Божји народ је изгубио многе привилегије којима су могли да постигну предност, да нису изабрали да живе независно од света. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 15. март 1904.

Господ још увек има дејство над срцима Царева и владара а у корист свог народа. Они који раде за Њега треба да искористе помоћ коју им Он пружа преко људи који дају у прилог напретка Његовог дела. Посредници преко којих долазе ти дарови, могу отворити путеве којима ће светлост истине доспети до многих непросветљених земаља. Ови људи можда не симпатишу Божје дело, нити имају веру у Христа, нити им је позната Његова реч; али њихове дарове никако не треба одбити због тога. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 15. март 1904.

Бог је своја добра поверио у руке и неверујућих и верујућих; и многи од њих Му враћају оно што је Његово радећи посао који мора бити обављен за пали свет. Све док смо на овом свету, све док се Божји Дух бори за људе, толико ми треба да примамо користи као и да их пружамо. Ми треба овом свету да дамо светлост истине, каква је откривена у Библији; а од света треба да примимо оно на шта га Бог покреће да дају у корист Његовог дела. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 15. март 1904.

Иако је у овом моменту скоро потпуно у поседу злих људи, цео свет, са свим својим богатством и благом, припада Богу. „Господња је земља и шта је год у њој“. „Моје је сребро и моје је злато, говори Господ над војскама.“ „Јер је моје све горско зверје, и стока по планинама на хиљаде. Знам све птице по горама, и красота пољска преда мном је. Да огладним, не бих теби рекао, јер је моја васиљена и све што је у њој.“ О, кад би хришћани схватили више и потпуније да је то њихова привилегија и њихова дужност, док гаје исправне принципе, да искористе сваку небом дану прилику за напредовање Божјег

царства у овом свету. - Јужњачки стражар (Southern Watchman),
15. март 1904.

Прекор радницима

Свима који се спремају да учествују у мисионарском раду са часописима спремним за употребу у кампањи сакупљања Жетве, рекла бих: „Будите марљиви у својим напорима; живите под вођством Светог Духа. Напредујте свакодневно у вашем хришћанском искуству. Нека они који имају посебне способности, раде за неверујуће и у вишим и у нижим слојевима друштва. Трагајте марљиво за душама које пропадају. О, мислите о Христовој чежњи да у своје стадо поново доведе оне који су из њега одлутали! Брините за душе као они који су за њих одговорни. У мисионарском раду у вашој цркви и суседству, нека ваша светлост свети чистим, постојаним зрацима да нико не може у дан суда да каже: ’Зашто ми ниси говорио о истини? Зашто се ниси побринуо за моју душу?’ А будимо марљиви и у дистрибуцији литературе која је пажљиво припремљена за употребу међу онима који немају наше веровање. Извучимо максимум из сваке прилике да привучемо пажњу неверујућих. Дајмо литературу свакој руци која жели да је прими. Посветимо се објављивању вести. ’Приправите у пустињи пут Господњи, поравните у пустоши стазу Богу нашем.’“ - Рукопис „Посвећени напори да се досегну неверујући“ (МС., „Consecrated Efforts to Reach Unbelievers“), 5. јун 1914.

[178]

Најбитније за успех

Поступајући по било ком плану који може бити осмишљен ради деловања у корист преношења другима знања о садашњој истини и чудесних провиђења у вези с напретком дела, најпре се потпуно посветимо Ономе чије име желимо да узвисимо. Молимо се озбиљно за оне које желимо да посетимо, да бисмо их у живој вери довели, једног по једног, у Божје присуство. Господ зна људске мисли и намере, и како лако може да нас омекша! Како Његов Дух, као ватра, може да савлада и камено

срце! Како Он може да испуни душу љубављу и нежношћу! Како Он може да нам да љубазност Његовог Светог Духа, и спреми нас да идемо на све стране у раду за душе! - Рукопис „Посвећени напори да се досегну неверујући“ (МС., „Consecrated Efforts to Reach Unbelievers“), 5. јун 1914.

Господњи посао може да придобије далеко више наклоности него што је сад има, ако мудро приступамо људима, упознајући их с послем и дајући им прилику да раде оно што је наша привилегија да их подстакнемо да раде за његов напредак. Ако ми, као Божје слуге, заузмемо мудар и пажљив правац, Његова добра рука ће учинити да имамо успеха у нашим напорима. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 15. март 1904.

Ако сви који су ангажовани у Господњем послу схвате колико тога зависи од њихове верности и мудре промишљености, њихове напоре ће пратити далеко већи успех. Снебивањем и повлачењем ми често пропуштамо да обезбедимо оно што је доступно. Бог ће радити за нас кад смо спремни да радимо оно што можемо и треба да радимо у оквиру нашег удела. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 15. март 1904.

Мисије у земљи или мисије у страним земљама

Мисионарски рад по кућама напредоваће на сваки начин кад се испољи слободнији, самоодричући, самопожртвовани дух ради напретка мисија у страним земљама; а напредак рада по кућама зависи углавном, уз Божје вођство, од утицаја еванђеоског рада у удаљеним земљама. Треба активно радити у обезбеживању потреба за Божје дело у коме ми наше душе доводимо у додир са Извором свемоћи. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 27.

[179]

Амерички пословни човек, који је озбиљан хришћанина, у разговору са својим колегом, рекао је да он ради за Христа двадесет четири сата дневно. „У свим мојим пословним односима“, рекао је, „трудим се да представим свог Господара. Кад имам прилику, трудим се да придобијем друге за Њега. Цео дан ја радим за Христа. А ноћу, док спавам, имам човека који

ради за Њега у Кини.“ Као објашњење он је додао: „У својој младости одлучио сам да као мисионар идем у паганске земље. Али, након смрти мог оца, морао сам да преузmem његов посао да бих својој породици обезбедио егзистенцију. Сада, уместо да ја идем, ја подржавам мисионара. У једном граду у кинеској провинцији, смештен је мој радник. И тако, чак и кад спавам, ја и даље, преко мог представника, радим за Христа.“

Зар нема адвентиста седмога дана који би могли тако да раде? Уместо да раде у служби за цркве које већ знају истину, нека чланови цркава кажу овим радницима: „Идите и радите за душе које пропадају у тами. Ми ћемо се сами постарати за службе у цркви. Ми ћемо одржавати састанке и, заједно са Христом, одржаћемо духовни живот. Ми ћемо радити за душе које су око нас, а упутићемо наше молитве и дарове да подржимо раднике у пољима где је велика потреба и сиромаштво.“ - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 29, 30.

Достојан пример

Сиромашна удовица која је приложила своје две лепте у Господњу благајну, није знала много о томе шта ради. Њен пример самопожртвовања деловао је на хиљаде срца у свакој земљи и сваком добу. Тај пример је допринео Божјој благајни и с висина и с низина, и од богатих и од сиромашних. Он је помогао да се подрже мисије, да се подигну болнице, да се нахране гладни, обуку голи, исцеле болесни, и Јеванђеље проповеда сиромашнима. Мноштва су била благословена кроз њено несебично дело. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 310.

[180]

Поуке из Немијиног живота

Током протеклих година говорила сам у прилог плану представљања нашег мисионарског рада и његовог напретка пред нашим пријатељима и суседима и говорила сам о Немијином примеру. А сада желим да убедим нашу браћу и сестре да поново проучавају искуство овог човека молитве и вере и исправног просуђивања, који је храбро замолио свог

пријатеља, цара Артаксеркса, за помоћ којом би унапредио Божје дело. - Рукопис „Посвећени напори да се досегну неверујући“ (МС., „Consecrated Efforts to Reach Unbelievers“), 5. јун 1914.

Тражење средстава од оних који су у могућности да их дају - Људи молитве треба да буду људи акције. Они који су спремни и вољни, наћи ће начине и средства за рад. Немија није зависио од неизвесности. Средства која су му фалила он је тражио од оних који су били у могућности да их дају. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 15. март 1904.

Храброст за дужност дошла је преко силе - Немија и Артаксеркс су стајали лицем у лице - један је био слуга из групе угњетаних, а други монарх великог светског царства. Али, неупоредиво веће од сталешке различитости било је морално растојање које их је и раздвојило. Немија је пристао на позив Цара над царевима: „Нека се ухвати за силу моју да учини мир са мнош; учиниће мир са мнош“. Тиха молба коју је упутио ка небу била је иста коју је упућивао недељама, да Бог услиши његов захтев. А сада, охрабрен мишљу да има Пријатеља, свезнајућег и свемогућег, да ради у његову корист, Божји човек је цару рекао своју жељу да га пусти на извесно време са свог двора, да би поново саградио Јерусалим, и поново га учинио јаким и заштићеним градом. Значајни резултати за јеврејски град и народ зависили су од овог захтева. „И“, рекао је Немија, „даде ми цар, јер добра рука Бога мог беше нада мнош.“ - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 8. март 1904.

Обезбеђено званично одобрење - Пошто је његов [Немијин] захтев цару био тако великодушно прихваћен, он је био охрабрен да пита за помоћ која му је била потребна да изведе свој план до краја. Да би својој мисији дао достојанство и ауторитет, као и обезбеђење током путовања, он је осигурао војну пратњу. Он је добио царска писма за кнезове подручја иза Еуфрата, територије кроз коју је морао да прође на свом путу ка Јудеји; он је, такође, добио и писмо за чувара цареве шуме у планинама Ливанона, са упутством да се снабде деблима која ће му бити потребна за зидове Јерусалима и зграде које је Немија намеравао да подигне. Да не би дошло до жалби да је он прекорачио свој задатак, Немија је био пажљив по

питању ауторитета и привилегија које су му дате и биле јасно дефинисане. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 15. март 1904.

Царска писма кнезовима подручја дуж те трасе, осигурала су Немији пријем с поштовањем и брзом помоћи. И ниједан непријатељ се није усудио да науди званичнику који је био праћен силом персијског цара и према коме се опходило са значајном пажњом од стране владара подручја. Немијино путовање било је сигурно и успешно. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 22. март 1904.

Суочавање с препрекама - Међутим, његов долазак у Јерусалим, уз присуство војних стражара, показујући да је био у неким важним мисијама, изазвало је љубомору и мржњу непријатеља Израела. Паганска племена настањена близу Јерусалима пре тога су задовољила своје непријатељство против Јевреја обасипајући их увредама и наносећи им повреду. У овом злоделу су предњачиле вође племена, Санавалат Ороњанин, Товија Амонац и Гисем Арапин; и од тада су ове вође љубоморно надгледале Немијине покрете, и настојали да на сваки начин који им је доступан спрече његове планове и његов рад. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 22. март 1904.

Покушали су да изазову поделу међу радницима наводећи их на сумње и изазивајући неверицу у њихов успех. Они су се и исмевали напорима градитеља, изјављивали да је тај подухват немогућ, и предвидели му срамотан неуспех. ... Градитељи на зиду су се ускоро сусрели са много активнијим супротстављањем. Били су принуђени да стално страже због спетки њихових успаваних непријатеља. Изасланици непријатеља настојали су да униште њихову храброст пуштањем лажних извештаја; под различитим изговорима прављене су завере како би привукли Немију у њихове замке; а лицемерни Јевреји су показали спремност да помогну у том издајничком подухвату. ... Изасланици непријатеља, понашајући се пријатељски, умешали су се међу градитеље, сугеришући им промене плана, покушавајући на разне начине да одврате пажњу радника, да изазову збуњеност и хаос, и да

подстакну неповерење и сумњу. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 12. април 1904.

Данашње вође се суочавају са истим препрекама - Немијино искуство се понавља у историји Божјег народа овог времена. Они који раде у делу истине откриће да они то не могу да раде без изазивања беса код својих непријатеља. Иако су од Бога позвани на посао у коме су ангажовани, и што им је Он то одобрио, они не могу да избегну прекоре и ругање. Они ће бити осуђени као визионари, непоуздани, интригантни лицемери, било шта, што ће одговарати намерама непријатеља. Најсветије ствари ће бити представљене на смешан начин да би забавиле безбожне. Само мало сарказма и простог хумора, уједињених са завишћу, љубомором, безбожношћу и мржњом, довољни су да изазову радост злурадих. А ове заједљиве шаливчине охрабрују једни друге у њиховом богохулном раду. Презир и ругање су заиста болни за људску природу; али њих морају подносити сви они који су одани Богу. Сотонина политика је да одврати душе од посла који им је Господ задао. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 12. април 1904.

Опоравак утучених - У тајности и тишини, Немија је завршио свој круг зидова. Он каже: „Али поглавари не знаху куда сам ишао ни шта сам радио, јер дотада не бејаш ништа рекао ни Јудејцима ни свештеницима ни кнезовима ни поглаварима ни другима који управљаху послом.“ У том болном сагледавању ствари он није желео да привуче пажњу ни пријатеља ни непријатеља, да не би изазвао убуђење, и да извештаји не би поразили, или у најмању руку омели, његов рад. Немоја је остатак ноћи посветио молитви; ујутру мора покренути озбиљан напор и ујединити своје утичене и подељене земљаке. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 22. март 1904.

Иако је Немија имао царски задатак који је од становника захтевао сарадњу са њим у поновној изградњи зидова града, он је изабрао да не зависи од саме употребе ауторитета. Он је радије настојао да придобије поверење и симпатије људи, добро знајући да су уједињена срца као и руке основа успеха у великом послу који им је предстојао.

Кад је он позвао људе да се окупе следећег дана, он им је предочио такве аргументе којима је желео да пробуди њихову успавану енергију и уједини расплинато мноштво. ... А указавши им на целу ту ствар у потпуности, показујући им да има подршку и од ауторитета персијског цара и од Бога Израела, Немија је пред људе ставио директно питање да ли ће искористити ову погодну прилику и устати са њим и изградити зидове. Овај позив је стигао директно до њихових срца; испољавање наклоности Неба према њима учинило је да се посраме због својих страхова. С новом храброшћу они су завапили као један: „Устанимо и зидајмо.“ - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 29. март 1904.

Света енергија и велика нада Немије била је пренета на људе. Како су примили такав дух, ускоро су се подигли до моралног нивоа њиховог вође. Свако, у својој сфери, био је нека врста Немије; и сваки је ојачао и подржао свог брата у послу. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 29. март 1904.

Израелски свештеници су одговорили међу првима -

Међу привима који су прихватили Немијин дух ревности и озбиљности били су свештеници Израела. Са утицајних положаја на којима су били, ови мушкарци су могли да ураде много да спрече напредак дела. Њихова спремност за сарадњу на самом почетку допринела је немало успеху. Тако би требало да буде у свим светим пословима. Они који су на положајима утицаја и одговорности у цркви, треба да буду главни у раду за Бога. Ако они нерадо раде, онда други неће ни мало. Али „њихова ревност ће подстаћи многе“. Кад њихова светлост јасно светли, хиљаде бакљи ће се запалити на њиховом пламену. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 5. април 1904.

Немија као организатор - Људи су генерално били подстакнути да уједине срца и душе у патриотизму и веселом раду. Способни и утицајни људи су организовали различите друштвене слојеве људи у групе, а сваки вођа је себе сматрао одговорним за подизање одређеног дела зида. Био је то приказ веома угодан Богу и анђелима да виде упослене групе како раде у хармонији на подизању срушених зидова Јерусалима, и био је то радостан звук буке инструмената рада од најраније

зоре „па докле звезде не изиђу“ - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 5. април 1904.

Демонстрација истинског вођства - Немијина ревност и енергија нису спласнуле, сад кад је посао већ започет. Он није скрстио своје руке, са осећајем да би се ослободио терета. Неуморном пажњом стално је управљао послом, дајући упутства радницима, уочавајући сваку препреку, и решавајући сваку хитну ситуацију. Његов утицај се стално осећао на целом потезу тих пет километара зида. Погодним речима он је охрабрио престрашене, подржао марљиве и подигао оне који су заостали. И поново је орловским оком посматрао покрете њихових непријатеља, који су се повремено окупљали у даљини и озбиљно разговарали, као да смишљају неко зло, а онда пришуњали радницима, у покушају да им одврати пажњу и омету рад.

Док је око сваког радника често било усмерено ка Немији, спремно да пази и на намањи знак, његово око и срце били су усмерени ка Богу, великом Надгледнику целог посла, Ономе који је срца својих слугу подстакао да раде. И како су вера и храброст ојачали у његовом срцу, Немија узвикује, а његове речи, поновљене и враћене кроз ехо, греју срца радника дуж целог потеза: „Бог небески даће нам срећу!“ - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 5. април 1904.

Немија и његови другови нису се устезали од тешког рада, нити изговарали од заморне службе. Ни ноћу ни дању, чак ни током кратког времена предвиђеног за одмор, они нису скидали одећу нити легали поред своје опреме. „А ја и моја браћа и момци моји и стражари што иду за мном нећемо свлачити са себе хаљина; у сваког да је мач и вода.“ - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 26. април 1904.

Утицај супротстављања у сваком религиозном покрету - Већина племића и владара Израела такође су били на својим дужностима; али било је неколико њих, од Текујана, који „не савише врат свој на службу Господу свом“. Док верни градитељи имају часно место у Божјој књизи, сећање на ове лење слуге означено је срамотом, и обележено као упозорење будућим генерацијама.

У сваком религиозном покрету има оних који се, иако не могу да порекну да је то Божји посао, држе по страни, одбијајући да направе било какав напор да га унапреде. Али у подухватима у којима се величају њихови лични себични интереси, ови људи су често врло активни и енергични радници. Било је добро подсетити се тог извештаја горе високо, у Божјој књизи, у којој су записани сви наши мотиви и рад - у књизи у којој нема пропуста, грешака, и по којој ће нам бити суђено. Ту ће бити записана свака пропуштена прилика да се служи Богу, а свако дело вере и љубави, које је понизно, биће одржано у вечном памћењу. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 5. април 1904.

Позив савременим Немијама

Постоји потреба за Немијама у данашњој Цркви - не онима који се само моле и проповедају, већ онима чије су молитве и проповеди подупрте чврстом и жељеном намером. Правац кога су следиле ове јеврејске патриоте у испуњавању његових планова у једном ког тек треба да прихвате свештеници и вође. Кад су развили своје планове, требало је да их представе Цркви на такав начин да придобију њихово интересовање и сарадњу. Нека људи схвате планове и сарађују у послу, и они ће имати лични интерес за његов напредак. Успех који је пратио Немијине напоре показује да молитва, вера и мудра и енергична акција завршавају посао. Жива вера ће подстаћи енергичну акцију. Дух кога испољи вођа ће се, у великој мери, одразити на људима. Ако вође које тврде да верују у свечане, значајне истине које ће искушати овај свет у ово време, не показују жарку ревност да припреме људе да буду прави пред Богом у Његовом дану, ми можемо да очекујемо да ће Црква бити безбрижна, равнодушна и склона уживању. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 29. март 1904.

Поглавље 16: ШИРЕЊЕ ЦРКВЕНОГ ПОКРЕТА [186]

Божански план

Није била Божја намера да се Његов народ настани у великим заједницама. Христови ученици су Његови представници на Земљи, а Бог намерава да их простре по целој земљи, у градовима, местима и селима, као светлост у тами овог света. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 244.

План настањивања или селидбе из различитих локација где је утицај јако мали, и концентрисање утицаја многих на једној локацији, то је уклањање светлости из места где би Бог желео да она светли. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 633.

Када би Христова Црква испуњавала план нашег Господа, светлост би обасјала све оне који се налазе у тами и у долини сена смртнога. Када би се верници Цркве, уместо да се настањују заједно, избегавајући одговорност и ношење крста, разишли по свим земљама, кад би дозволили да преко њих заблиста Христова светлост и кад би радили као што је Он радио на спасавању душа, ово „еванђеље о царству“ брзо би било објављено по целом свету. - Мисли с Горе благослова (Thoughts From the Mount of Blessing), стр. 43.

Браћо и сестре, зашто обигравати око цркава? Проучите параболу о изгубљеној овци, и идите напред као прави пастири, тражећи изгубљене који су у дивљини греха. Ослобађајте оне који пропадају. - Преглед и гласник (Review and Herald), 12. децембар 1893. [187]

Чланови наше цркве, лаици, могу да изврше посао који једва да је започет. Нико не треба да иде у нова места само ради световног напретка; већ тамо где постоје отворена врата за одржавање егзистенције, нека породице које су добро утврђене у истини уђу, једна или две породице на истом месту, да раде као мисионари. Они треба да осећају љубав за душе, терет рада за њих, и треба да проуче како да их доведу истини. Они

могу да дистрибуирају наше публикације, одржавају састанке у њиховим домовима, да се упознају са својим суседима, и позову их да дођу на те састанке. Они тако могу да допусте својој светлости да светли кроз добра дела. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 245.

Браћо која желе да промене своју локацију, који имају славу Божју у виду, и осећају да на њима лежи појединачна одговорност да чине другима добро, да спасавају душе за које је Христос жртвовао свој драгоцени живот, треба да се преселе у градове и села где је мало или нимало светлости, и где они могу да имају стварну службу, и благослове друге својим радом и искуством. Траже се мисионари који ће ићи у градове и села и подизати стандард истине, да Бог има своје сведоке разасуте по целој земљи, да светлост истине може да продре тамо где је још нема, и да стандард истине може бити подигнут тамо где она још није позната. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 115.

Ништа не може толико уздићи самопожртвовну ревност и дати ширину и чврстину карактера као укључивање у рад за друге. Многи тобожњи хришћани мисле само на себе тражећи повезаност са црквом. Они желе да искористе дружење у цркви и пастирску негу. Они постају верници великих и напредних цркава и задовољни су тиме што чине мало и за друге. На тај начин лишавају се најдрагоценијих благослова. Многи би имали велике користи када би жртвовали своје пријатно и удобно друштво. Потребно је да пођу тамо где ће њихове снаге бити укључене у хришћански рад и где могу да науче да носе одговорности. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 151.

[188]

Има хиљаде места на које треба доћи а где стандард истине никад није био подигнут, где се објављивање истине никад није чуло у Америци. И има хиљаде оних који би могли да уђу у поље жетве а који су сад религиозно беспослени, и да, као резултат, иду осакаћени путем ка Небу, изражавајући своју сумњу да ли су хришћани. Њихова потреба је живо уједињење са Исусом Христом. А онда се може рећи за њих: „Ви сте радници заједно с Богом“. Желим многима да кажем: „Ви чекате неког да вас одведе у виноград и да

вам да посао; или да виноград донесе вама, да не морате да искусите никакву непријатност нити рад. Узалуд чекате. Ако подигнете свој поглед, видећете зрелу жетву, спремну за српањ, где год да погледате; открићете посао и близу и далеко.“ Али за колико њих ће Христос рећи на суду: „Добро, слуго добри и верни“? Мислим како ли се анђели осећају кад виде да се крај приближава, а они који тврде да познају Бога и Исуса Христа кога је Он послао, шћућуре се заједно, насељавају заједно, иду на састанке, и осећају се незадовољно ако има нема довољно проповедања у корист њихових душа и јачања цркве, док они буквално не раде ништа. ... Ако њихови садашњи финансијски изгледи нису тако добри ако се преселе на локације где се истина није објављивала, или где је било слабашне светлости, можда неће радити посао који је Исус радио да их спасе? - Билтен Генералне конференције (General Conference Bulletin), 1893, стр. 131.

Ми видимо велику потребу за мисионарским радом у ношењу истине не само у стране земље, већ и онима који су близу нас. Врло близу нас су градови и места у којима нису чињени напори за придобијање душа. Зашто се породице које знају садашњу истину не би настаниле у тим градовима и селима, да поставе тамо стандард за Христа, радећи понизно, не по своме, већ по Божјој вољи, да донесу светлост онима који немају никакво знање о њој?

Кад црква заиста буде у духу вести, они ће усмерити све своје енергије у посао спасавања душа за које је Христос умро. Они ће ући у нова поља. Неки који нису рукоположени свештеници, биће радници заједно са Богом у посетама црквама, и покушају да оснаже оно што остаје, што је на измаку снага. Биће лаика који ће ићи у градове и места, и у места ван главних путева, да би могли да носе светлост коју им је Бог дао, и да је сјаје другима. Неки на које буду наилазили, неће изгледати као да обећавају, али једино питање ће бити - да ли ће они успоставити хармоничан однос са Христом? Да ли ће постати саучесници у Његовом Духу, тако да њихов утицај, речју и делом, представи привлачност Створитеља истине и праведности?

У местима где истина није позната, браћа која су се прилагодила послу, могу да изнајме неку дворану, или неко погодно место за окупљање, и да се окупе заједно сви који би дошли. А онда нека их поуче истини. Нису потребна богослужења, већ Библија и нека Бог говори директно из Његове Речи. Ако је присутан само мали број, они могу да читају „Тако каже Господ“ без великих парада или узбуђења; само да читају и објашњавају им једноставну истину Јеванђеља и да певају и моле се са њима. - Преглед и гласник (Review and Herald), 29. септембар 1891.

Аврам као достојан пример

Проба Авраму није била лака, нити је мала жртва тражена од њега. Веома снажне везе везивале су га уз његову земљу, његово племе и његов дом. Али, он није оклевао да послуша позив. Није постављао никаква питања о обећаној земљи - ни да ли је земља плодна ни да ли је клима угодна; нуди ли земља прихватљиве услове, пружа ли прилику за нагомилавање богатства. Бог је рекао и Његов слуга је морао да слуша; најдраже место на Земљи за њега је било место које му је Бог одредио.

И данас многе проверавају као некада Аврама. Они не чују Божји глас који им се непосредно обраћа с Неба, већ их Он позива преко учења своје Речи и околности којима управља својим провиђењем. Од њих се можда тражи да одбаце каријеру која им обећава богатство и част, да се одрекну одговарајућег и корисног друштва, да се одвоје од рођака, да крену путем који наизглед нуди једино самоодрицање, невоље и жртве. Бог им је одредио посао који треба да обаве; али би им лагодан живот и утицај пријатеља и рођака онемогућио да стекну особине неопходне за успех. Он их позива да се одвоје од људског утицаја и подршке, наводи их да осете потребу за Његовом помоћи, да се само на Њега ослоне, тако да им се Он може открити.

Ко је спреман да се на позив Провиђења одрекне омиљених планова и познатог окружења? Ко ће прихватити нове дужности и отићи у неистражена подручја да Божји посао

обавља неустрашиво и драге воље, сматрајући да му је сваки губитак који претрпи за Христа у свари добитак? Онај који је спреман да то учини има Аврамову веру и делиће с њим „вечну и од свега претежнију славу“ према којој „страдања садашњега времена нису ништа“. (2. Коринћанима 4,17; Римљанима 8,18) - Стварање - патријарси и пророци (Patriarchs and Prophets), стр. 126, 127.

Шта ћеш ти ту?

Много зависи од непрестаног залагања оних који су истинити и верни, и управо зато сотона улаже крајње напоре да онемогући остварење божанске намере преко послушних. Неке наводи да изгубе из вида своју узвишену и свету мисију и постану задовољни уживањима овог живота. Он их наводи да се задовољно сместе, или, да се због стицања већих световних предности, уклоне са места на коме би могли да буду сила на добро. Друге наводи да у обесхрабрењу напуштају дужности, бојећи се противљења или прогонства. Међутим, Небо све те људе прати с најнежнијим саучешћем. Сваком Божјем детету чији глас је непријатељ душе успео да утиша, упућено је питање: „Шта ћеш ти ту?“ Ја сам ти наложио да идеш по целом свету и проповедаш Јеванђеље, да припремаш људе за дан Божји. Зашто си овде? Ко те је овамо послао? - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 171, 172.

Породицама и појединцима постављено је питање: „Шта ћеш ти ту?“ У многим црквама постоје породице које су добро поучене истинама Божје речи, које би могле да прошире подручје свога утицаја, када би се преселиле у места у којима постоји потреба за службом коју су оне у стању да изврше. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 172.

Позив хришћанским породицама

[191]

Мисионарске породице треба да се настане у ретко насељеним местима. Нека земљорадници, банкари, грађевинари и они који су вешти разним занатима иду у занемарена поља да поправе земљу, да оснују индустрију, да припреме скромне

домове за себе и помогну својим суседима. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 194.

Бог позива хришћанске породице да иду у заједнице које су у тами и заблуди, и да тамо раде мудро и истрајно за Господара. Одговорити на овај позив захтева самопожртвованост. Док многи чекају да им се свака препрека уклони, душе умиру без наде и без Бога у свету. Велики број људи, ради световног напретка, ради придобијања научних сазнања, ризиковаће одлазећи у регионе где су присутне заразе, и истрпети невоље и оскудицу. Где су они који су спремни да то ураде ради преношења другима вести о Спаситељу? Где су мушкарци и жене који ће се преселити у регионе у којима постоји потреба за Јеванђељем, да би оне који су у тами усмерили на Откупитеља? - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 33.

Има читавих породица које би могле бити мисионарске, ангазоване у личном раду, напорно радити за Господара у послених руку и активног мозга, смишљајући нове методе за успех Његовог дела. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 40.

Ако би се породице сместиле у мрачним местима планете, местима где су људи оркужени духовним мраком, и допустиле да светлост Христовог живота сија кроз њих, могао би да се обави велики посао. Нека они почну свој рад тихо и ненаметљиво, не тражећи средства из фондова Конференције све док интересовање не постане толико да они више не могу да наставе без свештеничке помоћи. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 442.

Пресађивање захтева мудрог расадничара

[192] Припремите раднике да иду на путеве и међу ограде. Потребни су мудри расадничари који ће пресађивати дрвеће на друге локације, и дајте им предност, да могу да расту. Дужност је Божјих људи да иду у даље регионе. Нека се снаге покрену на посао рашчишћавања нове територије, ради успостављања нових центара утицаја где год су отворена врата. Окупите раднике који имају праву мисионарску ревност и нека они

иду напред да разлију светлост и знање и близу и далеко. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 118.

Многи чланови наших великих цркава практично не раде ништа. Они би могли да обаве одличан посао ако би се, уместо да се само окупљају, распоредили по местима где се истина још није појавила. Дрвеће које је превише густо засађено неће бујати. Њих је пресадио баштован, да има довољно места да расту, а да не остану закржљало и болесно. Исто правило важи и за наше велике цркве. Многи чланови духовно умиру због потреба за овим послом. Они постају болесни и неефикасни. Пресађени, они би имали места да расту као снажни и енергични. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 244.

Сигурност у резултате

Ако чланови цркве, лаици, крену да раде посао који могу да раде, идући у рат на сопствену одговорност, видевши колико може да постигне у придобијању душа за Исуса, ми ћемо видети многе који напуштају сотонине редове да би стали под Христову заштиту. Ако ће се ваши људи понашати према светлости која је дата у овим неколико речи упутстава, свакако ћемо видети Божје спасење. Уследиће чудесна буђења. Грешници ће се обраћати, а многе душе ће се придружити цркви. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 246.

Чланови наше цркве треба да буду дубоко заинтересовани у мисије у земљи и у страним земљама. Велики благослови ће доћи на оне који улажу самопожртвоване напоре да на новој територији саде стандард истине. Новац уложен у овај посао донеће богати род. Нови обраћеници, радујући се у светлости примљеној из Речи, са своје стране ће уложити сопствена средства да би се светлост истине носила другима. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 49.

У пољима где су услови лоши и обесхрабрујући да многи радници одбијају да иду тамо, залагањем самопожртвованих лаика може доћи до најзначајнијих промена на боље. Ови понизни радници ће постићи доста јер они улажу стрпљив и истрајан напор, не ослањајући се на људску снагу, већ на

Бога, који им је наклоњен. Количина добра коју ови радници постижу никад неће бити позната на овом свету. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 22, 23.

Поука из неуспеха старог Израела

Кад су Израелци ушли у Ханан, они нису испунили Божју намеру преузимања целе земље у свој посед. Након делимичног освајања, они су се настанили тамо да би уживали у плодовима својих победа. У свом неверовању и љубави према удобности, они су се окупили у деловима које су већ освојили, уместо да се труде да освоје нове територије. Тако су они почели да се одвајају од Бога. Њиховим неуспехом у извршењу Његове намере они су затворили могућност да Он испуни на њима своје обећање о благословима. Зар данашња црква не ради то исто? Са целим светом пред њима, који је у потреби за Јеванђељем, тобожњи хришћани се окупљају тамо где они сами могу да уживају у привилегијама Јеванђеља. Они не осећају потребу за освајањем нових територија и ношењем вести о спасењу у даље регионе. Они одбијају да испуне Христов задатак: „Идите по свему свету и проповедите јеванђеље сваком створењу“. Да ли су они мање криви од јеврејске цркве? - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 119.

Поглавље 17: ХРИШЋАНСКИ ДОБРОТВОРНИ РАД [194]

Трагом божанских корака

Многи сматрају великом предношћу посету местима из Христовог живота на Земљи, ходање стазама којима је Он прошао, посматрање језера поред кога је волео да поучава, као и брда и долина на којима је често почивао Његов поглед. Али није потребно да пођемо у Назарет, Капернаум или Витанију, да бисмо ишли Исусовим стопама. Његове стопе наћи ћемо крај болесничке постеље, у бедним кровињарама, на препуним улицама великог града и на сваком месту на коме се налазе људска срца гладна утехе. Ићи ћемо Његовим стопама ако чинимо оно што је Он чинио док је био на Земљи. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 640.

Исус је радио на томе да ублажи сваку патњу коју је видео. Он је имао мало новаца за давање, али се често лишавао хране да би помогао онима чије су Му потребе изгледале веће од Његових. Његова браћа су осећала да Његов утицај сеже далеко, насупрот њиховом. Он је поседовао истанчано разумевање које нико од њих није имао или желео да има. Када су грубо говорили са сиромашним, пониженим бићима, Исус је потражио баш те особе и говорио им речи охрабрења. Онима којима је било потребно, давао је чашу хладне воде и тихо би спустио свој оброк у њихове руке. Пошто је отклонио њихове патње, истине које је поучавао биле су повезане са Његовим делима милосрђа и тако урезане у сећање. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 86, 87. [195]

Одобрење

Христови следбеници треба да раде као и Он. Ми треба да нахранимо гладне, да обучемо голе и утешимо невољне

и уцвеле. Ми треба да служимо очајницима и надахнемо надом безнадежне. Тада ће се и на нама испунити обећање: „Пред тобом ће ићи правда твоја, слава Господња биће ти задња стража.“ (Исаија 58,8) - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 350.

Они који су ангажовани у хришћанском добротворном раду раде оно што Господ жели да се ради, и Он прихвата Њихов рад. Оно што је урађено у овом делу посла кога сваки адвентиста седмога дана треба свесрдно да симпатише и одобрава, и озбиљно се тиме бави. Занемаривањем овог посла у оквиру њихових личних могућности, одбијањем ношења терета, црква се суочава с великим губитком. Да је црква преузела овај посао како је требало, она би била средство спасавања многих душа. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 295.

Све Његове дарове морали су да употребљавају на благослов човечанству, за ублажавање патњи сиромашних и бедних. Требало је да и ми хранимо гладне, да одевамо неодеване, да се старамо о удовицама и сирочади, да служимо разочаранима и погаженима. Бог никада није желео да се сиромаштво толико прошири по свету. Он никада није желео да један човек располаже обиљем животних задовољстава, док деца другога плачу за хлебом. Средства која надмашују његове уобичајене животне потребе поверена су човеку да чини добро, да доноси благослов човечанству. Господ каже: „Продајте што имате и дајте милостињу!“ (Лука 12,33) Хришћани треба да буду спремни да „добро чине, нека се богате у добрим делима, нека буду подашни, заједнички“. (1. Тимотију 6,18) „Него када чиниш гозбу, зови сиромаше, кљасте, хроне и слепе!“ (Лука 14,13) „Није ли ово пост што га изабрах: да развежеш свезе безбожности, да раздрешиш ремење од бремена, да отпустиш потлачене, и да изломите сваки јарам, није ли да преламаш хлеб свој гладноме, и сиромаше прогнане да уведеш у кућу? Кад видиш гола да га оденеш... и отвориш душу своју гладноме.“ (Исаија 58,6.7.10) „Идите по свему свету и проповедите јеванђеље свакоме створењу!“ (Марко 16,15) Ово су Господње заповести. Да ли мноштво такозваних хришћана обавља ово дело? - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 370, 371.

Добра дела су плод који Христос захтева да имамо; љубазне речи, дела добротворства или нежан поглед упућен неком ко је сиромашан, у невољи, у потреби. Кад срца саосећају са срцима оптерећеним обесхрабрењем и тугом, када се рука пружа онима који су у потреби, кад се голи обуче, странцу пружи добродошлица у вашој гостињској соби и у срцу, анђели су тад јако близу и небо реагује. Сваки чин правде, милосрђа и добротворства изазива мелодију на небу. Отац са свог престола посматра оне који раде ове чинове милосрђа и убраја их у своје најдрагоценије благо. „Ти ће ми бити благо, вели Господ над војскама, у онај дан кад ја учиним.“ Сваки чин милосрђа према онима који су у потреби, који пате, сматра се као да је учињен Исусу. Кад помажете сиромашнима, саосећате са невољнима и злостављанима, и спријатељите се са сирочетом, ваш однос са Исусом постаје блискији. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 25.

Рад на окупљању оних који су у потреби, злостављаних, који пате, сиромашних, је управо тај посао који свака црква која верује у истину за ово време треба да обавља. Ми треба да покажемо нежно саосећање за Самарјанина који се брине за физичке потребе, храни гладног, одбаченог сиромаша доводи у наше домове, добијајући од Бога сваког дана милост и снагу која ће нас оспособити да досегнемо сваку дубину људске беде, и помогнемо онима који не могу да помогну себи. Радећи тај посао ми имамо добру прилику да представимо разапетог Христа. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 276.

Многи се питају зашто су њихове молитве тако беживотне, њихова вера тако слаба и колебљива, њихово хришћанско искуство тако мрачно и несигурно. „Зар нисмо постили“, кажу они, „и били жалосни пред Господом над војскама?“ У Исаији 58. Христос је показао како се овакво стање ствари може променити. ... Стих 6,7. Ово је рецепт који је Христос преписао малодушнима, душама које сумњају и дрхћу. Нека жалосни, они који тужни излазе пред Господа, устану и помогну некоме коме је потребна помоћ. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 266.

Небеска слава подиже пале и теши ожалошћене. Где год Христос буде наставао у људским срцима, откриваће се на исти

начин. Где год се Христова религија буде показала на делу, доносиће благослов. Где год она делује, појављује се светлост. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 386.

Удовица из Сарепте поделила је своје мрвице са Илијом, а заузврат њен живот и живот њеног сина били су сачувани. Бог је обећао велики благослов свима, који у време невоље и оскудице покажу саучешће и пруже помоћ онима којима је помоћ још потребнија него њима. Он се није променио. Његова снага данас није ништа мања него у Илијино време. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 131, 132.

Христова љубав, испољена у несебичној служби, биће много успешнија у поправљању онога који чини зло, него мач и суд. Ово је потребно да застраши онога који крши закон, али мисионарски пут љубави, може учинити више од овога. Срце, огуглало од грдње, често ће омекшати деловањем Христове љубави. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 106.

Да се не заборави

У сваком нашем дружењу треба напоменути да у искуству других постоје поглавља запечаћена за погледе смртника. На страницама успомена постоје жалосне историје које се неприкосновено чувају од радозналих очију. Тамо стоје забележене дуге, огорчене борбе са тешким околностима, можда неприлике у породичном животу, које из дана у дан слабе храброст, поверење и веру. Оне који се у неравноправној борби боре у животу, треба ојачати и охрабрити малим пажњама које коштају само напор пун љубави. За таквог човека чврст стисак руке искреног пријатеља спремног да помогне вреди више од злата и сребра. Љубазне речи су добродошле као осмех анђела.

[198] Има много оних који се боре са немаштином, који су приморани да за малу надницу обављају тешке послове, који су у стању да обезбеде само најнужније животне потребе. Тежак рад и одрицање, без наде у боље, чини веома тешким њихов терет. Када се томе додају патње и болест, онда терет постаје готово неподношљив. Опхрвани бригом и потиштеношћу, они

не знају коме да се обратe за помоћ. Саосећајте са њима у њиховим искушењима, боловима срца и разочарењима. То ће вам отворити пут да им помогнете. Говорите им о Божјим обећањима, молите се са њима и за њих, надахните их надом. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 158.

Постоје многи за које је живот мучна борба; они осећају своје недостатке, несрећни су и без вере; сматрају да немају на чему да буду захвални. Љубазна реч, поглед испуњен саучешћем, разумевање, многима који се боре и који су усамљени били би као чаша хладне воде жедној души. Реч саучешћа, чин добротe, олакшаће терете који тако тешко притискују уморна плећа. А свака реч и свако дело несебичне добротe су израз Христове љубави према изгубљеном човечанству. - Мисли с Горе благослова (Thoughts From the Mount of Blessing), стр. 23.

Продужите руку помоћи

Грех је највеће од свих зала и наша је дужност да саосећамо са грешницима и даим помогнемо. Међутим, не можемо се свима приближити на исти начин. Многи скривају глад своје душе. Таквима би се много могло помоћи нежном речју или неким знаком љубазног сећања. Постоје и други који се налазе у великој невољи, а тога нису свесни. Они још не схватају ужасну беду своје душе. Мноштво људи толико је дубоко потонуло у грех да је изгубило сваку свест о вечној стварности, да је изгубило сваку сличност са Богом, тако да више и не знају да ли им је неопходно спасење. Немају више ни вере у Бога ни поверења у људе. Многима од њих можемо се приближити једино делима несебичне љубазности. Прво се морамо постарати за њихове телесне потребе. Морамо их нахранити, умити и пристојно оденути. Када доживе доказе наше несебичне љубави, биће им лакше да поверују и у Христову љубав.

Многи се налазе на погрешном путу свесни своје срамоте и своје неразумности. Сећају се својих грешака и заблуда, све док их не захвати очајање. Ни те душе не смемо занемарити.

[199]

Када неко мора да заплива против матице, тада га сва снага воде гура уназад. Тада му треба пружити руку помоћницу као што се рука старијег Брата испружила да узвати Петра који се давио. Упутите му речи пуне наде, речи које ће пробудити његово поверење и распламсати његову љубав. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 387.

Души уморној од грешног живота, а која не зна где да нађе олакшање, прикажите Спаситеља пуног милости. Узмите је за руку, подигните је, говорите јој речи охрабрења и наде. Помозите јој да се ухвати за Спаситељеву руку. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 168.

Гостољубивост је хришћанска дужност

Наш посао у овом свету је да живимо на добробит других, да будемо гостољубиви; а често се дешава да се само у неким незгодним ситуацијама бринемо за оне којима је заиста потребна наша пажња и корист од нашег друштва и наших домова. Неки избегавају ове непотребне терете. Али неки морају да их носе; а пошто браћа генерално нису љубитељи гостопримљивости, и не учествују подједнако у овим хришћанским дужностима, онда је оно мало оних који су вољни и који се радосно брину за невољне као да су њихови, преоптерећено. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 645.

„Гостољубивости не заборављајте, јер неки, не знајући, из гостољубивости примише анђеле на конак.“ (Јеврејима 13,2) Ове речи нису протоком времена изгубиле ништа од своје снаге. Наш небески Отац и даље на путеве своје деце ставља прилике које представљају прикривене благослове; они који искористе ове прилике налазе велику радост. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 132.

[200]

Процес испробавања и побољшавања

Бог нас испробава и побољшава кроз убичајене животне ситуације. У малим стварима се откривају поглавља наших срца. Мале пажње, бројни мали догађаји и једноставне животне учтивости, које чине збир животне среће; а занемаривање

љубазних, охрабрујућих, срдачних речи, и малих животних учтивости, помаже формирању збира животног јада. Откриће се на крају да одбијање рада за добробит и срећу оних око нас, чини велики део животних извештаја на Небу. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 133.

Видела сам да су Божјим провиђењем удовице и сирочад, слепи, глуви, хроми и особе с разним проблемима, постављене у близак хришћански однос са Његовом Црквом; то је ради побољшања Његових људи и развоја њиховог карактера. Божји анђели посматрају како се опходимо према особама којима је потребно наше саосећање, љубав и несебично добротворство. Ово је Божја проба нашег карактера. Ако имамо праву библијску религију, ради Христа ћемо осећати љубав, љубазност и заинтересованост за Његову браћу; а не можемо да учинимо ништа мање од показивања наше захвалности за Његову неизмерну љубав према нама док смо још били грешници недостојни Његове милости, тако што ћемо показати кроз заинтересованост и несебичну љубав према онима који су наша браћа, а који су имали мање среће од нас. - Сведочанства (Testimonies), том 3, стр. 511.

Примењена парабола

Два велика принципа Божјег закона су узвишена љубав према Богу и несебична љубав према нашим ближњима. Прве четири заповести и последњих шест висе о, и произилазе из, ова два принципа. Христос је објаснио закону ко је његов ближњи кроз илустрацију човека који је путовао из Јерусалима ка Јерихону, и који је упао међу лопове, био покраден и претучен и остављен да умре. Свештеник и Левит су видели овог човека како пати, али њихова срца нису реаговала на његове потребе. Они су га избегли идући другом страном. Самарјанин је ишао путем, и кад је видео странчеву потребу за помоћи, није га испитивао да ли му је неки род и да ли је из његове земље или његове вере, већ је кренуо да помаже унесрећеном јер је то било нешто што је требало учинити. Он му је помогао најбоље што је могао, ставио га на своју

[201]

животињу, повео га у гостионицу, и својим новцем платио за његове потребе.

Самарјанин му је, према Христовим речима, био ближњи. Левит и свештеник представљају групу људи у цркви који показују равнодушност према онима којима је потребно њихово саосећање и помоћ. Ова група људи, упркос својим положајима у цркви, крши заповести. Самарјанин представља групу људи који су истински Христови помагачи, и који следе Његов пример чинећи добро.

Оне који су сажаливи на несрећне, слепе, хроме, невољне, удовице, сирочад и оне који су у потреби, Христос представља као оне који држе заповести, који ће имати вечни живот. ... Христос посматра сва дела милосрђа, добротинства и свесну бригу за несрећне, слепе, хроме, болесне, удовице, сирочад, као да је Њему учињено; а ова дела су записана у небеским извештајима и биће награђена. С друге стране, извештај ће бити записан у књизи против оних који испољавају равнодушност свештеника и Левита према невољноме, и против оних који користе туђу несрећу и повећају њихов бол да би остварили свој себични напредак. Бог ће свакако наплатити сваки чин неправде и свако испољавање безбрижне равнодушности и занемаривање невољних међу нама. Свако ће коначно бити награђен према својим делима. - Сведочанства (Testimonies), том 3, стр. 511-513.

Поглавље 18: САСТАНЦИ ПОД ШАТОРИМА СУ ПОМОЋ ХРИШЋАНСКОЈ СЛУЖБИ

[202]

Значај

Састанци под шаторима су једно од најзначајнијих посредника у нашем послу. То је један од најефикаснијих метода привлачења пажње људи. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 31.

У нашем послу имамо препреке у покушају да пробијемо баријере световности и предрасуда, и изнесемо пред људе драгоцену истину која им толико значи. Господ нам је дао упутства да су састанци под шаторима једно од најзначајнијих инструмената за довршење овог посла. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 31, 32.

Циљ

Који је циљ заједничког окупљања? Да ли је то да би Бог био обавештен, да Му дамо упутства говорећи Му у молитви све што знамо? Ми се састајемо да просветимо једни друге разменом мисли и осећања, да саберемо снагу и светлост, и храброст упознајући наде и тежње једни других; својим озбиљним, усрдним молитвама, изнесеним у вери, ми примамо освежење и снагу од Извора наше снаге. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 578.

[203]

Наши састанци под шаторима имају још један циљ. ... Они треба да потпомогну духовни живот међу нашим људима. ... Бог нам је поверио најсветији посао, и ми треба да се састајемо да бисмо добили упутства, да бисмо могли на добар начин да обавимо овај посао. Ми треба да схватимо који је наш део на који смо позвани у обављању Божјег дела на Земљи, у оправдавању Божјег светог закона, и у уздизању Спаситеља као „Јагњег Божјег које узме на се грехе света“. (Јован 1,29)

Потребно је да се састанемо и примимо божански додир да бисмо могли да разумемо наш посао у дому. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 32, 33.

Ако је исправно вођен, састанак под шаторима представља школу у којој пастори, старешине и ђакони могу да науче да још боље обављају посао за Господара. То би требало да буде школа где је члановима цркве, старијима и млађима, дата прилика да науче Господњи начин још савршеније, место где верници могу да добију образовање које ће им помоћи да помогну другима, - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 49.

На састанцима под шаторима током протеклих година, Божје слуге су усавршиле многе драгоцене прилике за поучавање наших људи практичним методама представљања спасоносних истина вести трећег анђела њиховим пријатељима и познаницима. Многи су научили како да раде као самоиздржавајући мисионари у свом окружењу. Многи су се са ових годишњих окупљања вратили кући, да би радили са већом ревношћу и интелигенцијом него до тад. Богу би било драго ако би далеко више ових практичних упутстава било дато члановима цркве који присуствују састанцима под шаторима, него што им је обично давано током протеклих година. Наши радници и наша браћа и сестре у свакој конференцији требало би да имају на уму да је један од циљева нашег годишњег окупљања тај да сви могу да науче практичне методе личног мисионарског рада. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 81.

[204] У неким од наших конференција, вође су окледале да представе ове практичне методе. Неки су природно наклоњени проповедању него поучавању. Али у таквим приликама, као што су наши годишњи састанци под шаторима, не смемо да изгубимо из вида прилике које су доступне за поучавање верника практичном мисионарском раду у месту где живе. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 82.

Ангажовањем у послу око састанка под шаторима, сви могу да науче како успешно да раде у њиховим матичним црквама. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 49.

На неким од наших састанака под шаторима, јаке групе радника су се организовале да иду у град и његова предграђа да би делили литературу и позивали људе на састанке. На овај начин је осигурано стотинак људи за стално присуствовање последњем делу састанка а који иначе не би дошли. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 36.

Можемо да идемо на састанак под шаторима, не само да бисмо примили, већ и да бисмо нешто пружили. Свако ко учествује у Христовој љубави која прашта, стако кога је Свети Дух просветлио и обратио га истини, осетиће да је због ових посебних благослова он дужан свакој души са којом долази у контакт. Они који су понизних срца Господ ће употребити да досегну душе које рукоположени проповедници не могу. Они ће бити надахнути да говоре речи које откривају спасоносну Христову милост. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 43.

Кад ми спроводимо планове које је Господ смислио, ми смо „радници заједно са Богом“. Какав год да нам је положај - било да смо председници конференција, свештеници, учитељи, студенти, или лаици - ми смо одговорни пред Господом за извлачење максимума из наших прилика да просветлимо оне којима је потребна садашња истина. А један од главних посредника које је Он одредио да га користимо су штампане странице. У нашим школама и санаторијумима, у нашим матичним црквама, а посебно на нашим годишњим састанцима под шаторима, ми морамо да научимо да мудро користимо ове драгоцене посреднике. Стрпљивом марљивошћу, изабрани радници морају да дају упутства нашим људима како да приступе неверницима на љубазан, привлачан начин, и како да им предају литературу у којој је јасно и силно представљена истина за садашње време. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 86, 87.

Посао на нашим састанцима под шаторима треба да буде вођен, не према људским замислима, већ на начин на који је

Христос радио. Чланови цркве би требало да буду привучени радом у овом послу. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 120.

Посебна карактеристика састанака под шаторима пред крај времена

Показано ми је да наши састанци под шаторима треба да повећају интересовање и успех. Како се будемо приближавали крају, видела сам да ће на овим састанцима бити мање проповедања а више библијског проучавања. Биће малих група на све стране са Библијама у њиховим рукама, различити ће водити слободна проучавања Библије са разговорима. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 87.

Озбиљан губитак држањем по страни

Наши састанци под шаторима су осмишљени и одржавани са великим трошковима. Божји свештеници који заступају непопуларну истину, раде прекомерно на овим великим окупљањима да би носили поруку о милости од разапетог Откупитеља до јадних палих грешника. Занемарити ове поруке или бити равнодушан према њима значило би омаловажавање Божје милости и Његовог гласа упозорења и молбе. Ваше одсуство с ових скупова врло је штетно за стање вашег духа. Ви сте пропустили да добијете снагу коју бисте тамо добили слушајући проповедану Божју реч, и дружећи се са онима који верују у истину. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 115.

[206] Није мала ствар кад породица представља Исуса, држећи Божји закон у неверујућем друштву. Од нас се захтева да будемо живе посланице, које знају и читају сви људи. Овај положај подразумева озбиљне одговорности. Да бисте живели у светлости, морате да дођете тамо где сија светлост. Брат К. би, по било коју цену, морао да присуствоваће бар годишњим окупљањима оних који воле истину схвата као свечану обавезу. То би ојачало и њега и њих, и припремило би их за искушење и обавезу. Није добро за њих да изгубе привилегију дружења са људима који исто верују; јер истина губи значај у њиховим

умовима, пропуштају да њихова срца буду просветљена и оживљена посвећујућим утицајем, и они су на духовном губитку. Они нису оснажени речима живог проповедника. Световне мисли и световни подухвати стално заокупљају њихове мисли и одвајају их од духовних тема. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 106.

Нека сви они који могу, присуствују овим годишњим окупљањима. Требало би да сви осећају да Бог ово тражи од њих. Ако они не искористе привилегије које им је Бог омогућио да би се могли оснажити у Њему и у сили Његове милости, они ће бити све слабији и слабији и имати све мању и мању жељу да све посвете Богу.

Дођите, браћо и сестре, на ове састанка, да бисте нашли Исуса. Он ће доћи на славље. Он ће бити присутан и Он ће за вас учинити оно што вам је најпотребније. Ваше фарме за вас не би требало да имају већу вредност од највиших вредности душе. Сва блага која поседујете, колико год да су вредна, не могу да вам купе мир и наду, које би биле бескрајан добитак, ако вас коштају свега што имате и напора и патњи за цео живот. Снажан, јасан осећај вечних ствари, и срце спремно да све преда Христу, већи су благослови од свих богатстава, уживања и славе овог света. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 575, 576.

[207] **Поглавље 19: РАД КОД КУЋЕ И У СТРАНИМ ПОЉИМА**

Подједнако значајан рад као у страним пољима

Пробудите се, пробудите се, моја браћо и сестре, и закорачите у поља у Америци на којима још није рађено. Након што се приложили нешто за страна поља, не мислите да је ваша обавеза завршена. Постоји посао који треба бити урађен у страним пољима, али и посао у Америци, исто тако значајан. У градовима Америке постоје људи од скоро сваког језика. Њима је потребна светлост коју је Бог дао својој Цркви. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 36.

Док се извршавају планови упозоравања становника различитих нација у далеким земљама, много може бити учињено и за странце који су дошли на обале наше земље. Душе у Кини нису драгоценије од душа у сенци наших врата. Божји људи треба верно да раде у далеким земљама, како Његово провиђење отвара пут; али исто тако треба да испуне своју дужност према странцима различитих националности у градовима и селима и блиским окрузима. - Преглед и гласник (Review and Herald), 25. јул 1918.

[208] У Њујорку, у Чикагу и у другим великим центрима насељавања, присутан је велики страни елеменат - мноштво различитих националности, а сви су практично неупозорени. Међу адвентистима седмога дана постоји велика ревност - а ја не кажем да је тога превише - да се ради у страним земљама; али Богу би било угодно ако би се таква ревност испољила у послу у оближњим градовима. Његови људи треба пажљиво да раде. Они треба у градовима да раде врло озбиљно. Људи посвећења и талената треба да буду послати у те градове да раде. Многе групе радника треба да се уједине у вођењу ових напора да се људи упозоре. - Преглед и гласник (Review and Herald), 25. јул 1918.

Прилика послата с Неба

У нашој земљи има хиљаде људи свих нација, језика и људи који су равнодушни и сујевверни, који немају знање из Библије и њених светих учења. Божја рука је водила њихов долазак у Америку, да би они били доведени до просветљујућег утицаја истине откривене у Његовој Речи, и постали учесници у Његовој спасавајућој вери. - Преглед и гласник (Review and Herald), 1. март 1887.

Бог је у свом провиђењу довео људе до самих наших врата, и поверио их нама, да би могли да науче истину, и да буду квалификовани да раде посао кога ми нисмо могли са људима других језика. - Преглед и гласник (Review and Herald), 25. јул 1918.

Многи од тих странаца су овде Божјим провиђењем, да би имали прилику да чују истину за ово време, и припреме се за повратак у њихове родне земље као носиоци драгоцене светлости која светли директно с Божјег престола. - Записничар Пацифичке уније (Pacific Union Recorder), 21. април 1910.

Божје дело ће имати велику корист у далеким регионима, ако се верни напори уложе у корист странаца у градовима наше земље. Међу тим мушкарцима и женама има неких који би, након што прихвате истину, ускоро могли да буду спремни да раде са својим људима у тим земљама и другим земљама. Многи би могли да се врате у места одакле су дошли, у нади да ће придобити своје пријатеље за истину. Они би могли да иду код својих рођака и суседа, и да им преносе сазнање о вести трећег анђела. - Преглед и гласник (Review and Herald), 25. јул 1918.

Лењо занемаривање

[209]

Међу нашим људима је било присутно лењо занемаривање и криминално неверовања, које нас је држало подаље од посал који нам је Бог оставио да радимо - да светлимо онима који су из других нација. - Животне скице Елен Г. Вајт (Life Sketches of Ellen G. White), стр. 213.

Показано ми је да смо, као људи, били успавани у нашој обавези ношења светлости људима из других нација. - Животне скице Елен Г. Вајт (Life Sketches of Ellen G. White), стр. 212.

Ми не држимо корак са отварањем Божјег провиђења. Исус и анђели су на послу. Ово дело иде напред, док ми мирно стојимо у позадини. Ако бисмо следили отварање Божјег провиђења, могли бисмо брзо да препознамо свако отварање, и да извучемо максимум из сваке предности у нашем домаћају, да се светлост шири ка другим нацијама. - Животне скице Елен Г. Вајт (Life Sketches of Ellen G. White), стр. 212, 213.

Оснажите руке радника

Бог би био задовољан да види да су Његови људи постигли далеко више у представљању истине за ово време странцима у Америци, него што је урађено у прошлости. Оснажимо руке Елдера Олсена [Елдер О. А. Олсен био је генерални секретар Северноамеричког одељења за стране земље у Генералној конференцији.] и његових сарадника у раду. Не дозволимо им да се сами боре, само са slabим средствима за учествовање у њиховом великом раду. - Преглед и гласник (Review and Herald), 25. јул 1918.

Елдер Олсен нам је такође причао и о охрабрујућим почецима међу Италијанима, Србима, Румунима, Русима и неким другим националностима. Радујемо се са њим у свему што је урађено, па ипак, наша срца су жалосна због сазнања да је много тога од оног што је требало да буде урађено пропуштено због недостатка средстава. Надамо се да ће посебно сакупљање ... у свим нашим црквама у Америци, помоћи нашој браћи у овом одељењу да раде још више у великим градовима земље. Тако ће многи бити придобијени за наше редове, а и међу њима ћемо добити оне који ће вест објављивати људима њихове националности у нашој земљи и међу другим нацијама на Земљи. - Преглед и гласник (Review and Herald), 25. јул 1918.

[210]

Поглавље 20: ДОСЕЗАЊЕ БОГАТИХ И УТИЦАЈНИХ

[211]

Не бити занемарен

Постоји дело које треба обавити богатима. Они морају постати свесни своје одговорности као људи којима су поверени дарови Неба. Морамо их подсетити да ће једнога дана полагасти рачун пред Оним који ће судити и живима и мртвима. С њима морамо радити у љубави и страху Божјем. Богаташ се често узда у своје богатство и није свестан опасности која му прети. Очи његовог ума морају бити привучене оним што има трајну вредност. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 230.

Онима који се у људском друштву истичу својим образовањем, богатством или позивом, ретко се лично скреће пажња на интересе њихове душе. Многи хришћански радници оклевају да се приближе припадницима овог друштвеног слоја. Међутим, тако не би смело да буде. Када се неко дави, ми не бисмо стајали по страни и гледали како човек гине само зато што је правник, трговац или судија. Када бисмо видели људе да јуре према провалији, свакако не бисмо оклевали да их позовемо да стану, без обзира на њихов положај и животни позив. Исто тако не бисмо смели да оклевамо да упозоримо људе на опасности које прете њиховој души. Нико не би смео да буде занемарен због своје привидне оданости ономе што постоји у свету. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 230, 231.

[212]

Ми треба да имамо жар у души за оне који су на вишим положајима; ми треба да им пружимо љубазни позив да дођу на свадбено славље. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 15. март 1904.

Господ жели да имућни људи буду обраћени, и да се понашају као Његова рука помоћи у досезању других. Он жели

да они који могу да помогну у послу реформе и обнове виде драгоцену светлост истине и да им се карактери преобразе, и да их наведе да користе новац који им је поверен за Његову службу. Он би желео да они улажу средства која им је позајмио, ради чињења добрих ствари, да отварају путеве за проповедање Јеванђеља свим друштвеним слојевима, било близу или далеко. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 114.

Онима који припадају вишим друштвеним слојевима треба приступати с нежном наклоношћу и братском пажњом. Људи у послеовном свету, на високим и одговорним положајима, људи широких проналазачких способности и научничке проицљивости, људи духа, учитељи Јеванђеља, чији ум још није упознат с посебним истинама за ово време, морају бити први који ће чути поруку. Њима обавезно треба објавити позив. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 230.

Учињене су грешке због не улагања напора у покушај да се истином досегну свештеници и виши слојеви друштва. Људи који нису од наше вере су превише избегавани. Иако ми не треба да се удружимо с њима да бисмо мислили исто као они, свуда има и поштених за које би требало да радимо опрезно, мудро и интелигентно, пуни љубави према њиховим душама. Требало би основати фонд да се образују мушкарци и жене за рад са овим вишим слојевима друштва, и овде и у другим земљама. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 580, 581.

Посебне квалификације радника

[213] Неки су нарочито прикладни за рад у вишим слојевима. Они треба да траже мудрост од Бога како да доспеју до ових људи, да не склопе само случајно познанство са њима, већ да их личним напорима и живом вером подстакну да мисле о потребама душе, да их воде до сазнања о истини онаквој каква је у Исусу. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 213.

Нека се они који раде међу људима из виших слојева достојанствено понашају, имајући на уму да су анђели њихови пратиоци. Нека ризнице њиховог ума и срца буду испуњене са

„писано је“. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 215.

Приликом сваког напора да досегне припаднике највиших кругова, раднику за Бога потребна је снажна вера. Прилике могу изгледати и бити неповољне, али и у најмрачнијем часу обасјава нас светлост одозго. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 242.

Бог тражи искрене, скромне раднике који ће Јеванђеље објавити припадницима виших друштвених кругова. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 140.

Резултати су сигурни

Треба да се догоде чуда истинских обраћења - чуда која за сада још нисмо знали. Ни највећи људи на овој Земљи нису изван домашаја силе Бога који може да чини чуда. Када би они који сарађују са Богом били људи који не пропуштају прилике, људи који храбро и верно обављају свој дужност, Бог би обраћао људе који заузимају одговорне положаје, људе умне и утицајне. Захваљујући сили Светога Духа многи ће прихватити божанска начела. Обративши се истини, они ће у Божјој руци постати оруђе за преношење светлости. Они ће осећати посебну одговорност за припаднике овог занемареног друштвеног слоја. Време и новац биће улаган у Божје дело и нова делотворност и сила осећаће се у Цркви. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 140.

Многи људи на високим друштвеним положајима су ојађена срца и мучени таштином. Они чезну за миром који немају. У највишим друштвеним слојевима има оних који су гладни и жедни спасења. Многи ће прихватити помоћ, уколико им се Господњи весници буду лично приближили, љубазно, са срцем које је Христова љубав учинила нежним. - Поуке великог Учителја (Christ's Object Lessons), стр. 231. [214]

Многи између највећих научника и државника, најистакнутијих људи у свету, одвратиће се у ове последње дане од видела, јер свет неће мудрошћу упознати Бога. Ипак, Божје слуге треба да искористе сваку могућност да истину пренесу тим људима.

Неки ће признати своје незнање онога што је Божје и заузеће своје место крај ногу Исуса Христа, као скромни ученици великог Учитеља. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 241-242.

Богати човек из библијских времена

Овај Етиопљанин био је утицајан човек на високом положају. Бог је знао да ће он, када се обрати, објавити и другима светлост коју је примио и да ће ширити снажан утицај у корист Јеванђељу. Божји анђели пратили су овог човека који је тежио за просветљењем и био ривучен Спаситељу. Господ га је деловањем Светога Духа довео у додир са човеком који ће му открити светлост. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 107.

Никодим је сада, када су Јевреји покушавали да униште тек организовану Цркву, иступио у њену одбрану. Заборавивши на опрезност и неодлучност, подржавао је веру ученика и служио се својим богатством да заједно са осталима подупре цркву у Јерусалиму и унапреди дело Јеванђеља. Они који су му у ранија времена исказивали поштовање, сада су га презирали и прогонили, па је осиромашао у добрима овога света; али није се колебао у одбрани своје вере. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 105.

Поглавље 21: ДОМ КАО ЦЕНТАР ОБУКЕ МИСИОНАРА

[215]

Од најважнијег значаја

Дом је прва школа за дете и зато у њему треба положити темељ за живот службе. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 400.

Први велики посао у вашем животу је да будете мисионар у вашем дому. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 138.

Обнова и уздизање човечанства почиње у дому. Посао родитеља чини основу сваком другом послу. ... Благостање друштва, успех Цркве, напредак народа зависи од утицаја дома. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 349.

Уколико у дому преовладава дух праве службе, утолико ће се потпуније развијати у животу деце. Она ће научити да пронађу радост у служби и жртвовању за добро других. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 401.

Нека родитељи не забораве велико мисионарско поље које се налази у њиховом дому. За свако дете које јој је предато, свака мајка има одговорност према Богу. „Узми овог сина, ову ћерку“, каже Бог, „и васпитај је за мене. Дај јој карактер изгланцан као палата, да може да се сјаји у Господњим дворовима заувек.“ Светлост и слава која сија с Божјег престола почива на верној мајци док се она труди да васпита своје дете како да се одупре злу. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 37.

[216]

Наш рад за Христа треба да почне у породици, у дому. ... Нема мисионарског поља значајнијег од овог. Поукама и примером родитељи треба да уче своју децу да раде за необраћене. Деца треба да буду васпитана тако да саосећају са старима и невољнима, и да желе да олакшају патње сиромашнима и жалоснима. Они би требало да буду поучени да

озбиљно раде у мисионарском послу; и од њихових најранијих година, самоодрицање и самопожртвовање ради добробити других и унапређење Христовог дела треба да им буде у мислима, да би могли да раде заједно с Богом. Али ако икада науче да раде истински мисионарски посао за друге, они морају најпре да науче да раде за оне у њиховом дому, који имају природно право на њихову службу љубави. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 429.

Наша домаћинства морају имати ред, и најозбиљнији напори морају бити уложени у интересу сваког члана породице у мисионарским подухватима. Ми морамо да се потрудимо да и наша деца учествују у озбиљном раду за спасене, да би они могли дати све од себе да у било које време и и на било ком месту представљају Христа. - Преглед и гласник (Review and Herald), 4. јул 1893.

Запис анђела

Ако ожењени мушкарци оду у рад, остављајући своје жене да брину за њихову децу код куће, те жене и мајке раде исто тако велики и значајни посао као њихови мужеви и очеви. Иако је једно у мисионарском пољу, оно друго је мисионар код куће, чија брига и забринутост и терети често далеко премашују оне које има њихов муж и отац. Њен посао је свечан и значајан - да смекша умове и обликује карактере њене деце, да их учи како да буду корисни, и да их припреми за будући, бесмртни живот. Муж у отвореном мисионарском пољу може да прими похвале од људи, док жена која напорно ради код куће не мора примити похвале за свој рад. Али ако ради у најбољем интересу њене породице, тежећи да обликује њихове карактере по божанском Моделу, анђеол записничар ће њихова имена исписати као највеће мисионаре на свету. Бог не види ствари које човек ограничене визије види. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 594.

Деца да деле духовне и физичке терете

Сви могу да раде нешто. У покушају да се оправдају, неки ће рећи: „Моје дужности код куће, моја деца траже моје време и моја средства.“ Родитељи, ваша деца би требало да вам помажу, повећавајући вашу моћ и способност да радите за Господара. Деца су млађи чланови Господње породице. Њих би требало водити тако да се посвете Богу, јер су она Његова и по стварању и по откупљењу.

Требало би их поучавати да све снаге тела, ума и душе припадају Њему. Требало би их васпитати тако да помажу у различитим врстама несебичне службе. Не допустите да вам деца буду препреке. Уз вас деца треба да деле духовне као и физичке терете. Помажући другима они повећавају своју личну срећу и корисност. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 63.

Далекосежни утицај дома

Добро уређен хришћански дом је снажан доказ праве хришћанске религије - доказ који ни неверници не могу побити. Сви могу да виде утицај на децу и да је Бог Аврамов с њима. Када би домови оних који себе сматрају хришћанима заиста били у складу с правом религијом, имали би моћан утицај на добро. Они би заиста постали „видело свету“. - Стварање - патријарси и пророци (Patriarchs and Prophets), стр. 144.

Поље рада једне породице простире се изван њених чланова. Хришћански дом треба да буде главна поука, очигледан приказ савршенства правих животних начела. Такав приказ биће сила на добро у свету. Утицај правога дома на људска срца и живот снажнији је од било које проповеди. Када млади изађу из таквога дома, они преносе поуке које су научили. Узвишенија начела живота улазе у друга домаћинства, а утицај који уздиже делује у заједници. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 352.

Највећи доказ силе хришћанства који може бити предочен свету је добро уређена и дисциплинована породица. Ово боље од свега другог може да препоручи истину; јер је она живи

сведок њене практичне силе на срца. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 304.

Бог је осмислио да породице на Земљи буду симбол породице на Небу. Хришћански домови, који су успостављени и вођени према Божјем плану, представљају Његове најефикасније посреднике за формирање хришћанског карактера и за унапређење Његовог дела. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 430.

Можда нам се наш делокруг утицаја чини малим, наша способност скромном, наше прилике несвакидашњим, наше знање ограниченим, али сви имамо дивне прилике верним прихватањем могућности нашег дома. Ако хоћемо да отворимо своја срца и домове божанским начелима живота, постаћемо канали за потоке животодавне силе. Из наших домова потећи ће потоци живота који исцељују и привлаче, а лепота и плодност там огде се сада налази неплодност и смрт. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 355.

Избор заставе дома

Видела сам сотону како забада своју заставу у домаћинства оних који тврде да су Божји изабраници; али они који ходају у светлости треба да су у стању да уоче разлику између црне заставе непријатеља и крвљу натопљене Христове заставе. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 200.

Значај породичног олтара

Ви који тврдите да волите Бога, носите Исуса свуда са собом; и, као и патријарси некада, подигните олтар Господу где год подижете ваш шатор. Потребна је реформација у овоме - широка и дубока реформација. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 320, 321.

[219]

Сотона чини све могуће напоре да одводи људе од Бога; и он је успешан у својој намери кад брига за посао почне да гуши религиозни живот, кад човек толико мисли о свом послу да му не остаје време за читање Библије, молитву у самоћи

и слављење и захваљивање пред олтаром јутарње и вечерње жртве. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 426.

Нека породично богослужење буде пријатно и занимљиво. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 335.

Она [деца] треба да буду поучена да поштују време молитве; од њих треба захтевати да се пробуде ујутру да присуствују породичном богослужењу. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 424.

Деци треба религију учинити привлачном а не одбојном. Време породичног богослужења треба да буде најрадоснији тренутак у дану. Нека текст из Библије који се чита буде добро изабран и једноставан; нека се деца придруже певању; и нека молитве буду кратке, са јасном поруком. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 13. јун 1905.

Око породичног олтара гости су добродошли. Време за молитву оставља свој утисак на оне који жуде за забавама, па чак и једна посета може значити спасење душе од смрти. Господ рачуна на ово и каже: „Надокнадићу вам.“ - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 347.

Децу треба поучити да поштују време молитве. Пре одласка на посао, цела породица треба да се окупи, а отац, или мајка у очевом одсуству, треба да се усрдно моли Богу да их чува током дана. Изађите пред Бога понизно, срца пуног нежности, и са свешћу да се пред вама и вашом децом налазе искушења и опасности; вером их ставите на олтара, молећи Господа да брине за њих. Анђели послати с Неба чуваће децу која су тако посвећена Богу. Дужност је хришћанских родитеља, и ујутру и увече, да озбиљном молитвом и истрајном вером, направе живу ограду око своје деце. Они треба стрпљиво да их поуче - љубазно и неуморно да их поуче како да живе тако да то буде угодно Богу. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 397-398.

Аврам, „пријатељ Божји“, пружа нам драгоцен пример. Његов живот је био живот молитве. Када год би подигао шатор, у његовој непосредној близини подизао би и олтар и позивао све у логору да присуствују јутарњој и вечерној жртви. Када је уклањао шатор, олтар би остављао. Касније, кад год би неки од номада Хананејаца који су слушали Аврамове речи стигао до олтара, знао је ко је на том месту био пре њега; када је подигао

свој шатор, поправљао би олтар и молио се живоме Богу. -
Стварање - патријарси и пророци (Patriarchs and Prophets), стр.
128.

Поглавље 22: МОЛИТВА И МИСИОНАРСКИ САСТАНЦИ [221]

Тајна ефикасне молитве

Изградња Божјег царства је у застоју или напретку у зависности од неверности или верности људских посредника. Посао се омета пропустима људи да сарађују са Богом. Човек се може молити: „Да дође царство Твоје; да буде воља Твоја и на земљи као на небу“; али ако они пропусте да спроводе ову молитву у својим животима, њихове молитве ће бити бесплодне. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 437, 438.

Посвећено увежбавање у равнотежи

Цело Небо посматра становнике Земље. Анђели и Бог на Небу траже оне који тврде да су хришћани, и мере њихово посвећење у пракси. - Знаци времена Аустралије (Аустралиан Signs of the Times), 22. јун 1903.

Осмишљавање занимљивих састанака

Нека се мисионарски састанци претворе у подучавање људи како да раде мисионарски посао. - Позив нашим црквама (Аппеал то Оур Цхурцхес), стр. 11.

Наша молитва и друштвена окупљања треба да буду зачињена посебном помоћи и охрабрењем. Свако има посао којим треба та окупљања да учини занимљивим и корисним ако је могуће. То може најбоље да се уради свакодневним искуствима с Богом и без оклевања да се говори о Његовој љубави на окупљањима Његових људи. Ако не допустите таме или неверовању да уђе у ваша срца, они се онда неће ни испољити на тим састанцима. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 7. март 1905. [222]

Наши састанци треба да буду изузетно занимљиви. На њима треба да преовлађује атмосфера Неба. Говори не треба да буду дуги и сувопарни ни молитве дуге, само да би се попунило време. Сви треба да буду спремни да раде свој део брзо, а кад је њихова дужност испуњена, да се састанак и заврши. Тако ће интересовање бити одржано. Овај принос је Богу прихватљив као богослужење. Служба Њему треба да буде занимљива и привлачна, и не треба допустити да се изроди у пуку суву форму. Ми морамо да живимо за Христа из минута у минут, из сата у сат, и из дана у дан; кад Христос буде наставао у нама, и кад се окупимо заједно, Његова љубав ће бити у нашим срцима, извирући као поток у пустињи, освежавајући све, и чинећи оне који пропадају, спремним да пију воду живота. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 609.

Немојте замишљати да можете побудити интерес младих тиме што ћете отићи на мисионарски састанак и одржати неку дугачку проповед. Планирајте начине којима бисте могли да пробудите њихово живо интересовање. Из седмице у седмицу млади треба да дају своје извештаје, да говоре шта су покушали да учине за Спаситеља и какве успехе су постигли. Ако мисионарски састанак буде претворен у прилику за давање таквих извештаја неће бити досадан, напоран и незанимљив. Он мора да буде набијен интересантним збивањима и никада му неће недостајати посетилаца. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 210, 211.

[223]

Када је вера усмерена на Христа, истина ће усхитити душу, а религиозне службе неће бити досадне и незанимљиве. Ваши друштвени састанци, сада досадни и без духа, биће оживљени Светим Духом; свакодневно ћете имати богата искуства док у праксу спроводите хришћанство које исповедате. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 437.

Сведочанство личног искуства

Као Христови следбеници морамо успети да својим речима пружамо помоћ и охрабрење једни другима у хришћанском животу. Много више него што то чинимо, треба да говоримо

о драгоценим поглављима из свога искуства. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 338.

Црквама су потребна свежа, живућа искуства чланова који имају уобичајену заједницу с Богом. Сува, отрцана сведочења и молитве, без испољења Христа у њима, нису од помоћи људима. Ако је свако ко тврди да је Божје дете испуњен вером и светлошћу и животом, какво ће дивно сведочанство бити дато онима који долазе да чују истину! И колико много душа може бити придобијено за Христа! - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 64.

Наше признавање Његове верности је небеско, одабрано средство за откривање Христа свету. Ми треба да признамо Његову благодат, као што су то објавили свети људи у прошлости; али оно што је најделотворније јесте сведочанство нашег личног искуства. Ми смо Божји сведоци када у свом животу откривамо деловање божанске силе. Сваки појединац живи животом који се разликује од свих осталих, и поседује искуство које се битно разликује од искуства других. Бог жели да се наша хвала, обележена нашом личном особеношћу, уздигне до Њега. Ово драгоцено признање у славу и хвалу Његовој милости, подржано хришћанским животом, има неодољиву силу која ради за спасење душа. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 100.

Слављење и захваљивање

Хвалити Бога пуним и искреним срцем исто је толико наша дужност колико и молитва. Ми морамо показати свету и свим небеским силама да ценимо узвишену Божју љубав према палом човечанству и очекујемо све веће благослове изи Његовог бескрајног обиља. ... Када осетимо да је сила Светога Духа на посебан начин деловала у нашем животу, наша радост у Господу и наша успешност у Његовој служби веома ће се повећати, уколико будемо говорили о Његовој доброту и Његовим сјајним делима која је учинио за свој народ. Када на овај начин славимо Бога, сотона се повлачи. Ми више немамо времена за гунђање и приговарање и кушач губи тло под ногама. У нама јачају карактерне особине које

становнике Земље припремају за небеске станове. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 299, 300.

Господ жели да спомињемо Његову доброту и говоримо о Његовој моћи. Њему се одаје част изражавањем хвале и захваљивања. Он сам каже: „Онај мене поштује који приноси хвалу на жртву!“ (Псалам 50,23) Док су пролазили кроз пустињу, синови Израилјеви славили су Бога светим песмама.

Господње заповести и Његова обећања компоновани су као песме које су путници певали током целог путовања. Када су се у Ханану сретали на својим посвећеним светковинама, сећали су се Божјих величанствених дела и упућивали захвалне песме у част Његовом имену. Бог је желео да целокупни живот Његовог народа буде живот одавања хвале Створитељу. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 298, 299.

Опасан резон

Неки, у страху да ће изгубити своје земаљско благо, занемарују молитву и придруживање скупу који учествује у богослужењу, да би имали више времена за фарме или њихове послове. Они својим делима показују ком свету дају предност. Они жртвују религиозне привилегије, које су основа за њихов духовни напредак, ради овоземаљских ствари, и пропуштају да добију знање о божанској вољи. Они су ускраћени за усавршавање хришћанског карактера, и не пролазе на Божјим мерилима. Они на прво место стављају своје световне интересе, и поткрадају Бога за време које би требало да посвете Његовој служби. Такве особе Бог означава, и оне добијају проклетство уместо благослова. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 654.

[225]

Утешно обећање

Бог ће се сетити оних који су се састали заједно и размишљали о Њему и он ће их поштедети велике ватре. Они ће Мубити као драгоцени драгуљи. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 107.

Поглавље 23: РАЗЛИЧИТЕ ВРСТЕ МИСИОНАРСКОГ ПОСЛА

[226]

Брига за слепе

Анђели су послати да служе Божјој деци која су физички слепа. Анђели чувају њихове кораке да их спасу од хиљаду опасности, њима непознате, опседају њихов пут. - Сведочанства (Testimonies), том 3, стр. 516.

Он неће слушати молитву својих људи док... слепи и болесни међу њима занемарени. - Сведочанства (Testimonies), том 3, стр. 518.

Ако има оних у цркви који ће изазвати слепе да дрхте, њих би требало привести правди; јер Бог нас је направио чуварима слепих, невољних, удовица, и сирочади. Камен спотицања у коме пише у Божјој Речи не значи гомилу дрвета стављену пред стопала слепих, да би проузроковала њихово спотицање; већ то значи много више од тога. То значи било који правац кога је могуће следити ради повреде утицаја њихове слепе браће, рад против њихових интереса, или спречавање њиховог напретка. - Сведочанства (Testimonies), том 3, стр. 519.

Слепац има тај хендикеп да не успева да буде на добитку на било којој страни у губитку његовог вида. То срце у коме жаљење и саосећање нису узбуђени приликом виђења слепца како бауља на свом путу у свету заогрнутог за њега у таму, заиста је течно, и мора бити омекшало Божјом милошћу. - Сведочанства (Testimonies), том 3, стр. 521.

[227]

Брига за сирочад

Све док смрт не буде прогутана победом, биће сирочади којој ће бити потребна брига, која ће патити на разне начине ако им чланови наше цркве не буду показали нежно саосећање и љубав. Господ нас позива: „Сиромахе прогнане да уведеш

у кућу“. Хришћанство мора да потпомогне очеве и мајке ради ових бескућника. Саосећање према удовици и сирочету испољено у молитвама и делима, стићи ће и пред Бога, и биће награђено. - Преглед и гласник (Review and Herald), 27. јун 1893.

Кад помажете сиромашноме, саосећате са невољним и злостављаним, и спријатељите се са сирочетом, ваш однос са Исусом постаје блискији. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 25.

Има сирочади о којима се треба бринути; али многи се неће усудити да се лате тога; јер то захтева више рада него што им је стало да га уложе, остављајући им премало времена за њихова лична задовољства. Али кад Цар буде све истражио, ове нерадничке, недарежљиве, себичне душе тада ће схватити да је Небо за оне који су радили, који су се одрицали себе ради Христа. Никакве награде нису предвиђене за оне који су посебну бригу и пажњу посветили само себи. Страшном казном Цар је претио онима који су му с леве стране, у овом случају, и то не због њихових великих злочина. Они нису осуђени због ствари које су учинили, већ због оних које нису учинили. Они нису чинили ствари које им је Небо дало да учине. Они су удовољавали себи, и добиће свој део са сличнима. - Преглед и гласник (Review and Herald), 16. август 1881.

Има сирочића које је Христос препоручио својим следбеницима као своје штићенике. Ми их често занемарујемо. Они могу бити у подераној одећи, неуредни, на сваки начин непривлачни, али ипак представљају Божје власништво. Они су купљени скупо и исто су, као и ми, драгоцени у Његовим очима. Они су припадници Божјег великог домаћинства, и хришћани, као Божји пристави, одговорни су за њих. Он каже: [228] „Душе ћу њихове тражити из ваших руку!“ - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 386, 387.

Бог позива сваког члана цркве да испуни своју дужност према овим сирочићима. Међутим, немојте радити за њих само из осећања дужности, већ зато што их волите, и зато што је Христос умро да их спасе. Христос је откупио ове душе којима је потребна ваша брига, и Он очекује од вас да их волите

као што је Он волео и вас у вашим гресима и својевољности. - Преглед и гласник (Review and Herald), 27. јун 1893.

Он неће слушати молитву својих људи док се сирочићи, хроми, слепи и болесни међу њима занемарују. - Сведочанства (Testimonies), том 3, стр. 518.

Постоји широко поље пред свима који хоће да раде за Господара бринући за ову децу и омладину без пријатеља, доводећи их у добре околности за исправан развој њиховог карактера, да могу да постану као Божја деца. Има деце која не обећавају а потребно је да их се нежно пронађе; многи који би, иначе, одрасли у равнодушности и увукли се у друштва која воде у пороке и криминал, треба да буду доведени у погодно окружење, да би под нежном пажњом христоликих могли бити спасени за Христа. ... Овај посао за друге захтеваће напор и самоодрицање и самопожртвованост; али шта је мала жртва коју можемо да направимо, у поређењу са Божјим великим даром Његовог јединородног Сина? Бог нам је обезбедио прилику да постанемо саучесници у Његовом делу. - Преглед и гласник (Review and Herald), 27. јун 1893.

Црначка раса

У овој земљи постоји велико, необрађено поље. Црначка раса, која броји хиљаде и хиљаде, позива на разматрање и саосећање сваког истинског, практичног Христовог верника. Ови људи не живе у страним земљама, и они се не клањају идолима од дрвета и камена. Они живе међу нама, и изнова и изнова, кроз сведочење Његовог Духа, Бог је привлачио нашу пажњу ка њима, говорећи нам да постоје занемарена људска бића. Ово широко поље лежи необрађено пред нама, захтевајући свет- лост коју нам је Бог поверио. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 205. [229]

Зидови одвајања изграђени су између белаца и црнаца. Ови зидови предрасуда сами ће се урушити, као и зидови Јерихона, кад хришћани буду послушали Божју Реч, која их позива на узвишену љубав према њиховом Створитељу и непристрасну љубав према њиховим ближњима. ... Нека свака црква чији чланови тврде да верују у истину за ово време, уочи ову

занемарену, угњетену расу, која је, као последица ропства, лишена привилегије размишљања и чињења за себе саме. - Преглед и гласник (Review and Herald), 17. децембар 1895.

Радимо посао за Јужњачке људе. Не будимо задовољни да их само учимо и доносимо одлуке које не спроводимо; већ учинимо нешто од срца пред Господом, да олакшамо невоље нашој обојеној браћи. - Преглед и гласник (Review and Herald), 4. фебруар 1896.

Име црног човека записано је у књизи живота одмах поред имена белог човека. Сви су једно у Христу. Рођење, место, националност или боја не смеју да узвисе или унизе људе. Карактер је оно што чини човека. Ако црвени човек, Кинез или Африканац преда своје срце Богу у послушности и вери, Исус га не воли мање због његове боје. Он га назива својим вољеним братом. - Јужњачки рад (Тхе Соутхерн Ворк), 20. март 1891, стр. 8.

Долази дан кад ће царевима и господарима ове Земље бити драго да замене места са најпонижнијим Африканцем који је положио своју наду у Јеванђеље. - Јужњачки рад (Тхе Соутхерн Ворк), 20. март 1891, стр. 8.

Божја брига за душе афричке расе које би могле бити придобијене да му служе ништа није мања од Његове бриге за Израел. Он од својих људи захтева далеко више мисионарског рада са свим слојевима људи Југа, а посебно обојеном расом. Нисмо ли ми под далеко већом обавезом да радимо за обојене људе него за оне којима смо веома наклоњени? Ко је ове људе држао у ропству? Ко је према њима био равнодушан? ... Ако је раса унижена, ако су они несимпатични у својим навикама и понашању, ко их је направио таквима? Нису ли им зато бели људи више дужни? Након толико много лошег што им је учињено, зар не треба уложити најозбиљнији напор да их се подигне? Истина им се мора однети. И они треба да спашавају душе као и ми. - Јужњачки рад (Тхе Соутхерн Ворк), 20. март 1891, стр. 11, 12.

Реформа трезвености

Међу свима који тврде да се могу убројати међу пријатеље трезвености, адвентисти седмог дана могу да стоје у првим редовима. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 384.

Што се тиче питања трезвености, без оклевања објавите своје гледиште, будите чврсти као стена. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 394.

Ми морамо да обавимо посао на подручју трезвености, осим да само говоримо у јавности. Ми морамо објавити наша начела у трактатима и у нашим часописима. Ми морамо да искористимо сва могућа средства да наши верници постану свесни своје дужности да се повежу с онима који не познају истину. Успех који смо постигли у мисионарском раду био је у потпуном складу са самозабравним, пожртвовним напорима које смо улагали. Само Господ зна колико смо могли постићи да смо се као народ понизили пред Њим и објавили истину о трезвености на јасан и непосредан начин. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 385.

Питање трезвености значи примити одлучну подршку од Божјих људи. Неумереност тежи да преовлада; самоповлађивање је у порасту, а публикације о здравственој реформи су преко потребне. Литература која говори о овој теми је рука помоћи Јеванђељу, водећи душе да претражују Библију ради бољег разумевања истине. Упозорење о великом злу неумерености треба да одзвања; а да би се то десило, сваки поштоваоц суботе треба да проучава и спроводи у живот упутства садржана у нашим здравственим часописима и нашим здравственим књигама. А требало би да ураде и више од тога: треба да најозбиљније да се потруде да ове публикације круже у њиховом суседству. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 20. новембар 1902.

Инесите им завет потпуне апстиненције (уздржавања), молећи их да новац који би иначе потрошили на жестока пића, дуван или сличне пороке, посвете помоћи болесним сиромасима или васпитавању деце и омладине на корист свету. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 211.

[231]

Значај наставка улагања напора

Као последица представљања истине на великим скуповима, пробудио се дух преиспитивања, и посебно је значајно да то интересовање буде праћено личним радом. Они који желе да истраже истину, треба да буду упућени да марљиво проучавају Божју Реч. Неко им мора помоћи да граде на чврстом темељу.

У ово критично време њиховог религиозног искуства, изузетно је значајно им помогну мудро вођени библијски радници, и да им, ради њиховог разумевања, отварају ризницу Божје Речи. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 111.

Пропуштен је прави тренутак. Утисци који су направљени нису имали праву пратњу. Боље би било да никакво интересовање није ни пробуђено; јер кад се једном одупру и одоле уверењима, веома је тешко поново истином оставити утисак. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 118.

Управљање средствима

У свом нашем трошењу средстава, ми тежимо да испунимо намеру Онога који је Алфа и Омега свих хришћанских напора. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 49.

Новац има велику вредност, јер може да учини много добра. У рукама Божје деце он постаје храна гладнима, вода жеднима, одећа неодевенима. Он је одбрана потлаченима, средство за помоћ болеснима. Међутим, новац сам по себи нема више вредности од песка, уколико се не употреби за подмиривање животних потреба, за помагање ближњима, за унапређење Христовог дела. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 351.

[232] Бог је лично смислио планове за унапређење Његовог дела, и он је својим људима обезбедио вишак средстава, да кад Он затражи помоћ, они могу да одговоре, рекавши: „Господе, твоја фунта је зарадила још фунти.“ - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 58.

Новац се не може понети у следећи живот; тамо неће ни бити потребан, али добра дела којима смо задобили душе за

Христа, понећемо у небеске дворе. Они који Господње дарове себично задржавају за себе, који своје ближње притиснуте потребама остављају без своје помоћи и не чине ништа да би унапредили Божје дело у свету, срамоте свога Створитеља. Поред њихових имена у небеским књигама биће записано да су покрали Бога. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 266.

Која је вредност новца у ово време, у поређењу са вредношћу душа? Сваки долар наших средстава требало би сматрати Господњим, а не нашим; и као посебан фонд од Бога за нас, који је треба бити протраћен на беспотребна задовољства, већ пажљиво коришћен у Божјем делу, у послу спасавања мушкараца и жена од пропасти. - Животне скице Елен Г. Вајт (Life Sketches of Ellen G. White), стр. 214.

Није ли обављање мисионарског посла у нашем свету довољно значајно да делује на наше утицаје и подршку? Не треба ли да се одрекнемо сваког луксуза, и ставимо наше дарове у Божју благајну, да би истина могла бити послата до других земаља, и да рад мисионара у нашој земљи може да се одржи? Неће ли овај посао бити одобрен на Небу? Посао за ове последње дане није подржан од стране великих заоставштина, нити унапређен световним утицајем. Бог нам је дао привилегију да постанемо саучесници са Христом у Његовим патњама овде, и Он нам је обезбедио право на наслеђе на новој Земљи. - Преглед и гласник (Review and Herald), 2. децембар 1890.

Показано ми је да анђеол записничар верно бележи сваки прилог посвећен Богу, и ставља то у ризницу, као и коначне резултате средстава датих на тај начин. Божје око зна за сваки пени који је приложен за Његово дело, и сваку добру вољу или противљење. Бележе се и мотиви даровања. Самопожртвовани, посвећени, који враћају Богу оно што је Његово, како Он и захтева од њих, биће награђени према њиховим делима. Чак иако су средства тако посвећена погрешно употребљена,

[233]

тако да се не испуњава циљ који је давалац имао на уму - Божју славу и спасење душа - они који су се жртвовали у искренности душа, оком које је усмерено само ка Божјој слави,

неће изгубити своју награду. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 518, 519.

Свака прилика да се помогне брату у потреби или Божјем делу у ширењу истине, је бисер кога можете послати и уложити у банку Неба да буде на сигурном. Бог вас испробава и побољшава. Он вам је дао своје благослове издашном руком, и сада посматра да види како их користите и да ли ћете помоћи онима којима је потребна помоћ, и да ли ћете схватити вредност душа и учинити оно што можете средствима која вам је поверио. Свака таква прилика је додатак вашем небеском богатству. - Сведочанства (Testimonies), том 3, стр. 249, 250.

Систем извештавања Неба

Анђели верно записују дело сваког човека. - Сведочанства (Testimonies), том 1, стр. 198.

Сваки чин љубави, свака љубазна реч, свака молитва за оне који пате и који су злостављани, забележена је пред вечним престолом, и унета у небеске непропадљиве записе. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 133.

Извештај о сваком успешном напору који чинимо да растерамо таму и да у далеким земљама проширимо сазнање о Христу, стиже на Небо. Када се такво дело спомене пред Оцем, радост одјекује у редовима свих небеских чета. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 154.

Анђели су одређени да нам помажу. Они иду између Земље и Неба, носећи горе записе дела људи. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 2. април 1903.

За такве би било добро да с есете изивештаја који се чувају на Небу - Књиге у којој ништа није изостављено нити погрешно записано, и из које ће им се судити! У њој је записана свака занемарена прилика за обављање неке службе за Бога, али у њој је сачувана и вечна успомена на свако дело вере и љубави. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 639.

Поглавље 24: КВАЛИФИКАЦИЈЕ ЗА УСПЕШНУ ХРИШЋАНСКУ СЛУЖБУ

[234]

Ефикасност

Тромост и неефикасност нису побожности. Кад схватимо да радимо за Бога, имаћемо узвишенији осећај о светости духовне службе него раније. Ово разумевање ће удахнути живот и будност и истрајну енергију у испуњење сваке дужности. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 150.

Време захтева већу ефикасност и дубље посвећење. О, толико ми је пуна глава ове теме да вапим Богу: „Подигни и пошаљи веснике испуњене осећајем одговорности, веснике у чијим је срцима разапето повлађивање самом себи, што је у основи сваког греха.“ - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 27.

Дело поверено ученицима захтева изузетну успешност; јер се против њих подигла дубока и снажна плима зла. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 31.

Неговање говора

Правилно однегована способност говора и служења нима изразиће се у свим областима хришћанског деловања. ... Морамо се навикнути да говоримо пријатним тоном, да се служимо чистим и правилним језиком и љубазним и учтивим речима. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 336.

[235]

Сваки проповедник и сваки учитељ треба да има на уму да људима преноси поруку која има вечну вредност. Изговорена истина судиће им на велики дан коначног обрачуна. Постоје душе код којих ће начин изношења вести одлучити хоће ли је прихватити или одбацити. Потрудимо се, онда, да Реч

тако изговарамо да утиче на разум и делује на срце. Она се мора изговарати полако, јасно и свечано, а ипак са потпуном озбиљношћу коју захтева њена важност. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 336.

Пошто желите да доведете друге у круг Његове љубави, нека чистота вашег језика, несебичност ваше службе, радост вашег понашања докаже силу Његове благодати. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 156.

Сваки хришћанин позван је да другима открије неисцрпна Христова богатства; зато свако мора да се труди да постигне савршенство у вештини говора. Божју реч он мора да представи на такав начин да је препоручи својим слушаоцима. Бог не жели да Његова људска оруђа остану несавршена. Његова воља није да човек умањи или чак ослаби небеску матицу воде живота која кроз њега тече у свет. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 336.

Изгредиће у себи стрпљивост, љубазност, ведрину, спремност да укажу помоћ. Они ће показивати истинску хришћанску уљудност, имајући на уму да Христос, њихов пратилац, не може одобрити грубе, нељубазне речи или осећања. Њихове речи ће се прочистити. Сила говора ће се сматрати драгоценим талентом, који им је позајмљен да њиме обаве узвишени и свети посао. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 97.

Ментална култура

Ментална култура је оно што нам је, као људима, потребно и што треба да имамо да бисмо се сусретали са захтевима овог времена. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 414.

[236] Не смемо да у Господње дело улазимо насумично и да онда очекујемо успех. Господу су потребни умни, мисаони људи. Исус позива сараднике а не неспретњаковиће. Бог жели људе који су интелигентни и исправно размишљају да раде велики посао неопходан за спасење душа. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 67.

Некима је потребно да вежбају дисциплину ума. Они треба да се натерају да размишљају. Док они зависе од некога ко

~~ће размишљати уместо њих, и решавати њихове проблеме,~~
и док они одбијају да упосле ум размишљањем, наставиће се немогућност памћења и самостално разликовање ствари.
- Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 188.

Бог не жели да будемо задовољни лењим, недисциплинованим умовима, незанимљивим мислима, и растреситим памћењем.
- Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 506.

Божји људи треба да буду марљиви у проучавању, озбиљни у стицању знања, никад не губећи време. Кроз истрајан напор они могу напредовати до скоро сваког нивоа као хришћани, као људи силе и утицаја. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 411.

Неопходно је једино да правилно користимо време. ... време проведено у трамвају или у возу; ... тренуци чекања да се изнесе обед, чекање на оне који захашњавају на састанке, уколико бисте имали књигу у руци, уколико бисте те делиће времена искористили за учење, читање или корисно размишљање, шта бисте све могли постићи! - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 343, 344.

Одлучност у намерама, истрајна марљивост, брижљиво трошење времена - све то могло би помоћи човеку да стекне знање и развије интелект и да тако постане способан за скоро сваки значајан и користан посао. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 334.

Људи на одговорним положајима треба стално да се побољшавају. Они не смеју да се везују за стара искуства, и да осећају да није неопходно да постану научни радници. Човек, иако најбеспомоћнији од свих Божјих створења кад се појавио на овом свету, и најизопаченији у својој природи, ипак је у стању да стално напредује. Он може бити просветљен науком, оплемењен врлином, и може напредовати у менталном и моралном достојанству, све док не досегне савршенство интелигенције и чистоте карактера, тек мало мање од савршенства и чистоте анђела. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 93.

Они који желе да буду Божји сарадници морају се трудити да сваки орган свога тела и сваку способност свога ума доведу до савршенства. Истинско образовање је припремање свих

телесних, менталних и моралних снага за обављање сваке дужности; то је увежбавање тела, ума и душе за божанску службу. То је васпитање које ће задржати своју вредност и у вечном животу. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 330.

Механичари, правници, трговци, људи свих заната и занимања, образују се да могу да постану мајстори свог посла. Треба ли да Христови следбеници буду мање интелигентни, и док су верно ангажовани у Његовој служби, буду равнодушни према начинима и средствима запошљавања?

Подухват добијања вечног живота је изнад сваког земаљског добитка. Да би се душе водиле ка Исусу потребно је знање о људској природи и проучавање људског ума. Захтева се много пажљивије размишљање и жарка молитва да би се знало како да се приступи мушкарцима и женама у вези истине. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 67.

Хришћанска достојанственост и љубазност

Недостатак истинске достојанствености и хришћанске префињености у редовима поштоваоца суботе усмерено је против нас као људи, и истину коју исповедамо чини неспасоносном. Посао васпитања ума и понашања може се извести до савршенства. Ако они који исповедају истину не знају да побољшају своје привилегије и прилике да узрасту до пунине мушкараца и жена у Исусу Христу, они неће бити на част ни истини, ни Христу. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 358, 359.

[238] Трудите се да одржите достојанственост посла добро уређеним животом и побожним разговором. Никад се не плашите подизања стандарда на превисок ниво. ... Сва грубост и сировост морају бити одстрањене од нас. Морају се гајити учтивост, префињеност и хришћанска љубазност. Чувајте се да не будете нагли и набусити. Не сматрајте те особине врлинама; јер Бог их тако не види. Настојте да никога беспотребно не вређате. - Преглед и гласник (Review and Herald), 25. новембар 1890.

— Постоји велика потреба да мушкарци и жене који знају шта је Божја воља, науче да постану успешни радници у Његовом делу. То би требало да буду углађене личности, пуне разумевања, који немају спољашњи преварни сјај и извештачено смешкање као световни људи, већ префињену и истинску учтивост која има укус Неба, и коју ће сваки хришћанин поседовати ако је саучесних у божанској природи. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 358.

Ми имамо највећу истину и наду које су икада дате нашем свету, и највећу веру; и ми желимо то да представимо свету у њиховом узвишеном карактеру. Ми не желимо да имамо став као да кроз овај свет пролазимо преклињући за опроштење света јер се усуђујемо да верујемо у ту драгоцену, свету истину; већ ми желимо да понизно ходамо с Богом, и понашамо се као да смо деца највишег Бога, и, иако немоћни инструменти, као да поседујемо најзначајније и назанимљивије теме, више и узвишеније од било којих световних и земаљских тема. - Преглед и гласник (Review and Herald), 26. јул 1887.

Раднику који се бори за душе потребно је посвећење, поштење, интелигенција, марљивост, енергија и тактичност. Ако има те карактеристике, нико се не може показати као недовољно добар; уместо тога, имаће снажан утицај на добро. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 111.

Посао треба да обављају људи који су спремни да уче који су најбољи начини приступа појединцима и породицама. Њихова одећа треба да буде уредна, али не кицошка, а њихово понашање такво да људима не буде одвратно. Постоји велика потреба за истинском љубазношћу међу нама као људима. Ово би требало да гаје сви они који се баве мисионарским радом. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 391, 392.

Истинитост

[239]

У животима оних који имају тако свету и свечану вест коју смо позвани да носимо не сме бити претензија. Свет посматра адвентисте седмога дана, јер он зна нешто од њиховог исповедања вере, и о њиховим високим стандардима; а кад

виде оне који не живе онако како исповедају, онда их они презиру. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 23.

Људи можда имају изузетне дарове, добре способности, предивне квалитетације; али једна грешка, један тајни грех коме се повлађује, показаће црква који изједе сав брод - потпуну катастрофу и пропаст! - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 90.

Павле је носио са собом атмосферу Неба. Сви који су се дружили с њим осећали су утицај његовог јединства с Христом. Чињеница да је његов живот пирказивао истину коју је објављивао, давала је уверљиву снагу његовом проповедању. И ту се крије сила истине. Ненамерни, несвесни утицај светог живота представља најуверљивију проповед која се може одржати у корист хришћанства. Докази, чак и када су необориви, могу само да изазову противљење; али, побожан пример има силу којој се нико не може потпуно одупрети. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 59.

Прави карактер се не обликује споља и онда обуче; он зрачи изнутра. Ако желимо друге да упутимо на стазу правде, начела правде као драгоценост морају бити чувана у нашим срцима. Наше исповедање вере може да објављује теорију религије, али наша стварна побожност проповеда реч истине. Доследан живот, свети разговор, непоколебљива честитост, делотворан, драговољан дух, пример побожности - то су средства којима се светлост преноси свету. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 307.

Подстичуће молитве и приче су јефтине плодови, који су често повезани; али плодови испољени у добрим делима, у бризи за оне који су у потреби, за сирочад и удовице, то су истински плодови који природно расту на добром дрвету. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 24.

[240]

Агресивност

Бог уопштено не чини чуда да би унапредио своју истину. Ако пољопривредник запушта да негује земљу, Бог не чини никакво чудо да спречи сигурне последице. Он ради према великим принципима који су нам познати, а наш је део да

осмислимо мудре планове, и да употребимо средства с којима ће Бог дати сигурне резултате. Они који не чине никакав одлучујући напор, већ једноставно чекају на Светог Духа да их покрене на акцију, такви ће нестати у тами. Ви не треба мирно да седите и не радите ништа за Божје дело. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 1. децембар 1903.

Неки од оних који раде мисионарски посао су слаби и потиштени, лако се обесхрабрују. Немају продорности. Немају оних позитивних карактерних особина које дају снагу да се нешто учини - немају духа ни силе да надахну одушевљењем. Они који хоће да постигну успех морају да буду храбри и пуни наде. Треба да нагују не само пасивне, него и активне врлине. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 290.

Господу су потрени радници који ће истицати победу крста Христовог. - Преглед и гласник (Review and Herald), 6. мај 1890.

Вест не треба бити пренета кротким, беживотним реченицама, већ на јасан, одлучан и узбудљив начин. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 16.

Слаткоречивост није потребна да би се преносила ова вест. Истина у свој својој јачини мора бити изречена. Потребни су људи акције - људи који ће радити са озбиљном, непрекидном енергијом за очишћење цркве и упозорење света. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 187.

Богу у Његовом делу нису потребни лењи људи; Он жели мислеће, љубазне, срдачне, озбиљне раднике. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 411.

Одлучност

Они који су у служби Богу морају да покажу живост и одлучност у послу придобијања душа. Не заборавите да има оних који ће пропасти осим ако ми, као Божји посредници, не радимо са одлучношћу која неће опати нити се обесхрабрити. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 418. [241]

Он нам је дао да обавимо велики посао. Радимо га тачно и одлучно. Покажимо у нашим животима шта је истина учинила за нас. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 418.

Ревност

Тражи се озбиљна хришћанска ревност - ревност која ће се испољити радећи нешто... Душа која има Христа не може да се заустави да Га призна, као што ни водопад на Нијагари не може да заустави своју воду. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 233.

Свако ко прима Христа за свог личног Спаситеља, тежиће предности да служи Богу. Размишљајући о ономе што је Него учинило за њега, његово срце покренуће се безграничном љубављу и захвалношћу пуној обожавања. Он ће тежити да истакне своју захвалност посвећењем својих способности Божјој служби. Он ће чезнути да искаже своју љубав према Христу и према Његовој откупљеној својини. Он ће жудети за радом, тешкоћама, жртвом. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 502.

Постоји широко поље за Марте, са њиховом ревношћу за делотворни верски рад. Међутим, нека оне најпре седну заједно са Маријом крај Исусових ногу. Нека марљивост, тачност и снага буду посвећени Христовом милошћу, па ће тада живот бити непобедива сила за добро. - Чезња векова (The Desire of Ages), стр. 525.

У име Господње, неуморном истрајношћу и ревношћу какву је Христос уносио у свој ради, ми треба да обавимо Господњи посао. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 25.

[242] Ми треба да разбијемо монотонију нашег религиозног рада. Ми радимо посао у свету, али не показујемо довољно живости и ревности. Да смо озбиљнији у томе, људи би били убеђенији у истинитост наше вести. Благост и монотонија наше службе за Бога одбија многе душе из виших слојева друштва, којима је потребан дубока, озбиљна и посвећена ревност. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 417.

Стрпљење

Да бисте били Исусов сарадник, требало би да имате стрпљење према онима за које радите, не трудећи се само да радите што једноставније, већ тражећи благословене

резултате. Кад се они за које радите не уклапају у ваш систем размишљања, ви често кажете у себи: „Нека иду; нису вредни спасења“. Шта би било да се Христос на сличан начин опходио према сиромашнима и одбаченима? Он је умро да би спасио јадне грешнике, и ако ви радите у истом духу и на исти начин показане у примеру Онога кога ви следите, остављајући Богу резултате, ви нећете никад у овом животу измерити количину доброг којег сте постигли. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 132.

Радите непристрасно, с љубављу, стрпљиво, за све са којима долазите у контакт. Не показујте нестрпљење. Не говорите нељубазне речи. Нека Христова љубав буде у вашим срцима, закон љубазности на вашим уснама. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 41.

Тактичност

Они који се у потпуности предају Богу унеће размишљање и молитву и озбиљну, посвећену тактичност у свој рад. - Знаци времена (Signs of the Times), 29. мај 1893.

Ако је човек тактичан, марљив и ентузијаста, он ће постићи успех у световном послу, а исти квалитети, посвећени раду за Бога, показаће чак и двоструку ефикасност; јер божанска сила ће бити удружена са људским напорима. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 276.

У делу задобијања душа, потребни су велика тактичност и мудрост. Спаситељ никада није затајио истину, али ју је увек изговарао с љубављу. У разговору с другима, показивао је највећу тактичност, увек је био љубазан и промишљен. Никада није био груб, никада није без потребе изговарао оштру реч, никада није наносио непотребну бол осетљивој души. Он није укоравао људске слабости. неустрашиво је жигосао лицемерје, неверовање и безакоње, али су се сузе осећале у Његовом гласу док је изговарао своје оштре укоре. Никада није чинио да истина буде сурова, већ је увек показивао дубоку нежност према људском роду. Свака душа је била драгоцену у Његовим очима. Понашао се с божанским достојанством; али се ипак сагињао с најнежнијим саучешћем и потшвањем према сваком

припаднику Божје породице. У свима је гледао душе које Његова мисија треба да спасе. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 117.

Неке нагле, импулсивне, али ипак искрене душе, након што су чуле продорни говор, прићи ће онима који нису са нама на врло нагао начин, и истину, коју ми желимо да они прихвате, учинити одбојном. „Јер су синови овог века мудрији од синова видела у свом нараштају.“ Пословни људи и политичари уче како да буду учтиви. Они се труде да себе учине што је могуће више привлачним. Они уче да осмисле такво обраћање и понашање да би могли да остваре највећи утицај на умове оних око њих. Они користе своја знања и способности што је могуће вештије да би то постигли. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 68.

Ову вест треба носити, али док је носимо, ми треба да пазимо да не повређујемо, нити притискамо, нити осуђујемо оне који немају светлост коју ми имамо. Ми не треба да напуштамо наш пут да бисмо извршили притисак на католике. Међу католицима има много оних који су најсавеснији хришћани, и који ходају у светлости која почива на њима, а Бог ће радити у њихову корист. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 243.

Постојаност

Истински хришћанин ради за Бога, не импулсивно, већ из принципа; не на један дан или један месец, већ током целог свог живота. - Савети учитељима (Counsels to Teachers), стр. 518.

[244]

Спаситељ је био неуморан радник. Он свој посао није мерио сатима. Његово време, Његово срце, Његова снага, употребљени су у раду за добробит човечанства. Он је читаве дане посветио раду, а читаве ноћи молитви, да би био спреман за сусрет с лукавим непријатељима у свим њиховим преварним пословима, и да би се оснажио да ради свој посао подизања и обнављања човечанства. Човек који воли Бога не мери свој посао кроз осмочасовно радно време. Он стално ради и никад није ван посла. Кад има прилике, он чини добро. Свугде, у

свако време и на сваком месту, он открива прилике да ради за Бога. Он шири мирис са њим где год да иде. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 45.

Онај ко било којим неопрезним поступком изложи срамоти Божје дело или ослаби руке својих другова на послу, прља свој карактер мрљом која се тешко може уклонити и подиже велику препреку на путу своје будуће употребљивости. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 659.

„Узмите јарам мој на себе“, каже Исус. Јарам је оруђе службе. Стока се упреже у јарам да би радила, а јарам је неопходан да би могла успешно да ради. Овим сликовитим приказом Христос нас учи да смо позвани у службу док год траје наш живот. Морамо да узмемо на себе Његов јарам да бисмо могли постати Његови сарадници. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 329.

Саосећање и дружељубивост

У свакој области Божјег дела, постоји потреба за мушкарцима и женама који имају саосећање за унесређено човечанство; али такво саосећање је реткост. - Преглед и гласник (Review and Herald), 6. мај 1890.

Нама је потребно више христоликог саосећања; не само саосећања према онима који нам изгледају беспрекорни, већ и саосећања према сиромашним, напаћеним душама које се боре, које су често за осуду, које греше и онда се кају, које се искушавају и обесхрабрују. Ми треба да идемо својим ближњимма, дирнути, слично нашем милосрдном Првосвештенику, свешћу о њиховим слабостима. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 141.

Као људи ми смо на великом губитку због недостатка саосећајности и дружељубивости једни са другима. Онај ко прича о независности а затвара се сам пред собом, не испуњава оно што је Бог замислио за њега. Ми смо Божја деца која зависе
[245]

нас срећним у нашим напорима да благословимо друге. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 71, 72.

Спаситељ је био гост на гозби у кући једног фарисеја. Он је радо прихватао позиве богатих, али и сиромашних и у складу са својим обичајем оно што се догађало пред Њим, повезивао са својим поукама о истини. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 219.

Једноставност

Када је Христос рекао својим ученицима, да иду напред у Његово име и прикупе као Цркву све који верују, јасно им је указао да је неопходно да остану једноставни и скромни. Њихов утицај на добро биће већи, ако у њиховом понашању не буде разметања и истицања. Ученици су морали да говоре исто тако једноставно као што је Христос говорио. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 28.

Хиљадама је могуће прићи на најједноставнији и најскромнији начин. Већина интелектуалних радника, оних који су у свету сматрани најдаровитијим људима и женама, често је освежена једноставним речима оних који љубе Бога и који знају да говоре о тој љубави исто тако природно као што световни људи говоре о ономе за што су дубоко заинтересовани. Реченице, пажљиво припремљене и промишљене, често имају мало утицаја. Међутим искрене и поштене речи неког Божјег сина или кћери, изговорене у природној једноставности, имају моћ да отворе врата срца које је дуго било затворено за Христа и Његову љубав. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 232.

[246]

Вера

Божјим радницима је потребна вера у Бога. Он није непажљив према њиховом раду. Он цени њихов ради. Божанским посредницима је одређено да сарађују са онима који раде заједно са Богом. Кад мислимо да Бог неће урадити оно што је рекао, и да Он нема времена да примети своје

раднике, ми тако срамотимо нашег Створитеља. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 2. август 1904.

Ономе који ради за Христа потребна је снажна вера. Околности могу да изгледају мрачне; међутим, иза најгушће таме долази светлост. Снага оних који у вери воле Бога и који му служе, обнављаће се из дана у дан. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 262.

Истинска вера пуна је полета, чврстине начела, сталности намере које ни време ни напори не могу ослабити. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 147.

Хришћански живот је често пун опасности, а хришћанске дужности изгледају врло тешке. Замишљамо пропаст која нам прети спреда и робовање или смрт с леђа. А ипак, Господњи глас јасно заповеда: „Иди напред!“ Морамо послушати ту заповест и онда када наше очи не могу да продруг кроз таму, када осећамо хладне таласе око својих ногу. Препреке које спречавају наше напредовање никада неће нестати пред онима који оклевају и сумњају. Они који не прихватају послушност све док се не уклони свака сенка несигурности, све док не нестане свака опасност од промашаја или пораза, никада неће ни бити послушни! Неверовање шапуће: „Чекајмо док се не уклоне препреке, све док свој пут не будемо могли јасно сагледати!“ Међутим, вера храбро захтева напредовање, свему се нада, све верује! - Стварање - патријарси и пророци (Patriarchs and Prophets), стр. 290.

Храброст

Велик је посао који треба да се обави; велики планови се морају поставити; глас мора ићи напред да подигне народе. Људи чија је вера слаба и колебљива нису ти који треба да носе посао у овој значајној кризи. Потребна нам је храброст хероја и вера мученика. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 187.

[247]

Кад се у вери ослонимо на Његову снагу, Он ће променити, чудесно променити, и најбезнадежније, најобесхрабрујуће изгледе. Он ће то учинити ради славе свог имена. Бог позива

своје верне, који верују у Њега, да храбро говоре онима који не верују и немају наду.

Нека нам Господ помогне, и докаже се у живој вери. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 12.

Нада и храброст су суштина савршене службе Богу. То су родови вере. Очајање је грешно и неразумно. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 164.

Они треба да покажу храброст, енергију и истрајност. Иако привидне немогућности затварају њихов пут, Његовом благодаћу треба да иду напред. Уместо да се жале због тешкоћа, треба да их савладају. Ни због чега не треба да очајавају и свему треба да се надају. Златним ланцем своје ненадмашне љубави Христос их је везао уз Божји престо. Његова намера је да највиши утицај у свемиру, који се шири из Извора сваке силе, буде њихов. Они треба да имају снаге да се одупру злу, снагу коју ни земља, ни смрт и пакао не могу победити, силу која ће их оспособити да победе онако како је Христос победио. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 39.

Посвећење

Истинска светост је потпуна преданост служби Богу. То је услов истинског хришћанског живљења. Христос захтева неограничено посвећење, личну службу. Он тражи срце, ум, душу, снагу. Себичност не сме да буде негована. Онај који живи себи није хришћанин. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 48-49.

[248]

Прво што треба да науче сви који ће постати Божји сарадници, је поука о неповерењу у самога себе, тада ће бити спремни да добију Христов карактер. То се не може стећи васпитањем у највишим школама. То је плод мудрости која се може добити само од божанског Учитеља. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 249, 250.

Не постоји никакав поуздан доказ да је неко хришћанин само зато што у необичним околностима пада у духовни занос. Светост није занос; то је потпуно покораване воље Богу; то је живљење од сваке речи која излази из уста Божјих; то је поштовање воље нашег небеског Оца; то је поверење у Бога у

невољама, у тами као и у светлости, то је ходање вером, а не гледањем; то је ослањање на Бога у неограниченом поверењу, почивање у Његовој љубави. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 51.

Свесрдност

Божји људи треба да се разликују од других, као људи који Му служе у потпуности, целог срца, не тражећи почаст за себе, и сећајући се да су се најсвечанијим заветом обавезали да ће служити Господу и само Њему. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 17.

Сада ће опстати само свесрдни, потпуно одлучни мушкарци и жене. Христос је прорешетао своје следбенике изнова и изнова, све док, у једном тренутку, нису остала само једанаесторица и неколико верних жена, да положи темеље хришћанској цркви. Има оних који ће стајати по страни кад буде потребно да се носе терети, али кад црква сва сјаји, њих ухвати ентузијазам, певање и викање, и постану усхићени; али чувајте их се. Кад се ватра угаси, само ће неколицина верних Халева изаћи испред и непоколебљиво се држати принципа. Они су со која одржава укус. Кад се посао напорно ради, у црквама се развијају прави помагачи. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 130.

Ниједан човек не може успети у служби Богу ако цело његово срце није у послу и не држи све за штету према преважном познању Христа. Ниједан човек који се устеже не може бити Христов ученик, а још мање Његов сарадник. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 273.

Они не треба да се баве спекулацијама, нити да улазе у пословне подухвате са неверницима; јер то ће их спречити у послу кога им је Бог дао. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 19.

[249]

Откупитељ неће прихватити подељену службу. Свакога дана радник за Бога мора да учи значење предања самога себе. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 113.

Оданост

Господ презире равнодушност и неверство у време када кризе захвате Његово дело. Цели свемир с неизрецивим занимањем посматра завршне призоре у великом сукобу изимеђу добра и зла. Божји народ приближава се границама вечног света; шта му може бити важније од оданости небеском Богу? У току свих векова, Бог је имао моралне хероје. Он их и сада има - оне који се, слично Јосифу и Илији и Данилу, не стиде да себе признају припадницима Његовог посебног народа. Његови посебни благослови прате деловање људи од акције, људи који се не дају скренути с правог пута дужности, који питају: „К о је Господњи“? (2. Мојсијева 32,26), људи који се неће зауставити само на распитивању, већ ће захтевати да они који су одлучили да се уједине с Божјим народом ступе напред и на поуздан начин покажу своју оданост Цару над царевима и Господару над господарима. Такви људи своју вољу и своје планове потпињавају Божјем закону. Љубав према Њему нагони их да свој живот не сматрају важним. Њихово дело је да прихвате светлост која блиста из Речи и да је пренесу свету јасним, постојаним зрацима. Верност Богу је њихова лозинка. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 148.

Спретност

Сваки хришћанин је дужан да стекне навику уредности, темељитости и брзине. Нема изговора за спорост и неукост у обављању било којег посла. Када неко стално ради, а посао никако не завршава, онда то значи да своје срце и своје мисли није уложио у посао. Онај који је спор или ствара губитке то мора да схвати као мане које мора да исправи.

[250] Такав мора да напрегне свој ум и испланира како да најбоље искористи време и постигне најбоље резултате. Тактичношћу и методичношћу неки за пет сати могу постићи више него други за десет. Домаћице, које се баве домаћим пословима, а увек су на ногама, углавном не зато што имају толико посла, већ зато што не знају да планирају како да искористе време. Својим спорим, тромим, начином рада оне од мало посла начине много.

Међутим, сви који хоће могу победити те навике одуговлачења и оклевања. Нека поставе јасне циљеве у раду. Нека одлуче колико им је времена потребно за одређени посао и онда нека уложе неопходне напоре да у задатом времену заврше посао. Увежбавање снаге воље учиниће да и руке брже раде. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 344.

Христова служба захтева прецизну послушност. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 9. август 1904.

Господ захтева да Његове слуге имају дух који брзо могу да осете вредност душа, брзо да препознају обавезе које треба да ураде, брзо да реагују на задужења која им Господ даје. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 123.

Марљивост на дужности добијеној од Бога представља важан део истинске религије. Људи треба да искористе околности и да као Божја оруђа остваре Његову вољу. Брза и одлучна акција у право време донеће славне победе, док ће одлагање и немар изазвати пораз и само срамотити Бога. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 676.

Одржавање високих стандарда

Многи који су способни да обаве изванредно дело постижу мало зато што покушавају мало. Хиљаде пролазе кроз живот као да немају никакав високи циљ пред собом за који треба да живе, никаква висока мерила која треба да достигну. Један од разлога за то је ниска цена коју приписују себи. Христос је платио бескрајну цену за нас, и у складу с том ценом Он жели да и ми оцењујемо себе. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 291.

У току целог живота на Земљи, Исус је био озбиљан и истрајан радник. Он је очекивао много, зато је предузимао много. - Чезња векова (The Desire of Ages), стр. 72. [251]

Онима који су укључени у службу за Учитеља потребно је искуство, много узвишеније, дубље и шире него што су многи и помислили да стекну. Многи који су већ чланови Божје велике породице веома мало знају о томе шта значи гледати Његову славу и мењати се из славе у славу. Многи имају само магловиту представу о Христовом савршенству и

њихово срце већ блиста од радости. Они чезну за потпунијим, дубљим сазнањем о Спаситељевој љубави. Нека такви негују сваку тежњу душе за Богом. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 274.

Имам поруку за наше проповеднике, учитеље, и све друге који су ангажовани у било ком делу службе за Господара. Господ вас позива да идете више, да досегнете светији стандард. Морате да имате доста дубље искуство од оног за којег сте мислили да је дубоко. Многи који су већ чланови Божје велике породице веома мало знају о томе шта значи гледати Његову славу и мењати се из славе у славу. Многи од вас имају само магловиту представу о Христовом савршенству и ваше душе блистају од радости. Ви чезнете за потпунијим, дубљим сазнањем о Спаситељевој љубави. Ви сте незадовољни. Али, нисте очајни. Дајте Исусу најбољу и најсветију наклоност срца. Чувајте сваки зрак светлости. Негујте сваку тежњу душе за Богом. Имајте културу духовног размишљања и светих разговора. Виђени сте у првим зрацима ране зоре Његове славе. Како будете наставили са упознавањем Господа, знаћете да је Његов излазак сигуран као јутро. „А пут је праведнички као светло видело, које све већма светли док не буде прави дан.“ Након што се покајемо за наше грехе, признамо их и затражимо опроштење, ми треба да наставимо да сазнајемо о Христу, све док не дођемо до поднева савршене еванђеоске вере. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 318.

Обазривост и промишљеност

[252] Док је Немија преклињао Бога за помоћ, он није седео скрштених руку, са осећањем да више нема одговорности ни брига према плану обнове Јерусалима. Задивљујућом обазривошћу и промишљеношћу он је наставио да прави планове који су неопходни да се осигура успех тог подухвата. Сваки покрет је направљен с великим опрезом. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 15. март 1904.

Пример овог светог човека [Немоја] требало би да буде лекција за све Божје људе, да не треба само да се моле у вери, већ да раде и то марљиво и одано. Са колико се

потешкоћа ми сусрећемо, колико често ми сами ометамо остварење провиђења у нашу корист, због тога што обазривост, промишљеност и брижљивост немају много везе с религијом! Ово је тешка грешка. Наша је дужност да гајимо и увежбавамо сваку моћ која ће нас учинити ефикаснијим радницима за Бога. Пажљиво разматрање и добро развијени планови исто су основни за успех светог подухвата данас као и у Немијино време. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 15. март 1904.

Како се противити обесхрабрењу

Слуге Господње треба да очекују сваку врсту обесхрабрења. Они ће бити искушани, не само кроз бес, презир и суровост непријатеља, већ и кроз тромост, недоследност, млакост и издају пријатеља и помагача... Чак и они који желе да Божје дело напредује, ипак ће ослабити руке Његових слугу слушајући, извештавајући, напола веровати у клевете, хвалисања, и претње њихових непријатеља. ... Усред великих обесхрабрења, Немија је Бога учинио својим повереником; и ту је наша одбрана. Сећање на оно што је Господ учинио за нас биће нам подршка у свакој опасности. „Који, дакле, свог сина не поштеде, него га предаде за све нас, како, дакле, да нам с Њим све не дарује?“ И „ако је Бог с нама, ко ће на нас?“ Колико год лукаве биле завере сотоне и његових сарадника, Бог може да их открије, и уруши све њихове намере. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 19. април 1904.

Они који се налазе у првим борбеним редовима, којима Свети Дух поверава посебна дела, често ће осетити реакцију када им се терети смање. Клонулост може да обузме и најодваженију веру и ослаби најчвршћу вољу. Међутим, Бог разуме, Он и даље сажаљева и воли. Он чита побуде и намере срца. Да стрпљиво чеакју, да се уздају и онда када све изгледа мрачно, то је поука коју треба да науче вође у Божјем делу. Небо их неће изневерити у дан њихове муке. Ништа није наизглед тако беспомоћно, а стварно тако непобедиво, као душа која је свесна свога ништавила и која се потпуно ослања на Бога. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 174, 175.

Господ тражи војнике који неће посустати нити се обесхрабрити; већ који ће прихватити тај посао са свим његовим непријатним карактеристикама. Он би желео да сви ми видимо Христа као Узора. - Преглед и гласник (Review and Herald), 17. јул 1894.

Они који данас проповедају неомиљенее истине не треба да буду обесхрабрани што се понекад морају суочити са пријемом, чак и код оних који тврде да су хришћани, који није ништа повољнији од онога на који су наилазили Павле и његови сарадници у народу са којим су радили. Гласници крста морају се опремити будношћу и молитвом, морају у вери и храбро ићи напред, увек радећи у име Христово. Морају уздизати Христа као човековог Посредника у небеском СВетилишту, као Онога на кога су указивале све жртве из Старога завета, и чијом Жртвом помирења сви преступници Божјег закона могу стећи мир и опроштај. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 230.

Благост

А дух који остаје благ и када је изазван много ће делотворније говорити у корист истине него сваки доказ, ма како био снажан. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 353.

Као што роса и благе кише падају на сасушене биљке, тако и речи нека падну нежно, када желимо да људе извучемо из заблуде. Божји план налаже да прво допремо до срца. Ми треба да говоримо истину у љубави, уздајући се у Њега да ће дати силу за промену живота. Свети Дух усредсредиће пажњу душе на речи изговорене у љубави. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 157.

[254]

Нежан дух, обзирно, привлачно понашање могу спасти залуталог и покрити мноштво греха. Откривање Христа у вашем карактеру имаће моћ да преобрази све оне с којима долазите у додир. Нека се Христос свакога дана види у вама, и Он ће преко вас откривати стваралачку силу своје речи - благ, убедљив и снажан утицај који ће преобразити душе у лепоту Господа, нашега Бога. - Мисли с Горе благослова (Thoughts From the Mount of Blessing), стр. 129.

Непристрасност

Док год је живео међу људима, наш Спаситељ је делио судбину сиромашних. Он је из искуства познавао њихове бриге и тешкоће и могао да утеши и охрабри све скромне раднике. Они који правилно разумеју учење Његовог живота никада неће сматрати да треба правити разлику између друштвених слојева, да богате треба више ценити од честитих сиромаша. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 73.

Када се окрећеш од оних који су непривлачни и не обећавају много, схваташ ли да занемарујеш управо оне душе које Христос тражи? Управо у време када се одвраћаш од њих, можда имају највећу потребу за твојим саосећањем. У сваком мноштву које се окупило на богослужењу, налазе се душе које чезну за одмором и миром. Можда изгледа као да воде безбрижан живот, али оне нису неосетљиве према утицају Светога Духа. Многе међу њима могу се задобити за Христа. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 191.

Позив Јеванђеља не сме да се сузи и износи само изабранима који ће нам како сматрамо, учинити част ако га прихвате. Вест треба да буде дата свима. Где год су срца отворена да прихвате истину, Христос је спреман да их поучава. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 194.

Искреност-Верност-Марљивост

Кад појединцу треба поверити одговорности, не поставља се питање да ли је он речит или богат, већ да ли искрен, веран и марљив; јер какви год да су му успеси, без ових квалификација он је потпуно неподобан за било који положај од поверења. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 413.

[255]

Несебичност

Христов рад треба да нам буде пример. Он је стално чинио добро. У храму и синагогама, на улицама градова, на пијацама и у радњама, крај мора и у брдима, Он је проповедао Јеванђеље и исцељивао болесне. Његов живот је карактерисала несебична служба, и то треба да буде наш уџбеник. Његова нежна,

сажаљива љубав прекорева нашу себичност и бездушност. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 31.

Побуда која нас подстиче да радимо за Господа не сме да садржи ништа што би подсећало на себичност. Несебична оданост и дух пожртвовања увек су били и увек ће бити први предуслов прихватљиве службе. Наш Господ и Учитељ тражи да се ниједно влакно себичности не сме уткати у Његово дело. У своје напоре морамо унети обазривост и вештину, тачност и мудрост, јер је савршени Бог то захтевао од градитеља земаљског Светилишта; али, у свом целокупном раду увек морамо имати на уму да су и највећи таленти и најсјајнија служба прихватљиви једино у случају кад човек своје ја стави на олтар, у жртву живу, свету, угодну Богу. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 65.

Реформатори треба да буду најнесебичнији, најљубазнији и најучтивији од свих људи на овоме свету. У њиховом животу треба да се види права доброта из несебичних дела. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 157.

Престаните да бринете

Ствари ће поћи низбрдо због непосвећених радника. Можете проливати сузе над последицама тога; али не брините. Благословени Господар има потпуни увид у сав свој посао, од једног до другог краја. Све што Он тражи је да радници дођу Њему за задатке, и да слушају Његова упутства. Све - наше цркве, наше мисије, наше суботне школе, наше институције - вођено је Његовим божанским срцем. Чему брига? Интензивна чежња да видимо цркву у живом и блиставом светлу како је Бог и замислио, мора бити очеличен потпуним поверењем у Бога. - Преглед и гласник (Review and Herald), 14. новембар 1893.

[256]

Гајите мирноћу, и нека ваше душе буду потчињене Богу као верном Створитељу. Он ће сачувати оно што Му је посвећено у поверењу. Он није задовољан кад Његов олтар заливамо нашим сузама и жалбама. Добар посао ће ићи даље ако желите да напредује, а не покушавате да све прилагодите вашим идејама. Нека Божји мир влада вашим срцима, и будите захвални. Нека

Господ има простора за рад. Не блокирајте Његов начин. Он може и радиће ако Му ми допустимо. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 136.

Носите божанске препоруке

Бог може да употреби сваку особу у истој сразмери у којој може да да Свој Дух храму душе. Рад који ће Он прихватити је рад који одражава Његов лик. Његови следбеници треба да носе, као своје препоруке свету, неизмењене карактеристике Његових бесмртних начела. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 144.

Христово име је њихова лозинка, њихова ознака посебности, њихово јединство, ауторитет за њихово деловање, изивор њиховог успеха. У Његовом царству неће бити признато ништа што не носи Његово име и Његов потпис. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 28.

Будни стражари

Будите будни стражари, да прославите Онога који вас је позвао из таме у своју чудесну светлост. - Преглед и гласник (Review and Herald), 24. јануар 1893.

Божје слуге треба да буду као будни стражари, који су увек спремни да крену напред истом брзином којом им Божје провиђење отвара врата. Свако одлагање пружило би сотони прилику да ради на њиховом поразу. - Стварање - патријарси и пророци (Patriarchs and Prophets), стр. 423.

Људи који држе Његове заповести треба стално да буду спремни за службу. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 247.

Они који су стварни Христови представници раде за добробит других. Они су усхићени приликом да унапреде Божје дело и код куће и у иностранству. Они се виде и чују, и њихов утицај се осећа на молитвеном састанку. Они ће се трудити да подрже свештеника чији посао они не обављају. Они не желе да узвисе себе, нити да приме награду за велики посао који обављају, већ раде понизно, кротко, одано, радећи мале или

[257]

велике послове, ако је потребно, јер је Христос толико пуно учинио за њих. - Преглед и гласник (Review and Herald), 6. септембар 1881.

Храбри и истинити

Цркви је у ова опасна времена неопходна војска радника који су, слично Павлу, постали способни за користан рад, који су стекли дубоко искуство на духовном подручју, који су савесни и ревносни. Потребни су посвећени, пожртвовани људи, који неће устукнути пред невољама и одговорностима, који су храбри и поштени, људи у чијим је срцима Исус постао „нада слеве“ и који ће уснама, које су посвећене светим огњем „проповедати реч“. Управо због недостатка таквих радника Божје дело заостаје, а разорни греси, као смртоносни отров, угрожавају морал и уништавају наду великог дела људског рода. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 507.

Усред агресивног рата и противника, пропасти, губитака и људске патње, рад на спасавању душа мора да иде напред. У некој бици, кад је један пук агресорске силе био поражен непријатељским хордама, војна застава је и даље стајала испред војске док се она повлачила. Капетан је довикнуо заставничару да повуче заставу назад, али он му је одговорио: „Доведите људе застави!“ Ово је посао који треба да обавља сваки верни носилац стандарда - да доводи људе застави. Бог тражи свесрдне. Ми сви знамо да је грех многих који исповедају хришћанство недостатак храбрости и енергије да себе и оне који су повезани са њима доведу до стандарда. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 45, 46.

[258]

Бог не може да употреби људе који се у време невоље, када је неопходна снага, храброст и утицај свих, боје да чврсто стану на страну правде. Он тражи људе који ће се верно борити против зла, против поглаварстава и сила, против управитеља таме овога света, против духовне покварености на високим местима! Управо таквима Он ће упутити речи: „Добро, слуго добри и верни... уђи у радост господара својега!“ - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 142.

— Бог тражи људе сличне Илији, Натану и Јовану Крститељу - људе који ће носити Његову поруку верно, не гледајући на последице; људе, који ће истину изговарати храбро, иако она тражи да жртвују све што имају. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 142.

Пастирска брига

Пастир који установи да му недостаје једна овца, не гледа равнодушно своје стадо, које се нашло у сигурном заклону, нити каже: „Имам деведесет и девет оваца. Морао бих да уложим превише напора ако пођем да тражим залуталу. Нека се сама врати, а ја ћу отворити врата на тору и дозволити јој да уђе!“ Не, чим се овца удаљи од стада, пастир је у страху и бризи! Он броји и поново броји своје стадо. Када се увери да је једна овца заиста одлутала, не дрема. Оставља деведесет и девет у тору и полази у потрагу за једном изгубљеном. Што је ноћ мрачнија и олујнија, пут опаснији, то је већа пастирова брига и озбиљнија његова потрага. Он улаже сваки напор да пронађе изгубљену овцу.

С великим олакшањем ослушкује из даљине њен једва чујни позив. Идући за звуком, пење се уз стрме падине, долази до саме ивице понора и свој живот излаже опасности. И тако тражи, док све слабији позиви, показују да је овца на крају својих снага. Коначно, његови напори су награђени; изгубљена овца је пронађена. Он је не грди што му је приредила толико брига, не тера је бичем. Чак не покушава ни да је поведе према тору. У својој радости узима створење које дрхти на своје раме; ако је озлеђена или рањена узима је на руке, притиска на своје груди да је топлина његовог срца врати у живот. Пун захвалности што његова потрага није била узалудна, носи је у тор. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 187, 188.

[259]

Понизност

Бирајући мушкарце и жене за своју службу, Бог не пита да ли су они добро научени, речити или богати. Он пита: „Да

ли су они толико понизни да могу да их поучавам свом путу? Могу ли ставити моје речи у њихова уста? Да ли могу да ме представљају?“ - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 144.

Трудећи се да помогнете сиромашнима, презренима, напуштенима, не помажите им с висине вашег поноса и супериорности, јер на тај начин нећете ништа постићи. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 277.

Оно што ће учинити да наше цркве постану енергичне и успешне у својим напорима, није ужурбани, већ тихи, понизни рад; не парадирање и помпезност, већ стрпљив, истрајан и напор пун молитве - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 130.

Понижење због пораза често се може претворити у благослов, ако схватимо да ни Божју вољу не можемо испуњавати без Његове помоћи. - Стварање - патријарси и пророци (Patriarchs and Prophets), стр. 633.

Потребни су таленти понизног радника у раду од куће до куће, и то може да постигне више у овом послу него изузетни таленти. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 37, 38.

Цело Небо је заинтересовано за овај посао кога Божји весници обављају у свету, у име Исуса Христа из Назарета. Ово је велики посао, браћо и сестре, и ми трба да се свакодневно понизимо пред Богом, и да не мислимо да смо савршени у мудрости. Ми треба озбиљно да прионемо на тај посао. Ми не треба да се молимо Богу да нас учини понизнима; јер кад нас Бог преузме, Он ће нас учинити понизнима на начин који нам неће бити пријатан. Али ми морамо свакодневно да се покуравамо свемоћној Божјој руци. Ми да радимо на нашем сопственом спасењу са страхом и дрхтањем. Док је Бог тај који чини у нама да хоћемо и да радимо оно што је Њему угодно, ми треба да сарађујемо с Њим док Он ради кроз нас. - Преглед и гласник (Review and Herald), 12. јул 1887.

[260]

Ми треба да тежимо да уђемо на права врата. Али та врата не стоје лабаво на својим држачима. Она неће пустити несигурне. Ми сад морамо да тежимо вечном животу интензитетом који одговара вредности награде која је пред нама. То није ни новац ни земљиште ни положај, већ поседовање христоликог карактера, који ће нам отворити врата

Раја. То није понос, нити интелектуална достигнућа, којима ћемо освојити круну бесмртности. Само ће слаби и унижени, који су Бога поставили на прво место, добити тај дар. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 16. април 1903.

Кад се вратите с мисионарског посла, не славите себе, већ узвисујте Исуса; уздигите крст Голготе. - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 596.

Пре части иде понизност. Да попуни високо место пред људима, Небо бира радника који, као Јован Крститељ, заузима ниско место пред Богом. Ученик који највише наликује детету најуспешнији је у раду за Бога. Небеска бића могу да сарађују са оним који не жели да узвиси себе, већ да спасава душе. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 436.

Умереност

Импресионираност сваког Божјег детета неопходношћу за умереношћу у јелу, облачењу и раду учиниће оно најбоље у Божјем делу. Кад је радник под притиском посла и бриге, и претерано напреже ум и тело, он треба да застане и одмори се, не ради себичне захвалности, већ да би се боље припремио за предстојеће обавезе. Ми имамо будног непријатеља, који је увек у погону, да злоупотреби сваку нашу слабост, да би његова искушења била ефикасна у њиховом злу. Кад је ум пренапрегнут а тело ослабљено, он може да преузме предност, и притисне наше душе совјим ватреним искушењима, да би проузроковао крах Божјег детета. Нека Божји радник пажљиво распореди своју снагу; а кад је исцрпљен од напора, нека застане и одмори се и има заједништво са Исусом. - Преглед и гласник (Review and Herald), 14. новембар 1893.

Злоупотребљавајући своје телесне снаге скраћујемо време [261] које бисмо у свом животу могли да искористимо на славу Божјем имену и онеспособљавамо сами себе да довршимо дело које нам је Бог поверио. Допуштајући себи да створимо штетне навике, да остајемо будни до позних сати, да задовољавамо апетит на штету здрављу, ми сами угрожавамо своје снаге. Занемарујући телесно вежбање, преоптерећујући ум или тело, уносимо неравнотежу у свој нервни систем. Они који

крше природне законе и тако скраћују свој живот, а себе онеспособљавају за службу, криви су, јер тиме поткрадају Бога и своје ближње! Бог их је послао у свет да буду благослов ближњима, али они, својим поступцима, ускраћују себи ту могућност, а себе онеспособљавају да учине чак и оно што су могли да учине у кратком временском раздобљу које им је преостало. Господ нас проглашава кривима када својим штетним навикама свету који нас окружује, ускратимо добро које је могао добити. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 346, 347.

Наш Бог је увек милостив, пун саосећања, и разуман у свим својим захтевима. Он не захтева да идемо путем који ће за последицу имати губитак нашег здравља или слабљење моћи нашег ума. Он не жели да радимо под притиском и напрезањем све док не малакшемо, и док не исцрпимо наше нерве. Господ нам је дао разум, и Он очекује да га користимо, и понашамо се хармонично са законима живота који су у нама, повинујући им се да бисмо имали добро уравнотежену организацију. Дан за даном доноси своје одговорности и дужности, али сутрашњи посао се не сме гурати у данашњи. Радници у Божјем делу треба да имају осећај како је он свет и да треба да се припреме за сутрашњи посао разумним коришћењем сопствених снага у данашњем дану. - Преглед и гласник (Review and Herald), 7. новембар 1893.

Одмор и размишљање

[262] Било је потребно поучити Исусове ученике како да раде и како да се одмарају. Данаса постоји потреба да Божји изабрани радници слупају Христову заповест да мало стану и одморе се. Игнорисањем ове заповести жртвовани су многи вредни животи, а нису морали. ... Иако је жетва велика а радника је мало, ништа се не постиже жртвовањем здравља и живота. ... Има много слабих, уморних радника који се дубоко ожалосте кад виде колико још има посла, а колико мало они могу да ураде. Како само чезну за физичком снагом да би постигли још више; али њима се Исус обраћа: „Дођите ви сами насамо, и

почините мало.“ - Преглед и гласник (Review and Herald), 7. новембар 1893.

Хришћански живот не чине непрекидне активности, нити стално размишљање. Хришћани морају озбиљно да раде у спасавању изгубљени, али исто тако морају да одвоје време и за размишљање, молитву и проучавање Божје Речи. Није могуће стално се напрезати у раду и узбуђењу, јер се на тај начин занемарује лична побожност, а штета се наноси моћима ума и тела. - Преглед и гласник (Review and Herald), 7. новембар 1893.

Сви које Бог васпитава, имају потребу за тихим тренуцима одржавања везе са својим срцем, природом и Богом. У њима треба дасе открије живот који није у складу са светом, његовим обичајима или његовим навикама, па им је зато потребно лично искуство у стицању сазнања о Божјој вољи. Као појединци морамо да Га чујемо како говори срцу. Када сваки други глас утихне и када у тишини чекамо пред Њим, мир душе допринеће да Божји глас постане много разговетнији. Он нам налаже: „Уголите и познајте да сам ја Бог.“ (Псалам 46,10) То је делотворна припрема за Божји посао. Усред ужурбаног мноштва и непрекидног животног напора, онај који је освежен на овај начин, биће окружен атмосфером светлости и мира. Он ће примити нове дарове и телесне и духовне силе. Његов живот одисаће свежином и откриваће божанску силу која ће допирати до људских срца. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 58.

Поглавље 25: СВЕТИ ДУХ

Обећање

И нама данас, као некада првим ученицима, припада обећање Духа. Бог ће данас мушкарце и жене обући силом одозго, као што је облачио оне који су на дан Педесетнице чули речи спасења. У овом часу Његов Дух и Његова милост стоје на располагању свима којима су потребни и који ће се ослонити на Њега и Његову Реч. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 20.

Обећање о Светоме Духу није ограничено ни на доба ни на расу. Христос је изјавио да ће божански утицај Његовог Духа бити са Његовим следбеницима све до краја. Од дана Педесетнице до данашњег времена, Утешитељ је био послан свима који су се потпуно предали Господу и Његовој служби. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 49.

Бог жели да освећи своје људе даром Светог Духа, крстећи их поново својом љубављу. Нема потребе за мањком Светог Духа у цркви. Након Христовог узнесења, на ученике који су чекали, молили се и веровали, Свети Дух се спустио у пунини и сили која је доспела до сваког срца. У будућности ће Земља бити обасјана Божјом славом. Они који су посвећени истином треба да носе божански утицај по свету. Земља треба да буде окружена атмосфером милости. Свети Дух треба да ради на људским срцима, показујући Божје ствари људима. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 5. септембар 1905.

Истина је да ће у време послетка, када буде довршавано Божје дело на Земљи, искрени напори посвећених верника вођених Светим Духом бити праћени посебним доказима божанске наклоности. Под симболом раног и познога дажда, који у земљама на истоку падају у време сејања и жетве, јеврејски пророци прорекли су изливање духовне благодати у

нарочитој мери на Божју Цркву. Изливање Светога Духа у дане апостола представљало је почетак раног дажда, а резултати су били славни. Присутност Светога Духа осећаће се у истинитој Цркви, све до краја времена. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 54, 55.

Изливање Духа у данима апостола било је „рани дажд“ а резултат је био славан. Али позни дажд ће бити далеко обилнији. Шта је обећање онима који живе данас? - „Вратите се ка граду, сужњи, који се надате, још ти и данас јављам да ћу ти платити двојином.“ „Иштите од Господа дажда у време позног дажда, Господ ће пустити муње, и даће вам изобила дажда и свакоме траве у пољу.“ - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 21.

Божја спремност даровања

Господ је спремнији да излије свога Светога Духа на оне који Му служе од родитеља вољних да дају добре дарове својој деци. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 50.

У сва времена и на сваком месту, у свим тугама и свим невољама, када су изгледи мрачни, а будућност неизвесна, кад се осећамо беспомоћнима и усамљенима, Утешитељ ће бити послат као одговор на молитву вере. Околности нас могу одвојити од сваког земаљског пријатеља, али никаква прилика, никаква удаљеност не може нас одвојити од небеског Утешитеља. Где год се налазили, куда год ишли, Он нам је увек са десне стране да нас подупре, подигне, помогне и ободри. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 669, 670.

Из јутра у јутро, док еванђеоски гласници буду клечали пред Господом и обнављали свој завет посвећености Њему, Он ће им осигуравати присутност свога Духа с Његовом оживљујућом и посвећујућом снагом. Када буду одлазили на своје дужности, ослањаће се на обећање да ће их невидљива сила Светога Духа оспособљавати да буду „Богу помагачи“. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 56.

[265]

Ми живимо у време силе Светога Духа. Он жели да се рашири преко људских посредника, повећавајући тако свој утицај у свету. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 3. новембар 1903.

Услови примања

Свети Дух ће доћи на све који преклињу за хлеб живота да га дају својим ближњима. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 90.

Кад наша срца ујединимо са Христом, а наше животе доведемо у хармонију са Његовим делом, Дух који се спустио на ученике на дан Педесетнице спустиће се и на нас. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 246.

Ако се обиље Божје благодати не излива на човека, то се не може приписати ограничењу које је Бог поставио. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 419.

Свети Дух очекује да га затражимо и примимо. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 121.

Пошто је то средство преко кога треба да примимо силу, зашто нисмо гладни и жедни дара Светога Духа? Зашто не разговарамо о њему, зашто се не молимо за њега, зашто не проповедамо о њему? - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 50.

Уколико се ово обећање не испуњава онако како би требало, то се дешава само зато што се не цени онако како би требало! Сви би могли, када би само желели, да буду надахнути Светим Духом. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 50.

[266] Сваки радник у Божјем делу треба да упућује своје молитве Богу за свакодневно крштавање Светим Духом. Чете хришћанских радника треба да се окуљају и траже посебну помоћ, небеску мудрост, да би знали да планирају и мудро раде. Посебно треба да се моле да Бог своје изабране представнике у мисионарским пољима крштава богатом мером свога Духа. Присутност Светога Духа у њиховом раду даће делу објављивања истине силу коју му не би могли дати сва

част или слава овога света. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 50, 51.

Нека хришћани оставе по страни све расправе и предају се Богу ради спасавања изгубљених душа. Нека затраже у вери обећани благослов, и он ће доћи. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 21.

Ученици нису тражили благослове за себе. Они су осећали притисак терета за душе. Јеванђеље је требало носити до свих крајева Земље, а они су тврдили да су се обукли у силу коју им је Христос обећао. А онда се излио Свети Дух и хиљаде су се обратиле у једном дану. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 1. август 1905.

Христос је својој Цркви обећао дар Светога Духа и то обећање припада и нама колико и првим ученицима. Али као и свако друго обећање и ово је дато под извесним условима. Има много оних који верују и тврде да полажу право на Господње обећање; они говоре о Христу и о Светоме духу, али од тога немају никакве користи. Они не покуравају своју душу божанским силама да је воде и управљају њоме. Ми не можемо да употребљавамо Светог Духа. Дух треба нас да употреби. Бог својим Духом делује на свој народ да хоће и учини „као што му је угодно“. (Филибљанима 2,13) Али многи не желе да се потчине овоме. Они желе да управљају сами собом. То је разлог што не примају овај небески дар. Дух се даје само онима који понизно чекају Бога, који оечују Његово вођство и милост. Божја сила очекује њихов захтев и прихватање. Овај обећани благослов, који тражимо вером, доноси са собом све друге благослове. Он се даје према богатству Христове милости, и Он је спреман да га да свакој души према мери у којој може да га прими. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 672. [267]

Велико изливање Светога Духа, који обасјава цео свет својом славом, неће се десити све док немамо просветљене људе, који знају из искуства шта значи радити заједно с Богом. Кад смо се потпуно и свесрдно посветили служби Христу, Бог ће препознати ту чињеницу изливањем свог Духа без мере; али ово се неће десити све док се већи део Цркве не ради заједно с Богом. - Преглед и гласник (Review and Herald), 21. јул 1896.

Основа успеха

Присутност Светога Духа у њиховом раду даће делу објављивања истине силу коју му не би могли дати сва част или слава овога света. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 51.

Бог не тражи од нас да посао пред нама радимо у нашој сили. Он је обезбедио божанску помоћ за све опасности којима наша људска сналажљивост није дорасла. Он даје Светог Духа да помогне у свакој ситуацији, да оснажи нашу наду и сигурност, да просветли наше умове и очисти наша срца. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 1. август 1905.

После изливања Светога Духа, ученици су били толико испуњени љубављу према Њему и према онима за које је Он умро, да су срца омекшавала под утицајем речи које су изговарали и молитава које су упућивали. Говорили су у сили Светога Духа; и под утицајем те силе, хиљаде су се обраћале. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 22.

Нема граница корисности онога који, остављајући себе по страни, прави простор за рад Светог Духа на његовом срцу, и живи животом потпуно посвећеним Богу. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 1. август 1905.

[268] Која је била последица изливања Духа на дан Педесетнице? Радосна вест о васкрслем Спаситељу носила се до крајњих граница познатог света. ... Захваљујући њиховом раду, изабрани људи су придружени цркви и они су, примајући речи живота, посветили своје животе раду давања другим људима наде која је испунила њихова срца миром и радошћу. Стотине је објављивало ову поруку: „Приближи се царство небеско“. Они су били незадрживи упркос претњама и застрашивањима. Господ је говорио преко њих; и где год су ишли, болесни су исцељени, а Јеванђеље се проповедало сиромашнима. Тако моћно Бог ради кад Му се људи предају и потчине контроли Његовог Духа. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 1. август 1905.

Свети Дух је дах духовног живота у души. Давање духа је давање Христовог живота. Он испуњава примаоца Христовим

особинама. Само они који су тако поучени од Бога, у којима делује Свети Дух и у чијем животу се испољава Христов живот, треба да стоје као представници људи и служе за добробит Цркве. - Чезња векова (*The Desire of Ages*), стр. 805.

Ускоро ће доћи до посебних и брзих промена, а Божјим људима ће бити дарован Свети Дух, тако да ће уз помоћ небеске мудрости они моћи да се суоче са опасностима овог доба, и што је могуће више успротиве деморалишућим покретима овог света. Ако Црква не спава, ако Христови следбеници страже и моле се, они могу добити светлост да схвате и правилно се поставе према непријатељским потезима. - Сведочанства (*Testimonies*), том 6, стр. 436.

Обећање које није цењено

Христос је рекао да ће божански утицај Духа бити са Његовим следбеницима све до краја. Али то обећање се није ценило како је требало; и зато се његово испуњење и не сагледава како би требало. Обећање за Дух је ствар о којој се мало размишљало; а последица је оно што се и могло очекивати - духовна суша, духовна тама, духовна промена и смрт. Мале ствари окупљају пажњу, а божанска сила која је неопходна за раст и бољитак Цркве, и која би требало да донесе благослове, сада недостаје, иако је понуђена у својм бесконачном обиљу. - Сведочанства (*Testimonies*), том 8, стр. 21.

Неки беспослено чекају време освежења

[269]

Са друге стране, има и оних који, уместо да мудро искористе садашње прилике, беспослено чекају неко посебно време духовног освежења, којим ће њихова способност да просветле друге бити многоструко повећана. Они занемарују садашње дужности и предности, дозвољавају својој светлости да ослаби, очекујући неко будуће време када ће, без икаквог напора са своје стране, примити посебне благослове којима ће бити преображени и оспособљени за службу. - Апостолска црква - Христовим трагом (*The Acts of the Apostles*), стр. 54.

Христов наследник

Свети Дух је Христов представник, али не у људском обличју па је од тог обличја независан. Зато што је носио људску природу, Христос није могао бити лично на сваком месту. Зато је за њих било боље да оде Оцу и пошаље Духа да буде Његов наследник на Земљи. Тада нико неће имати никакву предност коју му доноси пребивалиште или лични додир са Христом. Посредством Духа сви ће моћи да приступе Спаситељу. У овом смислу Он ће им бити ближи него да се није вазнео на небо. - Чезња векова (The Desire of Ages), стр. 669.

Свети Дух на делу од почетка

Бог је од самог почетка својим Светим Духом преко људских оруђа деловао у смислу да оствари своју намеру за добро палог људског рода. То се показало у животу патријараха. Цркви у пустињи у Мојсијево време, Бог је дао „добри свој дух да их уразумљује“. (Немија 9,20) И у дане апостола, посредовањем Светога Духа, моћно је радио за своју Цркву. Иста снага која је подржавала патријархе, која је Халеву и Исусу Навину дала вере и храбрости, која је учинила да дело апостолске Цркве буде успешно, одржавала је Божју верну децу, током свих каснијих векова. Управо је сила Светога Духа у раздобљу мрачног средњег века помагала Валденжанима да припреме пут реформацији. Била је то иста сила која је учинила успешним напоре племенитих људи и жена који су прокрчили пут успостављању савремених мисија и превођењу Библије на језике и наречја свих народа и племена. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 53.

[270]

Поглавље 26: СИГУРНОСТ УСПЕХА

[271]

Божанска гаранција

Бог ће обавити посао ако Га ми снабдемо оруђем. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 107.

Бог ће примити службу учињену од свега срца и сам ће надокнадити недостатке. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 150.

Свако дело праведности ће бити учињено бесмртним, без обзира што онај који га је учинио можда не осећа да је урадио нешто вредно пажње. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 683.

Ако сте истински посвећени, Бог ће, кроз ваша оруђа, довести истини друге које ће моћи да употреби као канале преношења светлости многима који лутају у тами. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 63.

Истина ће ускоро славно тријумфовати, а сви који сада изаберу да буду радници заједно с Богом, придружиће се у том тријумфу. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 135.

Свакоме ко себе понуди Господу у служби, без надокнаде, дата је сила за постизање безграничних резултата. - Сведочанства (Testimonies), том 7, стр. 30.

Кад радимо марљиво у спасавању наших ближњих, Бог ће помоћи да сваки наш напор доживи успех. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 86.

[272]

Бог има место за свакога у свом великом плану. Таленти који нису потребни нису ни даровани. Ако је талент и мали, Бог има место за њега, и ако се он верно користи, учиниће посао који је Бог и замислио. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 37.

Најскромнији радници у сарадњи са Христом могу додиривати струне чији ће се трептаји чути до крајева Земље

и чија ће мелодија одзвањати кроз целу вечност. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 159.

Стварни успех у било којој грани пословања не долази као резултат случаја, околности или судбине. Он је резултат Божјег провиђења, он је награда за веру и разборитост, за ваљаност и истрајност. Високи ментални квалитети и племенита морална снага не стичу се случајно. Бог даје прилике; успех долази када их користимо. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 486.

Они који су подстакнути да раде у послу, било код куће или у даљим областима, треба да иду напред у име Господње. Ако они зависе од Бога и његове милости и снаге, они ће успети. На почетку њихов рад може бити мали, али ако следе Господње планове, он ће се повећати. Бог је жив. Он ће радити за несебичне, самопожртвоване раднике, који год да су и где год да се налазе. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 9. април 1903.

Сарадња са небеским посредницима

Мисију анђела морамо много боље него до сада да разумемо. Било би добро када бисмо имали на уму да свако истинско Божје дете може да се ослони на сарадњу небеских бића. Невидљиве војске светлости и силе подупиру скромне и понизне који верују у Божја обећања и позивају се на њих. Херувими и серафими, анђели који се одликују снагом, стоје с десне стране Богу, као „службени духови који су послани на службу онима који ће наследити спасење“. (Јеврејима 1,14) - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 154.

[273] Не заборавите да је Господ Исус Господар Радник. Он наводњава посејану земљу. Он умеће речи у ваше умове које ће доспети до ваших срца. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 41.

Посветите се у потпуности Божјем делу. Он је ваша снага, и Он ће вам бити с десне стране, помажући вам да остварите Његове милостиве замисли. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 41.

Небеске силе сарађиваће са људским оруђима која одлучно и с вером покушавају да остваре савршенство карактера које ће им омогућити да достигну и савршенство у едлима. Свакоме ко се укључи у ово дело Христос каже: „Ја ти стојим с десне стране да ти помогнем!“ - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 332.

Људска воља постаје свемоћна у сарадњи са Божјом вољом. Све што треба чинити по Његовој заповести, могуће је чинити у Његовој снази. Све Његове заповести оспособљавају. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 333.

У раду за душе које пропадају, имате друштво анђела. Хиљаде хиљада и десет хиљада пута десет хиљада анђела чека да сарађује са члановима наших цркава у преношењу светлости коју је Бог дарезљиво дао, да би људи могли да се припреме за Христов долазак. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 129.

У овом делу сви небески анђели спремни су да сарађују. Они који се труде да избеаве изгубљене, могу да располажу свим небеским изворима. Анђели ће вам помоћи да покренете чак и оне најнемарније и најтврђе, и када се један од њих врати Богу, радоваће се цело Небо; серафими и херувими подигнуће своје златне харфе и певати хвалу Богу и Јагњету за њихову милост и доброту према синовима људским. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 197.

Онај који је позвао галилејске рибаре, још увек позива људе у своју службу. исто је толико вољан да своју силу испољи кроз нас као и кроз своје прве ученике. Ма колико били несавршени и грешни, Господ нам пружа своју понуду да се удружимо са Њим, да учимо код Христа. Он нас позива да дођемо на божанско поучавање да, ујединивши се са Христом, можемо чинити Божја дела. - Чезња векова (The Desire of Ages), стр. 297.

Не мислите ли да Христос цени оне који живе потпуно за Њега? Не мислите ли да Он посећује оне који се, као љубљени Јован, ради Њега налазе на незгодним и тешким местима? Он открива своје верне, и одражава заједништво са њима, охрабрујући их и оснажујући их. А Бог своје анђели, са њиховом надмоћном снагом, шаље да помажу Његовим

радницима међу људима који говоре истину онима који је не знају. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 17.

Цело Небо је активно, а Божји анђели чекају да сарађују са свима који ће осмислити планове помоћу којих ће душе за које је Христос умро чути радосну вест о спасењу. Анђели који помажу онима који ће бити наследници у спасењу, говоре сваком истинском свецу: „Постоји посао који треба да урадиш.“ „Идите, станите и говорите... народу све речи овог живота“. (Дела 5,20) Ако они којима се обраћају послушају овај налог, Господ ће припремити пут пред њима, дајући им средства којима ће ићи. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 433, 434.

У времену какво је наше, свако Божје дете мора да се активно укључи у дело помагања ближњима. Када се они који разумеју библијске истине, труде да пронађу људе и жене који чезну за светлошћу, Божји анђели стаће уз њих. Када анђели крену, нико не треба да се боји да пође напред. Захваљујући искреним напорима посвећених радника, многи ће напустити идолопоклонство и почети да служе живоме Богу. Многи ће престати да поштују људске установе и неустрашиво стати на страну Бога и Његовог закона. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 171.

Небеска Поглаварства и Власти посматрају рат који, у привидно обесхрабрујућим околностима, воде Божје слуге. Нова освајања бивају остварена, нове части задобијене, док хришћани, под заставом свога Откупитеља, иду напред борећи се у доброј борби вере. Сви небески анђели стоје у служби скромном, верном Божјем народу; и док Господња војска радника на Земљи пева песме хвале, небески хор им се придружује приписујући хвалу Богу и Његовом Сину. - Апостолска црква - Христовим трагом (The Acts of the Apostles), стр. 154.

Оно што посао чини успешним није нека људска сила, већ сила небеских интелегентних бића која раде са људима да би тај посао довели до савршенства. Павле може да сади, Аполос да залива, али Бог је тај који даје раст. Човек не може да ради Божји део посла. Као људско средство, он може да сарађује са божанском интелигенцијом, и у једноставности и кротости да

све од себе, схватајући да је Бог велики Господар Радник. Иако радници могу бити затрпани, посао неће престати, већ ће се довршити до краја. - Преглед и гласник (Review and Herald), 14. новембар 1893.

Хришћанин у Господу увек има јаког помоћника. Начин на који ће нам Бог помагати можда нећемо препознати; али ово знамо: Он никада неће изневерити оне који се ослоне на Њега! Када би хришћани били у стању да схвате колико је пута Господ преусмерио њихове путеве да се не би остварила намера, коју је непријатељ имао с њима, не би приговарали спотичући се тим путем. Њихова вера ослањала би се на Бога и никаква невоља не би их могла покренути с места. Они би прослављали Бога за своју мудрост и успешност, а Он би учинио да се оствари све оно што је пожелео да постигне преко њих. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 576.

Сви који учествују у проповедању су Божји помагачи. Они су сарадници анђела; у ствари, то су људска оруђа преко којих анђели обављају своју мисију. Анђели говоре њиховим лгасом и раде њиховим рукама. Људска бића, у сарадњи с небеским силама, уживају благослов њиховог образовања и искуства. - Васпитање (Education), стр. 271.

Христос позива сваког мушкарца и жену да се наоружа Његовом праведношћу и почне да ради. „Ја сам ти с десне стране да ти помогнем“, каже Он. Реците вашем Богу за сва своја искушења и збуњености. Он никад неће изневерити ваше поверење. Не постоји ништа тако драгоцену Христу као оно што је Он откупио, Његову цркву, раднике који иду напред да сеју семе истине... Мислите на Исуса. Он је на свом светом месту, није усамљен, већ је окружен десетинама хиљада пута десетине хиљада небеских анђела који чекају да испуне Његове налоге. А Он им тражи да иду и раде за слабе свете који имају поверење у Бога. И вишим и нижим слојевима, и богатима и сиромашнима, на располагању стоји иста помоћ. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 7. новембар 1905.

Не би требало ни помислити на неуспех

Радници који раде за Христа никада не смеју да мисле, а још мање да говоре, о неуспеху свога рада. Господ Исус је наша успешност у свему; Његов Дух треба да буде наше надахнуће; и ако будемо ставили себе у Његове руке да будемо канали светлости, наша средства да чинимо добро никада се неће исцрпсти. Ми можемо узимати из Његове пунине и добијати удео у оној благодати која је безгранична. - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 19.

Када себе потпуно предамо Богу, када у свом раду следимо Његова упутства, Он себе сматра одговорним за успех. Он не жели да нагађамо какав ће успех постићи наши поштени напори. Ниједном не смемо помислити на неуспех, јер сарађујемо са Оним који не познаје пораз! - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 363.

Господ је разочаран када се Његова деца мало цене. Он жели да Његово изабрано наследство цени себе према цени којом их је Он проценио. Бог их је желео, иначе не би послао свога Сина да их искупи у тако скупом подухвату. Он има задатак за њих и веома је задовољан када од Њега највише траже у жељи да прославе Његово име. Они могу много да очекују ако имају веру у Његова обећања. - Чежња векова (The Desire of Ages), стр. 668.

Сразмеран успех

Када Бог отвори пут за обављање неког посла и када обећа успех, тада Божје изабрано оруђе мора да учини све што је у његовој моћи да постигне обећани резултат. Успех ће увек бити сразмеран одушевљењу и истрајности који се улажу у обављање посла. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 263.

[277]

Права побуда успешне службе

Шта год да је учињено из чисте љубави, било да је мало или презрено у очима људи, има свој плод; јер Бог много

више цени то што се ради с љубављу него колико се уради.
- Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 135.

Десет истински обраћених, вољних, несебичних радника може да постигне више у мисионарском пољу него стотину оних који су ограничени на постојеће форме, и држе се строгих правила, радећи без дубоке љубави према душама.
- Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 602.

Способности које сада имате или које ћете стећи неће вам осигурати успех. Успех ће вам осигурати оно што Бог може да учини за вас. Нама је потребно да имамо много мање поверења у оно што човек може да учини, а много више поверења у оно што Бог може да учини за свакога који верује. Он чене да Га вером потражите. Он чезне да вам помогне да разумете и земаљска и духовна питања. Он може да изоштри вашу интелигенцију. Он може да вам да тактичност и умешност. Послужите се својим способностима, тражите од Бога мудрост и добићете оно што тражите. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 146.

Уље милости људима даје храброст, и снабдева њихове побуде, да сваки дан раде посао који им је Бог задао. Пет лудих девојака имало је светиљке (ово значи познавање библијске истине), али оне нису имале Христову милост. Пролазио је дан за даном у формалностима и спољашњим дужностима, али њихова служба је била беживотна, лишена Христове праведности. Сунце Праведности није сјало у њиховим срцима и умовима, и оне нису имале љубав према истини која се повинује животу и карактеру, лику и имену Христовом. Уље милости није било помешано с њиховим напорима. Њихова религија била је као сува махуна без језгра. Оне су се држале форми доктрина, али су биле преварене у њиховом хришћанском животу, пуне самоправедности, и пропустила да науче лекције у Христовој школи, које би их, да су их спроводиле у живот, учиниле мудрим за спасење. - Преглед и гласник (Review and Herald), 27. март 1894.

Божји посао треба довршити до краја у сарадњи божанских и људских чинилаца. Они који су сами себи довољни могу бити наизглед активни у Божјем делу; али ако се не моле, њихова активност им неће помоћи. Да су погледали у кадионицу

анђела који стоји крај златног олтара испред дугом окруженог престола, они би видели да се Исусове заслуге морају помешати са нашим молитвама и напорима, или ће бити безвредни као што је био Каинов принос. Да смо могли да видимо све активности људских оруђа, као што Бог то види, видели бисмо да само посао обављен с много молитве, који је посвећен Христовим заслугама, може да прође тест суда. Када буде велико разматрање, тада ћете се вратити и видећете разлику између оних који служе Богу и оних који Му не служе. - Преглед и гласник (Review and Herald), 4. јул 1883.

Званична религија неће дати одговор овом нараштају. Ми можемо споља да изгледамо као да смо у служби, па ипак да будемо лишени оживљујућег утицаја Светог Духа као што су брда Гелвује била лишена росе и кише. Свима нам је потребно духовно наводњавање; и потребни су нам и светли зраци Сунца Праведности да омекшају и потчине наша срца. Ми ћемо увек бити чврсто као стена одани принципу. Треба упознавати библијске принципе а онда их подржати њиховим спровођењем у живот. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 417, 418.

Успех не зависи толико од талента колико од енергије и воље. Сјајни таленти сами по себи не оспособљавају нас за корисну службу, већ савесно обављање свакодневних дужности, задовољан дух, природна, искрена заинтересованост за добро других. И у најскромнијим условима може бити остварено истинско савршенство. Најобичнији послови, обављени с љубављу и верношћу, дивни су у Божјим очима. - Историја пророка и царева (Prophets and Kings), стр. 219.

Складна структура снажног, прекрасног карактера гради се појединачним делима верног обављања дужности. Верност треба да буде карактеристика нашег живота у свим појединостима. Поштење у маломе, обављање малих дела верности и љубазности, улепшаће наш животни пут. И када наше дело на Земљи буде завршено, установићемо да је свака мала дужност, уколико је била верно обављена, имала утицај на добро - утицај који никада неће пропасти. - Стварање - патријарси и пророци (Patriarchs and Prophets), стр. 574.

Препустите резултате Богу

Добро семе неко време може да незапажено лежи у хладном, себичном, световном срцу, не дајући никакав доказ да је пустило корен. Али касније, када Божји Дух буде деловао на душу, скривено семе ће проклијати и на крају донети род на Божју славу, У свом животном раду не знамо шта ће успети, ово или оно. То није питање на које треба да одговоримо. Ми треба да обавимо своје дело, а резултате да препустимо Богу. „Изјутра сеј семе своје и увече немој да ти почивају руке!“ (Проповедник 11,6) Божји велики завет гласи да „докле буде земље, неће нестајати сетве ни жетве, студени ни врућине, лета ни зиме, дана ни ноћи“. (1. Мојсијева 8,22) Ослањајући се на ово обећање земљорадник оре и сеје. Ништа мање поверења не смемо имати ни ми који обављамо духовну сетву, ослањајући се на Његово обећање: „Тако ће бити реч моја када изиђе из мојих уста: неће се вратити к мени празна, него ће учинити што ми је драго, и срећно ће свршити на што је пошљем.“ (Исаија 55,11) „Иде и плаче који носи семе да сеје, поћи ће с песмом носећи снопове своје!“ (Псалам 126,6) - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 65.

Поглавље 27: НАГРАДА ЗА СЛУЖБУ

Непроцењиво

Служити Богу није узалудно. Постоји вредна награда за оне који посвете своје животе Њему на службу. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 107.

Свака жртва која је учињена у Његовој служби биће награђена према „превеликом богатству благодати његове“. (Ефесцима 3,20. 27) - Чезња векова (The Desire of Ages), стр. 249.

Већа снага и шира предност да радимо са Христом у свету који ће доћи, је наша награда што смо се Њим радили у овом свету. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 361.

Основа процене

Вредност службе Богу мери се духом у коме се ради, уместо дужином временаведеног у раду. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 74.

Њихов успех у напредовања у божанском животу зависи од умножавања талената који су им поверени. Њихова будућа награда биће сразмерна интегритету и озбиљности са којима су служили Господару. - Преглед и гласник (Review and Herald), 1. март 1887.

Господ има велико дело које се мора обавити и Он ће у будућем животу највише пружити онима који су се највише заложили у верној, добровољној служби у овом животу. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 330.

Они који су дошли у виноград у једанаести сат били су срећни што имају могућност да раде. Њихово срце било је пуно захвалности према ономе који их је прихватио; а када им је домаћин на крају дана исплатио дневницу за цели радни дан, били су веома изненађени. Знали су да нису заслужили

такву награду. Љубазност која се видела на лицу њиховог послодавца испунила их је радошћу. Никада нису заборавили његову доброту ни великодушну накнаду коју им је дао.

Тако ће бити и са грешницима који ће, свесни своје недостојности, ући у једанаести сат у виноград свога господара. Њихово време службе изгледаће тако кратко да неће очекивати никакву награду; учиниће им се довољним то што их је Бог уопште и примио. Такви ће радити у понизном духу, пуни поверења, захвални на предности да сарађују са Христом. Такав дух Бог радосно награђује. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 397, 398.

Сигурна награда

Онај који је одредио „свакоме свој посао“, према његовим могућностима, никада неће допустити да верно извршење дужности прође ненаграђено. Сваки чин оданости и вере биће крунисан посебним симболима Божје наклоности и одобравања. Сваком раднику је дато обећање: „Иде и плаче који носи семе да сеје, поћи ће с песмом носећи снопове своје!“ - Сведочанства (Testimonies), том 5, стр. 395.

Ако у једноставној вери будемо следили Христа, награда нас неће разочарати, без обзира на краткоћу наше службе, или скромност нашега посла. Оно што ни највећи и најмудрији не могу заслужити, најслабији и најскромнији могу добити. Небеска златна врата не отварају се пред онима који сами себе уздижу, нити пред онима који су охола духа. Међутим, та вечна врата широм ће се раскрилити, када их буде додирнула слаба рука малог детета. Благословена ће бити награда благодати онима који су радили за Господа у једноставности своје вере и љубави. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 404. [282]

Чела оних који обављају овај посао носиће круне жртве. Али они ће примити своје награде. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 348.

Сваком раднику за Бога ова мисао треба да буде подстицај и охрабрење. У овом животу наш рад за Бога често изгледа скоро бесплодан. Наши напори да учинимо добро могу бити

најозбиљнији и најистрајнији, па ипак да ми не можемо да будемо сведоци њихових последица. Нама тај уложени напор може изгледати узалудан. Али Спаситељ нас уверава да је наш рад забележен на Небу, и да надокнада неће изостати. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 305.

Сваки чин, свако дело правде и милости и добротинства, представља музику за Небо. Отац са свог престола посматра и оне који их чине сматра својим најдрагоценијим благом. „Ти ће ми бити благо, вели Господ над војскама, у онај дан кад ја учиним.“ Сваки чин милосрђа према онима који су у потреби или пате је као да је учињен Исусу. Ко год помаже сиромашнима, или саосећа са невољнима или злостављанима, и дружи се са сирочићима, доводи себе у блискији однос са Исусом. - Преглед и гласник (Review and Herald), 16. август 1881.

Христос сва дела милосрђа, добротинства и промишљене пажње за несрећне, слепе, хроме, болесне, удовице и сирочиће, сматра као да су њему учињени; и та дела су сачувана у небеским записима, и биће награђена. - Сведочанства (Testimonies), том 3, стр. 512, 513.

Праведна награда

Господ је добар. Он је милостив и нежног срца. Он је упознат са сваким од Његове деце. Он зна шта свако од нас ради. Он зна колико заслуге сваком од нас припада. Нећете ли одложити ваш списак заслуга и осуда и пустити Бога да ради Његов посао? Биће вам дата круна славе ако радите посао који вам је Бог дао. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 14. мај 1903.

[283] Господ жели дасе ослонимо на Њега и дане постављамо питање о величини награде. Када Христос настава у души, није најважнија мисао о награди. То није побуда која човека покреће на посао. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 398.

Христос ће довести своју децу к себи из поткровља, из колиба, из тамница, са скела, са планина и из пустиња, из пећина земаљских и из дубина морских. На Земљи су били

сиромашни, прогоњени и мучени. Милиони су отишли у гроб натоварени срамотом зато што су одбили да се покоре сотониним преварним захтевима. Божјој деци на људским судовима судили су најтежи злочинци. Али, близу је дан када ће сам Бог наступити као судија (види: Псалам 50,6). Тада ће бити измењене земаљске пресуде. „И срамоту народа својега укинуће са све земље!“ (Исаија 25, 8) Бела одећа биће предата свакоме од њих (Откривење 6,11). „И они ће се прозвати народ свети, искупљеници Господњи!“ (Исаија 62,12) - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 179, 180.

Садашња награда

Срећа - Они који су дали своје животе у христоликој служби знају значење истинске среће. Њихова интересовања и њихове молитве иду далеко од њих самих. Они сами расту док се труде да помажу другима. Они се упознају са највећим плановима, најузбудљивијим подухватима, и како другачије него да расту кад постају божански канали светлости и благослова? Такви добијају мудрост с неба. Они се све више и више поистовећују са Христом у свим Његовим плановима. Нема прилика за духовну стагнацију. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 42.

Црква која се успешно ангажује у овом послу је срећна црква. Тај мушкарац или та жена чија је душа привучена саосећањем и љубављу према онима који су у заблуди, и који раде на томе да их доведу у тор великог Пастира, учествују у благословеном послу. И, о, раздрагане ли мисли, кад се један грешник тако поправи, има више радости на Небу него због деведесет и девет праведника! - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 22.

Ништа није тешко онима који се потчињавају Божјој вољи. „Радити то за Господа“ је мисао која прожима сваки посао који им Бог даје. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 150.

Хришћански радни не зна шта је напор у овом с Неба датом послу. Он улази у радост Господара својега посматрајући душе како се ослобађају од ропства греха; а ова радост му се

исплати за свако самоодрицање. - Јужњачки стражар (Southern Watchman), 2. април 1903.

Постати радник, стрпљиво наставити са добротинствима која подразумевају рад у самоодрицању, је славан посао, због кога се Небо радује. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 24.

Христос је усхићен кад узме наочиглед безнадежан материјал, оне које је сотона унизио и кроз које је радио и онда их потчини својој милости. ... Он своју децу претвара у своје посреднике у довршењу свог посла, и у његовом успеху, чак и у овом животу, они добијају драгоцену награду. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 308, 309.

Благослов - Сваки напор који будемо учинили за Христа донеће нам нове благослове. - Поуке великог Учитеља (Christ's Object Lessons), стр. 354.

Свака испуњена дужност, свака жртва учињена у Исусово име, доноси веома велику награду. У самом чину дужности, Бог говори, и даје свој благослов. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 145.

Треба да живимо на овом свету доводећи душе Спаситељу. Ако повредимо други, ми повређујемо и нас саме. Ако благосиљамо друге, ми благосиљамо и нас саме; јер утицај сваког доброг дела одражава се и у нашим срцима. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 72.

Сваки зрак светлости усмерен ка другима рефлектоваће се ка нашим срцима. Свака љубазна и саосећајна реч изговорена оном ко је тужан, сваки чин олакшавања злостављеном и сваки дар подршке потребама наших ближњих, дат или учињен с мишљу о Божјој слави, вратиће се као благослов даваоцу. Они који раде тако послушни су закону Неба и добиће одобравање од Бога. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 56.

[285]

Док ће велика коначна накграда бити дата приликом Христовог повратка, искрена служба за Бога доноси награду чак и у овом животу. Радници ће се сретати с препрекама, супротстављањима и горким, срцепарајућим обесхрабрењима. Он можда не види резултате свог напорног рада. Али, упркос свему овоме, он у свом раду открива благословену надокнаду. Сви који се предају Богу у несебичној служби за човечанство,

сарађују са Господом славе. Ова мисао заслађује сав напор, подупире вољу, ојачава дух за било шта што може да се деси. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 305, 306.

Здравље - Чињење добра је одличан лек за болести. Они који су ангажовани у послу позвани су од Бога и Он се заложии да им одоговори. Њихове душе ће бити задовољне и у суши, и оне ће бити као наводњена башта, којој неће зафалити воде. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 29.

У дружењу с Богом, с Христом и светим анђелима, они су окружени небеском атмосфером, атмосфером која телу даје здравље, интелекту живост, а души радост. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 306.

Задовољство чињења добра другима осећањима даје бљесак који пламти кроз нерве, убрзава циркулацију крви, и подстиче ментално и физичко здравље. - Сведочанства (Testimonies), том 4, стр. 56.

Снага - Ако се из посла уклони снажан човек, он постаје слаб. Та црква или те особе које не носе терете других, које саме себе затварају, ускоро ће претрпети духовну слабост. Рад је тај који снажног човека чини снажним. А духовни рад, напор, и ношење терета је оно што ће дати снагу Христовој Цркви. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 22.

Мир - Радећи за друге, доживеће се слатко задовољство, унутрашњи мир који ће бити довољна награда. Покренути узвишеном и племенитом жељом да се другима чини добро, људи ће открити истинску срећу у верном вршењу разноврсних животних дужности. Ово ће донети више од само земаљске награде; јер анђели бележе свако верно, несебично извршење дужности и то блиста у животном запису. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 132.

Будућа награда

[286]

Вечни живот - Озбиљним, промишљеним напорима да се помогне где год је помоћ потребна, истински хришћанин показује своју љубав према Богу и његовим ближњима. Он ће можда изгубити свој живот у тој служби; али кад се Христос

буде вратио да сакупи своје благо, он ће га поново имати. - Сведочанства (Testimonies), том 9, стр. 56.

Милостива добродошлица кући - Стајати на прагу вечности и слушати узвишену добродошлицу упућену онима који су у овом животу сарадњу са Христом и страдање за Њега, сматрали предношћу и чашћу. ... Тамо ће спасени поздравити оне који су их упутили узвишеном Спаситељу. Они ће се сјединити у прослављају Онога који је умро да би људска створења могла имати живот који се може упоредити са Божјим животом. Борба је прошла. Сва страдања и борбе дошле су своје крају. Песме победе испуњавају Небо, док откупљени стоје око Божјег престола. Сви прихватају радосну песму „Достојно је Јагње заклано“, које нас је искупило Богу. - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 506.

Ако запис показује да је то био њихов живот, да су њихове особине биле прожете нежношћу, самоодрицањем, и добротинствима, они ће примити благословену сигурност и благослов од Христа: „Добро урађено“. „Ходите благословени Оца мог; примите царство које вам је приправљено од постања света.“ - Сведочанства (Testimonies), том 3, стр. 525.

Небеско окружење - Црква се сада бори. Сада смо суочени са светом који је у тами, који се готово у целости предао идолопоклонству. Међутим, долази дан када ће борба бити изборена и победа извојевана. Божја воља треба да буде спроведена на Земљи као и на Небу. Спасени народ неће познавати други закон осим закона Неба. Сви ће постати срећна, уједињена породица, одевени у одело славе и захвалности - одело Христове правде. Цела природа у својој ненадмашној лепоти, приносиће Богу хвалу и безграничну љубав. Свет ће се купати у небеској светлости. Месечева светлост биће као Сунчева светлост, а Сунчева светлост биће седам пута јача од данашње. Године ће пролазити у радости. [287] Над овим призором јутарње звезде певаће заједно, а Божји синови узвикиваће од радости, док ће Бог и Христос заједно објављивати: „Неће више бити греха, нити ће више бити смрти.“ - У потрази за бољим животом (The Ministry of Healing), стр. 504.

Радост - Награда за Христове раднике је да уђу у Његову радост. Та радост, којој се сам Христос радује и једва је чека, представљена је у Његовом захтеву Његовом Оцу: „Хоћу да и они које си ми дао буду са мном где сам ја“. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 309.

У нашем животу, иако је земаљски и ограничен грехом, највећа радост и највише васпитање стиче се служењем. И у будућем животу, неспутани ограниченошћу грешне људске природе, своју највећу радост и своје највише васпитање наћи ћемо у служењу - у сведочењу, и сталном учењу током сведочења „како је богата слава тајне ове“, „Христос у вама, Над славе“. (Колошанима 1,27) - Васпитање (Education), стр. 309.

Учествоваће у Христовим патњама, али и у слави која ће се јавити. Пошто су с њиме били једно у његовом делу и пили заједно с њиме чашу бола, они ће учествовати и у његовој радости. - Мисли с Горе благослова (Thoughts From the Mount of Blessing), стр. 13.

Плодови сејања семена - Сваки импулс Светог Духа који води људе ка доброти и Богу, забележен је у небеским књигама и у дану Божијем ће свакоме ко је био посредник у раду Светог Духа бити одобрено да сагледа на који начин је његов живот био приказан. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 310.

Кад откупљени стану пред Бога, драгоцене душе ће се одазвати на своја имена, душе које су тамо због својих верних, стрпљивих напора учињених у њихову корист, молбе и озбиљна наговарања да побегну из Тврђаве. Тако ће они који су на овом свету били радници заједно с Богом примити своју награду. - Сведочанства (Testimonies), том 8, стр. 196, 197.

Какве ли ће радости бити када откупљени буду срели и поздравили оне који су носили одговорност за њих. И они који су живели, не зато да угоде себи, већ да буду на благослов несрећнима који су имали тако мало благослова - како ће њихово срце куцати задовољно! Они ће схватити обећање: „И благо ће ти бити што ти они не могу вратити, него ће ти се вратити о васкрсењу праведних!“ (Лука 14,14) - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 519.

На небу ћемо видети младе којима смо помогли, оне које смо позивали у наше домове, које смо изводили из искушења. Ми ћемо видети како њихова одражавају блиставост Божје славе. - Сведочанства (Testimonies), том 6, стр. 348.

Бити сарадник Христа и небеских анђела у великом плану спасења! Има ли посла који се може поредити са овим! Од сваке спасене душе, Богу стиже део славе, који се одражава на спасеном, а такође и на посредницима у њиховом спасењу. - Сведочанства (Testimonies), том 2, стр. 232.

Откупљени ће се срести са онима чију су пажњу усмерили на уздигнутог Спаситеља и препознаће их. Какве ће благословене разговоре водити с тим душама! „Био сам грешник“, говориће се тада, „без Бога и без наде у свету; и ти си ми приступио и скренуо си моју пажњу на драгоценог Спаситеља као на моју једину наду. И ја сам поверовао у Њега. Покајао сам се за своје грехе, и био сам примљен да седим са свим Његовим светима у небеским становима.“ Други ће казати: „Био сам незнабожац у земљи незнабожаца. Ти си оставио своје пријатеље и удобан дом и дошао си да ме научиш како да нађем Исуса и да поверујем у Њега као у свог јединог Спаситеља и Бога. Уништио сам своје идоле, и почео сам се клањати Богу, а сада га гледам лицем у лице. Спасен сам, спасен за сву вечност да вечно гледам Онога кога волим. Онда сам Га гледао само очима вере, а сада Га гледам као што јесте. Сада могу да изразим своју захвалност за спас од мојих греха.“ - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 518.

Други ће изразити своју захвалност онима који су хранили гладне и одевали неодевене. „Када је очајање држало моју душу у тамници неверства, Господ је тебе послао к мени да ми упутиш речи наде и утехе. Ти си ми донео хране за моје тело и отворио си ми Божју Реч, помажући ми да схватим своје духовне потребе. Понашао си се према мени као према брату. Саучествовао си са мном у мојим жалостима, помогао си да оздрави моја рањена душа, тако да сам могао да препознам Христову руку која се испружила да ме спасе. У мом незнању стрпљиво си ме поучавао да имам Оца на Небу, који ме воли. Читао си ми драгоцену Божја обећања у Његовој Речи. Ти си надахнуо у мени веру да ће ме Он спасти. Моје срце је

било омекшано, покорено, сломљено, док сам размишљао о жртви коју је Христос принео за мене. Постао сам гладан хлеба живота, и истина је постала драгоцену мојој души. И ево мене, спасеног, вечно спасеног, да живим у Његовој присутности, и да славим Оног ко је дао свој живот за мене.“ - Еванђеоски радници (Gospel Workers), стр. 518, 519.

Стрпљиво чекајте на награду

У времену изгледа да дуго чекамо Ослободиоца да се врати; ако, повијени од бола и исцрпљени од напора, осећамо нестрпљење да се наш задатак заврши, и да примимо поштену накнаду за борбу, сетимо се - и нека нам то подсећање стално жубори - да нас Бог оставља на Земљи да се сусрећемо са олујама и сукобима, да бисмо усавршили хришћански карактер, да бисмо се боље упознали с Богом, нашим Оцем, и Христом, нашим старијим Братом, и да бисмо радили посао за Господара у придобијању многих душа за Христа, да бисмо радосног срца могли да чујемо речи: „Добро, слуго добри и верни. Уђи у радост Господара својега.“ - Преглед и гласник (Review and Herald), 25. октобар 1881.

Будите стрпљиви, хришћански војници. И убрзо ће доћи Онај који треба да дође. Ноћ исцрпљујућег чекања и осматрања и плакања је скоро готова. Награда ће ускоро бити дата; свануће нам вечни дан. Сада нема времена за спавање - нема времена за повлађивање бескорисним жалбама. Онај који се сада усуђује да дрема, пропустиће драгоцене прилике да чини добро. Нама је дата благословена привилегија окупљања снопова у великој жетви; и свака спасена душа ће бити додатна звезда у круни Исуса, нашег обожаваног Откупитеља. Ко жели да одбаци оклоп, кад ће издржавши још само мало у борби, постићи нове победе и прикупити нове трофеје за вечност? - Преглед и гласник (Review and Herald), 25. октобар 1881.